ΤΖΑΠ ΤΖΙ

Το μήνυμα του Γκουρού Νανάκ

Η Βασική Γραφή των Σίκχ

Ο τίτλος *«Τζαπ Τζι»* αποτελείται από δύο λέξεις : *«Τζαπ»* και *«Τζι». «Τζαπ»* σημαίνει διαλογισμό πάνω σε ένα ορισμένο αντικείμενο σε τέτοιο βαθμό που χάνει κανείς την ξεχωριστή συνειδητότητά του και βυθίζεται μέσα σ' αυτό το ίδιο το αντικείμενο του διαλογισμού. Έτσι ο διαλογιζόμενος μεταμορφώνεται σ' αυτό το αντικείμενο, χάνοντας κάθε αίσθηση της δικής του ξεχωριστής ύπαρξης. Εδώ η λέξη σημαίνει βαθιά συγκέντρωση ή την εσωτερική επανάληψη του Λόγου, σε τέτοιο σημείο που σβήνει τη διαχωριστική χροιά του εγώ μέσα στον άνθρωπο αφήνοντας τη Θειότητα, που ήδη υπάρχει μέσα του, σε πλήρη εκφραστική λαμπρότητα - παίρνοντας η πνευματική ζωή τη θέση της φυσικής ύπαρξης. *«Τζι»* σημαίνει μια καινούργια ζωή - μια ζωή που πραγματώνεται με το διαλογισμό πάνω στο Λόγο - που μας φέρνει σε πιο στενή επικοινωνία με την αιώνια Πηγή της Ζωής.

ΤΖΑΠ ΤΖΙ

Το Μήνυμα του Γκουρού Νανάκ

Πιστή μετάφραση από το Πρωτότυπο Κείμενο στην Παντζάμπι γλωσσά με Εισαγωγή, Σχόλια, Σημειώσεις και μιά Βιογραφική Μελέτη για τον Γκουρού Νανάκ από τον

ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

Τίτλος Πρωτοτύπου:
TALKS OF KIRPAL SINGH

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

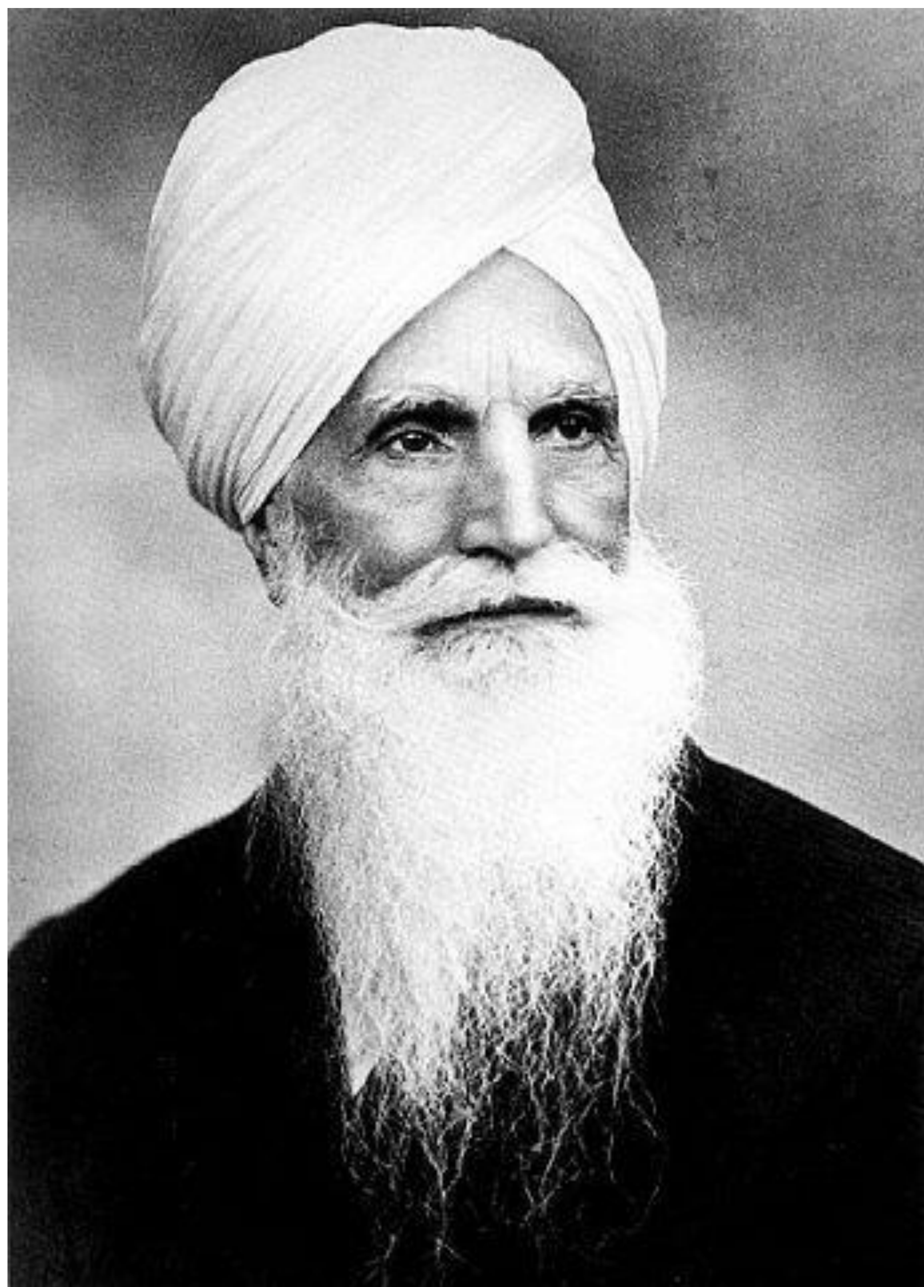
Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

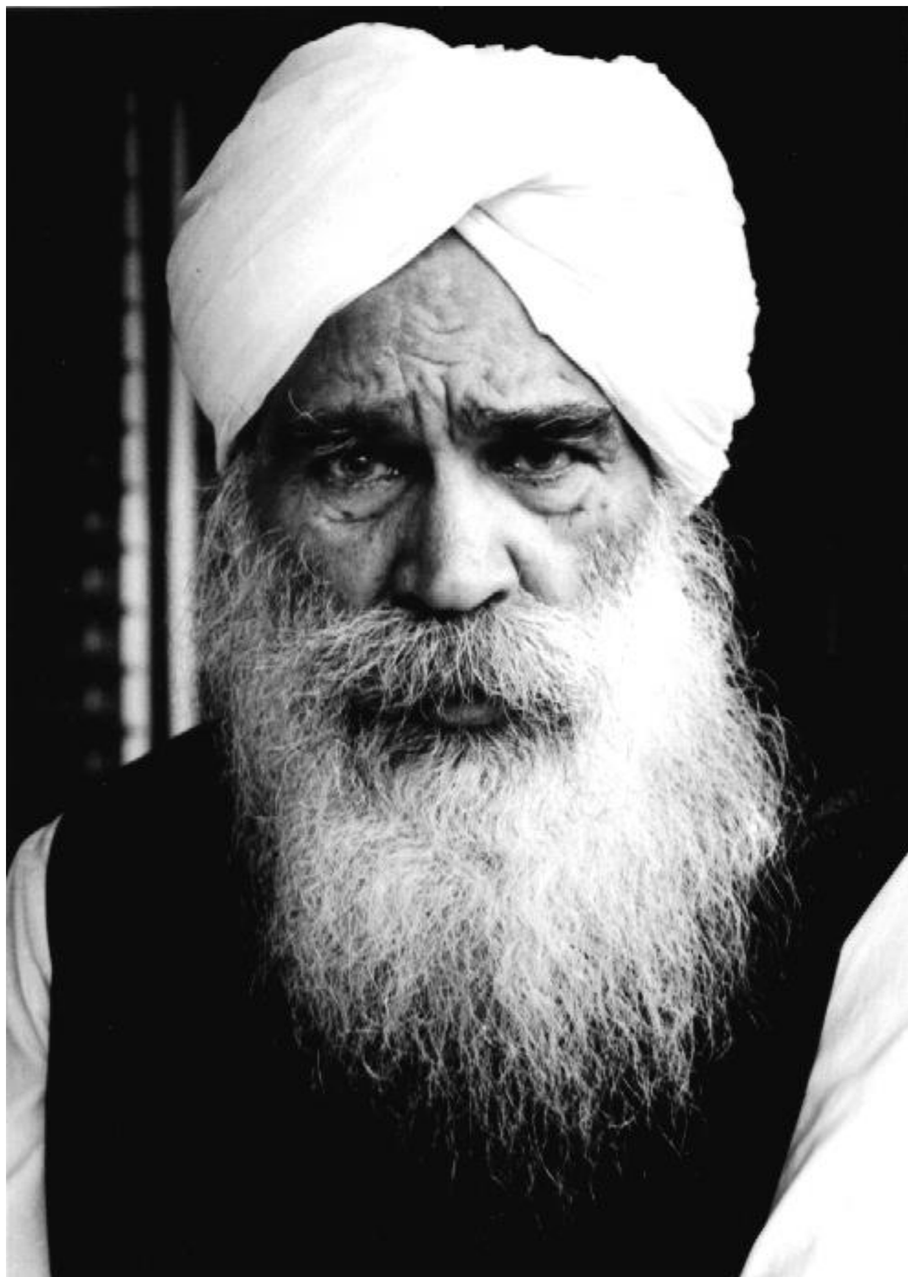
ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
https://www.sos.org/el

ΑΘΗΝΑ 1984

Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ (1858-1948)

Αφιερωμένο
στον Παντοδύναμο Θεό
που εργάζεται μέσω όλων των Διδασκάλων που ήρθαν
και του Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ
στου οποίου τα ιερά πόδια
ο συγγραφέας απορρόφησε το γλυκό ελιξίριο του
ιερού Λόγου - Νάαμ.

Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ (1894-1974)

Για τον αναζητητή...

Ο Κιρπάλ Σινγκ, ένας σύγχρονος Άγιος κατευθείαν από τη γραμμή του Γκουρού Νανάκ, γεννήθηκε το 1894 στο. Παντζάμπ της Ινδίας (τώρα τμήμα του Πακιστάν). Η μακριά ζωή του, εμποτισμένη με την αγάπη για το θεό και την ανθρωπότητα, έδωσε ειρήνη και τον τρόπο της εκπλήρωσης του σκοπού της ζωής σε περίπου 120.000 μαθητές, διασκορπισμένους σε όλο τον κόσμο. Δίδαξε το φυσικό τρόπο για να βρει κανείς το Θεό ενώ ζει και η ζωή του ήταν η ενσωμάτωση των διδαγμάτων του.

Έκανε τρεις περιοδείες ανά τον κόσμο, ήταν Πρόεδρος του Παγκοσμίου Συνεδρίου των Θρησκειών επί δεκατέσσερα χρόνια και συγκάλεσε τη γιγάντια Παγκόσμια Διάσκεψη για την Ενότητα του Ανθρώπου το Φεβρουάριο του 1974, όπου παραβρέθηκαν θρησκευτικοί, κοινωνικοί και πολιτικοί ηγέτες απ' όλο τον κόσμο. Απεβίωσε στις 21 Αυγούστου 1974. Στα 81 του χρόνια, βγαίνοντας από το σώμα του σε πλήρη συνειδητότητα' τα τελευταία του λόγια ήταν λόγια αγάπης για τους μαθητές του. Η ζωή του είναι εύγλωττη μαρτυρία ότι η εποχή των προφητών δεν έχει παρέλθει και ότι είναι ακόμα δυνατόν στους ανθρώπους να βρουν το Θεό και να εκδηλώσουν τη Θέλησή Του.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Στροφή

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ακόλουθη μετάφραση του *Τζαπ Τζι,* ή του μηνύματος του Γκουρού Νανάκ, στέλνεται στον κόσμο για να θρέψει τις πεινασμένες ψυχές και να καταπραΰνει τη δίψα τους για αληθινή γνώση της ανώτερης ζωής.

Το πρωτότυπο κείμενο του *Τζαπ Τζι* στην Παντζάμπι γλώσσα είναι τόσο θαυμάσια γραμμένο που είναι αδύνατο να μεταφρασθεί, χωρίς κάποια απώλεια της αρχικής ομορφιάς του. ' Εγινε, όμως, μιά προσπάθεια μέσα σ' αυτές τις σελίδες να παρουσιαστεί στο κοινό μιά πιστή μετάφραση του κειμένου. Εκεί όπου ο αναγνώστης θα ήταν δυνατόν να χάσει την αληθινή έννοια, καταφύγαμε σε μιά ελεύθερη απόδοση.

Το *Τζαπ Τζι* πραγματεύεται περισσότερο με την πρακτική άποψη του προβλήματος της πνευματικότητας, παρά απλώς και μόνο με τη θεωρία. Ούτε και είναι αυτό απλώς ένα φιλολογικό έργο. Προηγούμενες μεταφράσεις στην Αγγλική γλώσσα το αγνόησαν αυτό το πράγμα και έχουν συχνά αποτύχει να μεταδώσουν την αληθινή έννοια του πρωτότυπου. Σ' αυτή τη μετάφραση, έγινε μιά προσπάθεια να προσεχθεί περισσότερο το μήνυμα που περιέχει το *Τζαπ Τζι* παρά η φιλολογική απόδοσή του. Η μελέτη αυτού του έργου θα βοηθήσει όλους τους ανθρώπους, αδιάφορο σε ποιά θρησκεία ανήκουν.

Η αληθινή θρησκευτική σκέψη είναι ριζωμένη μέσα στις καρδιές όλων των όντων. Αυτή ενυπάρχει εκεί και φανερώνεται με τη μορφή μιας αναζήτησης για Αιώνια Ειρήνη και Ανώτατη Ευδαιμονία. Όταν αυτό το ξύπνημα έρθει στον άνθρωπο από μέσα του, αυτός αρχίζει να ακολουθεί τις θρησκευτικές ασχολίες όπως ορίζονται από τη μιά ή την άλλη θρησκεία. Αρχίζει επίσης να μελετά τις γραφές με οξύνοια και πάθος. Αυτά είναι τα πρωταρχικά βήματα προς τη Θεογνωσία και είναι αναγκαία.

Αλλά αυτός που δεν πηγαίνει πάνω από αυτό το στάδιο, θεωρώντας το το παν της θρησκείας, δεν μπαίνει ποτέ στο βασίλειο της ανώτατης συνειδητότητας. Αυτά είναι τα πρώτα μέσα. Αυτός πρέπει να προχωρήσει ένα βήμα πιο μακριά, για να ησυχάσει την πνευματική ανησυχία που καταλαμβάνει το νου του.

Ο άνθρωπος πρέπει να αρχίσει να ακολουθεί την υποκειμενική πλευρά τού πράγματος και τελικά να επικοινωνήσει με το Σαμπτ-Μπάνι (Σημ. Μετ. Το Ηχητικό Ρεύμα). Αυτή η *Αιώνια Θεία Μουσική* είναι η Αιτία όλης της δημιουργίας και την διαπερνά ολόκληρη. Ο Χριστός την αναφέρει ως *Λόγο,* οι Μωαμεθανοί άγιοι ως *Κάλμα,* ο Ζωροάστρης ως *Σραόσα,* οι Ινδικές γραφές ως *Σρούτι, Ουτζίτ, Ναντ* ή *Ακας Μπάνι.* Η Επιστήμη του *«Λόγου»* εξασκήθηκε και διδάχτηκε από σχεδόν όλους τους Αγίους. Είναι η πιο γρήγορη, η πιο εύκολη και η πιο φυσική από όλες τις επιστήμες που υπάρχουν για να φτάσει κανείς την τέλεια ενότητα με τον Κύριο. Η μελέτη αυτού του βιβλίου θα δώσει τροφή στην ψυχή που φιλοδοξεί να κάνει ένα βήμα εμπρός, μέσα στο Εσωτερικό Βασίλειο της πνευματικής ζωής.

Αυτά τα διδάγματα απευθύνονται προς όλη την ανθρωπότητα και δεν προτρέπουν σε κανένα αιρετισμό. Ο Διδάσκαλος είναι για όλους τους ανθρώπους και όλες τις εποχές. Ας ελπίζουμε ότι αυτή η προσπάθεια που έγινε στη μετάφραση θα μας δώσει μιά βαθύτερη αντίληψη, μέσα στα προβλήματα του Εαυτού και του Θεού.

Εκφράζω τις με αγάπη ευχαριστίες μου προς τα διδάγματα των Μεγάλων Διδασκάλων που ήρθαν κατά το παρελθόν και προς τους μετέπειτα συγγραφείς, όπως τον Τέννυσον, τον Χάξλεϋ και τους άλλους που αναφέρονται μέσα στην Εισαγωγή.

Ευχαριστώ τον Σρι Μπάντρα Σένα και τους άλλους που με μεγάλο ενδιαφέρον διάβασαν το χειρόγραφο και πέρασαν πολλές ώρες σ' αυτή την εργασία αγάπης.

ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

77 *είναι το Τζαπ Τζι;* Το *Τζαπ Τζι* είναι ο ωραίος ύμνος του Γκουρού Νανάκ που εμφανίζεται ως πρόλογος στο Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ, τον πολύτομο θησαυρό γραφών των Σικχ, που περιέχει πάνω από 1400 σελίδες. Το *Τζαπ Τζι* παραθέτει τις βασικές αρχές των διδαγμάτων του και εξηγεί τα μέσα για να κατορθώσει κανείς την πλήρη Ένωση με το Μοναδικό Ον, το Δημιουργό των πάντων.

Ο τίτλος *«Τζαπ Τζι»* αποτελείται από δύο λέξεις - *«Τζαπ»* και *«Τζι». «Τζαπ»* σημαίνει διαλογισμό πάνω σε ένα ορισμένο αντικείμενο σε τέτοιο βαθμό που χάνει κανείς τη συνειδητότητά του και βυθίζεται μέσα σ' αυτό το ίδιο το αντικείμενο του διαλογισμού. Με αυτή τη Τζάπα* ο διαλογιζόμενος μεταμορφώνεται σ' αυτό το ίδιο το αντικείμενο, χάνοντας κάθε αίσθηση της δικιάς του ξεχωριστής ύπαρξης. Εδώ η λέξη σημαίνει τη βαθιά συγκέντρωση ή την εσωτερική επανάληψη του Λόγου, σε τέτοιο σημείο που σβήνει τη χροιά του εγώ μέσα στον άνθρωπο, αφήνοντας τη Θειότητα, που ήδη υπάρχει μέσα του, σε πλήρη εκφραστική λαμπρότητα - παίρνοντας η πνευματική ζωή τη θέση της φυσικής ύπαρξης. *«Τζι»* σημαίνει μιά καινούργια ζωή - μιά ζωή που κατορθώνεται με το διαλογισμό πάνω στο Λόγο - που μας φέρνει σε πιο στενή επικοινωνία με την Αιώνια Πηγή της Ζωής. Έτσι, αυτός ο τίτλος περιέχει μέσα του τη λύση του μυστηρίου της ζωής. Αυτό πραγματικά είναι το να πάρει κανείς ζωή - Αληθινή ζωή - με το να έρθει σε επαφή με το Θείο Λόγο εσωτερικώς.

«Μόνο αυτός που είναι συντονισμένος με Αυτόν' ω! Νανάκ είναι ζωντανός, όλοι οι άλλοι είναι πεθαμένοι.» - *Ματζχ Ουάρ Μ 1*

βλ. γλωσσάριο.

Λοιπόν, αν επιθυμείτε να έχετε μιά ζωή που να αξίζει να τη ζει κανείς, ενώσετε τον εαυτό σας με το Θείο Λόγο που είναι ήδη μέσα σας.

Χωρίς την πραγμάτωση του Θεού εσωτερικώς, το σώμα δεν είναι παρά ένα φυσερό που εισπνέει και εκπνέει χωρίς κανένα σκοπό. Το να ζει κανείς σε επικοινωνία με Εκείνον είναι το πιο σημαντικό πράγμα, όπως δηλώνει ο Μεγάλος Διδάσκαλος. Το *Τζαπ Τζι* αρχίζει με τις βασικές αρχές της ζωής, και τελειώνει δίνοντας την ουσία των διδαγμάτων του: Την ισότητα των ανθρώπων στα μάτια του Θεού, καθώς όλα τα όντα είναι προικισμένα με ίσα προνόμια' την προσέγγιση και το χωρισμό τους που οφείλονται στις αντίστοιχες πράξεις τους' την τελική τους σωτηρία μέσω της επικοινωνίας με το Θείο Λόγο, το Αιώνιο Τραγούδι' και την ικανότητα της Διδασκάλου Ψυχής στο να ανυψώνει άλλους για να βρουν την Παντοτινά σε Δράση Θέλησή Του που είναι διάχυτη μέσα στον κόσμο. Πραγματεύεται για τις απόψεις διαφόρων σχολών σκέψης' και με ερωτήσεις και αντερωτήσεις προσπαθεί να εγκαθιδρύσει τη Μοναδική Πραγματικότητα που εργάζεται πίσω από όλη τη δημιουργία.

Ο Γκουρού Νανάκ αρχίζει θέτοντας την αρχή (στις στροφές 1, 2 και 3 του κειμένου) ότι πρέπει να κάνουμε τη Θέλησή Του και δίκιά μας, για να κατορθώσουμε να ενωθούμε με Εκείνον. Η επικοινωνία με το Ιερό Του Νόαμ - το Θείο Λόγο, που είναι μιά απορροή από το Μοναδικό Ον - μας αποκαλύπτει τη Θέλησή Του. Το Ιερό Νάαμ είναι το αιώνιο Θείο Τραγούδι, που αντηχεί μέσα σε όλη τη δημιουργία.

Το μόνο πράγμα που βοηθά στην επικοινωνία είναι το Σιμράν, η συνεχής ενθύμηση του Κυρίου. Αυτό, και τα στοιχειώδη βήματα που εξασφαλίζουν την επιτυχία προς αυτό το επίτευγμα με την απόκτηση των προσόντων που κάνουν κατάλληλο αυτόν που φιλοδοξεί να αρχίσει να ακολουθεί το μονοπάτι της Αλήθειας, και τα διάφορα πνευματικά επίπεδα μέσα από τα οποία η ψυχή πρέπει να περάσει προτού κατορθώσει την ενότητα με τον Κύριο, αποτελούν το κύριο θέμα των τριανταοκτώ στροφών του κειμένου του *Τζαπ Τζι.*

Το *Τζαπ Τζι* είναι μιά επιτομή των διδαγμάτων του Δίδασκά-

λου. Το Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ, ο ανώτατος θησαυρός της ιερής φιλολογίας των Σικχ, είναι, στην ουσία, μιά επεξεργασμένη έκθεση αυτής της προκαταρκτικής κατάθεσης. Θα πάρουμε κάθε θέμα με τη σειρά του, όπως το διαπραγματεύεται ο Διδάσκαλος, και θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε πώς Αυτός έλυσε το αίνιγμα της ζωής που έχει μπερδέψει τόσους πολλούς ανθρώπους. Ας έχουμε την υπομονή να το μελετήσουμε προσεχτικά γιατί μόνο τότε μπορούμε να δούμε σε ποιά ύψη πνευματικότητας ο Διδάσκαλος καλεί τον καθένα μας.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ: ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΚΑΙ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΗ

Η θρησκεία, όπως γενικά κατανοείται σήμερα, έχει τελείως παρανοηθεί. Προσευχές που αποτελούνται από καθιερωμένες φράσεις, επιβαλλόμενες λειτουργίες, τελετουργικά που διαρκούν πολλή ώρα, εμμονή στα εξωτερικά σύμβολα θυσιάζοντας το εσωτερικό πνευματικό τους νόημα και η ανωτερότητα της μιάς θρησκευτικής πίστης προς μιά άλλη - αυτά και άλλα παρόμοια άτοπα έχουν σφετεριστεί τον τίτλο της θρησκείας. Η μιά θρησκεία πολεμά την άλλη' ο αδελφός πολεμά τον αδελφό με τη δικαιολογία της διαφοράς γνώμης για το μέσο της σωτηρίας. Αιματοχυσία, μίσος, ψευτιά, μισαλλοδοξία και φανατισμός έχουν συχνά κηρυχτεί στο όνομα της θρησκείας ενώ οι ζωτικές λειτουργίες της θρησκείας, η Πατρότητα του Θεού και η αδελφότητα του ανθρώπου, έχουν παραμεληθεί.

Η λογική έχει τελείως εξοστρακιστεί, μειώνοντας τη θρησκεία απλώς σε ένα επάγγελμα πίστεων και δογμάτων. Τα λόγια έχουν αντικαταστήσει τα έργα. Η θρησκεία δεν μοιάζει πια να ενδιαφέρεται για τέτοια εξευγενισμένα ζητήματα όπως τη γνώση του εαυτού μας και την ένωση με τη Θεία μας καταγωγή. Η αναζήτηση του Θεού με την τήρηση των εξωτερικών μέσων, και η επανάληψη λεκτικών σχηματισμών, το σύχνασμα σε συναγωγές και σε προσκυνήματα, με καρδιές που δεν συγκινούνται για το Θεό, αποκαλύπτουν το βάθος που έχει βουλιάξει η θρησκεία. Κατά το παρελθόν πολλοί άνθρωποι, προικισμένοι από το Θεό με ορθή κατανόηση όταν αντιμετώπι-

σαν τέτοιες καταστάσεις επαναστάτησαν εναντίον των απολιθωμένων θρησκειών και των τυποποιημένων θρησκευτικών κανόνων του κλήρου.

Δεν είναι αυτό αξιοθρήνητο; Είναι πραγματικά ένα λυπηρό θέαμα! Ευτυχώς όλα αυτά οφείλονται στην ανθρώπινη άγνοια για την αληθινή θρησκεία, η οποία δεν έχει τίποτα το τεχνητό ή το κατασκευασμένο. Η σκλαβιά στον κλήρο δεν είναι ο στόχος της θρησκείας. Ο στόχος της δεν είναι να δεσμεύσει; αλλά να ελευθερώσει τον άνθρωπο από την σκλαβιά του.

Ο Διδάσκαλος ορίζει μιά θρησκεία η οποία διδάσκει την ισότητα του Ανθρώπου. Η Φύση δεν κάνει διάκριση μεταξύ ενός Ινδού ενός Μωαμεθανού ή ενός Χριστιανού. Όλοι ανήκουν σε μιά ανθρωπότητα πάνω στη γη. Ο Γκουρού Νανάκ μάς προτρέπει να το παραδεχτούμε αυτό - την αδελφότητα του ανθρώπου - ως τη μεγαλύτερη θρησκεία (στροφή 27).

Πρέπει να θεωρούμε όλους τους ανθρώπους ίσους μας, άσχετα με το χρώμα ή την πίστη τους. Ακριβώς όπως μέσα σε μιά τάξη, τα παιδιά από όλα τα θρησκευτικά δόγματα και πίστεις κάθονται μαζί παίζουν μαζί, αγαπούν το ένα το άλλο και μαθαίνουν τα ίδια-μαθήματα από τον ίδιο δάσκαλο, ακριβώς έτσι έπρεπε να είναι Ολόκληρος ο κόσμος, όπως μιά τάξη. Δεν έπρεπε να τηρείται καμιά διάκριση κοινωνικής τάξης ή χρώματος. Η πατρότητα του Θεού και η αδελφότητα του ανθρώπου είναι η αληθινή ουσία της θρησκείας. Ολη η ανθρωπότητα είναι το ίδιο, αδιάφορο αν οι άνθρωποι παρουσιάζονται ως Σικχιστές, Ινδοί, Μωαμεθανοί, Εβραίοι, Χριστιανοί, Βουδιστές ή υλιστές.

« Όλα τα ζωντανά όντα είναι στα Πόδια Σου, ω Κύριε, Εσύ φροντίζεις για όλα,
Οτι αρέσει σε Σένα είναι καλό, έτσι Σε ικετεύει ο Νανάκ». - *Μπιλάουαλ Μ.1*

Ο Διδάσκαλος αγαπά τη Φύση και συμμορφώνεται με όλους τους νόμους της Φύσης. Δεν κάνει τίποτα το τεχνητό ή το κατασκευασμένο. Η Φύση είναι ωραία, εκτός όταν βασανιστεί από τον άνθρωπο. Αυτός λοιπόν αφήνει τη Φύση να φροντίσει για τον εξωτερικό άνθρωπο και να τον διατηρήσει όσο μπορεί

καλύτερα. Οι περισσότεροι από τους σοφούς και της Ανατολής και της Δύσης - ο Χριστός, ο Βούδας, ο Ραμακρίσνα και άλλοι - δεν επενέβησαν καθόλου στη σωματική μορφή που τους έδωσε η Φύση. Δεν υπάρχει, πραγματικά, ανώτερη θρησκεία από αυτό. Αυτή είναι η μιά άποψη της θρησκείας, η αντικειμενική πλευρά. Αλλά υπάρχει επίσης και η άλλη άποψη που μπορεί να οριστεί ως υποκειμενική - η εσωτερική πλευρά για την οποία δεν γνωρίζουμε τίποτα. Γι' αυτό ο Διδάσκαλος μας διδάσκει να αναπτύξουμε την υποκειμενική ζωή με τα φυσικά μέσα, που είναι το να ζούμε μέσα στη Θειότητα και να πραγματοποιήσουμε την Παρουσία του Θεού μέσα στις Ψυχές μας. Αυτή είναι η αληθινή φύση της θρησκείας. Αυτό δεν είναι απλώς και μόνο μιά ομολογία με τα λόγια, αλλά μιά πρακτική και ζωντανή ουσία.

Το πρώτο μάθημα που πρέπει να μάθει κανείς είναι να συνειδητοποιήσει τη Θειότητα μέσα στον άνθρωπο και να αισθανθεί, μάλλον όχι - να δει, την παρουσία της παντού. Είναι μιά παντοτινά δραστήρια και κινούμενη αρχή διάχυτη μέσα σε όλη τη δημιουργία, και είναι υπεύθυνη για την ύπαρξη αυτού του ίδιου του σύμπαντος. Η Φύση με τους αμετάβλητους νόμους της, το άπειρο των μορφών και των φαινομένων, δεν είναι απλώς ένα τυχαίο οικοδόμημα. Αυτό το σύμπαν διαπερνάται, ελέγχεται και κρατιέται σε τάξη από έναν Ανώτατο Κυβερνήτη.

Ο άνθρωπος πρέπει να δρέψει τους καρπούς, εδώ ή μετέπειτα, από ό,τι σπέρνει. Όλοι υπόκεινται στην κυριαρχία του Κάρμα και κανένας δεν εξαιρείται από αυτό. Το μόνο αρμόδιο μέσο για να λυτρωθεί κανείς από τον αδυσώπητο νόμο του Κάρμα είναι η επικοινωνία με το Ιερό Νάαμ - το Θείο Λόγο, που μαθαίνεται στα πόδια ενός Γκουρμούκτ, ενός Διδασκάλου.

Οταν το έχει κανείς καταλάβει αυτό, είναι αρκετά έτοιμος για να κάνει το επόμενο βήμα.

Ολοι οι άνθρωποι είναι ίσοι και φέρνουν μέσα τους τη σπίθα του Θείου Φωτός, πάντα περίλαμπρο και αιώνιο. Τα τελετουργικά της συναγωγής ή του τζαμιού, ο Ινδικός τρόπος λατρείας, οι προσευχές των Μωαμεθανών ή οι κατανυκτικές λειτουργίες των Χριστιανών, δεν είναι παρά διαφορετικοί τρόποι προσφοράς

αγάπης προς τον μοναδικό Ανώτατο Κύριο.

Όλοι μας παίζουμε μέσα στην αγκαλιά της Δέσποινας Φύσης, μέρα και νύχτα, εξυπηρετώντας με την ικανότητα είτε του αρσενικού είτε του θηλυκού, το ένα πάντοτε ενεργητικό και το άλλο παθητικό. ' Όλοι ζούμε πάνω στην ίδια γη, κάτω από τον ίδιο ουρανό, αναπνέουμε τον ίδιο αέρα, πίνουμε το ίδιο νερό. Με λίγα λόγια, όλοι τρεφόμαστε από τα ίδια στοιχεία της γης, του νερού, της φωτιάς, του αέρα και του αιθέρα.

Επίσης, όλοι απολαμβάνουμε τα ίδια προνόμια. Όλοι έχουμε τα ίδια μάτια για να βλέπουμε, τα ίδια αυτιά για να ακούμε, τα ίδια άκρα για να κινιόμαστε και τη δύναμη της άρθρωσης για να μιλάμε. Κανένας δεν στερείται τα εργαλεία της Φύσης, γιατί η Φύση δίνει τις ίδιες ευκολίες σε όλους το ίδιο και προσφέρει ίση προστασία στον καθένα.

' Όλα τα ανθρώπινα όντα - εδώ, εκεί και παντού - είναι τα παιδιά. ενός Πατέρα, και αποτελούν τους κρίκους στην αδιάσπαστη αλυσίδα της Θειότητας, σαν χάντρες σε ένα σπάγκο. Αν προσπαθήσετε να καταστρέψετε οποιοδήποτε από αυτά, θα επηρεάσετε ολόκληρη την αλυσίδα. Γι αυτό, μην ενοχλήσετε κανέναν είναι η εντολή των Αγίων. Ο Μπάμπα Φαρίντ λέει στο *Γκουρού Γκράνθ Σαχίμπ:*

«Αν λαχταράτε για την ένωση με τον Κύριο, μην βασανίσετε την καρδιά κανενός». - Σάλοκ *Φαρίντ*

Ο Γκουρού Νανάκ θα ήθελε ο καθένας μας να αισθάνεται συγγένεια με ολόκληρη τη δημιουργία, και να βλέπει τον κόσμο με απεριόριστη φιλευσπλαχνία από τα μύχια της καρδιάς του ευχόμενος ειρήνη σε όλους. Αυτός είπε τα προηγούμενα με τα εξής όμορφα λόγια:

«Ω! Νανάκ, είθε να υψωθούμε με το ρεύμα του Ιερού Νάαμ - του Θείου Λόγου - στην Παρουσία Σου.

Και να ευχηθούμε ειρήνη σε όλο τον κόσμο, με τη Θέλησή Σου».

Γιατί, τότε, υπάρχει όλη αυτή η ποικιλία στα εξωτερικά σύμβολα και τις εξωτερικές τηρήσεις των διαφόρων θρησκειών; Αυτό οφείλεται, εξηγεί ο Διδάσκαλος, στις διαφορετικές τυπικότητες και τα ήθη και έθιμα που επικρατούν στις διάφορες

χώρες. Αυτός λέει:

«Οι ναοί των Ινδών και τα τζαμιά των Μωαμεθανών είναι όλα τα ίδια.

Ο Ινδικός τρόπος λατρείας και η *Ναμάζ(* ο Μωαμεθανικός τρόπος προσευχής) είναι όλα το ίδιο για Εκείνον.

Όλη η ανθρωπότητα δεν είναι παρά μιά απορροή από την ίδια πηγή της ζωής.

Οι διαφορές μεταξύ των ανθρώπων διαφόρων πίστεων - Τούρκων, Ινδών και άλλων - οφείλονται στα ήθη και έθιμα και στον τρόπο ζωής στις διάφορες χώρες τους».

- *Γκουρού Γκομπίντ Σίνγκ*

Ας πάρουμε ένα παράδειγμα: Το να τριγυρνά κανείς με ακάλυπτο κεφάλι είναι μιά ένδειξη σεβασμού στη Δύση, ενώ στην Ανατολή θεωρείται ασέβεια. Αυτό προφανώς αλλάζει τον εξωτερικό τρόπο λατρείας της Δύσης από αυτόν της Ανατολής. Οι Χριστιανοί εκτελούν τις λειτουργίες τους στις εκκλησίες με ακάλυπτο κεφάλι αλλά στην Ανατολή οι αφοσιωμένοι προσφέρουν τις προσευχές τους πάντοτε με το κεφάλι καλυμμένο.

Οι κλιματολογικές επιδράσεις παίζουν επίσης ένα μεγάλο ρόλο στον καθορισμό του τρόπου των τελετουργικών. Στην Αραβία, π.χ, που είναι το λίκνο του Μωαμεθανισμού, οι Άραβες, εξαιτίας της σπανιότητας του νερού, εκτελούν τη *Ναμάζ* (προσφορά προσευχών), μετά από το Ουαζού (πλύσιμο του προσώπου, των χεριών και των ποδιών)' αλλά εκεί που δεν υπάρχει καθόλου νερό, πρέπει να ικανοποιηθούν με το *Τάγιουμουμ,* που είναι η χρησιμοποίηση της άμμου για τον καθαρισμό των άκρων τους, προτού να πουν τις προσευχές. Για τους Ινδούς, στην Ινδία, η χρήση του νερού είναι άφθονα πλουσιοπάροχη και ένα λουτρό θεωρείται αναγκαίο πριν από την εκτέλεση των θρησκευτικών καθηκόντων. ' Ιδια είναι η περίπτωση με την ενδυμασία και τα άλλα παρόμοια θέματα. Αυτές οι τοπικές συνήθειες αφομοιώθηκαν μέσα στις θρησκείες που ξεπήδησαν εκεί' και αυτή είναι η αιτία των διαφορών στα τελετουργικά και τα ήθη και έθιμα που βρίσκουμε μεταξύ των διαφόρων θρησκειών σήμερα.

Επίσης, υπάρχουν διαφορές στην ιδιοσυγκρασία των ανθρώ-

πων στα διάφορα μέρη του κόσμου. Όταν ο καθένας έχει τις δικές του ροπές και τους δικούς του τρόπους σκέψης, θα ήταν απλώς σκληρό αν κανείς επέβαλε με τη βία τις ίδιες απόψεις σε όλους. Ως αποτέλεσμα αυτής της τάσης, έχουμε τα διάφορα συστήματα ή τις σχολές σκέψης όπως υπάρχουν σήμερα, και αυτές συνεχίζουν να αυξάνονται και να πολλαπλασιάζονται με την πάροδο του χρόνου. Όλες, βέβαια, έχουν γίνει για να συντελέσουν στην πρόοδο των ανθρώπινων διανοιών. Όλοι οι άνθρωποι λοιπόν πρέπει να διαλέξουν τί είναι το καλύτερο γι' αυτούς, ωσότου τελικά φθάσουν στην υποκειμενική άποψη της θρησκείας, που είναι μιά και η ίδια για όλη την ανθρωπότητα.

Η υποκειμενική ή η αληθινή θρησκεία αναφέρεται, λοιπόν, σε μιά αιώνια αρχή, όχι σε εξωτερικούς τύπους και έθιμα, και είναι γι' αυτό, παγκόσμια. Αυτή επιμένει στην εσωτερική πνευματική πρόοδο, αντί να προσκολλά το νου στους εξωτερικούς τύπους. Αυτή είναι η άποψη όπου όλες οι θρησκείες συναντιούνται. Η ίδια ένταση πάλλει μέσα στα διδάγματα όλων των πνευματικών Διδασκάλων που επισκέφτηκαν τη γη μας. Θα δούμε την αλήθεια να επιβεβαιώνεται στις ακόλουθες σελίδες, δίνοντας εξηγήσεις και παραπομπές για να υποστηρίξουμε αυτή τη γνώμη.

Υπάρχουν λοιπόν δύο απόψεις της θρησκείας: η μιά είναι η εξωτερική, που είναι το κέλυφος και η άλλη η υποκειμενική, που είναι η καρδιά ή η ουσία. Ο άνθρωπος έχει αρχίσει να συνειδητοποιεί ότι η εξωτερική θρησκεία σκοπεύει στην κοινωνική αναμόρφωση μόνο μίας τάξης ανθρώπων. Η πρόοδός τους στη θρησκεία, θέτοντας ο καθένας τους κανόνες και τους νόμους που θα τηρεί, κάνει εύκολη τη συμπεριφορά τους στη ζωή, στη χαρά και στη θλίψη. Αυτό σημαίνει να παρατήσει κανείς τα πάντα του για την εξυπηρέτηση μόνο αυτής της τάξης των ανθρώπων. Αυτή βέβαια, είναι αναγκαία στον άνθρωπο για να ζήσει μέσα στον κόσμο. Το να ακολουθεί κανείς τα εξωτερικά έθιμα έχει σαν αποτέλεσμα τις διάφορες κοινωνίες και κοινότητες που υπάρχουν σήμερα. Αυτή μπορεί να καθοριστεί ως κοινωνική θρησκεία.

Αλλά η υποκειμενική θρησκεία είναι τελείως ανεξάρτητη από τις κοινωνίες και τις κοινότητες, αν και αυτές είναι το εποικοδόμημα που βασίζεται πάνω σ' αυτή τη στερεά βάση. Η φθορά είναι το χαρακτηριστικό του χρόνου. Εκείνοι που άρχισαν τις κοινωνικές θρησκείες, καθώς ήταν πλήρως ενήμεροι της υποκειμενικής πλευράς, έχουν αφήσει ίχνη της Αλήθειας να ακτινοβολούν μέσα από τους κώδικες των εξωτερικών τυπικών και τηρήσεων πάνω στα οποία βασίστηκαν. Καθώς ο χρόνος περνά, οι μεταγενέστεροι απλώς παραδίνουν αυτούς τους κώδικες, ενώ γίνονται όλο και περισσότερο αδαείς για τις μεγάλες και ευγενικές αλήθειες γύρω από τις οποίες αυτοί είχαν αρχικά χτιστεί. Με αυτές τις συνθήκες, η εμμονή στα εξωτερικά τελετουργικά και τύπους παίρνει αναπόφευκτα τη θέση του εσωτερικού μηνύματος που κάποτε συμβόλιζαν.

Έτσι, η υλική άποψη παραμένει και η ουσία έχει χαθεί. Ο φανατισμός, η διχόνοια, ο φυλετισμός και ο αιρετισμός είναι τότε τα αναπόφευκτα αποτελέσματα, καθώς οι οπαδοί όλων των θρησκειών τις προδίδουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο με την διαγωγή τους. Αυτό εξηγεί τη διαφθορά που έχει μπει στα ζωτικά της θρησκείας, κάνοντάς την όχι τα δεσμά της ένωσης, αλλά το μήλο της έριδας.

Η υποκειμενική άποψη της θρησκείας ακτινοβολεί μέσω των διδαγμάτων όλων των μεγάλων γραφών του κόσμου. Δεν υπάρχει θρησκεία χωρίς μιά σπίθα Αλήθειας μέσα της. Πρέπει να σεβόμαστε όλες τις πίστεις απ' αυτή την άποψη. Η υποκειμενική πλευρά της θρησκείας είναι αυτό που διδάσκουν όλοι οι Διδάσκαλοι. Είναι μιά και η ίδια για όλες. Δεν γίνεται καμιά διάκριση για καμιά πίστη ή τάξη. Όλοι είναι ευπρόσδεκτοι να συμμετάσχουν στην Αλήθεια χωρίς καμιά βλάβη ή παρέμβαση στην αντίστοιχη πίστη τους. Αυτή είναι ένα τμήμα όλων των πίστεων, και παρέχει στον άνθρωπο μιά βαθύτερη γνώση των δικών τους πίστεων. Η υποκειμενική θρησκεία δεν είναι θέμα βιβλίων. Είναι η προσωπική μας εμπειρία που θα μας αποδείξει τις αλήθειες που δίδαξαν οι διάφορες θρησκείες.

Τώρα θα συνεχίσουμε κάνοντας μιά προσπάθεια να εξετάσουμε αυτή την εσωτερική φάση της θρησκείας, όπως τη

συνέλαβε ο Γκουρού Νανάκ.

Ο Διδάσκαλος εξηγεί τις βασικές αρχές. Υπάρχει ' Ενα Ον, που είναι ο Δημιουργός και η Αναίτια Αιτία των πάντων. Αυτός δημιούργησε ολόκληρο το σύμπαν μέσω της Παντοτινά-Δραστήριας Θέλησής Του που είναι διάχυτη μέσα σε όλα. Οι επιστήμονες έφτασαν τώρα να βρουν μιά ενότητα στις ποικιλίες του μεγάλου φαινομένου του κόσμου. Βρίσκουν τα ίχνη ολόκληρης της δημιουργίας να ξεκινούν από μιά πρωταρχική αιτία από την οποία εξελίχθηκε' και ακολουθεί το ακαταμάχητο συμπέρασμα ότι υπάρχει μιά μόνο αιτία που υποστηρίζει ολόκληρη τη δημιουργία. Όπως ο Ήλιος, που είναι ένας υπεύθυνος πράκτορας για τις αλλαγές των εποχών και της ανάπτυξης του φυτικού βασιλείου, υπάρχει μιά τέτοια Ύπαρξη υπεύθυνη για όλο το φαινόμενο του κόσμου. Ο Διδάσκαλος μιλεί γι' αυτό ως εξής: «Υπάρχει Ένα Μοναδικό Ον.» Αυτό το αριθμητικό «' Ενα» χρησιμοποιείται μόνο για να δηλώσει το Απόλυτο - το χωρίς Λόγο. Εφόσον είμαστε περιορισμένοι, Το εκφράζουμε με περιορισμένους όρους.

«Συ είσαι πάνω από όλους τους περιορισμούς' εμείς καθώς είμαστε περιορισμένοι, Σε εγκωμιάζουμε με περιορισμένους όρους.

Πώς μπορούμε να γνωρίζουμε πόσο Μεγάλος είσαι;»

- Σοράθ Μ. 5

«Οποιοσδήποτε γνωρίζει το μυστήριο που εκφράζεται από το αριθμητικό «Ένα» γίνεται ένα με το Αυτόν.»

- Ραμκάλι Μ.1

Η ΘΕΙΑ ΘΕΛΗΣΗ - ΠΩΣ ΑΥΤΗ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ;

«Το να κάνουμε τη Θέλησή Του και δίκιά μας» είναι το μέσο να Τον φτάσουμε. Η Θέληση η ίδια ματαιώνει κάθε περιγραφή. Όμως, για να μας δώσει μιά ιδέα γι' αυτό, ο Νανάκ το εξηγεί ως ένα σημείο στη στροφή 2. Μπορεί να καθοριστεί σαν κάτι που κάνει και καταστρέφει το σύμπαν, με μιά συνειδητή οντότητα πίσω του. Το Απόλυτο είναι χωρίς Λόγο, χωρίς Μορφή

και χωρίς Όνομα. Όταν ήρθε σε ύπαρξη, ονομάστηκε Λόγος ή *Νάαμ* που είναι η αιτία όλης της δημιουργίας. Ο Λόγος μπορεί να θεωρηθεί ως το Πνεύμα που διαπερνά τα Πάντα, διενεργώντας το μεγάλο φαινόμενο του κόσμου. Η Θέληση είναι πανομοιότυπη με αυτό το Πνεύμα που διαπερνά τα Πάντα, αλλά δεν πρέπει να το φανταζόμαστε ως τυφλό - γιατί αυτό είναι έξυπνο, αισθάνεται και έχει ένα σκοπό. Αυτή η Παντοτινά Δραστήρια Θέληση σαβανωμένη με την απατηλή ύλη, μπορεί να αποκαλυφθεί μόνο όταν συντονίσει κανείς τη θέλησή του με αυτή. ' Ολα τα άλλα μέσα αποτυχαίνουν. Οι τρόποι που έκανε ο άνθρωπος είναι όλοι μάταιοι. Ο Διδάσκαλος λέει:

«Αυτός που παραδίνεται στην ανώτατη Θέλησή Του, κερδίζει το στόχο'
Καμιά άλλη πράξη δεν λογαριάζεται για να το επιτύχει κανείς αυτό.»

- Ραμκάλι Ουώρ Μ.1

Η Θεία Θέληση αποκαλύπτεται στον άνθρωπο με την επικοινωνία με το Ιερό Νάαμ - το Θείο Λόγο. Οι λέξεις Νάαμ, Μπάνι, Ακαθ κάθα (απερίγραπτο τραγούδι), Ναντ, Σαμπτ, Γκουρμάτ, έχουν χρησιμοποιηθεί από το Διδάσκαλο στις ομιλίες Του για την *μοναδική «συνειδητή οντότητα»* που εργάζεται πίσω από όλη τη δημιουργία.

Η ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΚΑΙ Η ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΝΑΑΜ

Αυτή η Αρχή έχει δύο απόψεις, η μιά είναι αντικειμενική και η άλλη υποκειμενική. Η αντικειμενική αναφέρεται στις διάφορες ποιότητες που ανήκουν στις εκδηλώσεις Του. Αυτή έχει τη δίκιά της χρησιμότητα με την οποία θα ασχοληθούμε αργότερα κάτω από την επικεφαλίδα του *Σιμράν.* Η υποκειμενική είναι η *«πεμπτουσιώδης πραγματικότητα»* που βρίσκεται στον πυρήνα

όλων των θρησκευτικών βιβλίων. Χωρίς αυτή, δεν μπορεί να υπάρξει δημιουργία ούτε πνευματική πρόοδος. Χωρίς αυτή, τίποτα δεν μπορεί να έρθει σε ύπαρξη. Αυτό μπορεί να γίνει νοητό από ένα απλό παράδειγμα, ας πούμε αυτό του νερού. Η λέξη «νερό» είναι ένα όνομα και όχι το ίδιο το πράγμα που αυτό αντιπροσωπεύει. Ακριβώς το ίδιο, το Νάαμ ή ο Λόγος, έχει τις δύο του απόψεις: η μία είναι το όνομα και η άλλη το «συνειδητό πνεύμα» που αυτή αντιπροσωπεύει - που εργάζεται πίσω από όλη τη δημιουργία. Είναι πολύ δύσκολο να περιγράφει αυτό με λόγια.

Το Νάαμ, ή η υποκειμενική Πραγματικότητα ή ο Λόγος υπήρχε από την αρχή του κόσμου και υπήρχε και πριν τη δημιουργία. Αυτό ήταν ένα «Ανώνυμο-Κάτι» που ήταν ο Θεός, από του οποίου τη Συνειδητή Εκδήλωση προβλήθηκε μιά επιθυμία, συνοδευόμενη από δόνηση που εκδηλώθηκε με την Αρχή του Φωτός και του Ήχου. Καθώς το συνειδητό ρεύμα έρεε' προς τα κάτω σχημάτισε πνευματικά επίπεδα. Με την παρακάτω κάθοδό του έγινε η πηγή της δημιουργίας των πνευματικο-υλικών και των υλικών επιπέδων. Αυτό το Ρεύμα-Συνειδητότητα απορρέει από το Θεό και είναι ο Δημιουργός και ο υποστηρικτής όλου του σύμπαντος με διάφορα επίπεδα και υποεπίπεδα. Ο όρος Σάμπτ ή Λόγος όπως χρησιμοποιείται από τον Νανάκ, σημαίνει αυτό το Πνευματικό Ρεύμα που εκφράζει τον εαυτό του με την Αρχή του Φωτός και αντηχεί με όλη του την πληρότητα στα λεπτά πνευματικά του επίπεδα. Αυτό το Νάαμ ή Λόγος βοηθά στην ανύψωση και την εποικοδόμηση του πνεύματος, το οποίο καθώς είναι ουσιαστικά από την ίδια ουσία με αυτή του Νάαμ, έλκεται από αυτό, γιατί «Πνεύμα είναι η Πνοή του Θεού» - (Βίβλος). «Είναι η ψυχή του Θεού» - (Κοράνι). Όλοι οι άγιοι του κόσμου που ήρθαν είτε πριν είτε μετά τον Γκουρού Νανάκ, ύμνησαν αυτή τη δημιουργική Αρχή της Ζωής ή το Λόγο. Μερικά εδάφια θα βοηθήσουν τον αναγνώστη να πεισθεί γι' αυτή τη βασική Αλήθεια όπως μας δίνεται μέσα σε όλα τα θρησκευτικά βιβλία.

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ

Χριστιανισμός: Ο Άγιος Ιωάννης έχει αναφέρει στο Ευαγγέλιό του:

«Εν αρχή ήτο ο Λόγος και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ,και Θεός ήτο ο Λόγος' Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. Πάντα δι' αυτού έγειναν' και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν το οποίο έγεινεν».- *Κατά Ιωάννη I: 1-3*

«Με τον λόγο του Κυρίου έγειναν οι ουρανοί».
Επίσης, «Αυτός είπε, και έγεινεν». - *Ψαλμοί* 33:6-9
«Βαστάζων τα πάντα με τον λόγο της δυνάμεως αυτού». - Προς *Εβραίους 1-3*
«Ο χόρτος εξηράνθη, το άνθος εμαράνθη ο λόγος όμως του Θεού ημών μένει εις τον αιώνα». - *Ησαΐας 40:8*
«Εις τον αιώνα, Κύριε διαμένει ο λόγος σου εν τω ουρανώ». - *Ψαλμοί 119:89*

Ο Απόστολος Παύλος είπε: «Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζων, και ενεργός, και κοπτερώτερος υπέρ πάσαν δίστομον μάχαιραν, και διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και διερευνά τους διαλογισμούς και τας έννοιας της καρδιάς». - *Προς Εβραίους 4:12*

Ινδουισμός: Σύμφωνα με τα Ινδικά βιβλία της Θεολογίας, ολόκληρη η δημιουργία έγινε μέσω του Ναντ.

Επίσης αναφέρεται ως Άκας Μπάνι (η φωνή που έρχεται κάτω, από τους Ουρανούς). ' Εχουμε αναφορές σ' Αυτό ακόμη και στις Βέδες, τις αρχαίες γραφές του κόσμου. Διαβάζουμε γι' Αυτό στις Ουπανισάδες, όπως π.χ οι *Ναντ Μπιντ Ουπανισάδες,* που διαπραγματεύονται με το θέμα με ένα πολύ σαφή τρόπο. Η *Χάθα Γιόγκα Πραντίπακα* μιλεί επίσης γι' αυτή την Αρχή του Λόγου.

«Επήρε την υποστήριξη του Λόγου, του μελωδικού Τόνου». - *Τσανντόγκια Ουπανισάδα*

«Ας καθίσει ο Γιόγκι στη Σιντ Ασάνα και ενώ ασκεί τη Βεσνάβι μούντρα, θ' ακούσει τον Ηχο μέσω του δεξιού του αυτιού». - *Ναντ Μπιντ Ουπανισάδα*

«Με την επικοινωνία με το Λόγο αυτός θα γίνει κουφός προς τους εξωτερικούς ήχους, και θα φθάσει την Τουρίγια Παντ ή μιά κατάσταση ισορροπίας μέσα σε ένα δεκαπενθήμερο.» - *Ναντ Μπιντ Ουπανισάδα*

«Πρώτα θα ακουστούν οι υπόκωφοι ήχοι που μοιάζουν με τον κρότο των κυμάτων, της βροχής που πέφτει και των νερών που τρέχουν στα ρυάκια, και μετά θα ακουστεί το Μπχέρι ανακατεμένο με τον ήχο της καμπάνας και του οστράκου, κτλ.»

Η κυρία Μπλαβάτσκι, η ιδρύτρια της ΘΕΟΣΟΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ, στο βιβλίο της «η Φωνή της Σιγής», αναφέρει ότι πολλοί ήχοι ακούγονται όταν είναι κανείς σε επικοινωνία. «Ο πρώτος είναι όπως τη γλυκιά φωνή του χελιδονιού, που κελαϊδά ένα αποχαιρετιστήριο τραγούδι στη σύντροφό του. Ο επόμενος, μοιάζει με τον ήχο των ασημένιων κυμβάλων των Ντιάνις, που ξυπνούν τα αναβοσβήνοντα άστρα. Αυτός ακολουθείται από τις απλές μελωδίες του πνεύματος του ωκεανού φυλακισμένου μέσα στο όστρακο του κοχυλιού που με τη σειρά του δίνει τη θέση του στην ψαλμωδία της *Βίνα.* Μετά ακούγεται η μελωδική συμφωνία που μοιάζει με άρπα. Αυτή αλλάζει σε σάλπισμα τρουμπέτας, που αντηχεί όπως τον υπόκωφο κρότο της βροντής. Ο έβδομος καταπίνει όλους τους άλλους ήχους. Αυτοί πεθαίνουν και μετά δεν ακούγονται πια.»

Μωαμεθανισμός: Μεταξύ των Μουσουλμάνων Σούφι, αυτό είναι γνωστό ως Σουλτάν-ουλ-Άζκαρ, (ο βασιλιάς των προσευχών). Ενα άλλο τάγμα των Σούφι το ονομάζει Σωτ-ι-Σαρμάντι (το Θείο Τραγούδι). Επίσης το ονομάζουν Νίντα-ι-Ασμάνι, (ο ήχος που έρχεται κάτω, από τους Ουρανούς), Καλάμ-ι-Καντίμ, (ο αρχαίος ήχος), και Κάλμα ή Λόγος. Οι δεκατέσσερις περιοχές έγιναν από την Κάλμα - το Λόγο.

Ο Κχαουάτζα Χαφίζ, ένας μεγάλος άγιος λέει:

«Από το μιναρέ του Ουρανού ένα κάλεσμα σε προσκαλεί να πας Σπίτι.

Αλλά καθώς έχεις πέσει σε παγίδες συ δεν ακούς.

Κανένας δεν γνωρίζει πού βρίσκεται το Παλάτι του Αγαπημένου,

Αλλά είναι σίγουρο ότι οι κωδωνοκρουσίες έρχονται από

εκεί.»

Επίσης:

«Βγάλε τις ωτασπίδες από τα αυτιά σου, και άκουσε τη φωνή της λύτρωσης, που έρχεται σε σένα.

Μην προσκολλάσαι στον υλικό κόσμο.

Το Ελιξήριο της ζωής ρέει από πάνω.

Ο παλμός της αγάπης ενώ αντηχεί στους Ουρανούς,

Αντηχεί ευλογίες στις ψυχές των αφοσιωμένων.»

Ο Μωλάνα Ρούμι, στο *Μασνάβι* λέει:

Μη γίνεσαι σκεπτικός, αλλά συντόνισε τον εαυτό σου με τον

Ηχο που έρχεται κάτω, από τους Ουρανούς.

Η ψυχή σου θα έχει αποκαλύψεις από μακριά.

Αυτές δεν είναι άλλο παρά κλέφτικες ματιές του Αναποκάλυπτου.

Αν μιλούσα γι' αυτές τις γλυκές μελωδίες

Ακόμη και οι νεκροί θα σηκώνονταν από τους τάφους τους.»

Επίσης:

«Υψώσου πάνω από τον Ορίζοντα, ω γενναία ψυχή, και άκουσε το μελωδικό τραγούδι που έρχεται από τον πιο υψηλό ουρανό.»

Ο Προφήτης Μωάμεθ λέει:

«Η Φωνή του Θεού έρχεται στα αυτιά μου όπως οποιοιδήποτε άλλοι ήχοι.»

Ο Σαχ Νιάζ, ένας άλλος Μουσουλμάνος αφοσιωμένος, λέει:

«Η ψυχή είναι η Θέληση και το Μυστικό του Θεού. Ο διαλογισμός της γίνεται χωρίς τη βοήθεια της γλώσσας και του ουρανίσκου. Αλλοίμονο! συ είσαι γερά κολλημένος στα φυσικά δεσμά και δεν ακούς τον Ιερό ' Ηχο του Θεού. Ο Αγαπημένος μου σου μιλά όλη την ώρα, αλλά δυστυχία σε σένα γιατί συ δεν ακούς τη Φωνή.»

«Ολόκληρο το σύμπαν αντηχεί με τον ' Ηχο, και συ δεν έχεις παρά μόνο να ανοίξεις την πόρτα του αυτιού σου.»

«Για να ανοίξει το αυτί, είναι αρκετό να σταματήσει κανείς να ακούει τους εξωτερικού ς ήχους. Αν το κάνεις αυτό, θα ακούσεις τον αιώνιο και ατέλειωτο Ήχο. Αυτός είναι άπειρος και δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος, και γι' αυτό, ονομάζεται

Ανχάντ (χωρίς όρια). Χωρίς αυτό το Λόγο - το Αιώνιο Τραγούδι - που είναι μιά άπειρη εκδήλωση του Απείρου, ο κόσμος δεν θα είχε έρθει σε ύπαρξη. Κράτα την επικοινωνία με το Μελωδικό Ήχο και χάσε τον εαυτό σου μέσα σ' αυτόν, ω σοφέ άνθρωπε.»

Ο Καμπίρ λέει:

«Χωρίς το Λόγο, τον Ήχο ή το Αιώνιο Τραγούδι, η ψυχή δεν βλέπει. Πού μπορεί αυτή να πάει; Καθώς δεν μπορεί να καταμετρήσει το μυστήριο του «Λόγου», αυτή περιπλανιέται από τόπο σε τόπο.» - *Καμπίρ*

«Ο νους λαχταρά το κακό' μέσω του Λόγου, ο Διδάσκαλος τον σταματά.» - *Γκουρού Τεγκ Μπαχαντούρ*

«Με μέσο το Λόγο, η ψυχή διασχίζει τον ατέλειωτο ωκεανό της ύλης. Ο ταπεινός Νανάκ, λοιπόν, δοξάζει το Νόαμ Του (το Λόγο).» - *Ραμ Κάλι Μ.1*

«Ο Λόγος είναι και γη και αιθέρας. Αυτά ήρθαν σε ύπαρξη μέσω του Λόγου. Αυτός ο Λόγος εκδήλωσε τον εαυτό του και με άλλες όψεις επίσης. Ολόκληρη η δημιουργία ξεπήδησε από το Λόγο. Ω! Νανάκ, αυτός ο ατέλειωτος Λόγος αντηχεί μέσα σε κάθε καρδιά.»

«Ο Λόγος που διαπερνά τα πάντα έλκυσε όλο μου το νου. Τί άλλο έχω να σκεφτώ; Η επικοινωνία της ψυχής με το Λόγο δημιουργεί αιώνια Μακαριότητα. Η ένωση με τον Κύριο δίνει την Ουσία της Χαράς και της Ειρήνης.» - *Σρι Ραγκ Μ.1* «Λυτρώθηκα. Ο Θεάνθρωπος με ελευθέρωσε από τα δεσμά. Μέσω της επικοινωνίας της ψυχής με το Λόγο, κέρδισα τη φωτοβόλο τιμητική θέση: Ω! Νανάκ, το Νάαμ ή ο Λόγος που διαπερνά τα πάντα κατοικεί μέσα στις καρδιές όλων. Η συντροφιά των Γκουρμούκ δίνει την επικοινωνία με Αυτό.» - *Μάλαρ Μ.1*

«Πέρα μακριά, στην αντίπερα όχθη, είναι ο Αγαπημένος μου. Μόνο ο Λόγος του Θεανθρώπου περνά την ψυχή απέναντι. Στη συντροφιά των αγίων, ο άνθρωπος ζει με ανακούφιση και αφθονία και ποτέ δεν μετανιώνει.» - *Τουκχάρι Μ.1*

«Πώς μπορεί ο αδαής να μάθει την αρχή της ένωσης της ψυχής με το Λόγο; Χωρίς την επικοινωνία με το Λόγο, η ψυχή

πάει και έρχεται. Ω! Νανάκ, ο Γκουρμούκ που είναι ο ίδιος λυτρωμένος συναντιέται με το φιλεύσπλαχνο Ενταλμα του Κυρίου.» - *Μαρού Μ.1*

«Η δημιουργία και η τελική διάλυση του σύμπαντος γίνονται μέσω του Λόγου. Επίσης, μέσω του Λόγου, έρχεται ξανά σε ύπαρξη.» - *Μαγκχ Μ.3*

«Από καλή τύχη, ο σύζυγός μας ο Κύριος έγινε δικός μας. Το Ατέλειωτο Τραγούδι (ο Λόγος), που αντηχεί παντού, δίνει μιά νύξη για την Αυλή Του.» - *Μπιλάουαλ Μ.*5

«Ο Λόγος έκανε όλα τα γήινα και τα ουράνια συστήματα.» - *Γκάουρι Μ. 5*

Ο Τούλσι Ντας λέει:

«Αυτός που μιλά για το μυστικό του Θείου Λόγου (το Αιώνιο Τραγούδι) είναι ο αληθινός Άγιος. Έχοντας εξερευνήσει με πολλή ακρίβεια το Άγνωστο και το Ασύλληπτο, έχει πραγματοποιήσει το Μπάνι (το Αιώνιο Τραγούδι).»

Ο Ντούλαν Σαχίμπ αναφέρει:

«Ο Λόγος είναι η κλειδαριά και ο Λόγος είναι το κλειδί της.

Με τις αλυσίδες του Λόγου, είναι όλοι δεμένοι.

Ο Κύριος κατοικεί με τη μορφή του Λόγου, σκύβω το κεφάλι μου στα Πόδια Του.»

Ο Τσάραν Ντας είπε:

«Από τότε που ακούω το άπειρο Θείο Τραγούδι *(Ανχάντ)* που αντηχεί παντού,

Οι αισθήσεις κουράστηκαν να πηγαίνουν προς τον έξω κόσμο,

Και ο νους έχει αποβάλλει όλες του τις διακλαδώσεις,
Ολες οι επιθυμίες έχουν ικανοποιηθεί. Σαν τρελός, έχασα
τον εαυτό μου μέσα στο Λόγο, και απόκτησα πλήρη ενότητα με Αυτόν.»

Ο Σουάμι Σιβ Νταγιάλ Σινγκ Τζι περιγράφει το Λόγο ως:

«Ο Ήχος ή ο Λόγος είναι η πρωταρχική αιτία όλων. Είναι επίσης το άλφα και το ωμέγα. Οι τρεις περιοχές και η τέταρτη έγιναν από Αυτόν. Ο Λόγος και το πνεύμα είναι από την ίδια πηγή και ξεπηδούν και τα δύο από την ουσία του Ανώνυμου. Είναι και η αιτία και το αποτέλεσμα, και όλα δημιουργήθηκαν

από Αυτόν. Ο Λόγος είναι ο Διδάσκαλος καθώς και ο μαθητής και αντηχεί μέσα στην καρδιά όλων. Ο Λόγος είναι το νερό και Αυτός είναι επίσης και το ψάρι. Ο Καμπίρ μίλησε μόνο γι' αυτόν το Λόγο. Ο Νανάκ και ο Τούλσι κήρυξαν την ίδια Αλήθεια. Ο βασιλιάς και ο υπουργός είναι και οι δύο προσωποποιημένος Λόγος. Ο Ράντχα Σοάμι (ο Κύριος του Πνεύματος) λέει: «Γενναίε μου γιέ, άκουσέ Τον.»

Ο Λόγος (ο Ήχος) ηχεί και αντηχεί μέσα σε όλη τη δημιουργία. Δεν υπάρχει τόπος χωρίς Αυτόν. Αυτός αντηχεί μέσα στο ζωντανό ναό του ανθρώπινου σώματος.

Ο Λόγος σχηματίζει ένα συνδετικό κρίκο μεταξύ του ανθρώπου και του Θεού. Έτσι, κάθε σώμα είναι η κατοικία του Παντοδύναμου. Αυτό είναι το Ιερό Νάαμ - ο Λόγος που διαπερνά μέσα από όλους τους πόρους του σώματός μας. Με τη βοήθειά Του, πρέπει να βρούμε τα ίχνη που θα οδηγήσουν τα βήματά μας πίσω στην πηγή από την οποία προήρθαμε. Αυτός αληθινά είναι ο μόνος τρόπος για να πάει κανείς πίσω στο Θεό. Δεν υπάρχει κανένας άλλος δρόμος.

Ο Διδάσκαλος λέει:

«Με το να κάνουμε αμέτρητες εξωτερικές τυπικότητες και τελετουργίες, δεν μπορούμε να διαφύγουμε τις εσωτερικές φωτιές της προσκόλλησης και της λαγνείας κτλ. Μπορείτε να υιοθετήσετε μύριους τρόπους και μπορείτε να κάνετε αμέτρητα συστήματα, αλλά κανένας δεν είναι δεκτός στην Αυλή Του.»

Ο Λόγος μας αποσύρει από τις εξωτερικές σχέσεις και μας πηγαίνει πίσω στην Πηγή Του. Αυτός είναι ο δρόμος που δίδαξε ο Γκουρού Νανάκ καθώς και οι εννέα Σικχ Γκουρού μετά από αυτόν. Ο Ναμντέβ, ο Ραβιντάς, ο Καμπίρ και οι άλλοι που οι συνθέσεις τους βρήκαν θέση μέσα στο Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ, ήταν όλοι δάσκαλοι της Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα ή της Επιστήμης της επικοινωνίας της ψυχής με το Λόγο. Υπήρξαν και άλλοι επίσης, όπως ο Ντχρούβα, ο Πραχλάντ, ο Τούλσι, ο Σάμας Ταμπρίζ, ο Μωλάνα Ρούμι, ο Χαφίζ Σιράζι και ο Χριστός, που άσκησαν το Λόγο. Ο Ντάντού, ο Παλτού και ο Σοάμι Σιβ Νταγιάλ Σινγκ, ο καθένας τους δίδαξε την ίδια Αλήθεια, στον καιρό του.

Το Ιερό Νάαμ, ή Λόγος, μπορεί να ασκηθεί από όλους το ίδιο, χωρίς τη μεσολάβηση της γλώσσας ή του ουρανίσκου. Δεν χρειάζεται εμμονή στις εξωτερικές τελετουργίες των κοινωνικών θρησκειών. Αυτός ο Λόγος μπορεί να καθοριστεί ως το ρεύμα-πνεύματος που εκπορεύεται από το Μοναδικό Ον. Αυτός σχηματίζει όλα τα πνευματικά και τα υλικά επίπεδα καθώς κατεβαίνει, από επίπεδο σε επίπεδο, αντηχώντας μέσα και έξω από όλα αυτά. Καθώς τα κατώτερα επίπεδα είναι λιγότερο εκλεπτυσμένα και περισσότερο υλικά από τα ανώτερα, ο Λόγος συνεπώς αλλάζει ήχο καθώς κατεβαίνει. Εφόσον έχει να περάσει μέσα από πέντε επίπεδα, παίρνει πέντε διαφορετικούς ήχους. Αυτοί είναι πέντε απόψεις του ενός και μοναδικού Λόγου. Ο Γκουρού Νανάκ πραγματεύεται με αυτό εκτεταμένα στη στροφή 15 του *Τζαπ Τζι.*

Ολόκληρο το Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ είναι γεμάτο από ωραίες εικονογραφήσεις που διασαφηνίζουν το Λόγο. Δεν υπάρχει ύμνος που να μη μιλά γι' Αυτόν. Μερικές παραπομπές θα είναι αρκετές εδώ. Για περισσότερες αναφορές, ο αναγνώστης ζητείται να αναφερθεί στο ίδιο το πολύτομο θησαυροφυλάκιο.

«Με το Ένταλμα που γράφει η Πένα του Δημιουργού, που παντοτινά ρέει, συντονιστήκαμε με τον Κύριο, σύμφωνα με τα διδάγματα του Διδασκάλου. Ακούσαμε τους πέντε ήχους, που ηχούν στην Παρουσία του και έτσι χαιρόμαστε για την ένωσή μας με τον Κύριο.» - *Μαλί Μ.5*

«Μέρα και νύχτα είμαι σε επικοινωνία με τον Κύριο, με το νου μου τελείως πεπεισμένο. Ο ναός του σώματός μου έχει έτσι ομορφύνει. Οι πέντε Ήχοι της χωρίς όρια Μουσικής - ο Λόγος - αντηχούν. Ω, ο Κύριος έχει μπει στο σώμα μου.» - *Σούχι Μ.1*

«Οι πέντε Ήχοι γίνονται ακουστοί με τις καθοδηγήσεις του Γκουρμούκ - του Προσωποποιημένου Λόγου. Μεγάλη είναι η Τύχη αυτού που Τους ακούει. Την πηγή της Χαράς και της Ειρήνης (το Λόγο) τον βλέπω να διαπερνά τα πάντα. Μέσω του Λόγου, ο Κύριος έκανε την εμφάνισή Του και έγινε έκδηλος.» - *Κάνρα Μ. 4*

«Οι πέντε Ήχοι της απεριόριστης Μουσικής (του Λόγου) αντηχούν μέσα μου. Έλκομαι προς Αυτούς, όπως το Σαράνγκ ή το πουλί- της θάλασσας έλκεται από τη θέα του νερού. Ο σκλάβος σου, ο Καμπίρ, έτσι δοξάζει Εσένα, ω Κύριε, που είσαι Άγνωστος και πέρα από την ανθρώπινη γνώση.» - *Παρμπχάτι Καμπίρ*

«Ο Κύριος έχει έρθει, αποκαλύπτοντας τον Εαυτό Του στους πέντε Ήχους του Λόγου.»

Ο Γκουρού Νανάκ είπε:

«Ο Αληθινός Διδάσκαλος είναι εκείνος που δείχνει το πραγματικό Σπίτι μέσα στο ναό του σώματος όπου αντηχούν πέντε διαφορετικά Ηχητικά Ρεύματα και δίνει το κλειδί του Ιερού Νάαμ.» - *Μάλαρ Ουώρ Μ.1*

«Ο Λόγος είναι ο Γκουρού. Η ψυχή είναι ο μαθητής του Λόγου - του μελωδικού τραγουδιού.» - *Ραμκάλι Μ.1*

« Ολες οι υπηρέτριες (ψυχές) που έρχονται σε επικοινωνία με τους πέντε ' Ηχους, γίνονται οι Γκουρμούκ (ή οι αφοσιωμένοι μαθητές) και φθάνουν στο Αληθινό τους Σπίτι, εσωτερικώς. Οποιοσδήποτε βρει, με την άσκηση του Λόγου, το Αληθινό του Σπίτι, ω Νανάκ, θα Τον υπηρετήσει αληθινά.» - *Μάλαρ Ουώρ Μ.1*

Ο Μπχάι Γκούρντας, ένας Σικχ σοφός μας λέγει χωρίς διφορούμενα λόγια:

«Αυτοί οι πέντε Ήχοι ακούγονται όταν υψωνόμαστε πάνω από το σώμα που είναι καμωμένο από τα πέντε στοιχεία.»

« Όταν υπερβείς τη σφαίρα των πέντε στοιχείων, ακούς τους πέντε Ήχους σε όλη τους τη γλυκιά και γεμάτη δύναμη μελωδία.»

Οι άλλοι άγιοι έχουν μιλήσει παρόμοια πάνω στο ίδιο θέμα, ως εξής:

«Κάθε μέρα απορρέουν από το κατώφλι Του οι ήχοι των πέντε τυμπάνων που διακηρύττουν το Μεγαλείο Του. Αυτός που ακούει αυτό το κτύπημα του τυμπάνου ελευθερώνεται από τον εγωισμό και το φθόνο και περνά πέρα από την περιορισμένη ύπαρξη.» - *Σάμας Ταμπρίζ*

«Σιώπησε και άκουσε τη μελωδία των πέντε σαλπίγγων που

έρχεται κάτω, από τον Ουρανό - τον Ουρανό που είναι πάνω
από όλους τους ουρανούς που είναι πάνω από το κεφάλι μας.
Έβαλα τα αυτιά της ψυχής μου στο κατώφλι της καρδιάς μου και άκουσα το καλυμμένο μυστήριο, αλλά δεν είδα κανένα να ανοίγει το στόμα του.» - *Χαφιζ Σαχίμπ.*

Ο ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΗΧΟΥ

Υπάρχουν πολλών ειδών ήχοι που ηχούν και αντηχούν στις διάφορες περιοχές της δημιουργίας και μπορούν, για ευκολία, να ταξινομηθούν σε δύο κατηγορίες:

(1) Ήχοι που έρχονται από την αριστερή πλευρά. Αυτοί είναι αρνητικοί και υλικοί ήχοι και είναι συνδεμένοι με τους αντίστοιχους σπόρους των παθών που είναι ριζωμένα μέσα μας. Ο αφοσιωμένος θέλει δε θέλει έλκεται από αυτούς τους ήχους. Εάν κανείς θελχτεί από οποιοδήποτε από αυτά τα τραγούδια των σειρήνων από την αριστερή πλευρά, μπορεί κανείς να βρεθεί εκσφενδονισμένος κάτω μέσα στα πιο βαθιά βάθη των αχανών χασμάτων του πάθους με το οποίο έχει σχέση ο ιδιαίτερος αυτός ήχος, γιατί τέτοιοι ήχοι έχουν μιά έλξη που είναι προς τα έξω και προς τα κάτω. Σε μιά τέτοια λυπηρή κατάσταση, οι κόποι χρόνων πάνε χαμένοι και οι οιωνοί πάνε ενάντια στην προσκυνήτρια ψυχή. Αυτοί, λοιπόν, πρέπει οπωσδήποτε να αποφεύγονται, ενσυνείδητα, γιατί οδηγούν αυτόν που τους ακούει έξω από το πνευματικό Μονοπάτι.

(2) Μετά υπάρχουν ήχοι που έρχονται από τη δεξιά πλευρά. Αυτοί είναι ήχοι από τα πνευματικά επίπεδα και γι' αυτό είναι θετικού χαρακτήρα και καθαρώς πνευματικοί με μιά χαρακτηριστική έλξη που είναι προς τα μέσα και προς τα πάνω.

Αυτά τα δύο είδη των ήχων είναι τόσο πολύ όμοια και τόσο πολύ μοιάζουν το ένα το άλλο, που δύσκολα μπορεί κανείς να τα ξεχωρίσει. Γι' αυτό, ο Μωλάνα Ρούμι μας προειδοποιεί να είμαστε πολύ προσεκτικοί στον ξεχώρισμα του σωστού τύπου των ήχων, και λέει:

«Αυτοί είναι ήχοι χαμηλότερης φύσης που μοιάζουν πάρα

πολύ με αυτούς της ανώτερης,

« Όμως έχουν μιά έλξη προς τα κάτω και μας έλκουν προς την καταστροφή μας.»

Οι ειδικοί Ήχοι που έχουν μιά προς τα πάνω έλξη είναι πέντε τον αριθμό, όπως αναφέρεται από τους διάφορους Αγίους και μπορούν να κατανοηθούν μέσω της χάρης Τους, και να έρθει κανείς σε επαφή μαζί τους στη συντροφιά Τους. Αυτοί οι Ήχοι φέρνουν μαζί τους την επίδραση των πνευματικών επιπέδων από όπου προέρχονται και με τη σειρά τους έχουν την ίδια επίδραση σ' αυτόν που έρχεται σε επαφή μαζί τους.

Έχουν τις δικές τους ουράνιες μελωδίες, των οποίων η μουσική που προκαλεί έκσταση αποπροσωποποιεί την ψυχή ελευθερώνοντάς την από τα δεσμά της εγκόσμιας ζωής.

Όποιος πάει κοντά στη φωτιά, ζεσταίνεται, είτε το θέλει είτε όχι. Έτσι και το Ιερό Νάαμ ή το Θείο Τραγούδι, δεν μπορεί παρά να σας επηρεάσει όταν έρχεστε σε επαφή μαζί Του, είτε το θέλετε είτε όχι και είτε είναι η ώρα σας είτε όχι. Η Δύναμη του Θεού δεν μπορεί παρά να σας επηρεάσει, όταν έρθετε σε επαφή μαζί Της.

Η εξωτερική μουσική έχει μιά θαυμάσια επίδραση σε όλα τα ζωντανά όντα. Αποτινάζει το λυπηρό φορτίο της καταπιεστικής θλίψης και ανησυχίας κάτω από το οποίο συνεχώς κανείς βαρειαναστενάζει, και διώχνει μακριά όλες τις σκέψεις. Ξεπλένει τη ρυπαρότητα της καθημερινής ζωής με τους μελωδικούς της τόνους και αιχμαλωτίζει την ψυχή. Αποσύρει το νου από τη θορυβώδη οχλοβοή του αντικειμενικού κόσμου. Συγκεντρώνει το νου φυσικά χωρίς να καταφύγει σε καμιά τεχνητή μέθοδο. Η μουσική, πραγματικά, ήταν πάντοτε η τέχνη των αγίων.

«Ποιό πάθος δεν μπορεί η μουσική να ξεσηκώσει ή να δαμάσει.» - *Ντράιντεν*

Πόσο θαυμάσια είναι η επίδραση της εξωτερικής μουσικής! Πόσο λοιπόν θα είναι τότε το θέλγητρο της εσωτερικής Θείας Μελωδίας; Αυτή έχει τη δίκιά της αμίμητη γοητεία. Έχει αφθονία πνευματικής ζωτικότητας που παίρνει τον άνθρωπο πάνω από όλους τους πόνους και τα βάσανα στα οποία υπόκειται η σάρκα. Σε καιρούς καταιγίδων και έντασης μπορεί

κανείς να εναρμονιστεί με τις εσωτερικές μελωδίες και να περάσει σώος από την οδυνηρή επίδραση της εγκόσμιας ζωής.

Αυτοί οι πνευματικοί ήχοι είναι βοηθήματα στο πνευματικό Μονοπάτι. Ένας Αρμόδιος Διδάσκαλος, την ώρα της μύησης, δίνει πλήρεις καθοδηγήσεις στο πώς θα τους ξεχωρίζει κανείς από επίπεδο σε επίπεδο, καθώς επίσης και το πώς θα τους αρπάζει στο διάβα του προς το ανώτατο πνευματικό επίπεδο. Γι' αυτό λοιπόν είναι ανάγκη να έχει κανείς έναν Διδάσκαλο της Αλήθειας (μιά Διδάσκαλο-ψυχή), γιατί Αυτός είναι ο εμπνευστής του Χάρι Νάαμ - του Θείου Λόγου, στα βάθη της ψυχής μας. Χωρίς Αυτόν το Αιώνιο Τραγούδι παραμένει πάντοτε ένα καλυμμένο μυστήριο χωρίς να μπορούμε να εισχωρήσουμε σ' αυτό. Ως Μουσική προσωποποιημένη, είναι μέσα στην αρμοδιότητά Του να την εκδηλώσει, να την κάνει ακουστή και έτσι να μας οδηγήσει στο θρόνο του Παντοδύναμου.

«Ένας Γκουρμούκ (άγιος) μπορεί να ελευθερώσει εκατομμύρια ψυχών με τη ζωογόνο επίδραση του παλμού της ζωής (του Ιερού Νάαμ).» - *Σοράθ Μ.5*

Ο ορισμός της αθλιότητας και της χαράς: Είναι μιά κοινή εμπειρία το ότι ξεχνιόμαστε όταν είμαστε πλήρως απασχολημένοι με κάτι. Αυτή η ευλογημένη κατάσταση τού να ξεχνάμε τον εαυτό μας, έρχεται με την προσήλωση της προσοχής και τη στιγμή που αναγκαζόμαστε να βγούμε από αυτή γινόμαστε ευαίσθητοι προς το περιβάλλον μας και αναστατωνόμαστε ακόμη και με τα μικροπράγματα της ζωής. Καθώς σε όλες μας τις ζωές ψάχναμε να βρούμε απόλαυση στις γήινες επιδιώξεις ταυτιστήκαμε με αυτές. Έτσι, δεν γνωρίζουμε τίποτα από την πραγματική και μόνιμη μακαριότητα που βρίσκεται πολύ μακριά από αυτές, στα κατάβαθα του εαυτού μας ή της ψυχής μας. Δεν μπορούμε να αποτραβηχτούμε από τις επονομαζόμενες απολαύσεις του κόσμου ωσότου μάθουμε να εσωστρεφόμαστε και δοκιμάσουμε κάτι καλύτερο εσωτερικώς.

Όλος ο κόσμος λοξοδρομεί στην αναζήτησή του για το κέντρο της αληθινής ευτυχίας ή μακαριότητας. Τα υλικά αντικείμενα δεν μπορούν να μας δώσουν μακαριότητα, εξαιτίας

της συνεχούς αλλαγής στην οποία υπόκεινται, από την ίδια τους την φύση, κάθε στιγμή της ύπαρξής τους. Επίσης, στα εξωτερικά αντικείμενα, δεν υπάρχει καμιά απόλαυση σ' *αυτά τα ίδια,* αλλά είναι η προσκόλλησή μας σ' αυτά που μας δίνει ευχάριστα συναισθήματα. Αλλά αυτά τα αντικείμενα, εξαιτίας της εφήμερης φύσης τους, πρέπει να ακολουθήσουν το εναλλασσόμενο πανόραμα της ύπαρξης. Με αυτές τις καλειδοσκοπικές αλλαγές, ο νους φυσικά σαστίζει και ταράσσεται και πολύ συχνά αισθάνεται δυστυχισμένος. Την Αιώνια Μακαριότητα ή την Αληθινή Ευτυχία μπορεί να την έχει κανείς μόνο με την προσκόλληση σε κάτι που είναι μόνιμο, αναλλοίωτο και αιώνιο. Τα εφήμερα θέλγητρα της Δέσποινας Φύσης δεν μπορούν να δώσουν στον άνθρωπο καμιά ευτυχία με τη σωστή έννοια της λέξης.

Ο Γκουρού Νανάκ λέει:

«Οποιοσδήποτε ψάχνει για την Αιώνια Χαρά, ας την αναζητήσει στο Πνεύμα που Διαπερνά τα Πάντα (το Νάαμ).» - *Σάλοκ Μ. 9*

Για να ανακουφιστεί ο νους από τις αισθήσεις που πάνε προς τα έξω, πρέπει να συντονιστεί με τις γλυκές συμφωνίες της Εσωτερικής Μουσικής της ψυχής, το Λόγο, που πάλλει μέσα και μέσω όλων. Καθώς αυτός είναι αιώνιος, έτσι επίσης θα είναι η προσκόλλησή μας σ' Αυτόν και δεν θα γνωρίζουμε πια καμιά αλλαγή και κανένα πόνο. Ο νους δεν θα περιπλανιέται πια στα εξωτερικά αντικείμενα, μιας και εμποτιστεί με τις μελωδίες του Αιώνιου Τραγουδιού. Με τη βοήθειά Του, η κουρασμένη από τον κόσμο ψυχή υψώνεται σε ανώτερα πνευματικά επίπεδα. Ο Λόγος έχει το δικό Του έμφυτο περίλαμπρο Φως και Τραγούδι - ανεκλάλητο και γλυκό. Εκεί όπου υπάρχει δόνηση, υπάρχει και ήχος. Αυτό είναι μιά επιστημονική αλήθεια. Το φως είναι επίσης το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της δόνησης, καθώς το φως και ο ήχος πάνε χέρι με χέρι.

«Εκεί όπου υπάρχει σπινθηροβόλο Φως, εκεί το Άπειρο Τραγούδι ηχεί.» - *Σοράθ Ναμντέβ*

Ο Γκουρού Νανάκ έχει πραγματευθεί με τα αμέτρητα οφέλη που προκύπτουν από την επικοινωνία με τον εσωτερικό ' Ηχο -

το Λόγο - από την όγδοη ως τη δέκατη πέμπτη στροφή του *Τζαπ Τζι.*

Προνόμια που Προκύπτουν από την Εσωτερική Επικοινωνία της Ψυχής με το Νάαμ - ή της Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα: Αυτά τα οφέλη μπορούν να μπουν σε ομάδες φυσικής, ηθικής, νοητικής και πνευματικής άποψης, της εσωτερικής επικοινωνίας.

Το Νάαμ κρατά το σώμα και το νου σε μιά κατάσταση ισορροπίας. Ειρήνη βασιλεύει μέσα στον αφοσιωμένο του' οι διακλαδώσεις του νου εξαλείφονται για πάντα. Η λαγνεία παύει να κρατά το νου. Το μυαλό παίρνει ένα καταπραϋντικό βάλσαμο. Βάζει τέλος στη σπάταλη βιασύνη, και μαζί μ' αυτή φεύγουν και όλα τα νευρικά στρες και οι νοητικές στεναχώριες και εντάσεις. Το Νάαμ δίνει ανοσία για όλους τους σωματικούς και εγκόσμιους πόνους και βάσανα. Με την απόσυρση της προσοχής εσωτερικώς, ο νους ακινητοποιείται και η ψυχή απελευθερώνεται από όλες τις νοητικές διαμάχες. Ακόμη και το ίδιο το αίσθημα του εγωισμού - η πιο παλιά αρρώστια - χάνεται και διαλύεται, και μαζί μ' αυτή και ο αιώνιος χορός τού πήγαινε-έλα μέσα στον κόσμο, τελειώνει. Η διαδικασία της μετεμψύχωσης δεν είναι παρά το φυσικό επακόλουθο της αυτοεπιβαλλόμενης θέλησης ή του εγωισμού.

Ο Γκουρού Νανάκ λέει:

«Οποτεδήποτε ισχυρίζεται κανείς ότι το μικρό εγώ είναι που εκτελεί τα πράγματα, παίρνει κανείς τον ατέλειωτο ρόλο ενός πάντοτε δραστήριου πράκτορα, υπεύθυνου για τις πράξεις του και πιάνεται στο πολύπλοκο δίχτυ της μετεμψύχωσης.» - Γκάουρι Σουκχμάνι Μ.5

Η εξάλειψη του εγωισμού είναι, λοιπόν, το μοναδικό φάρμακο για τη λύτρωση από τον ατέλειωτο κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Αυτό είναι ένα σαφές κριτήριο για να κρίνουμε εκείνους που έχουν πραγματοποιήσει την ένωση με την Παντοτινά - Υπάρχουσα Θειότητα - το πνευματικό ρεύμα που είναι διάχυτο μέσα στον κόσμο. Κάθε εργασία που γίνεται για την ολοκληρωτική εξάλειψη του εαυτού είναι μιά προσπάθεια προς τη σωστή κατεύθυνση. Αυτό καλείται αποφυλάκιση της ψυχής

από τα γεγονότα της ζωής ή απελευθέρωση από ό,τι είναι εγκόσμιο. Με λίγα λόγια, το μυστικό βρίσκεται στην αποπροσωποποίηση της ψυχής από ό,τι είναι προσωπικό μέσα σ' αυτή, γιατί τότε κτυπά κανείς τη ρίζα όλων των δεινών. Οι τόσες πολλές συνταγές γι' αυτό το χάσιμο της «συνειδητότητας του εγώ», που πλημμυρίζουν τον κόσμο σήμερα, αποτυχαίνουν στο να μας δώσουν τη λύτρωση. Γιατί με τέτοιες μεθόδους, το εγώ τρέφεται και όλο μεγαλώνει σε δύναμη και δεν εξαλείφεται. Αν δεν γίνει κανείς ένας συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου, δεν μπορεί να γίνει ανιδιοτελής.

Αυτό το ίδιο το γεγονός ότι υπάρχουμε μας κάνει να θέλουμε να καταλάβουμε τη διαδικασία της ζωής. Πώς και πότε ήρθαμε σε ύπαρξη και τί συμβαίνει μετά το θάνατο; Η ανακάλυψη της θεωρίας της εξέλιξης από τους σύγχρονους επιστήμονες, δεν μας ικανοποιεί πλήρως γιατί πραγματεύεται με τη φυσική πλευρά μόνο και δεν εξηγεί για τα ανώτερα επίπεδα της εκδήλωσης της ζωής, που είναι τα πνευματικά. Οι αρχαίοι σοφοί συνειδητοποίησαν ότι δεν μπορεί να υπάρξει εκτύλιξη χωρίς περιτύλιξη. Το γεγονός ότι ένα πράγμα δεν μπορεί να προέλθει από το τίποτα αποδείχνει ότι η περιτύλιξη πρέπει να προηγηθεί από την εκτύλιξη. Για να γνωρίσουμε την τελευταία πρέπει να καταλάβουμε την πρώτη, ακριβώς όπως για να γνωρίσουμε το αποτέλεσμα πρέπει να ξέρουμε την αιτία. Τα δύο είναι αχώριστα.

Το σώμα της χονδρής ύλης δεν είναι το όλον. Αυτό έχει δύο άλλα λεπτά σώματα μέσα, το αστρικό και το νοητικό, που αποτελούνται από λεπτότερα και λιγότερο φθειρόμενα υλικά. Αυτά τα σώματα αποτελούνται από νου ή μυαλό και το αίσθημα του μικρού «εγώ». Μέσα τους είναι αποθηκευμένες οι εντυπώσεις που έχουν συλλεχθεί σε διάφορες ζωές. Μόνο μελετώντας τον εσωτερικό άνθρωπο κατανοεί κανείς το μυστήριο της εξέλιξης. Η ψυχή αιωνίως αγωνίζεται να αποβάλλει τα δεσμά της ύλης και του νου και να πετάξει προς τα πάνω στο Θεό από όπου προήλθε. Αυτός ο αγώνας σταματά μόνο όταν αυτή υψωθεί πάνω από τις τρεις περιοχές: τη φυσική, την αστρική και την αιτιατή, και χάσει κάθε αίσθημα εγωισμού, που είναι η

αιτία της μετεμψύχωσης.

Ο Χάξλεϋ είπε:

« Όπως το δόγμα της εξέλιξης, και αυτό της μετεμψύχωσης έχει τις ρίζες του στο βασίλειο της πραγματικότητας'

Κανείς άλλος παρά μόνο οι βιαστικοί διανοούμενοι θα το απορρίψουν ως παραλογισμό.»

Η εξάλειψη του εαυτού δεν μπορεί να κατορθωθεί με κανένα άλλο μέσο εκτός της επικοινωνίας με τον Σαμπτ - το Λόγο, καθώς θα αποδειχτεί από τα ρητά του Διδασκάλου.

Αυτός λέει:

(1) «Ω Νανάκ! με τη χάρη του Γκουρού σωθήκαμε και το εγώ καταναλώθηκε με την επικοινωνία με τον Σαμπτ (Λόγο).» - *Ουάντχανς Ουώρ Μ. 3*

(2) Βυθισμένοι στον εγωισμό τους, οι λαοί του κόσμου καταναλώνονται από αυτόν - και γυρίζουν συνέχεια στον ατέλειωτο κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Οι αδαείς (αυτοί που είναι προσκολλημένοι στη δουλοπρεπή φύση του νου) δεν πραγματοποιούν τον Σαμπτ. Αυτοί θα πάνε στον άλλο κόσμο ως ατιμασμένοι» - *Σρι Ραγκ Μ.3*

(3) «Ολόκληρος ο κόσμος παραστρατεί στον εγωιστικό ισχυρισμό του εγώ. Χωρίς τον Σαμπτ (Λόγο), δεν μπορεί να υπάρξει απαλλαγή από το εγώ. Ω Νανάκ, με την επικοινωνία με το Νάαμ το εγώ εξαλείφεται και κατορθώνεται η ένωση με τον Αληθινό Κύριο.» - *Αζα Μ.3*

(4) «Ολόκληρος ο κόσμος είναι γερά κολλημένος στη χαρά και στη λύπη. Όλες του οι πράξεις κατευθύνονται από την επιβολή του εγωισμού. Χωρίς τον Σαμπτ (Λόγο), δεν μπορούν να σταματήσουν οι προλήψεις και δεν μπορεί να χαθεί το εγώ.» - *Σρι Ραγκ Μ. 3*

(5) « Όλες οι επιθυμίες και οι προσκολλήσεις καψαλίζονται από τον Σαμπτ.

Ένας Γκουρμούκ βρίσκει το Ουράνιο Φως Εσωτερικώς.» - *Ραρκάλι Μ.1*

Η αληθινή απάρνηση εσωτερικώς έρχεται μόνο μέσω της επικοινωνίας με τον Σαμπτ. Η φύση με όλα της τα εφήμερα θέλγητρα παύει να ελκύει τον απαρνητή. Απαρνούμενος τα

πάντα, εισδύει κανείς μέσα στο πνεύμα που διαπερνά τα πάντα. Η προσκόλληση του στο περιβάλλον παύει πια να υπάρχει και η σκλαβιά του στην ύλη έχει τελειώσει. Έτσι, δεν έχει πιά να περάσει άλλες γεννήσεις και θανάτους. Από δω και πέρα η ζωή των αισθήσεων και τα θέλγητρα του κόσμου δεν τον γοητεύουν στο δρόμο του προς τον Κύριο.

Ο Διδάσκαλος λέει:

«Με την εμπότιση με τον αληθινό Σαμπτ (Λόγο), ο άνθρωπος αληθινά απαρνιέται τον κόσμο - και το πήγαινε έλα του τελειώνει.» - *Μαρού Μ.3*

Η αποκόλληση από την προσκόλληση κατορθώνεται επίσης μόνο με τη βοήθεια του Σαμπτ. Οτιδήποτε αυτός κάνει, το κάνει απλώς και μόνο με την αίσθηση του καθήκοντος - χωρίς καμιά προσκόλληση στον καρπό από αυτό. Η ριζική αιτία της αθλιότητάς μας βρίσκεται στο γεγονός της προσκόλλησής μας. Εμείς παγιδευόμαστε από οτιδήποτε κάνουμε - με την ανικανότητά μας να αποκολλήσουμε τους εαυτούς μας από τα πάντα. Εμείς πρέπει να έχουμε τη δύναμη να μη προσκολληθούμε σε κανένα πράγμα, όσο και αν είναι πολύτιμο, ή όσο και να το επιθυμούμε.

«Να εργάζεσαι συνεχώς. Να εργάζεσαι, αλλά να μην είσαι προσκολλημένος στον καρπό της εργασίας. Έτσι, μάθε το μυστικό της εργασίας.» - *Γκίτα*

Τί είναι αυτό που βοηθά στο να αποκτήσουμε τη δύναμη για να αποκολλήσουμε τους εαυτούς μας; Τίποτα άλλο παρά η επικοινωνία με τον Σαμπτ. Ο Διδάσκαλος μιλά γι' αυτό τόσο όμορφα:

«Μη προσκολλημένος είναι μόνον εκείνος που επικοινωνεί με τον Σαμπτ.» - *Ματζχ Μ.5*

Επίσης:

«Η ψυχή γεμίζει μέχρι το χείλος με τη ροή της ζωής από την Πηγή των πάντων, που την κάνει όλο και περισσότερο πιο εκλεπτυσμένη από μέρα σε μέρα. Αυτό την κάνει ικανή να υψωθεί στα ανώτερα πνευματικά επίπεδα ωσότου φθάσει στο Θείο της Στόχο στο Σατσ Καντ. Εδώ, πέρα από τα όρια της εκμηδένισης στην Πραλάγια (διάλυση) και Μάχα Πραλάγια

(μεγάλη διάλυση), επιτυχαίνει την πλήρη ένωση με Τον Χωρίς Μορφή.»

Ο άνθρωπος είναι τώρα προικισμένος με όλες τις ανώτερες και υπερφυσικές δυνάμεις. Γνωρίζει το πνεύμα των γραφών, το μυστικό της επικοινωνίας, το μυστήριο του Εαυτού και του Θεού και γίνεται η κατοικία όλων των αρετών. Είναι περιχαρής κατά την ώρα του θανάτου, ανόμοια με τους άλλους που είναι σε τρομερή αγωνία εκείνη την ώρα, εφόσον έχει συνηθίσει να αποσύρει το ρεύμα ζωής από το σώμα με τη θέλησή του. ' Εχει σωθεί από όλη την αθλιότητα που συνοδεύει τη διαδικασία του θανάτου.

Αυτή η διαδικασία της απόσυρσης του πνεύματος από το φυσικό σώμα είναι αυτό που εντέλλεται από όλους τους αγίους και είναι απολύτως αναγκαία για έναν που είναι στο στάδιο της δοκιμασίας για να εισέλθει στα ανώτερα επίπεδα.

Ο Γκουρού Νανάκ είπε:

«Το Σπίτι στο οποίο πρέπει να πας μετά θάνατο, φτάσε το αποσύροντας το πνεύμα σου από το σώμα, κατά τη διάρκεια της ζωής σου.» - *Σρι Ραγκ Μ.1*

«Νανάκ, πέθανε (απόσυρε το πνεύμα σου) ενώ είσαι ζωντανός, μιά τέτοιου είδους Γιόγκα θα έπρεπε να ασκήσεις.» - *Σούχι Μ.1*

Ο Νταντού βεβαίωσε:

«Νταντού πέθανε (απόσυρε το πνεύμα σου) πριν να είσαι πεθαμένος. Ολοι οι άνθρωποι πεθαίνουν με τη συνηθισμένη πορεία.»

«Μάθετε να πεθαίνετε έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε.» - *Βίβλος*

«Πέθανε (απόσυρε το πνεύμα σου) πριν πεθάνεις.» - *Κοράνι*

Ο Μωλάνα Ρούμι έχει ωραία προσδιορίσει τί σημαίνει αυτός ο θάνατος. Αυτός δήλωσε:

«Πέθανε, ω φίλε, πριν να πεθάνεις, αν θέλεις αιώνια ζωή'

Μόνο μέσω ενός τέτοιου θανάτου ο Αντρίς (ένας άγιος) έφτασε στον ουρανό πριν από μας.

Συ έχεις αγωνιστεί πολύ σκληρά, αλλά ακόμη το πέπλο της ύλης δεν σχίστηκε, γιατί δεν μπόρεσες να κατορθώσεις το

θάνατο που ήταν πραγματικός.

Όσο συ δεν πεθαίνεις, το πήγαινε-έλα σου δεν μπορεί να τελειώσει. Αν δεν ανέβεις μέχρι το ανώτατο σκαλοπάτι της σκάλας, δεν μπορείς να πας στο δώμα.

Ακριβώς όπως όταν ένας άνθρωπος ανέβει μόνο τα 98 από τα 100 σκαλοπάτια μιας σκάλας δεν μπορεί να φτάσει στο δώμα.

Η ακριβώς όπως ένας άνθρωπος που έχει μόνο 99 μέτρα σχοινί δεν μπορεί να πάρει νερό μέσα στον κουβά από ένα πηγάδι που έχει βάθος 100 μέτρα.

Όσο δεν αποσύρεις τελείως το πνεύμα σου από το σώμα, ο κύκλος των γεννήσεων και των θανάτων παρατείνεται. ' Ασε το φλογερό φως του κεριού σου (ψυχής) να χάσει τον εαυτό του μέσα στο φως της Αυγής.

Όσο τα άστρα μας δεν κρύβονται, να είσαι σίγουρος και ο ήλιος επίσης δεν εμφανίζεται.

Ακριβώς το ίδιο, ω σοφέ άνθρωπε! ο Κύριος δεν κάνει την εμφάνισή Του αν το πέπλο της ύλης δεν σχιστεί.

Γι' αυτό, διάλεξε το θάνατο, και κατ' αυτό τον τρόπο σχίσε το πέπλο.

Αυτός ο θάνατος δεν είναι ο θάνατος που σε πάει στον τάφο. Είναι μόνο μιά απόσυρση του πνεύματος - μιά αλλαγή για να σου δώσει μιά ζωή προς τα πάνω.

Ο Μουσταφά είπε στον αναζητητή της Αλήθειας, Αυτός θέλει να σε δει νεκρό έτσι ώστε να μπορείς να έχεις αιώνια ζωή.

Έτσι ώστε ενώ ζεις να μπορείς και κινείσαι πάνω στη Γη και όταν πεθάνεις η ψυχή σου να μπορεί να πετάξει στους ουρανούς.

Η ψυχή έχει το Σπίτι της στους Υψηλούς Ουρανούς. Μιάς και αποσυρθεί, δεν μετεμψυχώνεται πια.

Γιατί έμαθε να αποσύρει το πνεύμα του ενώ ζει, δεν μπορεί να θεωρήσει πιθανό αυτόν το θάνατο.

Όσο δεν πεθαίνεις τί όφελος μπορείς να έχεις; Πήγαινε και πέθανε, έτσι ώστε να μπορέσεις να δρέψεις τον καρπό της γήινης ζωής σου.

Το μυστήριο τού να πεθάνεις πριν το θάνατο είναι αυτό, ότι

μέσω ενός τέτοιου θανάτου, κατεβαίνει η Χάρη του Κυρίου.»

Ο Καμπίρ είπε:

«Ο θάνατος τον οποίο όλος ο κόσμος φοβάται είναι ευπρόσδεκτος σε μένα.

Χαίρομαι καθώς αυτός είναι προάγγελος πλήρους ειρήνης και χαράς.» - *Σαλόκ Καμπίρ*

Ένας που είναι έτσι απελευθερωμένος πάει να συναντήσει το θάνατο πέρα από τα μισά του δρόμου. Κατά την ώρα της αναχώρησης από το σώμα, αυτός ο ίδιος με χαρά αποσύρει το πνευματικό ρεύμα εσωτερικώς, όπως συνήθιζε να το κάνει σαν μέρος της καθημερινής του ρουτίνας. Ένας τέτοιος θάνατος δεν έχει κανένα είδος πόνου ή αθλιότητας που συναντούν όλοι οι άλλοι την τελευταία στιγμή. Οι Ινδικές γραφές περιγράφουν τον πόνο που έχει κανείς όταν αφήνει το σώμα, σαν τον πόνο από το δάγκωμα χιλίων σκορπιών που τον δαγκώνουν συγχρόνως όλοι μαζί. Οι Μωαμεθανοί τον παρομοιάζουν με την αγωνία που θα αισθανόταν κανείς, αν του περνούσαν ένα αγκαθωτό θάμνο μέσα από το κανάλι του πεπτικού συστήματος από τον πρωκτό μέχρι το στόμα. Βεβαίως, ο καθένας έχει παραστεί, κάποια στιγμή, αυτόπτης μάρτυρας στις οδύνες του θανάτου κοντά σε ένα νεκρικό κρεβάτι. Τελικά, μπαίνει κανείς στην Κατοικία του Θεού. Έτσι σώζεται μέσω της επικοινωνίας με τον Σαμπτ και έχει γίνει αρμόδιος να βοηθήσει και πολλούς άλλους να φτάσουν τα ανώτατα ύψη της Πνευματικότητας.

Η επίδοση σ' αυτή την άσκηση ονομάζεται: «Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα - η Γιόγκα του Ηχητικού Ρεύματος - η επικοινωνία με το Θείο Λόγο.» Αυτό είναι το μόνο αποτελεσματικό μέσο που ορίζεται από τον Γκουρού Νανάκ, για την απελευθέρωση της ψυχής από τα δεσμά του νου και της ύλης, και για την τελική πλήρη ένωση με τον Κύριο. Αυτός λέει:

«Να ζεις αμόλυντος μέσα στον κόσμο, ακριβώς όπως ένα άνθος λωτού που έχει το κεφάλι του πάνω από τη λασπώδη δεξαμενή, ή όπως ένα πτηνό του νερού που σηκώνεται πάνω στον αέρα με τα φτερά του ανεπηρέαστα από το νερό. Ω Νανάκ! η Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα (η επικοινωνία της ψυχής με το

Λόγο) είναι το μόνο μέσο με το οποίο μπορεί κανείς να διασχίσει σώος και ασφαλής τον ατέλειωτο ωκεανό της ύλης - συντονίσου με Αυτόν.»

«Χωρίς την επαφή με τον Σαμπτ (Λόγο) δεν μπορείς να συναντήσεις το Θεό και ο ερχομός σου στον κόσμο πάει χαμένος.»

«Χωρίς τον Σαμπτ κανείς δεν μπορεί να διαπλεύσει προς το Θείο Στόχο »

Όλες οι προσπάθειες που γίνονται για να εξασφαλιστεί η επικοινωνία με τον Σαμπτ (Λόγο) είναι προσπάθειες προς τη σωστή κατεύθυνση. Το Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ διαβεβαιώνει αυτό πλήρως:

«Όταν επικοινωνήσουμε με τον Σαμπτ, τότε συναντούμε τον Κύριο. Όλες οι προσπάθειες του ανθρώπου προς αυτή την κατεύθυνση, στέφονται με επιτυχία. Δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος παρά αυτός.»

ΣΙΜΡΑΝ - ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΣΕ ΤΙ ΧΡΗΣΙΜΕΥΕΙ ·

Η επικοινωνία με το Λόγο - την Αιώνια Μουσική - είναι δυνατή με μιά ζωή όλο Σιμράν, ή συνεχή ενθύμηση του Κυρίου. Αυτό δεν σημαίνει απλώς ένα μουρμούρισμα μηχανικά, πράγμα που ο Διδάσκαλος το απορρίπτει. Ο Καμπίρ διαβεβαίωσε:

«Ενώ το κομπολόι κουνιέται μέσα στο χέρι και η γλώσσα σείεται μέσα στο στόμα, ο νους είναι συγκεντρωμένος σε εξωτερικές εντυπώσεις. Αυτό δεν είναι Σιμράν.»

Επίσης:

«Μιά φορά το κομπολόι με μάλωσε, λέγοντας: «Γιατί, ω άνθρωπε, με κουνάς γύρω-γύρω; Απλώς γύρνα τις χάνδρες του νου σου και θα σε παρουσιάσω στο Θεό που διαπερνά τα πάντα.»

«Μη επαναλάβεις το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω», αλλά πάρε το έχοντας κάποιο σκοπό υπόψη σου. Η συνεχής ενθύμηση του Κυρίου δεν είναι παρά μιά άλλη μορφή αγάπης. Αυτόν που αγαπάς φιλόστοργα - τον σκέπτεσαι πάντοτε. Αυτή τη

συνεχή σκέψη του Κυρίου είναι αυτό που ο Διδάσκαλος παροτρύνει όλους να κάνουν, γιατί όπως σκέπτεσαι έτσι γίνεσαι.

Σιμράν είναι η ενθύμηση του Κυρίου που γίνεται διανοητικά (με τη γλώσσα της σκέψης), με την καρδιά γεμάτη αφοσιωμένη αγάπη, συγκεντρωνόμενος κανείς σε ένα ειδικό κέντρο στο σώμα. Είναι μιά πράξη συγκέντρωσης του εαυτού και απασχόλησης του νου με τη συνεχή ιδέα του Κυρίου, αποβάλλοντας κάθε σκέψη του αντικειμενικού κόσμου. Η συνεχής παραμονή στο περιβάλλον μας, έχει τόσο πολύ κατακτήσει το νου μας που δεν μπορούμε ούτε για μιά στιγμή να αποσύρουμε τη σκέψη μας από τα εξωτερικά πράγματα. Από την παιδική ηλικία και έπειτα αυτή η άσκηση έχει συνεχιστεί με πλήρη ελευθερία, και τώρα έχει φτάσει να γίνει μιά τακτική συνήθεια της ζωής μας.

Η συνήθεια λέγεται πως είναι δευτέρα φύση στον άνθρωπο. Σ' αυτό το στάδιο είναι μάλλον δύσκολο να αποσπάσει κανείς το νου από τα εξωτερικά πράγματα. Όσο περισσότερο προσπαθείτε να το κάνετε αυτό, τόσο περισσότερο γίνεται πεισματάρης και τόσο περισσότερο τρέχει στις εγκόσμιες υποθέσεις της ζωής. ' Εχει κάνει μιά στενή συμμαχία με όλα όσα ανήκουν στον εξωτερικό κόσμο. Σκέπτεται πάντοτε ό,τι είναι ξένο και εξωτικό συνεπαρμένος από την αίγλη και τη γοητεία του κόσμου. Οποιαδήποτε συνήθεια και αν έχουμε πάρει, μπορούμε επίσης και να την αποβάλλουμε. Οι σκέψεις του κόσμου και όλων όσα είναι εγκόσμια είναι η πηγή της σκλαβιάς μας στα εξωτερικά πράγματα. Και ο Διδάσκαλος επίσης μεταχειρίζεται το ίδιο μέσο εσωτερικά, όπως κάνει η Δέσποινα Φύση για να μας δέσει στον εξωτερικό κόσμο, και κάνει το νου να συγκεντρωθεί τελείως σε ένα σημείο. Η συνεχής ενθύμηση του Κυρίου, με το να παραμένει κανείς διανοητικά στο Ιερό Νάαμ, κάνει το νου να επιστρέφει από τον κόσμο και τον κρατά σε ένα σημείο. Στην αρχή είναι δύσκολο να συγκεντρωθεί, καθώς παίρνει χρόνο το να φέρει κανείς το νου κάτω από έλεγχο. Αλλά δεν υπάρχει λόγος να αποκαρδιώνεται κανείς. Πρέπει κανείς να περάσει από αποτυχίες ωσότου φτάσει στην επιτυχία. Όπου υπάρχει θέληση, υπάρχει και τρόπος. Πρέπει να επιμεί-

νουμε στη διαδικασία ωσότου ο νους μεταφερθεί. Η δόξα του Νάαμ πάντοτε μας υπενθυμίζει για το ανώτατο ιδανικό της ανθρώπινης ζωής. Καταπραΰνει το νου και τον εμποδίζει να παραστρατήσει.

Η συνεχής ενθύμηση του Νάαμ αποσύρει το νου από τα εξωτερικά αντικείμενα και τον συγκεντρώνει στο Θείο και το υπερφυσικό. Κάνει το νου να συγκεντρωθεί στον εαυτό του έτσι ώστε οι επιθυμίες αποτυχαίνουν να τον σύρουν έξω και τα τραγούδια των σειρήνων του κόσμου χάνουν όλη τους τη μαγική έλξη. Αυτό το τμήμα της άσκησης τεχνικά ονομάζεται από τον Γκουρού Νανάκ ως Σιμράν. Επιπλέον βοηθά στην απόσυρση του πνευματικού ρεύματος από το σώμα στην έδρα του, που βρίσκεται στο γάγγλιο μεταξύ και πίσω από τα δύο μάτια που ονομάζεται *Ατζάνα Τσάκρα.* Αν δεν αποσυρθεί τελείως το ρεύμα της ψυχής σε μιά εστία, η πιο πέρα άνοδος της ψυχής δεν είναι δυνατή. Αυτή η διαδικασία της απόσυρσης από το σώμα είναι το μοναδικό πράγμα που είναι απόλυτα αναγκαίο στην πνευματική πρόοδο. Αυτό κατορθώνεται με την απλή πρωταρχική μέθοδο του Σιμράν. Με τη βοήθεια ενός Γκουρμούκ Διδασκάλου, η διαδικασία της εσωστροφής και της αυτοανάλυσης γίνεται αρκετά εύκολη και φυσική στην εξάσκηση.

Στο Σιμράν βρίσκονται οι σπόροι που βοηθούν στην ανάπτυξη της ψυχής. Ο Νανάκ αποκαλύπτει αυτό το μυστικό στα τελευταία τμήματα των στροφών 5, 6 και 23 και εκτενέστερα στη στροφή 33 του *Τζαπ Τζι.* Τυχερός είναι πράγματι ο άνθρωπος που πράγματι μεθά στις ευλογίες του Διδασκάλου του.

Η προσκόλληση στον εξωτερικό κόσμο είναι το αποτέλεσμα της συνεχούς ενθύμησης, που κάνει τον άνθρωπο να προσηλώνεται στο περιβάλλον του, μέσω του νόμου της αιτίας και του αποτελέσματος. Όλες οι εντυπώσεις που είναι ριζωμένες μέσα στο νου μας πρέπει να καρποφορήσουν τον κατάλληλο χρόνο. Κανένας δεν μπορεί να διαφύγει από το αποτέλεσμα. Είναι αυτές οι εντυπώσεις που πρέπει να εκμηδενίσουμε με τη συνεχή ενθύμηση του Κυρίου, και αυτό πρέπει να γίνει η αρχή που κυβερνά τη ζωή μας. Στη μετενσάρκωση, ο άνθρωπος οδηγείται στο περιβάλλον που ήταν πιο πολύ προσκολλημένος.

Όταν σκέπτεστε τον Κύριο όλη την ώρα, τίποτα δεν μπορεί να σας δεσμεύσει στην ύλη' και γι' αυτό δεν ξαναγεννιέστε πιά, γιατί λέγεται:

«Μέσω του Σιμράν του Κυρίου, δεν περνάς μέσω της μήτρας.» - *Γκάουρι Σουκχμάνι Μ.5*

Το Σιμράν κάνει τον άνθρωπο συγκεντρωτικό και αυτοενδοσκοπούμενο. Υπερφυσικές δυνάμεις ακολουθούν αναπόφευκτα ως αποτέλεσμα της συγκέντρωσης του νου στα εσωτερικά επίπεδα, γιατί «οι Ρίντι και οι Σίντι (υπερφυσικές δυνάμεις) είναι οι σκλάβες του Νάαμ». - *Γκάουρι Μ.5.* Ο Διδάσκαλος όμως προειδοποιεί το δόκιμο να μη τις χρησιμοποιήσει, γιατί αυτές τον οδηγούν στις εξωτερικές επιδιώξεις και τον αποξενώνουν από το στόχο που έχει θέσει μπροστά του. Το Σιμράν φέρνει αληθινή γνώση, υψηλό διαλογισμό και αλάθητη διάνοια. Μας κάνει να χάσουμε κάθε αίσθηση ατομικότητας, που σβύνει μέσα στο Άπειρο Ον, δημιουργώντας ένα είδος ξύπνιας έκστασης. Αυτή η κατάσταση είναι κάτι που δεν μπορεί να εκφραστεί με λόγια, αλλά είναι μιά σίγουρη πραγματικότητα πέρα από τα όρια του θανάτου. Η εξουσία του εγώ χαλαρώνει, το πνευματικό ρεύμα αποσύρεται και υψώνεται κανείς μέσα σε ένα φωτοστέφανο. Το σώμα φαίνεται σαν κάτι που δεν ανήκει στον εαυτό μας. Η ζωή μας, συγκρινόμενη με την ανώτερη ζωή, μπορεί να παρομοιαστεί σαν μιά σπίθα με τον ήλιο.

«Το Σιμράν ξεπλένει τη βρώμα των αμαρτιών από το νου.» - *Γκάουρι Μ. 5*

Το Σιμράν κάνει τον άνθρωπο κατάλληλο για να δεχθεί και να χαρεί το γλυκό νέκταρ του Ιερού Νάαμ. Ο Γκουρού Νανάκ το εξηγεί αυτό λεπτομερώς δίνοντας εικονογραφήσεις στη στροφή 20 του *Τζαπ Τζι.*

«Τελικά, μέσω του Σιμράν ακούει κανείς τη γλυκιά μουσική του ατέλειωτου Τραγουδιού του Σύμπαντος (του Λόγου) και έχει ανείπωτες εμπειρίες.» -*Γκάουρι Μ.5*

Ο Τέννυσον, στο ποίημα του «Ο Αρχαίος Σοφός», δίνει μιά περιγραφή τού τι μπορεί να κατορθωθεί με την επανάληψη ακόμη και του ονόματος μας. Σε ένα γράμμα αναφέρει επίσης τη μεγαλειώδη ζωή που έφτασε εκείνος, διαλογιζόμενος πάνω

στο δικό του όνομα. Αυτός λέει:

«Από την παιδική μου ηλικία είχα συχνά ένα είδος ξύπνιας έκστασης. Αυτό γενικά μου ερχόταν όταν επαναλάμβανα δύο-τρεις φορές το όνομά μου, στον εαυτό μου, σιωπηλά, ωσότου ξαφνικά, κατά κάποιο τρόπο, από την ένσταση της συνείδησης της ατομικότητας, το ίδιο το άτομο διαλύεται και χάνεται μέσα στο Άπειρο Ον, και αυτό δεν ήταν μιά συγκεχυμένη κατάσταση, αλλά η πιο σαφής, η πιο σίγουρη, η πιο σοφή, τελείως πέρα από κάθε έκφραση με λόγια, όπου ο θάνατος ήταν κάτι το σχεδόν γελοιωδώς αδύνατο, και το χάσιμο της προσωπικότητας (αν έτσι ήταν) έμοιαζε πως ήταν η μόνη αληθινή ζωή. Ντρέπομαι για τη φτωχή μου περιγραφή.» - Αναμνήσεις του *Χάλλιβορ Τέννυσον*

Ο Πέτρος ο Μέγας, ο Τσάρος της Ρωσίας, ήταν επίσης συνηθισμένος σ' αυτή την άσκηση της συγκέντρωσης. Έχανε κάθε συνείδηση της προσωπικότητάς του συγκεντρωνόμενος πάνω στο όνομά του. Ο Διδάσκαλος, όμως, εντέλει το Σιμράν του Κυρίου και όχι του ονόματος μας. Ο διαλογισμός πάνω στο όνομά μας οδηγεί σε μιά βουτιά μέσα στη συνείδησή μας που είναι μικρή συγκρινόμενη με την Ανώτατη Συνείδηση του Θεού.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για να εκτελέσει κανείς το Σιμράν. Οταν γίνεται 1) με τη βοήθεια της γλώσσας ονομάζεται *Μπάικχρι,* 2) όταν γίνεται στον οισοφάγο αγγίζοντας την άκρη της γλώσσας στον ουρανίσκο, είναι γνωστός ως *Μανΐχάμα*

3) όταν γίνεται με το ρυθμό του κτύπου της καρδιάς, περιγράφεται ως *Πασχάντι* και 4) με τη ροή της αναπνοής, ονομάζεται *Πάρα.* Η τελευταία μέθοδος ασκείται από τους Γιόγκιν. Οι Διδάσκαλοι, όμως, δεν τις συνιστούν αυτές. Οι τρεις πρώτοι μέθοδοι δεν δίνουν επίσης πλήρη συγκέντρωση, καθώς ο νους τις περισσότερες φορές πηδά εδώ και εκεί ενώ η επανάληψη γίνεται μηχανικά. ΓΓ αυτό, ο Διδάσκαλος, συμβουλεύει νοητικό Σιμράν - που γίνεται με τη γλώσσα της σκέψης - που ονομάζεται *Ζικρ-ι-Ρούχι.*

Η άσκηση του Σιμράν αρχίζει με την επανάληψη των αντικειμενικών ονομάτων του Κυρίου σιγά με ισορροπία του νου. Στην αρχή η διαδικασία είναι αντικειμενική, αλλά με την πάροδο του

χρόνου γίνεται υποκειμενική. Τότε, η συνεχής σκέψη του Κυρίου συνεχίζεται χωρίς διακοπή. Ο Διδάσκαλος αναφέρεται σ' αυτό όταν λέει:

«Ω Νανάκ, ένας Γκουρμούκ αρχίζει την επανάληψη του Νάαμ μόνο μιά φορά.» - *Γκάουρι Σουκχμάνι Μ.5*

Μιας και αυτό αρχίσει, η ενθύμηση γίνεται αυτόματη, συνεχής και διαρκής και δεν ξεχνά κανείς ποτέ τον Κύριο.

«Ω Καμπίρ, υπάρχει ένα μεγάλο μυστήριο στην επανάληψη των ονομάτων του Κυρίου και πρέπει κανείς να προσπαθήσει να το ανακαλύψει:

Γιατί πολλοί επαναλαμβάνουν αυτό το όνομα, χωρίς κανένα
καρπό, αλλά άλλοι με θαυμάσια αποτελέσματα.» - Σαλόκ
Καμπίρ

Επίσης ο Διδάσκαλος λέει:

« Όλοι επαναλαμβάνουν το όνομα του Θεού, αλλά κανείς δεν μπορεί να βυθομετρήσει το μυστήριό Του.

Αν μέσω της χάρης ενός Θεανθρώπου ριζωθεί μέσα στο νου, μόνο τότε δρέπει κανείς τους καρπούς του.» - *Γκάουρι Μ. 3*

Ας σταματήσουμε και ας κάνουμε μιά περίληψη αυτών που ειπώθηκαν προηγουμένως προτού να προχωρήσουμε πιο πέρα. Σύμφωνα με το Διδάσκαλο, ο σκοπός της ανθρώπινης ζωής είναι να κατορθωθεί η πλήρης ένωση με τον Κύριο. Μάλλον, εμείς πρέπει να ξαναενωθούμε με την Πηγή από την οποία κάποτε προήρθαμε. Αλλά πώς εμείς μπορούμε να φτάσουμε αυτόν το Στόχο;

«Πλήρη ένωση με τον Κύριο έρχεται με τη γνώση της Θέλησής Του,

Και η Θέλησή Του αποκαλύπτεται με την επικοινωνία με το Ιερό Νάαμ. Αυτό, με την σειρά του, βοηθείται από μιά ζωή όλο Σιμράν.»

Μη επιβολή του εγωισμού ή ταπεινοφροσύνη είναι ο τρόπος που βοηθά για να γνωρίσει κανείς τη Θέλησή Του μέσω του Σιμράν. Έχει ήδη αναφερθεί ότι το Σιμράν βοηθά στην απόσυρση του πνευματικού ρεύματος από το σώμα. Μόνο μετά που έχει κατορθωθεί η πλήρη απόσυρση είναι δυνατή η άνοδος

της ψυχής σε ανώτερα πνευματικά επίπεδα. Για να γίνει αυτό νοητό καθώς και το μυστήριο του εαυτού και του σύμπαντος χρειάζεται μιά σύντομη εξήγηση.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ

Ο Γκουρού Νανάκ λέει ότι η δημιουργία είναι χωρισμένη σε τρεις κύριες Μεγάλες Διαιρέσεις:

«Η πρώτη είναι η «Περιοχή της Αλήθειας και του Αγίου Πνεύματος» χωρίς ανάμειξη με ύλη.» - *Ρακμάλι Μ.5* Εδώ το πνεύμα βασιλεύει υπέρτατο και η ύλη απουσιάζει τελείως. Αυτή είναι η περιοχή όπου ο ίδιος ο Κύριος κατοικεί και μπορεί να οριστεί ως η καθαρά Πνευματική Περιοχή. Αυτή είναι ελεύθερη από την παρουσία του θανάτου και της καταστροφής. Όποιος φτάσει σ' αυτή την περιοχή, αποκτά αληθινή Σωτηρία. Ο Διδάσκαλος λέει:

«Όταν φτάσεις στην περιοχή του Άμορφου, αποκτάς την κατοικία της αιώνιας Ειρήνης και Χαράς.» - *Σοράθ Μ.1*
Επίσης:

«Ο Άμορφος κατοικεί στην Καθαρά Πνευματική Περιοχή.» - *Τζαπ Τζι Στροφή 37*

Η Δεύτερη Μεγάλη Διαίρεση αποτελείται από Αγνό Πνεύμα και μιά εκλεπτυσμένη μορφή ύλης συνδυασμένων σε διάφορους βαθμούς. Το πάνω μέρος της ονομάζεται Παρ Μπραχμάντ, όπου το πνεύμα μπορεί να συγκριθεί περισσότερο με τις εκλεπτυσμένες μορφές της ύλης. Στα κατώτερα τμήματα, που ονομάζονται Ντάσαμ Ντβαρ, και τα δύο είναι σε ίσα μέρη. Αυτή είναι η περιοχή του παγκόσμιου νου και ονομάζεται με διάφορα ονόματα από τους διαφόρους Διδασκάλους. Εδώ το Πνεύμα είναι ανάμικτο με την ύλη στην πιο εκλεπτυσμένη της μορφή, η οποία είναι τελείως υποτελής στο πνεύμα. Το πνεύμα επικρατεί σ' αυτή την περιοχή και είναι με υπεροχή η δύναμη που

κυβερνά. Αυτή η περιοχή υπόκειται σε αλλαγή στην καταστροφή του σύμπαντος στη Μεγάλη Διάλυση (Μάχα Πραλάγια), και στη Διάλυση (Πραλάγια). Ένας άνθρωπος είναι πιο ασφαλής σ' αυτό το βασίλειο παρά στο αμέσως πιο κάτω από αυτό.

Η τρίτη περιοχή είναι η Μεγάλη Διαίρεση που αποτελείται από πνεύμα και ύλη στην πιο χονδρή της μορφή και ονομάζεται «Αντ». Περιλαμβάνει τα επίπεδα Τρικούτι και Σαχανσράρ. Είναι η σφαίρα της Μάγια ή ύλης. Σ' αυτή την περιοχή, η ύλη κυβερνά και το πνεύμα είναι υποτελές σ' αυτή, τόσο πολύ, που το τελευταίο αισθάνεται ότι εξαρτάται από αυτή για την εκδήλωσή του. Σ' αυτή την περιοχή το πνεύμα, εξαιτίας του συνδέσμου του με την ύλη, περνά ανείπωτες αθλιότητες και υπόκειται στο νόμο της μετεμψύχωσης. Και οι δύο αυτές διαιρέσεις αναφέρονται ως Κάαλ και Μάχα Κάαλ αντίστοιχα.

Πηγαίνοντας προς τα πάνω, μετά που υψωνόμαστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, πρώτα βρισκόμαστε κλεισμένοι γύρω-γύρω από ύλη στην Άντα (την Τρίτη Μεγάλη Διαίρεση). Μετά πρέπει να υψωθούμε στην Μπραχμάντ, την περιοχή του Παγκόσμιου Νου. Εκεί αισθανόμαστε πολύ καλύτερα, αλλά ακόμη δεν είμαστε απρόσβλητοι από τον κίνδυνο ή την καταστροφή. Η πρώτη περιοχή ή ουρανός ασφαλής είναι το Σατσ Καντ ή το Βασίλειο της Αλήθειας, που είναι πάνω από κει που φτάνει η Μάχα Κάαλ ή η Μεγάλη Διάλυση. Αυτό, με λίγα λόγια, είναι ένα σκιαγράφημα του μακρόκοσμου - το Σύμπαν του Μεγάλου Κόσμου. Αυτές οι τρεις διαιρέσεις υπάρχουν επίσης και μέσα στον άνθρωπο σε μιά μικροσκοπική κλίμακα. Αν θέλετε να μάθετε για τον μακρόκοσμο, πρέπει πρώτα να μάθετε για τον μικρόκοσμο.

Ο Γκουρού Νανάκ λέει:

«Μέσα στο ίδιο το σώμα υπάρχουν τα πάντα: η πνευματική περιοχή, το ουράνιο οροπέδιο και τα υλικά επίπεδα.

Μέσα στο σώμα κατοικεί ο Ανώτατος Κύριος που τρέφει όλους.

Μέσα στο σώμα κατοικεί ο άμορφος, ο ασύλληπτος, ο πέρα από την ανθρώπινη γνώση.

Αυτοί που έχουν μόνο υλικά μάτια, μάταια τον ψάχνουν στα

εξωτερικά πράγματα.

Μέσα στο σώμα υπάρχουν τα ανεκτίμητα κοσμήματα της Θειότητας.

Μέσα στο σώμα υπάρχουν όλα τα υλικά βασίλεια και επίπεδα.

Μέσα στο σώμα είναι ο θησαυρός του Ιερού Νάαμ, που φτάνεται μόνο μέσω του διαλογισμού πάνω στο Λόγο του Διδασκάλου.

Μέσα στο σώμα είναι όλοι οι θεοί: ο Μπράχμα, ο Βίσνου και ο Σίβα, και ολόκληρη η ίδια η δημιουργία.» - *Ραγκ Σούχι Μ.3*

Επίσης και ένας άλλος άγιος είπε το ίδιο πράγμα:

«Η Μπραχμάντ είναι μέσα στον άνθρωπο σε μιά μικροσκοπική βαθμίδα και όποιος την ψάξει θα τη βρει.

Ω Πίπα, η ανώτατη Αλήθεια μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο μέσω ενός Διδασκάλου.» - *Ντχανάσρι Πίπα*

Αυτή η ίδια η αλήθεια εκφράζεται επίσης και από τους Μουσουλμάνους αγίους, οι οποίοι λένε:

«Ο Μακρόκοσμος είναι μέσα στο μικρόκοσμο και έτσι πηγαίνετε στον Θεό.»

Μέσα στο ανθρώπινο σώμα βρίσκουμε τα ίχνη των τριών διαιρέσεων που αναφέρθηκαν πιο πάνω σε μιά μικροσκοπική κλίμακα:

Ο Άνθρωπος Είναι μιά Επιτομή των Τριών Μεγάλων Διαιρέσων της Δημιουργίας:

1. Το πνεύμα ή η ψυχή αντιπροσωπεύει την περιοχή της πνευματικής διαίρεσης:
2. Ο νους ή το νοητικό επίπεδο αντιστοιχεί σ' αυτό του παγκόσμιου νου.
3. Το φυσικό σώμα ή τα υλικά επίπεδα, αποτελούνται από τρία σώματα: το αιτιατό, το αστρικό και το χονδρό.

Το χονδρό σώμα είναι το σαρκώδες κάλυμμα που έχουμε. Αυτό αποτελείται από τη χονδρή ύλη και τα χονδρά όργανα της δράσης και των αισθήσεων: τα μάτια, τη μύτη, τη γλώσσα, το δέρμα και τα όργανα των εκκρίσεων και τα γεννητικά. Αυτό αποβάλλεται την ώρα του φυσικού θανάτου.

Το αστρικό σώμα αποτελείται από εκλεπτυσμένη ύλη και

εκλεπτυσμένα όργανα και δρα στην κατάσταση του ύπνου. Σ' αυτό είναι τοποθετημένος ο νους.

Το αιτιατό σώμα είναι η ριζική αιτία των δύο άλλων σωμάτων. Η δράση του είναι καθηλωμένη στην κατάσταση του βαθιού ύπνου. Τα δύο τελευταία σώματα μαζί με το νου συνεχίζουν να υπάρχουν μετά το θάνατο και δημιουργούν μιά νέα μορφή ή ένα φυσικό πλαίσιο σε κάθε επαναγέννηση.

Ο Μακρόκοσμος υπάρχει έτσι μέσα στο μικρόκοσμο του ανθρώπινου σώματος. Η γνώση του τελευταίου χρησιμεύει ως μέσο για την κατανόηση του πρώτου. Αν μπορούσε κανείς να επιτύχει να φτάσει την Περιοχή του Πνεύματος μέσα του, αποτινάζοντας αυτά τα καλύμματα, μπορεί να αποβάλει κάθε πόνο και αθλιότητα και να χαίρεται αδιάκοπη Μακαριότητα και ανείπωτη Ειρήνη. Η ζωή μέσα στην ύλη είναι άθλια και δεν μπορεί κανείς να την αποφύγει ωσότου να γίνει ικανός να ξεχωρίσει τον εαυτό του από αυτή.

Να φτάσουμε στην Περιοχή του Πνεύματος είναι λοιπόν αυτό που χρειάζεται, γιατί αυτό μπορεί να μας οδηγήσει στην κατοικία της Αιώνιας Χαράς και της Υπέρτατης Ευτυχίας, ακόμη και ενώ ζούμε μέσα σ' αυτό το φυσικό σώμα. Μόνο ιππεύοντας το ρεύμα του Ιερού Νάαμ (την αιώνια Μουσική μέσα στον άνθρωπο), φθάνει κανείς σ' αυτή την κατάσταση, με τη βοήθεια του Αληθινού Διδασκάλου. Το Ιερό Νάαμ - ο Λόγος - έρχεται κάτω στα υλικά επίπεδα, από τα ανώτατα πνευματικά επίπεδα, την περιοχή της Αλήθειας. Αυτό είναι η σωτήρια χορδή ζωής που μπορεί να μεταφέρει τις ψυχές στο επίπεδο πέρα από κει που φτάνει η διάλυση. Όλα τα άλλα μέσα δεν πετυχαίνουν το στόχο.

Το βασίλειο του Θεού είναι μέσα σας' μπορείτε να το ζητήσετε εκεί. Είναι μέσα στο περιορισμένο σας σώμα που μπορείτε να έχετε την επικοινωνία με το Λόγο. Αυτό τελικά σας φέρνει στην Περιοχή της Άπειρης Αλήθειας - το Σατσ-Καντ.

Η δυνατότητα Επικοινωνίας του Μικρόκοσμου με τις Περιοχές του Μακρόκοσμου: Τώρα θα δούμε αν υπάρχει μιά δυνατό-

τητα επικοινωνίας μεταξύ του μικρόκοσμου και του μακρόκοσμου. Ο άνθρωπος είναι μιά επιτομή του μακρόκοσμου. Υπάρχουν μέσα στον Ανθρωπο κέντρα νεύρων, που βρίσκονται σε μιά κοιμισμένη κατάσταση και αυτά μπορούν να ζωογονηθούν και να ξυπνήσουν με την άσκηση του Θείου Λόγου - την Αρχή του Ήχου.

Υπάρχουν έξι αντανακλώμενα κέντρα μέσα στο Πιντ ή το σώμα, που αντιστοιχούν στα έξι κέντρα του Μπραχμάντ ή του Κόσμου. Αυτά με τη σειρά τους, είναι αντανακλάσεις αυτών του Παρ-Μπραχμ ή της καθαρά πνευματικής περιοχής.

Τα κατώτερα έξι κέντρα είναι τα γάγγλια στον πρωκτό, στα γεννητικά όργανα, στον αφαλό, στην καρδιά, στο λαιμό και το έκτο στο μέσο μεταξύ των φρυδιών, που ονομάζεται Τιλ ή *Ατζνα* (βλέπε στροφή 21 του *Τζαπ Τζι)* και είναι η έδρα της ψυχής μέσα στον άνθρωπο. Είναι από δω που κατεβαίνει το πνευματικό ρεύμα μέσα στο σώμα, δίνοντας ζωή και δύναμη στο φυσικό πλαίσιο και στα αντίστοιχα μέλη του. Αυτό το πνευματικό ρεύμα παίζει ένα σπουδαίο ρόλο στη θρέψη του σώματος και αν αυτό αποκοπεί από οποιοδήποτε τμήμα του σώματος, αυτό χάνει κάθε ζωντάνια και στο εξής σταματά να λειτουργεί.

Τα έξι κέντρα του Μπραχμάντ και των πνευματικών περιοχών βρίσκονται επίσης μέσα μας. Όταν το πνευματικό ρεύμα αρχίζει να πάλλει μέσα σ' αυτά τα κέντρα, μπορεί κανείς να έρθει σε επαφή με τα αντίστοιχα επίπεδά τους.

Η Συγκέντρωση του Πνευματικού Ρεύματος Είναι Αναγκαίο να Προηγηθεί για να Μπορέσει Αυτό να Υψωθεί στα Ανώτερα Πνευματικά Επίπεδα: Αυτά τα κέντρα αντιστοιχούν με εκείνα του μακρόκοσμου στο Μπραχμάντ και στις πνευματικές περιοχές. Το πνευματικό ρεύμα μάς κάνει ικανούς να ρίξουμε μιά ματιά μέσα σ' αυτές τις μεγάλες διαιρέσεις. Η ανάπτυξη των στοιχειωδών δυνάμεων του πνεύματος είναι, λοιπόν, πολύ αναγκαία. Η συγκέντρωση αυτού που πνευματικού ρεύματος παίζει το μεγαλύτερο ρόλο σ' αυτό το επίτευγμα. Αν αυτή κατευθυνθεί στο φυσικό σώμα, κερδίζει κανείς δύναμη. Αν

αυτή διαμείνει στη διάνοια, αναπτύσσει κανείς μεγάλες νοητικές δυνάμεις. Κατά τον ίδιο τρόπο, αν το πνεύμα γίνει το αντικείμενο της συγκέντρωσης, αναπόφευκτα ακολουθεί πνευματική ζωή και αποκτάται υπέρτατη μακαριότητα. Υπάρχει ένα νεύρο που δεν φαίνεται, που συνδέει όλα αυτά τα κέντρα και που ονομάζεται *Σουσούμνα Νάντι* ή *Σαχ-Ραγκ.* Είναι μέσω αυτού που το πνευματικό ρεύμα περνά από την κατώτατη περιοχή σε αυτή της ανώτατης περιοχής της Αλήθειας.

Η συγκέντρωση του πνεύματος είναι λοιπόν η πρωταρχική διαδικασία, έτσι ώστε το πνεύμα να μπορέσει να προχωρήσει προς τις ανώτερες περιοχές. Αν οι αισθήσεις δεν κεντρωθούν στον εαυτό τους ή δεν συγκεντρωθούν εσωτερικά, το πνεύμα δεν έχει αρκετή δύναμη για να πάει πάνω. Υπάρχουν δέκα αισθήσεις ή ιντρίγιας: - πέντε είναι οι χονδρές - τα μάτια, τα αυτιά, η μύτη, η γλώσσα και το δέρμα, μέσω των οποίων οι πέντε άλλες - οι εκλεπτυσμένες ιντρίγιας - της όρασης, της ακοής, της όσφρησης, της γεύσης και της αφής κρατούν τον άνθρωπο προσκολλημένο στον εξωτερικό κόσμο. Φαίνεται, λοιπόν, πως είναι η συνεχής σκέψη αυτών των ικανοτήτων που κάνουν την προσοχή του ανθρώπου να είναι στραμμένη προς τα έξω.

Εμείς συνεχώς σκεπτόμαστε τον κόσμο μέσω των τριών κυριότερων πηγών. Πρώτο, έχουμε τα μάτια που απεικονίζουν τα εξωτερικά φαινόμενα και τα φέρνουν μέσα στη νοητική οθόνη. Μέσω των ματιών εμείς μαζεύουμε όχι λιγότερο από το 83 τα εκατό των εντυπώσεών μας από τον εξωτερικό κόσμο. Η δεύτερη πηγή είναι αυτή των αυτιών που τραβά την προσοχή μας στους εξωτερικούς ήχους και μας θυμίζει πράγματα του αντικειμενκού κόσμου. Μέσω των αυτιών παίρνουμε το 14 τα εκατό των εξωτερικών μας εντυπώσεων. Η τρίτη πηγή είναι αυτή της γλώσσας (του ουρανίσκου) η οποία, μέσω της γεύσης και της ομιλίας, κρατά τη θύμηση του εξωτερικού κόσμου πάντοτε ζωηρή στη μνήμη μας. Τα υπόλοιπα τρία τα εκατό των εξωτερικών εντυπώσεων, τα παίρνουμε μέσω της γλώσσας και των υπόλοιπων αισθητήριων οργάνων. Είναι κυρίως μέσω αυτών των τριών ικανοτήτων που ο άνθρωπος παραμένει συνεχώς σε

επαφή με τον εξωτερικό κόσμο και πάντοτε απασχολείται είτε με το να λαβαίνει εντυπώσεις από έξω είτε δημιουργώντας εντυπώσεις στους άλλους με τις δικές του σκέψεις. ' Ετσι, η ενέργεια του νου αποστραγγίζεται, αφήνοντας μας χρεοκοπημένους. Ο Διδάσκαλός μας λέει να μην εξαντλούμε την ενέργεια μας. Πρέπει να συσσωρεύουμε και να διατηρούμε την ενέργεια μας, έτσι ώστε να μπορέσουμε να σχίσουμε τα διάφορα καλύμματα της ύλης, που εγκλείουν τον εαυτό που βρίσκεται μέσα μας.

Το πνεύμα ή η ψυχή είναι προσκολλημένη έξω στον αντικειμενικό κόσμο, εξαιτίας των αντικειμενικών εντυπώσεων. Αν οι εξερχόμενες ικανότητες (αισθήσεις) δεν είναι κάτω από έλεγχο και το πνεύμα δεν ελευθερωθεί από τα δεσμά της ζωής, δεν μπορεί να υψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Οι τρεις ικανότητες της ομιλίας, της γεύσης, της όρασης και της ακοής προξενούν μιά συνεχή ροή της ενέργειας προς τα έξω μέσω των αντίστοιχων αισθητήριων οργάνων τους. Για την αποπροσωποποίηση της ψυχής, είναι αναγκαίο να διοχετεύσουμε την ενέργειά μας προς τα μέσα και προς τα πάνω με τη διαδικασία της εσωστροφής και της αυτοανάλυσης.

Ο Διδάσκαλος εξηγεί τη διαδικασία μ' αυτά τα λόγια:

«Είναι θέτοντας τα τρία όργανα κάτω από συνεχή περιορισμό, που ακούει κανείς τον Ανχάντ.

Ω Νανάκ, στην κατάσταση της βαθιάς έκστασης δεν γνωρίζει κανείς ούτε βράδυ ούτε αυγή.»

Ο Μπου Άλη Καλάνταρ, ένας Μωαμεθανός άγιος, μιλεί γι' αυτή τη διαδικασία ως εξής:

«Κλείσε τα μάτια, τα αυτιά και τη γλώσσα σου και αν, παρόλα αυτά, δεν σου αποκαλυφτεί το μυστικό της Αλήθειας, μπορείς να με χλευάζεις για ένα δεκαπενθήμερο.»

Ο Καμπίρ περιγράφει επίσης το ίδιο πράγμα με το δικό του αμίμητο τρόπο:

«Ο Γκουρού μου έδειξε τα κανάλια μέσω των οποίων η ενέργεια του νου ρέει έξω.

Σταματώντας τις εξερχόμενες ικανότητες (αισθήσεις), ακούω τις Μελωδίες του Αιώνιου Τραγουδιού.» - *Σοράθ Καμπίρ*

«Προσήλωσε την προσοχή σου στην ενθύμηση του Κυρίου και κλείδωσε τη γλώσσα σου,

Κλείνοντας όλες τις πόρτες, κοίταξε μέσα σου.» - *Καμπίρ*

Ο Γκουρού Αρτζάν λέει:

«Οποιοσδήποτε κρατά τις αισθήσεις του κάτω από έλεγχο, θα δει το Φως του Θεού να ανατέλλει μέσα του.» - *Γκάουρι Σουκχμάνι Μ. 5*

Αυτά τα όργανα της γλώσσας, των ματιών, των αυτιών κτλ. εργάζονται στο φυσικό πλαίσιο, όταν είναι κανείς στην κατάσταση του ξύπνου και εργάζονται παρόμοια όταν είναι κανείς στην κατάσταση του ύπνου. Η ικανότητα αυτών των οργάνων αυξάνεται και γίνονται δυνατά αν περιορίσει κανείς την προς τα έξω ροή τους. Τότε είναι που παίρνει κανείς δύναμη για να βυθομετρήσει τον υποκειμενικό κόσμο, γιατί χωρίς το ζωογόνο παλμό ζωής της ψυχής αυτά παραμένουν κοιμισμένα.

Η Χρησιμότητα των Τριών Περιορισμών και η Διαδικασία Τους: Οι τρεις περιορισμοί πρέπει να ασκηθούν εκπαιδεύοντας τις ικανότητες να εργάζονται προς τα μέσα. Ο πρώτος περιορισμός, αυτός της ομιλίας, αποτελείται από το Σιμράν ή τη συνεχή επανάληψη του ονόματος του Κυρίου με τη γλώσσα της σκέψης. Η μεσολάβηση των χειλιών και της γλώσσας δεν χρειάζεται. Για τη χρησιμότητα και το αποτέλεσμα του σιμράν μιλήσαμε στις προηγούμενες σελίδες. Ο δεύτερος περιορισμός αναφέρεται στην ικανότητα της όρασης και αποτελείται από τη θεώρηση των πνευματικών παραστάσεων εσωτερικώς που ξεδιπλώνονται με πλήρη λαμπρότητα. Αν ασκήσετε *Τρατάκ* ή συγκέντρωση σε κάποια μαύρη στρογγυλή κηλίδα εξωτερικώς, με τα μάτια σας προσηλωμένα πάνω σ' αυτή, το δικό σας εσωτερικό φως προβάλλεται εξωτερικά. Επομένως, όταν προσηλώσετε το εσωτερικό σας βλέμμα ακριβώς στη μέση μεταξύ και πίσω από τα δύο φρύδια (όπου είναι η έδρα της ψυχής μέσα στον άνθρωπο), βλέπετε το δικό σας φως εσωτερικώς. Αυτό το φως είναι δικό σας και είναι ήδη εκεί και σεις πρέπει να προσηλώσετε το εσωτερικό σας βλέμμα πάνω σ' αυτό. Εκεί όπου υπάρχει ο Λόγος - το Ιερό Νάαμ - υπάρχει Φως' εκεί

όπου υπάρχει Ήχος, υπάρχει Ακτινοβολία Φωτός γιατί αυτά τα δύο είναι αχώριστα. Τα πρότυπα του Φωτός είναι πέντε ειδών που αντιστοιχούν στα πέντε διαφορετικά είδη Ήχων, που βλέπει κανείς και ακούει καθώς το πνεύμα ανέρχεται μέσα στα πέντε διαφορετικά επίπεδα. Η Μοντούκ Ουπανισάδα μιλεί γι' αυτά ως οι «πέντε φωτιές του κεφαλιού».

Μερικές γραφές συνιστούν την προσήλωση του εσωτερικού βλέμματος στη μορφή του προσώπου του Διδασκάλου, έτσι ώστε να γίνει ο νους σταθερός. Αλλά σεις δεν πρέπει να διαλογίζεστε πάνω στη σάρκα και στα οστά του προσώπου του Διδασκάλου, αλλά πάνω σε κάτι που λάμπει μέσω αυτού. Το πρόσωπο, ειδικά τα μάτια και το μέτωπο, αποτελούν την έδρα της πλήρους δράσης του πνεύματος του Διδασκάλου. Λοιπόν, το να διαλογίζεται κανείς πάνω στα μάτια του Διδασκάλου προετοιμάζει την ψυχή για την ανατολή της θειότητας απορροφώντας τη Φύση Του. Αυτό βοηθά πάρα πολύ το μαθητή. Καθώς σκέπτεσαι το Διδάσκαλο, συ ανυψώνεσαι στον ίδιο το Διδάσκαλο. Όπως σκέπτεσαι έτσι γίνεσαι.

«Η μορφή του αγίου ακτινοβολεί σε πλήρη λαμπρότητα.

Οι σοφοί και οι προφήτες ζούνε στον Χωρίς Χρόνο και είναι κατάλληλοι για να διαλογίζεται κανείς πάνω σ' αυτούς.» - *Σαράνγκ Μ.5*

Η μορφή του Διδασκάλου είναι το πιο κοντινό πλησίασμα στη Θειότητα, γιατί Αυτός είναι ο Υιός του Ανθρώπου. Αυτός που δεν γνωρίζει τον Υιόν δεν μπορεί να γνωρίσει τον Πατέρα. Γι' αυτό λέγεται:

«Να διαλογίζεσαι πάνω στη μορφή του Διδασκάλου.

Πάρε τα λόγια Του ως Ευαγγελική Αλήθεια.

Ας αντηχούν τα πατήματα του Διδασκάλου μέσα στα μύχια της καρδιάς σου.

Ο Διδάσκαλος είναι το Άπειρο, υποκλίσου σ' Αυτόν.» - *Γκοντ Μ. 5*

«Να σκέπτεσαι τα Πόδια του Διδασκάλου μέσα στην καρδιά σου. Με τη συνεχή Του ενθύμηση, θα διασχίσεις τον ωκεανό της απατηλής ύλης.» - *Γκοντ Μ.5*

«Διαλογιζόμενος πάνω στη Μορφή του Διδασκάλου, συ θα

τιμηθείς και εδώ και μετέπειτα.» - *Γκοντ Μ.5*

Επίσης:

«Να θυμάσαι τον Αληθινό Διδάσκαλο μέσα στον εαυτό σου, και με τη γλώσσα να επαναλαμβάνεις το Λόγο που δόθηκε από το Διδάσκαλο.

Με τα μάτια απεικόνιζε νοερά τη Μορφή του Αληθινού Διδασκάλου και με τα αυτιά άκουε το Ιερό Νάαμ - το Αιώνιο Τραγούδι.

Αυτός που είναι εμποτισμένος εσωτερικώς και εξωτερικώς με τον Αληθινό Διδάσκαλο, τον Προσωποποιημένο Λόγο, κερδίζει μιά τιμητική θέση στην παρουσία Του.

Ο Νανάκ είπε, ότι σε οποιονδήποτε ο Κύριος στέλνει την Χάρη Του, Αυτός απονέμει αυτή την κατάσταση.

Αλλά λίγοι είναι οι διαλεχτοί, που παίρνουν αυτό το δώρο.» - *Γκούτζρι Ουώρ Μ. 5*

Εδώ πρέπει να προσέξουμε. Αν, όμως, ο Διδάσκαλος, πάνω στη μορφή του οποίου διαλογίζεστε, δεν είναι πράγματι πνευματικός, θα γίνετε ότι είναι και αυτός. Αυτός, ο δρόμος, λοιπόν, είναι επικίνδυνος, αν δεν είσαστε σίγουροι για την τελειότητα του Διδασκάλου. Αλλά δεν μπορείτε να ξεχωρίσετε το σωστό πρόσωπο από το μη σωστό. Γι' αυτό είναι πιο ασφαλές να προσηλώνετε το εσωτερικό σας βλέμμα πάνω στο Φως που ένας Αρμόδιος Διδάσκαλος θα σας δώσει κατά την ώρα της μύησης. Ο Αληθινός Διδάσκαλος θα εμφανιστεί βαθμιαία εσωτερικώς, στη φωτεινή Του μορφή, μετά από λίγη άσκηση, του οποίου την γνησιότητα μπορείτε πάντοτε να επιβεβαιώσετε με την επανάληψη των φορτισμένων λέξεων που έχουν δοθεί από το Διδάσκαλο. Μόνο ένας αρμόδιος Διδάσκαλος μπορεί να εμφανιστεί εσωτερικώς κατά την ώρα της μύησης ή αργότερα κατά το διαλογισμό ύστερα από κάποια εξάσκηση. Αυτό θα σας σώσει από οποιαδήποτε απογοήτευση ή πειρασμό.

Ο τρίτος περιορισμός είναι στην ικανότητα της ακοής. Αυτή πρέπει να συντονιστεί στο Αιώνιο Τραγούδι που αντηχεί μέσα και μέσω των πάντων. Ο ' Ηχος είναι η πραγματική ουσία του Κυρίου. Ο Διδάσκαλος λέει:

«Ω αυτιά μου, σπεύδετε, σπεύδετε ακούστε την Αλήθεια

γιατί γι’ αυτό το πράγμα έχετε κολληθεί στο σώμα.

Και ακούστε την Αιώνια Μουσική - το Αληθινό Μπάνι.» - *Ραμκάλι Μ.3*

Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να παραμελήσουμε τη χρήση αυτών των οργάνων σε σχέση με τον εξωτερικό κόσμο. Αλλά αυτά πρέπει να εκπαιδευθούν έτσι, ώστε να μπορέσουν να γίνουν θετικοί βοηθοί στο δρόμο της πνευματικής ανάπτυξης, δίνοντάς μας έτσι ένα διπλό όφελος. Η εκπαίδευση γίνεται για να γίνει ο νους αυτο-κεντρωμένος και να εμποδιστεί η προς τα έξω άσκοπη ροή του. Η πρώτη διαδικασία, το *Σιμράν,* είναι η βάση της πνευματικής επιδίωξης. Πρέπει να συνεχιστεί ωσότου φτάσουμε το στόχο μας. Η δεύτερη και η τρίτη, η *Ντιάν* και το *Μπχατζάν,* ακολουθούν από μόνες τους η μιά μετά την άλλη.

«Περιόρισε το νου από το να τριγυρνά έξω, μέσω των εννιά θυρών του σώματος

Αυτό θα σου ανοίξει την είσοδο της δέκατης πόρτας που οδηγεί στο Αληθινό Σπίτι του Πατέρα Σου.

Εκεί, η ατέλειωτη Μουσική αντηχεί μέρα και νύχτα,

Μέσω του Γκουρμάτ (τις καθοδηγήσεις ενός Θεανθρώπου),

αυτό το τραγούδι γίνεται ακουστό εσωτερικώς.» - *Ματζχ Μ.3*

Ο Ουατζχάν Σαχίμπ είπε:

«Πώς εσύ λες πως ο σύζυγος είναι μακριά; εφόσον εσύ μπορείς να Τον δεις κλείνοντας τις δέκα πόρτες'

Τότε συ θα ακούσεις την Αιώνια Μουσική να αντηχεί στα αυτιά σου,

Και συ θα μεταμορφωθείς από δουλοπάροικος σε βασιλιά.

Όλων των ειδών οι μελωδίες είναι μέσα στο σώμα,

Και μαγευτικά Γλυκό Τραγούδι αντηχεί

Ω Ουατζχάν! όποιος ακούσει αυτό το τραγούδι, μεγάλη είναι
η τύχη του.»

Αυτοί οι τρεις περιορισμοί βοηθούν την αυτοσυγκέντρωση, στον ανώτατο βαθμό. Ο πρώτος, το Σιμράν των φορτισμένων λέξεων που δίνονται από το Διδάσκαλο, κάνει το νου να επιστρέψει από τον εξωτερικό κόσμο και αποσύρει το πνεύμα από το σώμα στην έδρα της ψυχής μέσα στο σώμα. Αυτό είναι το πρώτο βύθισμα, από την περιφέρεια του είναι μας στο

κέντρο του είναι μας. Αυτό επίσης μας υπενθυμίζει συνεχώς για το ανώτατο ιδανικό - που βρίσκεται μπροστά στον άνθρωπο, που είναι η αυτογνωσία και η Θεογνωσία. Η δεύτερη διαδικασία - η Ντιάν - βοηθά επίσης στην αυτοσυγκέντρωση και στερεώνει την ψυχή στον εσωτερικό κόσμο. Η τελευταία διαδικασία - το Μπατζάν ή η ακρόαση της πνευματικής μουσικής μέσα στον άνθρωπο - φέρνει την ψυχή στο υπερπέραν, στην πηγή από όπου απορρέει το ρεύμα ζωής ή η αρχή του ήχου του Ιερού Νάαμ ή το Αιώνιο Τραγούδι. Ακριβώς όπως σε μιά κατάμαυρη νύχτα όταν κανείς δεν βλέπει ούτε ξέρει τί είναι μπροστά του ή πίσω του, το γαύγισμα ενός σκύλου από μακριά ή το μακρινό τρεμόσβυμα από ένα φως σαν του κεριού βοηθούν να συνεχίσει κανείς το ταξίδι του, έτσι και το Πνευματικό Τραγούδι και το Λαμπερό Φως βοηθούν μιά δόκιμη ψυχή στο Μονοπάτι, στη μοναχική της άνοδο προς το αληθινό Σπίτι του Πατέρα.

Η μακριά διαδικασία αρχίζει με την αυτοσυγκέντρωση στην έδρα της ψυχής μέσα στο σώμα, που βρίσκεται ακριβώς μεταξύ και πίσω από τα δύο φρύδια, όπου γίνεται νοητικό Σιμράν με πλήρη ζήλο. Αυτό καθιστά δυνατή την απόσυρση του πνευματικού ρεύματος, που τώρα είναι διάχυτο μέσα στο σώμα, και το συγκεντρώνει στην έδρα της ψυχής, με αποτέλεσμα να κοπούν οι περιορισμοί της χονδρής ύλης του σώματος και του εξωτερικού κόσμου. Μιάς και το πνεύμα απελευθερωθεί και αποφυλακιστεί από την περιορισμένη ύπαρξη, μπαίνει τώρα στο *Τιλ, Νούκτα Σουέντα* ή το Τρίτο Μάτι, και από δω προχωρεί, με τη βοήθεια ενός Θεανθρώπου, σε ανώτερα επίπεδα εσωτερικώς. Μετά που περνά με εμπιστοσύνη μέσω των αστρικών επιπέδων, φτάνει κανείς στο *Ντάοαμ Ντουάρ,* με την Ιερή του Λίμνη από Νέκταρ, την αληθινή *Αμριτοάρ, Μανσαρόβερ* ή *Πραγκ-Ρατζ* μέσα στον άνθρωπο. Οι Μουσουλμάνοι το ονομάζουν Χάουζ-ι-*Καουσάρ.* Ενα λουτρό ή ένα βάπτισμα μέσα εκεί απελευθερώνει το πνεύμα από τα καλύμματα του αστρικού και του αιτιατού σώματος και της εκλεπτυσμένης ύλης. Αυτό είναι το πραγματικό βάπτισμα στα ιερά νερά της αθανασίας. Το πνεύμα τώρα απογυμνωμένο είναι σε πλήρη λαμπρότητα με ένα Φως πιο λαμπερό από αυτό πολλών ήλιων μαζί. Ενήμερο τώρα της

πραγματικής ουσίας που δεν είναι άλλη από αυτή του Ιδιου του Κυρίου, προχωρεί πιο πέρα με τη βοήθεια του Διδασκάλου στη Φωτεινή Του Μορφή, ωσότου φθάνει στην καθαρά πνευματική περιοχή: το Σατσ Καντ, τη Νέα Ιερουσαλήμ ή *Μούκαμ-ι-Χακ,* όπου κατοικεί ο Σατ Πουρούς - ο Χωρίς Μορφή. Από εκεί με τη βοήθεια και τη Χάρη του τελευταίου, το Πνεύμα περνά, κατά στάδια, στον Ανώνυμο. Αυτή η άποψη της ανόδου της ψυχής από τα υλικά επίπεδα στις πνευματικο-υλικές περιοχές και από εκεί στις καθαρά πνευματικές περιοχές, αποτελεί το θέμα της 21 στροφής του *Τζαπ Τζι.* Σ' αυτή ο Διδάσκαλος έχει πραγματευθεί με τα τρία πιο σπουδαία στάδια από τα πέντε πνευματικά στάδια: Τιλ (το σημείο εκκίνησης), Ντάσαμ Ντουάρ και Σατσ Καντ. Οι πέντε περιοχές εξηγούνται επίσης στο τέλος του *Τζαπ Τζι.*

Ο άνθρωπος που εισέρχεται στο *Τιλ* και λούζεται στη λάμψη της φωτεινής αστρικής μορφής του Διδασκάλου, ονομάζεται Σικχ ή μαθητής του Διδασκάλου (ένας αφοσιωμένος). Καθώς αυτός προχωρεί προς τα πάνω, φτάνει στο Ντάσαμ Ντουάρ, το τρίτο από τα στάδια της ανάπτυξης, και γίνεται ένας Σαντχ (μιά πειθαρχημένη ψυχή). Όταν αυτός φθάνει την Περιοχή του Αγνού Πνεύματος του δίνεται το επίθετο του Σαντ ή Αγίου.

' Ενας που έχει φτάσει την ανώτατη Πνευματική Περιοχή του Ανώνυμου, του μη Κατανοητού και μη Αντιληπτού, γίνεται ένας Πάραμ Σαντ, ο άγιος των αγίων. Αυτές τις εκφράσεις τις συναντούμε στο κείμενο των ρητών των Διδασκάλων. Αυτές είναι ειδικοί όροι με σημαντική επιπρόσθετη έννοια και δεν έχουν απολύτως καμιά σχέση με αυτούς που ασχολούνται με τις εξωτερικές επιδιώξεις των τύπων και των τυπικών, ή στην εκτέλεση ιεροτελεστιών και τελετουργιών ή στην τήρηση νηστειών και αγρυπνιών κτλ.

Ο Γκουρού Νανάκ ήταν ένας Άγιος της ανώτατης τάξης, ο Πάραμ Σαντ που έφτασε την Περιοχή του Ανώνυμου, καθώς αποδείχνεται από τα ίδια Του τα λόγια:

«Πέταξε πάνω από την περιοχή της Αλήθειας, του Αγνού Πνεύματος, μετά φτάσε το στάδιο του μη Νοητού και μη Αντιληπτού. Πάνω από αυτό είναι η κατοικία των αγίων, και ο ταπεινός Νανάκ κατοικεί εκεί.»

Ο ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ

Χωρίς ένα Θεάνθρωπο το Μυστήριο της Ψυχής Ποτέ δεν Αποκαλύπτεται: Με όλα αυτά που ειπώθηκαν εδώ, ή που μπορεί να ειπωθούν, το μυστήριο της ψυχής παραμένει ένα βιβλίο κλειστό με βουλοκέρι. Καμιά έκφραση δεν μπορεί να αποκαλύψει την Αλήθεια πίσω από τη δημιουργία. Η άνοδος της ψυχής στις ανώτερες περιοχές είναι αδύνατη αν αυτή δεν συνοδεύεται από κάποιον που να μπορεί να τη βάλλει μέσα σ' αυτές τις περιοχές. Βέβαια, μπορεί να είναι κανείς ικανός να αποσύρει το πνευματικό ρεύμα από το σώμα στα μάτια, μέσω του Σιμράν, ή να βλέπει κάποιο Φως πότε-πότε, αλλά δεν υπάρχει τίποτα εκεί μέσα για να τον πάρει ή να τον οδηγήσει προς τα πάνω. Πολλοί έμειναν σ' αυτά τα πρωταρχικά στάδια για αιώνες και αιώνες, και καμιά βοήθεια δεν ήρθε να τους οδηγήσει πάνω. Μερικοί θεώρησαν πως αυτό το στάδιο είναι η αρχή και το τέλος των πάντων, αλλά αυτοί ακόμη χρονοτριβούν στα περίχωρα της χονδρής ύλης και μέσα στα φρούρια της πιο λεπτής ύλης. Εδώ είναι που χρειάζεται η βοήθεια κάποιου αρμόδιου ατόμου για να απαλλάξει τους αφοσιωμένους από τη σιδερένια λαβή της εκλεπτυσμένης ύλης. Αυτός ο κάποιος πρέπει να είναι ένας άνθρωπος που έχει περάσει μέσα από τα διάφορα στάδια της πνευματικής ανάπτυξης και έχει κάνει ένα προσκύνημα στην περιοχή του Αγνού Πνεύματος, του Σατ Νάαμ, πέρα, πολύ πιο μακριά από την επικράτεια της ύλης. Ο Διδάσκαλος λέει:

«Αυτός που έχει γνωρίσει τον Σατ Πουρούς, είναι ο Αληθινός Διδάσκαλος.

Μόνο στη συντροφιά Του απελευθερώνεται ένας αφοσιωμένος.

Ω Νανάκ! αυτός θα δει τον Κύριο και θα ψάλλει ύμνους στον Παντοδύναμο.» - *Γκάουρι Σουκχμάνι Μ.5*

Τα Τρία Ουσιώδη για την Πρόοδο της Ψυχής προς τον Κύριο και η Εξήγησή τους: Υπάρχουν τρία ουσιώδη για την πρόοδο της ψυχής στην ένωσή της με τον Κύριο. Αυτά μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

(1) Σατγκουρού ή ο Αληθινός Διδάσκαλος.

(2) Σατσανγκάτ ή η συνάθροιση των λατρών που προεδρεύεται απο το Διδάσκαλο.

(3) Σατ-Νάαμ ή το Αληθινό Όνομα.

Οι Διδάσκαλοι αποτελούν μιά Θεία Αδελφότητα «εν Θεώ». Είναι οι πολύτιμοι λίθοι της ανθρωπότητας που έχουν συμπληρώσει την εξέλιξή τους και έχουν υψωθεί στη Θεϊκή συνειδητότητα. Έχουν κατορθώσει την πλήρη ενότητα με το Θείο Ον και ξεχειλίζουν από τον Ιερό Λόγο ή τη Θεία Ζωή στην πληρότητά της. Αυτοί ξαναενσαρκώνονται στην ανθρώπινη μορφή για να οδηγήσουν τη μοίρα της νηπιακής ανθρωπότητας προς το σκοπό της ζωής. Αυτοί αποτελούν, κατά κάποιο τρόπο, το συνδετικό κρίκο μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου. Ανήκουν στην τάξη των «Μεγάλων» που είναι επιφορτισμένοι με το καθήκον της φρούρησης της ανθρώπινης φυλής. Αυτοί παίρνουν τους αληθινούς αναζητητές του Θεού κάτω από τη φροντίδα τους, για να επισπεύσουν την πραγματοποίηση της ένωσής τους με το Μοναδικό Ον.

Τα Προσόντα ενός Θεανθρώπου: Έναν Αληθινό Διδάσκαλο δεν μπορούμε να τον γνωρίσουμε με μιάς. Αυτός είναι ένας Θεάνθρωπος. Μόνο ένας Θεάνθρωπος μπορεί αληθινά να γνωρίσει έναν Θεάνθρωπο. Αυτός μπορεί να περιγράφει σαν ένας που ξεχειλίζει από πνευματικότητα πολύ πιο πάνω από τη ζωή των αισθήσεων. Αυτός έχει απελευθερώσει τον Εαυτό Του από τα διάφορα καλύμματα της χονδρής και της εκλεπτυσμένης ύλης, και έχει δει τον Παν-Αληθινό με τα μάτια Του, και εσωτερικώς και εξωτερικώς. Αυτός είναι αρμόδιος να ξεδιπλώσει τις πνευματικές ικανότητες που βρίσκονται σε κοιμισμένη κατάσταση μέσα στον άνθρωπο. Όλοι είναι προμηθευμένοι με το ίδιο υλικό μέσα τους, όπως το υλικό ενός συσσωρευτή που είναι ήδη φορτισμένος. Αλλά Αυτός είναι ένας που έχει συνδέσει τον Εαυτό Του με το μεγάλο Μαγνητικό Συσσωρευτή του Κυρίου, και δέχεται μηνύματα απευθείας από Εκείνον. Δια μέσου Του μιλά ο Αιώνιος. Εμείς, ο καθένας από μας, έχουμε το ίδιο υλικό μέσα μας, αλλά οι συσσωρευτές μας είναι

αποσυνδεμένοι. Χρειαζόμαστε επανασύνδεση, έτσι ώστε να μπορέσουμε να εξυπηρετήσουμε ως ζωντανοί συσσωρευτές και να είμαστε ικανοί να δεχτούμε μηνύματα του Κυρίου. Χρειαζόμαστε Έναν που να είναι ο ' Ιδιος συνδεμένος, και που να μπορεί επίσης να συνδέσει και τους δικούς μας συσσωρευτές με τον Κύριο. Αυτός έχει μέσα Του το Λαμπερό Φως του Απείρου, και είναι αρμόδιος να ξανανάψει τις σβησμένες μας λάμπες. Μιά σβησμένη λάμπα δεν μπορεί να ανάψει άλλες λάμπες. Όλοι είναι πνευματικά τυφλοί, όταν πηγαίνουν στα πόδια ενός Διδασκάλου. Αυτός ανοίγει τα εσωτερικά τους μάτια που βρίσκονται σε κοιμισμένη κατάσταση, και τους κάνει ικανούς να δουν το Φως του Θεού. Ανοίγει τα εσωτερικά τους αυτιά και τους κάνει να ακούσουν τη γλυκιά Μελωδία της Θείας Μουσικής του Λόγου ή Νάαμ.

«Να είστε τέλειοι όπως ο Πατέρας σας στους Ουρανούς είναι τέλειος», είπε ο Χριστός. Όλοι προορίζονται να είναι τέλειοι και στο τέλος θα φτάσουν την κατάσταση της τελειότητας. Οτιδήποτε είμαστε τώρα είναι το αποτέλεσμα των περασμένων μας πράξεων και σκέψεων. Το μέλλον μας διαμορφώνεται και καθορίζεται από αυτά που σκεπτόμαστε και πράττουμε τώρα, αλλά αυτός ο σχηματισμός του μέλλοντος μας δεν μας αποκλείει να λάβουμε βοήθεια απέξω. Ενα καρποφόρο δέντρο που συνήθως αν αφεθεί στον εαυτό του φέρνει καρπό σε πέντε ή έξι χρόνια, όταν το περιποιηθούμε επιστημονικά με λιπάσματα κ.λ.π., θα φέρει καρπό με αφθονία και γρηγορότερα κατά δύο ή τρία χρόνια. Παρόμοια, το ξεδίπλωμα της πνευματικής ζωής επιταχύνεται με τη βοήθεια ενός Διδασκάλου. Αυτή η βοήθεια είναι απέραντης αξίας. Τέτοια εξωτερική βοήθεια ζωογονεί τις εσωτερικές δυνατότητες της ψυχής. Ξυπνά την πνευματική ζωή μέσα μας και μας οδηγεί τελικά στον ανώτατο στόχο.

Οι Γραφές δεν *Μπορούν να Ξυπνήσουν την Πνευματικότητα:* Αυτό το ζωογόνο παλμό δεν μπορούμε να τον έχουμε από τα ιερά βιβλία. Όπως το φως έρχεται από το φως, έτσι και η ζωή έρχεται από τη ζωή. Μιά ψυχή πρέπει να πάρει ζωντανούς

παλμούς μέσω των λυρικών βλεμμάτων κάποιας Διδασκάλου-ψυχής. Απλώς και μόνο γνώση από τα βιβλία ή οποιαδήποτε διανοητική ανάπτυξη, αποτυχαίνει να ξυπνήσει την πνευματικότητα. Μέσω της μάθησης από τα βιβλία, η διάνοια βεβαίως τρέφεται αλλά το πνεύμα δεν παίρνει καμιά τροφή. Γι' αυτό ο καθένας μας μπορεί να μιλά θαυμάσια για πνευματικά θέματα, αλλά η πραγματική μας ζωή δεν δείχνει την παραμικρή απόδειξη από αυτά.

«Μπορούμε να διαβάζουμε και να διαβάζουμε ατέλειωτα και μπορεί να συνεχίζουμε να διαβάζουμε αφοσιωμένα για μήνες και χρόνια, μάλλον ακατάπαυστα σε όλες μας τις ζωές:

Αλλά, ω Νανάκ, όλο αυτό απλώς μόνο τρέφει και παχαίνει το εγώ και δεν έχει κανένα όφελος.» - *Αζα Ουάρ Μ.1*

Ένα ζωντανό πνεύμα μπορεί να ζωογονηθεί στη ζωή μόνο μέσω των ζωντανών παλμών από μιά Διδάσκαλο-Ψυχή. Μπορείτε να ονομάσετε έναν τέτοιο ' Ανθρωπο με οποιοδήποτε όνομα σας αρέσει, αλλά ένας τέτοιος Άνθρωπος είναι αναγκαίος. Κάθε θρησκεία έχει ομολογήσει την ανάγκη μιας τέτοιας ανώτερης βοήθειας.

Εμείς, σε όλες μας τις αντικειμενικές επιδιώξεις, δεν αρνούμαστε την ανάγκη βοήθειας απέξω. Εμείς συνήθως απευθυνόμαστε σε έναν που να είναι ειδικός σε ένα δεδομένο θέμα. Γιατί τότε να ντρεπόμαστε να ζητήσουμε τη βοήθεια κάποιου στην επιδίωξη αυτού που είναι καθαρά υποκειμενικό - το Πνευματικό μονοπάτι - και αυτού που είναι κρυμμένο από την αντικειμενική μας όραση και είναι ολοκληρωτικά καλυμμένο με μυστήριο; Πόσο ευγνώμονες θα έπρεπε να είμαστε, αν κάποιος μας οδηγούσε στα εσωτερικά μύχια του υποκειμενικού κόσμου; Οποιοσδήποτε έχει ανέβει στα ανώτατα ύψη της πνευματικότητας, πέρα από τον ορίζοντα, και της χονδρής και της εκλεπτυσμένης ύλης, μπορεί να μεταδώσει δύναμη και να μας οδηγήσει με ασφάλεια στην αντίπερα όχθη του ωκεανού της απατηλής ύλης.

Ο Μωλάνα Ρούμι, ένας άγιος Μουσουλμάνος λέει: «Αν έχεις σκοπό να πας για ένα προσκύνημα (στο Θεό), πάρε μαζί σου ' Εναν που έχει ήδη κάνει το προσκύνημα, δεν έχει σημασία αν Αυτός είναι ένας Ινδός, ένας Τούρκος ή ένας Άραβας.»

Διαφθορά σε όλους τους τομείς είναι το κύριο χαρακτηριστικό του καιρού μας. Οι περισσότεροι από μας έχουμε πάρει τα λόγια των γραφών κατά γράμμα χωρίς το πνεύμα ή την έννοια που υπάρχει πίσω από αυτά, και αυτό έχει αντικαταστήσει την έμπρακτη βίωσή τους στη ζωή μας. Βυθισμένοι μέσα στην άγνοια, μερικοί αισθάνονται ότι γνωρίζουν τα πάντα και προσφέρονται να πάρουν στους ώμους τους και των άλλων τα βάρη.

Έτσι, ο τυφλός οδηγώντας τον τυφλό, πέφτουν και οι δύο μέσα στο χαντάκι. Ο κόσμος είναι τόσο γεμάτος από επονομαζόμενους δασκάλους. Τέτοιοι δάσκαλοι έχουν βουτήξει τον κόσμο στην άγνοια. Αυτά τα πλάσματα του σκοταδιού, σοφά κατά τη δική τους έπαρση, ισχυρίζονται ότι προσφέρουν ανείπωτους θησαυρούς Θειότητας. Αυτοί είναι ακριβώς όπως ένας ζητιάνος που θέλει να κάνει δώρο ένα εκατομμύριο δολάρια ! Έτσι, χωρίς τη βοήθεια Ενός που έχει αληθινά απορροφήσει την υπεράνω Αλήθεια, καμιά πρόοδος δεν μπορεί να γίνει στο δρόμο της Πνευματικότητας. Ο Διδάσκαλος είπε:

«Σπάνιος είναι πραγματικά ο άνθρωπος που γνωρίζει τη Θειότητα. Αν κανείς ζητιανεύει από πόρτα σε πόρτα, καταραμένη θα είναι η ζωή τόυ και καταραμένο το σύστημα στο οποίο ανήκει.» - *Μπιχάγκρα Ουώρ Μ.3*

Ο Διδάσκαλος λέει ξανά:

«Ποτέ να μη πέφτεις στα πόδια αυτού που ονομάζει τον εαυτό του πνευματικό παιδαγωγό και ζητιανεύει.

Ένας Αληθινός Διδάσκαλος κερδίζει το ψωμί του και το μοιράζεται και με τους άλλους'

Ω Νανάκ! μόνο Ένας τέτοιος μπορεί να γνωρίζει το δρόμο προς τον Κύριο.» - *Σαράνγκ Ουώρ Μ.1*

Η αναγκαιότητα για έναν Θεάνθρωπο! «Οποιοσδήποτε επιθυμεί να δει ένα βασιλιά, πρέπει πρώτα να ζητήσει τη συντροφιά ενός που είναι ευνοούμενος του βασιλιά ' Οποιοσδήποτε πονά η καρδιά του να δει τον Κύριο, ας ψάξει να βρει Κάποιον που έχει γίνει ένα με Αυτόν.»

Επίσης:

«Κανένας άνθρωπος στον κόσμο ας μη ζει στην απατηλότητα'

Χωρίς έναν Θεάνθρωπο κανείς δεν μπορεί να περάσει στην αντίπερα όχθη.» - Γκοντ *Μ.5*

Ο Μωλάνα Ρούμι λέει:

«Αυτός που επιθυμεί να ψάξει να βρει την παρουσία του Κυρίου, πες του να καθίσει στη συντροφιά των αγίων.»

Οι άγιοι είναι αρμόδιοι να αλλάξουν την πορεία της ζωής μας από την αρχή ως το τέλος και είναι το μέσο για να οδηγηθούμε προς το Θεό. Αυτοί λαβαίνουν αποκαλύψεις από τον Ύψιστο και οτιδήποτε αυτοί λένε είναι πραγματική αλήθεια.

Ο Διδάσκαλος λέει:

« Ακούσε την αληθινή μαρτυρία των αγίων, γιατί αυτοί σίγουρα λένε ό,τι αυτοί πραγματικά βλέπουν με τα ίδια τους τα μάτια.» - *Ραμκάλι Μ.5*

Δεν χρειάζεται να ενδιαφέρεστε για την εξωτερική τους εμφάνιση. Παραμείνετε στα πόδια τους από αφοσίωση. Όλοι όσοι αγαπούν τον Κύριο - Ινδοί, Μωαμεθανοί, Χριστιανοί και άνθρωποι από όλα τα άλλα θρησκευτικά δόγματα - είναι το ίδιο γι' αυτούς. Αυτοί έχουν τον Ηλιο της Θειότητας κρυμμένο μέσα στα φυσικά τους σώματα. Αυτοί είναι η Μουσική του Αιώνιου Τραγουδιού.

Ο Διδάσκαλος εξηγεί αυτή την Αλήθεια στην πέμπτη στροφή του *Τζαπ Τζι.* Έτσι, λοιπόν, είναι οι Διδάσκαλοι που εκδηλώνουν το Αιώνιο Τραγούδι μέσα μας και το κάνουν να γίνει ακουστό σε μας. Όλη η φώτιση και η τελειότητα είναι μέσα τους. Ό,τι είναι καλό και εξαίρετο είναι μέσα σε έναν τέτοιο Διδάσκαλο. Αυτός είναι ένας Θεάνθρωπος, μάλλον, ένας πολωμένος Θεός - ένας πόλος από τον οποίο η δύναμη του Θεού εργάζεται μέσα στον κόσμο.

Ποιος είναι ο Γκουρού; Στο λεξιλόγιο των αγίων, ο άγιος που ασκεί και διδάσκει την επιστήμη του Λόγου, ονομάζεται Γκουρού.

Η λέξη *«Γκουρού»* είναι μιά Σανσκριτική λέξη που έρχεται από τη ρίζα *«Γκίρι»* που σημαίνει «ηχώ ή μιλώ». Η λέξη, λοιπόν, *«Γκουρού»,* σημαίνει έναν που ασκεί την Αρχή του Ήχου, που επικοινωνεί με Αυτή, και που Την κάνει ακουστή μέσα στον

άνθρωπο. Ο Παλτού Σαχίμπ ορίζει τον Γκουρού, ως το Ον που φέρνει το Λόγο - το Αιώνιο Τραγούδι - από τις ουράνιες σφαίρες και Το κάνει ακουστό σε μας. Ο Γκουρού Νανάκ επίσης λέει:

«Αυτός που δείχνει το Πραγματικό Σπίτι μέσα σ' αυτό το σώμα, είναι ο αληθινός Γκουρού - ο Παντοδύναμος. Αυτός κάνει τον Πεντάηχο Λόγο να αντηχεί μέσα στον άνθρωπο και έτσι εκδηλώνει την αρχή που οδηγεί προς το Λόγο.» - *Μάλαρ Ουώρ Μ. 1*

Ο Σουάμι Σιβ Νταγιάλ Σινγκ Τζι ορίζει τον Γκουρού ως εξής:

«Γκουρού είναι Αυτός που αγαπά το Λόγο. Αυτός, εκτός από το Λόγο, δεν λατρεύει κανέναν άλλο. Αυτός που ασκεί το Λόγο είναι ο Παν-αρμόδιος Γκουρού. Μέθυσε στη Σκόνη των Ποδιών Του και ταπεινά προσκολλήσου σ' Αυτόν.»

Ο Καμπίρ επίσης λέει:

« Όλοι οι Σαντού είναι μεγάλοι, ο καθένας στο είδος του. Αλλά Αυτός που επικοινωνεί με το Λόγο είναι άξιος λατρείας.

Αλλά μόνο μέσω της Θείας Διανομής συναντά κανείς έναν τέτοιο Γκουρού.

«Στην πληρότητα της Χάρης Σου, Συ κάνεις να μας συναντήσει ένας Θεάνθρωπος.» - *Ματζχ Μ.3*

Χωρίς καθοδήγηση από έναν Θεάνθρωπο, δεν μπορεί κανείς να επικοινωνήσει με το Λόγο, και όταν παρθεί αυτή η επικοινωνία οδηγεί την Ψυχή στον Κύριο από τον οποίο προήλθε ο Λόγος. Τότε όλες μας οι προσπάθειες έχουν την πλήρη ανταμοιβή τους.

«Επικοινωνία με το Λόγο σημαίνει ένωση με τον Κύριο, και όλες οι προσπάθειες ανθίζουν σε πλήρη καρποφορία.» - *Σρι Ραγκ Μ. 3*

Όταν σεις, μέσω αμέτρητης καλής τύχης, βρείτε έναν τέτοιο ιερό άνθρωπο, προσκολληθείτε σ' Αυτόν σφιχτά με όλο σας το νου και όλη σας την ψυχή' γιατί μπορείτε να πραγματοποιήσετε μέσω του το σκοπό της ζωής σας - την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία. Μην κοιτάζετε την πίστη του ή το χρώμα του. Μάθετε την Επιστήμη του Λόγου από Αυτόν, και αφοσιωθείτε ψυχή και σώμα στην άσκηση του Λόγου. Ο Γκουρού είναι

ένα με το Λόγο. Ο Λόγος είναι μέσα Του, και ενσαρκώνεται για να δώσει καθοδηγήσεις στην ανθρωπότητα. Αληθινά, ο Λόγος έγινε σάρκα και κατοικεί μεταξύ μας.

Στο Ευαγγέλιο έχουμε:

«Ο Λόγος έγινε σάρκα και κατώκησε μεταξύ ημών.»

Όταν μάθουμε να αποβάλλουμε το θνητό σκήνωμα με τη θέλησή μας και είμαστε ικανοί να υψωθούμε πάνω από τη συνειδητότητα του σώματος και εισέλθουμε μέσα στον Αστρικό Κόσμο, ο Γκουρού εμφανίζεται στη Φωτεινή Αστρική Του Μορφή για να μας βοηθήσει στα πιο πάνω επίπεδα. Δεν μας αφήνει ωσότου να φτάσουμε τον Παντοδύναμο. Ο Χριστός είπε με σαφή λόγια:

«Δεν θα σας αφήσω ούτε θα σας εγκαταλείψω έως της συντέλειας του αιώνος.»

Όπως το λέει ο Διδάσκαλος:

«Ο Μπάνι ή ο Λόγος, είναι ο Αληθινός Δάσκαλος και ο Αληθινός Δάσκαλος είναι ο προσωποποιημένος Λόγος.» - *Νατ Μ. 4 και Ραμκάλι Μ.1*

Επίσης:

«Μέσα μας είναι το Ουράνιο Φως και από αυτό προέρχεται ο Μπάνι ή ο Ήχος,

Και συντονίζει την ψυχή με τον αληθινό Κύριο.» - *Σοράθ Μ.1*

«Εκεί στο αναποδογυρισμένο πηγάδι, ένα Φως λάμπει χωρίς κανένα λάδι ή φυτίλι,

Και από το Λαμπερό Φως, απορρέουν θείες συμφωνίες.» - *Παλτού Σαχίμπ*

Τώρα γεννιέται η ερώτηση: Πού μπορούμε να βρούμε το Φως και τον ' Ηχο; Αυτά είναι πολύ μακριά από τη θνητή όραση, κλεισμένα μέσα σε θήκες πάνω σε θήκες από ύλη. Πρέπει να υψωθούμε πάνω από το φρούριο της ύλης, αν θέλουμε να τα βρούμε. Αυτά μπορούμε να τα δούμε και να τα ακούσουμε, αλλά με μάτια που είναι διαφορετικά από τα θνητά μάτια της σάρκας. Έχουμε πλήρη σεβασμό και εκτίμηση για όλες τις ιερές γραφές, γιατί βρίσκουμε εκεί μέσα τα διδάγματα του Λόγου - του Μπάνι. Ακριβολογώντας, το μελάνι, το χαρτί και η εκτύπωση, δεν αποτελούν το αντικείμενο της λατρείας μας,

αλλά μέσω αυτών ο λόγος, ο Λόγος-δάσκαλος, που γράφεται εκεί εκτενώς. Παρόμοια, μέσα στο φυσικό σώμα του Αγίου, λατρεύουμε τον προσωποποιημένο Λόγο μέσα στο άτομό Του. Και γι’ αυτό τα δύο τα σεβόμαστε χωρίς διαχωρισμό. Είναι ακριβώς όπως ένας αγαπημένος, που κάθεται μέσα σε ένα σπίτι με κλειστές τις πόρτες. Εμείς θέλουμε να υποκλιθούμε. Πώς μπορούμε; Είναι σίγουρο πως είναι στον αγαπημένο μας που θέλουμε να υποκλιθούμε και όχι στη λάσπη, στον ασβέστη και στο ασβεστοκονίαμα του σπιτιού, μέσα στο οποίο κατοικεί ο αγαπημένος. Υποκλινόμαστε μπροστά σε ποιόν; Υποκλινόμαστε στους τοίχους από λάσπη; Όχι, αλλά μπροστά στον κάτοικο του σπιτιού πίσω από τους τοίχους' όμως, φαινομενικά μπορεί να μοιάζει πως ατενίζουμε τους τοίχους από λάσπη.

Ο Λόγος, ή ο Μπάνι, είναι ο Αληθινός Δάσκαλος για όλη την ανθρωπότητα. Είναι ένας για όλους. Αυτός ήταν ο Αληθινός Δάσκαλος στο παρελθόν. Είναι ο ίδιος Δάσκαλος τώρα, και Αυτός θα είναι πάντοτε ο Δάσκαλος για όλους τους χρόνους του μέλλοντος. Δεν υπάρχει δεύτερος Δάσκαλος ή Γκουρού της ανθρωπότητας. Ο άνθρωπος που Τον βρήκε (το Λόγο-Γκουρού), που έγινε ένα με Αυτόν - με το Λόγο μέσα Του - σχετίζεται μαζί μας κατά τον ίδιο τρόπο όπως ο αγαπημένος που αναφέραμε πιο πάνω. Είναι η αυτόφωτη Φωτεινή Μορφή μέσα στο φυσικό σώμα του εξωτερικού ανθρώπου, που είναι ο Αληθινός μας Δάσκαλος και ο οποίος είναι ένα με τον Κύριο. Αυτός δεν είναι κανένας άλλος, παρά ο ' Ιδιος ο Κύριος καθώς Αυτός ο Ιδιος εμφανίζεται με τη μορφή ενός Σαντχ, γιατί «ο Θεός αληθινά εμφανίζεται με τη μορφή ενός Σαντχ.» - Γκάουρι *Σουκχμάνι Μ.5.* Οι μεγάλοι θησαυροί του Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ, καθώς και όλες οι άλλες ιερές γραφές, τραγουδούν παιάνες για έναν τέτοιο Θεάνθρωπο που μπορεί να μας ενώσει με τον Κύριο και να μας οδηγήσει στην αντίπερα όχθη του ωκεανού της ύλης. Πάνω σ' αυτό το θέμα διαβάζουμε:

«Αυτός που έχει την έδρα του πέρα από τους Ουρανούς ηχεί το Αιώνιο Τραγούδι'

Ω Νανάκ! τη δόξα ενός Σαντχ δεν μπορούν να τη βυθομε-

τρήσουν οι ιερές γραφές.»

Επίσης:

«Χωρίς το Λόγο, κυριαρχεί το σκοτάδι μέσα μας' ο άνθρωπος δεν Τον έχει, ούτε διαφεύγει τον ατέλειωτο κύκλο των γεννήσεων.

Με το κλειδί στα χέρια ενός Θεανθρώπου, κανείς δεν τολμά να ξεκλειδώσει την πόρτα,

Μιά σπάνια καλή τύχη μπορεί να φέρει έναν Θεάνθρωπο για να μας σώσει.» - *Ματζχ Μ.3*

«Το Θεάνθρωπο και τον Κύριο, να τους θεωρείς ένα,

Και μην αγωνίζεσαι μέσα στην άγνοια.» - *Γκοντ Μ.5*

« Όλοι σεις που λαχταράτε την κατάσταση της εσωτερικής σιωπής, που ονομάζεται Σαχάζ,

Να είσαστε σίγουροι πως χωρίς έναν Θεάνθρωπο, δεν υπάρχει είσοδος.» - *Σρι Ραγκ Μ.3*

«Οποιοσδήποτε δόξασε τον Θεάνθρωπο, γνωρίζει τον Κύριο. Όλοι οι πόνοι έχουν εκμηδενιστεί, όλοι οι πόνοι, διακρίνοντας τον αληθινό Σαμπτ - το Λόγο.» - *Αζα Μ.1*

«Συναντώντας τον Θεάνθρωπο ο νους αφήνει όλες τις διακλαδώσεις,

Και αποκτά κανείς είσοδο μέσα στο Αληθινό Σπίτι εσωτερικώς.» - *Αζα Μ.3*

«Μέγας είναι ο Θεάνθρωπος, ο Σατ Πουρούς

Γιατί Αυτός δίνει χορτασμό και ικανοποίηση.» - *Ουαντχάνς Ουώρ Μ. 4*

«Για να δοκιμάσεις το πολύτιμο αθάνατο νερό (αμβροσία) που γι' αυτό συ ήρθες στον κόσμο,

Αυτό μπορείς να το δοκιμάσεις μόνο μέσω της Χάρης ενός Θεανθρώπου.» - *Σοράθ Μ.1*

«Η εξυπηρέτηση προς το Διδάσκαλο κάνει το Ηχητικό Ρεύμα ακουστό,

Και τότε γνωρίζει κανείς τη Σωτηρία.» - *Σοράθ Μ.3*

«Ο Λόγος του Διδασκάλου εκδηλώνει το Θείο Φως.» - *Μπιλάουαλ Μ. 5*

«Όταν εξυπηρετείται ο Αληθινός Διδάσκαλος, γίνεται ακουστή η Αιώνια Μουσική' και μόνο τότε λύνεται το μυστήριο.» - *Σοράθ Μ.3*

«Ο Θεάνθρωπος ανάβει τη λάμπα του Λόγου.» - *Μπιλάουαλ Μ.5*

« Όταν συναντάμε ένα Θεάνθρωπο, ο Κύριος κάνει την εμφάνισή Του.» - *Μπχέρον Ναμ Ντεβ*

«Με την εύνοια ενός Θεανθρώπου θα δεις το ναό του Κυρίου μέσα σου.» - *Παρμπχάτι Μ.3.*

«Με όλες τις επιδεξιότητες στις διαταγές σου, Συ δεν μπορείς να επικοινωνήσεις με το Νάαμ,

Γιατί Αυτό έρχεται ως δώρο από ένα Θεάνθρωπο.» - *Μάλαρ Μ.5*

«Να θεωρείς το Θεάνθρωπο και τον Κύριο ως ένα,

Γιατί οτιδήποτε αρέσει στον ένα είναι δεκτό από τον άλλο.» - *Γκοντ Μ.5*

«Ο θησαυρός του Νάαμ - του Πνευματικού Ρεύματος - είναι μέσα στο ναό του Θεού (το σώμα). Ο αδαής δεν Το υποψιάζεται. Μέσω της χάρης του Γκουρού, Αυτό πραγματοποιείται και ο Κύριος ριζώνεται μέσα στα μύχια της καρδιάς.» - *Παρμπχάτι Μ.3*

«Ο προφήτης λέει πως ο Θεός είπε: - «Η γη, ο ουρανός και οt ανώτερες περιοχές είναι τελείως ανεπαρκείς για να μου προσφέρουν κατάλυμα. Δεν μπορώ να χωρέσω μέσα σε όλα αυτά, γνωρίζετέ το, ω αγαπητοί. Αλλά όσο και να φαίνεται παράξενο, κατοικώ μέσα στην καρδιά ενός Αγίου. Αν ψάχνετε να με βρείτε, ζητείστε με μέσα σ' Αυτούς.» - *Μωλάνα Ρούμι*

Λοιπόν μάθετε να λατρεύετε τον Σατγκουρού.

Ο Γκουρού Αμάρ Ντας Τζι λέει:

«Λατρεία για έναν Αληθινό Διδάσκαλο είναι λατρεία για τον Κύριο'

Με απεριόριστη φιλευσπλαχνία, Αυτός σε συνδέει με το Νάαμ,

Και σε περνά στην απέναντι όχθη του ωκεανού της απατηλής ύλης.

Εκείνοι που λατρεύουν τα άψυχα και τους τάφους,

Συνεχίζουν μάταια τους κόπους τους.» - *Μάλαρ Μ.4*

Ο Θεάνθρωπος είναι ο Μοναδικός Αληθινός Φίλος: Όλες οι

εγκόσμιες σχέσεις κόβονται κατά την ώρα του θανάτου. Όλοι οι φίλοι, όλοι οι συγγενείς, η σύζυγος και τα παιδιά, όλοι πρέπει να φύγουν. Ποιος είναι εκεί για να σας συνοδέψει στον άλλο κόσμο; Ωχ! κανείς. Αλλά ο Λόγος - ο προσωποποιημένος Λόγος μέσα στον Θεάνθρωπο σας συνοδεύει. Σας βοηθά σε όλες σας τις επιχειρήσεις και εδώ και μετέπειτα. Ο Θεάνθρωπος παραλαμβάνει τους μυημένους την ώρα του θανάτου, όταν όλοι οι άλλοι αποτυχαίνουν. Όπως ένας παντοτινά πιστός Φίλος, Αυτός πάντοτε εκτείνει το βοηθητικό Του χέρι στη χαρά και στη θλίψη.

Ο Διδάσκαλος λέει:

«Ω Νανάκ! κόψε όλες σου τις σχέσεις που είναι εφήμερης φύσης, και ψάξε για τη διαρκή φιλία ενός Αγίου,

Γιατί όλοι οι άλλοι θα σε εγκαταλείψουν ακόμη και στη ζωή, ενώ Αυτός παραμένει σταθερός μέχρι τέλους, και στο μετέπειτα.» - *Μαρού Ουώρ Μ.5*

«Οποιοσδήποτε φοβάται τις οδύνες των γεννήσεων και των θανάτων, ας ψάξει για ένα Σαντού.» - *Γκάουρι Σουκχ Μ.5*

Όταν παραδώσει κανείς τον εαυτό του στο θέλημα του Διδασκάλου, και τεθεί κάτω από την προστατευτική δύναμη του Διδασκάλου, ο Διδάσκαλος θα ξυπνήσει πιο γρήγορα τη Θειότητα μέσα του. Ο Διδάσκαλος ποτέ δεν αφήνει το δόκιμο, μιας και τον αναλάβει, ωσότου τον φέρει στο Θεό, του οποίου Αυτός είναι το πρότυπο πάνω στη γη. Αυτός μιλά πρόσωπο με πρόσωπο με τον αφοσιωμένο του και του δίνει τη συμβουλή του την ώρα της ανάγκης' και πλάθει το μαθητή «κατ' ομοίωση» του Θεού και τον κάνει ένα ζωντανό ναό της Θείας Συνειδητότητας.

« Έναν τέτοιο φίλο λαχταρά ο νους μου, που δεν θα με αφήσει στη χαρά και στη λύπη, ούτε στην αρχή, ούτε τώρα ούτε στο τέλος.» - *Γκάουρι Μ.5*

«Αρπάξου από τον ποδόγυρο Αυτού, ω γενναία ψυχή, που γνωρίζει το μυστήριο όλων των επιπέδων πάνω και κάτω και που μπορεί να σε συνοδέψει και εδώ και στο μετέπειτα.» - *Μωλάνα Ρούμι*

Υπάρχουν τρία πράγματα που απαιτούνται από ένα Σικχ ή ένα μαθητή σε σχέση με το Διδάσκαλό του, για να τον κάνουν ικανό

να δημιουργήσει δεκτικότητα για τη χάρη του Διδασκάλου. Αυτός πρέπει να θυσιάσει το σώμα του, το νου του και τα υπάρχοντά του - όχι μόνο αυτά αλλά ακόμη και αυτή η ίδια η ζωή του πρέπει να αφιερωθεί στα πόδια του Διδασκάλου. Αυτό δεν είναι γιατί ο Διδάσκαλος εποφθαλμιά καμιά ανταμοιβή από το μαθητή Του, αλλά γιατί ο μαθητής πρέπει να θυσιάσει όλα όσα του είναι αγαπητά σ' αυτή τη ζωή. Ο Διδάσκαλος δεν δέχεται το παραμικρό από αυτά, αλλά τα επιστρέφει, τελείως άθικτα, ως μιά προσφορά θυσίας. Καθοδηγεί το μαθητή να μη μολυνθεί από τη κακή χρήση των υπαρχόντων του, αλλά να κάνει την καλύτερη χρήση τους για το όφελος των αδελφών του, των φτωχών κι αυτών που . είναι σε ανάγκη, για τους άρρωστους και τους ανάπηρους, έτσι ώστε να βοηθήσει στην αρμονική ανάπτυξη όλων γύρω του.

Ας σταθεί ο μαθητής μπροστά στο Διδάσκαλό του, προσφέροντας τα πάντα του στα Πόδια Του, αλλά ο Διδάσκαλος δεν θα δεχτεί τίποτα από αυτά. Θα σταθεί έτσι σε πλήρη υποταγή, έτοιμος να δεχτεί τη Χάρη του Διδασκάλου και την αρχή της πραγμάτωσής του. Πρέπει να κάνει τον εαυτό του ένα όχημα για το Διδάσκαλο, σαν ένα βιολί ή μιά λύρα για να παίζει πάνω δημιουργώντας γλυκές συμφωνίες του Ιερού Νάαμ. Όλες τις κοινωνικές σχέσεις, όλες τις προσκολλήσεις στα εγκόσμια υπάρχοντα, όλη την επιθυμία για όνομα και φήμη, όλες τις φυσικές ανέσεις, όλες τις κακές σκέψεις που φουσκώνουν σαν κύματα μέσα στο νου, πρέπει να τα παραθέσει κανείς μπροστά στο Διδάσκαλο, για να Τον αφήσει να κάνει τη Θέλησή Του μέσω του.

Μαθητεία είναι αληθινά η χωρίς παρέκκλιση αφοσίωση και υποταγή στη θέληση και την ευχαρίστηση του Διδασκάλου. Αυτό, όμως, δεν είναι το να βλέπει κανείς τη μορφή του Διδασκάλου, αλλά το να συντονίζεται με τη Θεία Θέλησή Του. Με την πλήρη υποταγή, όλη η φλυαρία του νου σταματά και δεν υπάρχουν πια επιθυμίες ή λαχτάρες. Η ταραχώδης οχλαγωγία της ζωής των αισθήσεων αντικαθίσταται από μιά ήρεμη και συγκεντρωμένη γαλήνη που γεννιέται από την υποταγή και την αληθινή αυταπάρνηση. Είναι στις σιωπηλές αυτές ώρες που

αρχίζει να ανατέλλει η πνευματική συνειδητότητα.

Ο δεσμός της σχέσης μεταξύ του Γκουρού και του μαθητή είναι ο πιο ισχυρός στον κόσμο. Ακόμη και ο θάνατος δεν μπορεί να τους χωρίσει, γιατί αυτοί είναι δεμένοι από τη Θεία και Παντοδύναμη Θέληση του Θεού.

«Ω Κύριε, είναι μόνο με τη Χάρη Σου που οδηγούμαστε στον Σατγκουρού.» - *Σούχι Ασπαντιάν Μ.4*

Ο Διδάσκαλος πάντα παραμένει με το μαθητή, οπουδήποτε και αν βρίσκεται. Ο θάνατος και η απόσταση είναι ασήμαντα στη σχέση Διδασκάλου και μαθητή. Αυτός είναι πάντοτε στο πλευρό του, και εδώ και μετέπειτα.

Ο Διδάσκαλος δρα σαν ένας πολικός αστέρας σε όλες τις πνευματικές προσπάθειες. Αυτός δίνει κάθε δυνατή βοήθεια στον αφοσιωμένο, με τις προτροπές του εξωτερικώς και εσωτερικώς, πάντοτε κρατώντας τον σταθερό στο σωστό μονοπάτι και φέρνοντάς τον πίσω σ’ αυτό ακόμη και όταν όλα πάνε στραβά. Η απόσταση δεν Τον εμποδίζει. Το χέρι βοήθειας του Διδασκάλου πηγαίνει στον αφοσιωμένο, μακριά και κοντά - στις καυτερές άμμους της ερήμου, στις χιονισμένες βουνοκορφές και στη μελαγχολική ερημιά. Αυτός ασκεί μιά υγιεινή και διορθωτική επίδραση σ' αυτούς που φιλοδοξούν την πνευματικότητα απολύοντας δυνάμεις μέσα στο πεδίο της επίδρασής Του, σαν ένας δυνατός μαγνήτης που έχει μιά θαυμαστή έλξη μέσα στο μαγνητικό του πεδίο.

«Ο Αληθινός Διδάσκαλος τρέφει τον αφοσιωμένο με το δικό Του αίμα-ζωής. Ο οπαδός του Διδασκάλου είναι πάντοτε σε μιά κατάσταση συνεχούς μακαριότητας.» - *Γκούρι Σουκχμάνι Μ.5*

Ο Μωλάνα Ρούμι επαναλαμβάνει το ίδιο πράγμα:

«Το χέρι του Διδασκάλου είναι το χέρι του Κυρίου.

Μακρύ και υψηλό εισχωρεί μέσα στους πέντε ουρανούς.»

Ο Διδάσκαλος μιλά με τον αφοσιωμένο Του πρόσωπο με πρόσωπο σε όλα τα επίπεδα και του δίνει τη συμβουλή Του την ώρα της ανάγκης.

Ο Γκουρού Νανάκ λέει:

«Ο Διδάσκαλος είναι πάντοτε μαζί μου και το ίδιο και ο Κύριος.

Κάνω όλες μου τις εργασίες με τη συνεχή ενθύμηση Εκείνου.» - *Αζα Μ.2*

«Ο Διδάσκαλος με φροντίζει σε όλους τους τόπους.

Λοιπόν γιατί να έχω φόβο;» - *Ματζχ Μ.5*

Πώς να αναγνωρίσετε έναν Θεάνθρωπο: Αλλά πώς όμως, να ξεχωρίσει κανείς τέτοιες θείες προσωπικότητες που έρχονται κάτω μέσα στον κόσμο των θνητών, για να βοηθήσουν την ανθρωπότητα στην πορεία της προς την Υπέρτατη Πηγή του Πνεύματος! Οποτεδήποτε έρχονται, αυτοί είναι εκδηλωμένοι Εαυτοί και εκείνοι που είναι προικισμένοι με πνευματική όραση ξέρουν πώς να τους αναγνωρίσουν.

«Μόνο ένας άνθρωπος που έχει πραγματοποιήσει τον εαυτό του μπορεί να γνωρίσει μιά πραγματοποιημένη ψυχή.» - Γ*κούρι Μ.5*

Ο καθένας, όμως, δεν είναι πνευματικά προοδευμένος. Υπάρχουν, βεβαίως, μερικά καλά καθορισμένα και προεξέχοντα χαρακτηριστικά στη ζωή και στη διαγωγή των Ανιών. Έχοντας αυτά στο νου, ένα θνητό μάτι μπορεί να είναι ικανό να ξεχωρίσει τους Αγίους από τους κοινούς ανθρώπους.

Ένας Πραγματικός Διδάσκαλος είναι ένας Δάσκαλος του κόσμου και όχι ένας δάσκαλος καμιάς ειδικής αίρεσης ή πίστης. Κοιτάζει την ανθρωπότητα από το επίπεδο της ψυχής και απευθύνεται όμοια σε όλα τα εμψυχωμένα σώματα.

Ένας Αληθινός Διδάσκαλος γνωρίζεται από την καθολικότητα των διδαγμάτων Του, γιατί η έκκλησή Του είναι παγκόσμια προς όλους. Στο σώμα των πιστών Του κάθονται όλοι σαν αδέλφια στην πίστη χωρίς φραγμούς δόγματος ή χρώματος.

Επίσης, στον Αληθινό Διδάσκαλο δεν αρέσουν τα εξωτερικά μεγαλεία και η επίδειξη, αλλά ζει με τους δικούς Του πόρους και ποτέ δεν εξαρτάται από τους άλλους για τη συντήρησή Του:

«Οποιοσδήποτε προσαγορεύει τον εαυτό του ως Δάσκαλο και ζει με την ελεημοσύνη των άλλων,

Ποτέ μην υποκλιθείς μπροστά του.

Αυτός που κερδίζει το ψωμί του με τον ιδρώτα του προσώπου του και το μοιράζεται και με τους άλλους,

Ω Νανάκ! Αυτός μόνο μπορεί να γνωρίζει το Δρόμο.» - *Σαράνγκ Ουώρ Μ.1*

«Πώς μπορούμε να έχουμε τη συντροφιά Ενός που στην παρουσία του ο νους ακινητεί;

Οι Αγιοι είναι οι αληθινοί φίλοι γιατί μόνο αυτοί εμπνέουν Θεϊκή μέθη.» - *Σούχι Μ.3*

«Βλέποντας ένα Θεάνθρωπο με γεμάτη αγάπη αφοσίωση, όχι μόνο ακινητεί ο νους αλλά απομακρύνονται και όλες οι θλίψεις.» - Σούχι *Μ. 5*

Οποτεδήποτε τύχει να είναι κανείς στην παρουσία ενός πραγματικού Διδασκάλου με ένα ανοιχτό νου, βρίσκει να μεταφέρονται προς αυτόν μέσω του αέρα κύματα παρηγοριάς και αισθάνεται να τον πλημμυρίζει μέσα του ένα αίσθημα ανύψωσης. Η προσωπική Του αύρα έχει τη θαυμάσιά της επίδραση. Τα λόγια Του, όπως είναι φορτισμένα με υψηλή πνευματικότητα, βυθίζονται βαθιά μέσα στην καρδιά των ακροατών και ποτέ δεν είναι χωρίς αποτέλεσμα.

Οι Θεάνθρωποι πάντοτε μιλούν με κύρος που γεννιέται από πεποίθηση γιατί Αυτοί έχουν μιά πρώτο-χέρι γνώση των πάντων που προέρχεται από απευθείας επικοινωνία με την Πρωταρχική Πηγή ή την Παγκόσμια Αιτία.

Αυτοί μιλούν από την άποψη της ψυχής όπου δεν εισχωρεί η φιλοσοφία που μαθαίνεται μέσα από τα βιβλία. Όλοι οι άγιοι έχουν επιβεβαιώσει αυτή την αλήθεια. Όσο περισσότερο επιδίδεστε στις φιλολογικές επιδιώξεις, τόσο περισσότερο χάνεστε μέσα στην ερημιά της γνώσης από τα βιβλία. Υπάρχει περισσότερη αλήθεια μέσα στην ομιλία Του από όση μπορούν να δείξουν όλα τα λόγια της μαθημένης φιλοσοφίας. Πρέπει όσο είναι δυνατό, να κάνουμε την καλύτερη χρήση των βιβλίων, αλλά να μη χάσουμε το δρόμο μας μέσα σ’ αυτά, γιατί - «Ο συλλογισμός είναι η βοήθεια και ο συλλογισμός είναι επίσης το εμπόδιο».

Ο Αληθινός Διδάσκαλος είναι ένας που ο ίδιος πίνει χωρίς μέτρο το νερό της ζωής - την Αλήθεια - και το προσφέρει και στους άλλους επίσης. Είναι αρμόδιος να ανοίξει το εσωτερικό μάτι αυτών που φιλοδοξούν για να μπορέσουν να δουν το Φως

του Θεού και ξεσφραγίζει τα εσωτερικά τους αυτιά για να μπορέσουν να ακούσουν τη Φωνή του Θεού - την Αρχή του Ηχου που αντηχεί μέσα σε όλη τη δημιουργία.

«Αλήθεια, ένας Αληθινός Διδάσκαλος σηκώνει το πέπλο από το μάτι,

Και χαρίζει μιά γρήγορη ματιά της αληθινής κατοικίας.»

Επίσης:

«Αυτός που μπορεί να μας δείξει την κατοικία του Θεού μέσα στο σώμα,

Ω! θεώρησέ Τον πραγματικά ως ένα Αληθινό Διδάσκαλο!»

«Τη δόξα ενός Σαντχ ακόμη και οι Βέδες δεν την κατανοούν πλήρως.» - *Γκάουρι Μ.5* Αυτό ματαιώνει κάθε περιγραφή. Φυσικά λοιπόν, οι άγιοι δίνουν περισσότερη έμφαση στην προσωπική εμπειρία. Φθάνουν στη βασική ή την κεντρική άποψη όλων των θρησκειών μέσα από τα ρητά των αγίων όλων των θρησκευτικών δογμάτων. Οι Θεάνθρωποι δεν κοιτάζουν την εξωτερική εμφάνιση ούτε το διακριτικό ένδυμα των διαφόρων τάξεων, αλλά δέχονται τις αληθινές αξίες της ζωής. Δεν παρεμβαίνουν στις προγονικές πίστεις που ακολουθούν οι μαθητές τους, ούτε στον τρόπο της κοινωνικής τους ζωής. Αντίθετα, αυτοί προτρέπουν όλους να παραμείνουν στις κοινωνικο-θρησκευτικές τους τάξεις, να μάθουν το πνευματικό νόημα της ζωής και να ζήσουν σύμφωνα με αυτό. Αυτοί δεν δημιουργούν καμιά καινούργια πίστη ή καινούργια θρησκεία. Εκείνοι που ζητούν εσωτερική πνευματική ανύψωση μπορούν να ωφεληθούν από τους Θεανθρώπους χωρίς να εγκαταλείψουν το θρησκευτικό δόγμα που ακολουθούν. Αλλά οι άγιοι δεν συνηγορούν για την ιδέα τού να ψάχνει κανείς να βρει την Ανώτερη Ζωή μέσω αντικειμενικών επιδιώξεων. Βλέπουν το ανθρώπινο σώμα ως το ζωντανό ναό του Θεού και καθοδηγούν τους μαθητές τους να Τον βρουν εκεί μέσα με την άσκηση της Επιστήμης του Ιερού Λόγου.

«Αληθινά αυτό το σώμα είναι ο ναός του Θεού με το Λόγο εκδηλωμένο εκεί μέσα.

Για τον αδαή, ο Θεός ζει ξεχωριστά από τον άνθρωπο και είναι απρόσιτος.» - *Παρμπχάτι Μ.3*

«Ο Θεός ο Ίδιος έκανε τον ιερό ναό του ανθρώπου και κατοικεί εκεί μέσα.

Με τη χάρη του Διδασκάλου, συναντά κανείς το Θεό,

Μετά που καίει όλες τις εξωτερικές προσκολλήσεις.» - *Σαλόκ Μ. 3*

Επίσης:

«Ποτέ μη ψάχνεις να βρεις το Θεό στον εξωτερικό κόσμο, γιατί η κατοικία Του βρίσκεται μέσα στο Σπίτι σου (το σώμα).

Οι αδαείς, μη γνωρίζοντας την αξία του ναού του Θεού, μάταια χάνουν τις γήινες ζωές τους.» - *Ραμκάλι Ουώρ Μ.3*

Οι Θεάνθρωποι δεν θεωρούν ότι υπάρχει καμιά μεγάλη αγιότητα στους τόπους προσκυνήματος εκτός του ότι συναθροίζονται εκεί οι Άγιοι. Αυτοί κατευθύνουν την προσοχή μας στους Αγίους που ευλόγησαν τους τόπους που τώρα ονομάζονται τόποι προσκυνήματος.

«Το να συναντήσει κανείς τους Αγίους και να έχει τη συντροφιά Τους είναι το μεγαλύτερο προσκύνημα.

Το να δει κανείς έναν Άγιο αξίζει όσο το να ταξιδέψει σε όλους τους εξήντα οκτώ τόπους προσκυνήματος.» - *Σοράθ Μ.1*

Οι άγιοι δεν συστήνουν κανένα άλλο τρόπο λατρείας ή την εκτέλεση κανενός τελετουργικού, από αυτόν της επικοινωνίας με το Λόγο - το Ιερό Νάαμ. Αυτοί ορίζουν τη λατρεία του Θείου μέσα στο ζωντανό ναό της ανθρώπινης καρδιάς. Έτσι, πράγματι, γίνεται η αληθινή πραγμάτωση, σ' αυτή τη γήινη ζωή, αυτού του παγκόσμιου πνευματικού ρεύματος που δίνει μακαριότητα και που διαπερνά όλη τη δημιουργία.

«Ο θησαυρός του Νάαμ είναι μέσα στο ναό του Θεού (το σώμα).

Αλλά οι αδαείς δεν το βρίσκουν εκεί.» - *Παρμπχάτι Μ.3*

«Αγνοί είναι εκείνοι που είναι σε επικοινωνία με το Λόγο.

Χωρίς το Λόγο δεν μπορεί να υπάρξει λατρεία.

Ολόκληρος ο κόσμος είναι μουσκεμένος μέσα σε δεισιδαίμονη άγνοια.» - *Ραμκάλι Μ.3*

Το δεύτερο ουσιώδες στην πρόοδο της ψυχής στο Μονοπάτι είναι η Ιερή Συνάθροιση (Σατ-Σανγκάτ) καθώς αυτή έχει μιά

ανυψωτική επίδραση. Ολόκληρη η ατμόσφαιρα είναι πολύ φορτισμένη με τον παλμό-ζωής που μεταβιβάζεται από τον Διδάσκαλο όταν Αυτός προεδρεύει και οι αφοσιωμένοι που παραβρίσκονται στη συνάθροιση παίρνουν απέραντο όφελος από αυτή. Είναι πραγματικά ένα σχολείο όπου οι δόκιμοι βοηθούνται και με τα λόγια και με τη σκέψη. Όλο το μυστήριο που αφορά το *Λόγο* εξηγείται και δίνεται να νοηθεί στους αφοσιωμένους ότι αυτός είναι το παν γι' αυτούς.

«Σατ-Σανγκάτ (ή η Ιερή Συνάθροιση) είναι εκείνος ο τόπος όπου δεν διδάσκεται ή εξηγείται κανένα άλλο θέμα από αυτό του Ιερού Νάαμ.» - *Σρι Ραγκ Μ.1*

Εκεί, δεν συμβουλεύεται η γνώση των φιλοσοφιών των διαφόρων σχολών σκέψης μέσα από τα βιβλία. Το να ζει κανείς μιά ζωή μέσα στη Θειότητα είναι το μόνο πράγμα που αξίζει προς αυτή την κατεύθυνση. Η ψυχή που έχει ανυψωθεί σ' Αυτόν, και έχει συνείδηση Αυτού όλη την ώρα, είναι το κύριο πρόσωπο της συνάθροισης. Τα γεμάτα λυρισμό βλέμματα τέτοιων μεθυσμένων από Θεό Ανθρώπων, όχι μόνο ξυπνούν τις κοιμισμένες πνευματικές ευαισθησίες των δοκίμων, αλλά βαθμιαία τις φέρνουν σε πλήρη άνθιση. Τα μάτια τους ξεχειλίζουν από ζωή, και αυτοί, καθώς είναι συντονισμένοι με τη Μεγάλη Πηγή της Ζωής, μεταδίνουν ζωοδότριες ακτίνες σ' εκείνους που είναι γύρω τους και που έρχονται να ζητήσουν τη βοήθειά τους. Τα βλέμματά τους που ξεχύνουν Χάρη κάνουν ικανούς τους μαθητές να αρπάξουν το Ουράνιο Τραγούδι - το Λόγο που αντηχεί μέσα τους. Αυτοί παίρνουν εύκολα τα πλούτη και τους θησαυρούς της πνευματικότητας όταν είναι στην Ιερή Συνάθροιση. Με προτροπές και άσκηση, βοηθούνται να προχωρήσουν στο δρόμο τους προς το Θείο Στόχο. ' Ετσι, οι αναζητητές προετοιμάζονται για την ανώτερη ζωή, με την επιρροή που δέχονται από τη μαγνητική επίδραση της προσωπικής αύρας των μεθυσμένων από Θεό οπαδών στην Ιερή Συνάθροιση. Ο καθένας μας έχει ένα πεδίο επιρροής μέσα στο οποίο επιδρά όλους όσους έρχονται μέσα σ' αυτή την έκταση. Αυτό το πεδίο του προσωπικού μαγνητισμού είναι μεγαλύτερο ή μικρότερο, ανάλογα με τη δύναμη της προσωπικότητας.

Μεγάλη έμφαση δίνεται στην αναγκαιότητα τού να παρευρίσκεται κανείς στην Ιερή Συνάθροιση' και μάλιστα τόσο πολύ που το Σατ-Σανγκάτ συχνά εκτιμάται λίγο περισσότερο από τον Ίδιο το Θεάνθρωπο. Αυτό είναι καταφανές από το γεγονός ότι σ' αυτή υπάρχουν εκτός από το Θεάνθρωπο και άλλοι μεθυσμένοι από Θεό θιασώτες. Η Ιερή Συνάθροιση είναι ένας τόπος όπου οι προς τα έξω ροπές και οι κακές κλίσεις των ανθρώπων που παρευρίσκονται σ' αυτή εύκολα τροποποιούνται, διαμορφώνονται και δαμάζονται από τη μαγνητική υπεράνω δύναμη του Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος λέει ότι το Σατ-Σανγκάτ είναι ο μόνος αληθινός τόπος προσκυνήματος όπου οι δόκιμοι προοδεύουν προς το Θείο Στόχο - το Ανώτατο Πνευματικό Επίπεδο. - *Σατσ Καντ.*

«Σε ένα αληθινό Σανγκάτ, αποκτάται ή επικοινωνία με το Ιερό Νάαμ - (το Λόγο).

Ω Νανάκ! ποτέ να μην ανακατεύεσαι με ανθρώπους βουτηγμένους σε εγωιστικούς σκοπούς.» - *Γκούτζρι Ουώρ Μ.5*

Εκεί όπου δεν υπάρχει μιά τέτοια προσωπικότητα να προεδρεύει, δεν μπορεί κανείς να πάρει τα οφέλη του Σατ-Σανγκ. Ο Διδάσκαλος λέει:

«Χωρίς ένα Διδάσκαλο, δεν μπορεί να υπάρξει Σανγκάτ,

Και χωρίς το Λόγο, κανείς δεν μπορεί να περάσει στην αντίπερα όχθη.» - *Μαρού Μ.3*

Ο Καμπίρ λέει:

«Χωρίς Θεάνθρωπο δεν μπορεί να υπάρξει Ιερή Συνάθροιση.» - *Γκοντ Καμπίρ*

«Στην απουσία του Διδασκάλου, όταν οι αφοσιωμένοι κάθονται μαζί στη γλυκιά Του ενθύμηση, λαβαίνουν τις ευλογίες του Διδασκάλου.

Ο Χριστός λέει:

«Εκεί όπου δύο ή τρεις είναι συναθροισμένοι στο όνομά μου εκεί είμαι και εγώ μεταξύ αυτών.»

Το τρίτο ουσιώδες στην πρόοδο της ψυχής είναι το Αληθινό Νάαμ - ο Σαμπτ ή ο Θείος Λόγος - που διδάσκει ο Αληθινός Διδάσκαλος. Το Ιερό Νάαμ έχει δύο απόψεις: η μιά άποψη μπορεί να εκφραστεί με λόγια, με την ομιλία ή γραμμένα, με τη

βοήθεια των χειλιών και της γλώσσας ή με μέσο την πένα και ορίζεται ως *Βαρν-Ατάμακ*' η άλλη άποψη δεν μπορεί να εκφραστεί έτσι και είναι γνωστή ως *Ντουν-Ατάμακ.* Η επανάληψη του *Βαρν-Ατάμακ* Νάαμ χρησιμοποιείται για το Σιμράν και με τέσσερις διαφορετικούς τρόπους: (1) με τη γλώσσα, (2) στο λάρυγγα, (3) στην καρδιά και (4) στον αφαλό. Αυτές οι μέθοδοι ονομάζονται αντίστοιχα (1) Μπέκρι, (2) Μάντχιμα, (3) Πασάντι και (4) Πρα. Με την επανάληψη του Νάαμ με οποιοδήποτε από αυτούς τους τέσσερις τρόπους, η *Αντις Κάραν* (η συνείδηση) εξαγνίζεται και αποκτούνται μερικές υπερφυσικές δυνάμεις που συμπεριλαμβάνουν την πρόβλεψη και τη διόραση (των οποίων όμως η χρήση αποδοκιμάζεται και απαγορεύεται). Με αυτούς τους τρόπους ακολουθεί επίσης λίγη μακαριότητα, πραότητα και αγάπη για το Λόγο. Εφόσον αυτοί οι τρόποι χρησιμοποιούν για διαλογισμό τα κατώτερα κέντρα ή *τσάκρα* μέσα στο ανθρώπινο σώμα, ο αληθινός αναζητητής συμβουλεύεται να ασκεί το συγκεντρωμένο Σιμράν με τη γλώσσα της σκέψης στο κέντρο πίσω από την εστία των ματιών (το οποίο είναι το έκτο και το ανώτατο κέντρο από τα έξι κέντρα μέσα στο Πιντ ή το σώμα). Το Νάαμ που αντηχεί πάνω από αυτό το κέντρο, έλκει την ψυχή σαν ένας δυνατός μαγνήτης και την τραβά έξω από το κατώτερο φυσικό επίπεδο στα ανώτερα εκλεπτυσμένα και πνευματικά επίπεδα. Η άνοδος της ψυχής στις πνευματικές περιοχές είναι δυνατή μόνο μέσω της επικοινωνίας με το Νάαμ.

Ο *Ντουν-Ατάμακ* είναι κάτι στην αληθινή του άποψη. Π.χ. στο κτύπημα της καμπάνας, ο ήχος που προέρχεται από την καμπάνα μπορεί να ονομαστεί *τουν-τουν.* Αυτό δεν μπορεί να απεικονιστεί σωστά με τόσα πολλά λόγια, όμως ο Λόγος (ή Ήχος) αντηχεί μέσα στους ζωντανούς ναούς όλων των φυσικών σωμάτων. Αυτή η αρχή του Ήχου είναι αρμόδια να πάρει την ψυχή του ανθρώπου στην Ανώτατη Πνευματική Περιοχή από όπου απορρέει. Αυτή η ουράνια Μελωδία προέρχεται από το Ουράνιο Φως εσωτερικώς. Όπως το λέει ο Διδάσκαλος:

«Εσωτερικώς είναι το Ουράνιο Φως και από Αυτό προέρχεται ένας Ήχος (ή Μπάνι),

Μιά επικοινωνία με Αυτόν συντονίζει την ψυχή με τον Κύριο.» - *Σοράθ Μ. 1*

Αυτός ο ' Ηχος δεν πρέπει να συγχέεται με τον ήχο της κυκλοφορίας του σώματος, κτλ. που ακούγεται μέσω των αυτιών γιατί αυτός έχει σχέση μόνο με τα στοιχεία.

Αυτή η άποψη του Νάαμ, αν και είναι ανέκφραστη και ανείπωτη, είναι όμως πολύ πραγματική και Αιώνια. Είναι ένα υπερβατικό πνευματικό Ρεύμα που απορρέει από το Θεό και διαπερνά όλη τη δημιουργία. Καμιά λέξη δεν μπορεί να απεικονίσει τη σωστή Του έννοια ούτε μπορεί να Το περιγράφει σωστά. Ο Διδάσκαλος, όμως, Το περιγράφει ως εξής:

«Τα πενήντα δύο γράμματα του αλφαβητάριου και οι τρεις μεγάλες περιοχές - η Αγνή Πνευματική Περιοχή, η Πνευματο-Υλική Περιοχή και η Υλικο-Πνευματική Περιοχή - είναι μέσα σ' αυτό το Λόγο. Όλα τα γράμματα μπορεί να εκλείψουν, αλλά αυτός ο Λόγος θα παραμείνει παντοτινά » - *Γκάουρι Καμπίρ*

Ο Λόγος ή το Ιερό Νάαμ είναι ένα δώρο μόνο του Διδασκάλου. Χωρίς αυτό ο Κύριος δεν μπορεί να γνωριστεί.

«Αληθινός είναι ο Λόγος Του και Αληθινό το Αιώνιο Τραγούδι Του - το Μπάνι,

Ένας σπάνιος Γκουρουμούκ μπορεί να το διακρίνει.

Με την εμπότιση με τον Αληθινό Λόγο κατορθώνεται η αυταπάρνηση,

Και τελειώνει το πήγαινε-έλα.» - *Μαρού Μ.3*

Ο Καμπίρ λέει:

«Ο Λόγος όπως μιά μαγνητική πέτρα έλκει την ψυχή στα επάνω πνευματικά βασίλεια.

Χωρίς τη βοήθεια του Λόγου, κανείς δεν μπορεί να υψωθεί πάνω από το σώμα,

Ας προσπαθήσει κανείς με όλα τα μέσα που θέλει.»

Επίσης:

« Όταν αγγίξουμε το Λόγο, έχουμε συναντήσει τον Κύριο.

Όλες οι προσπάθειες στέφονται τότε με επιτυχία.» - *Σρι Ραγκ Μ. 3*

«Χωρίς το Λόγο, όλος ο κόσμος είναι αποξενωμένος, και κανένας δεν μπορεί να πει τίποτα πάνω σ' αυτό'

Όποιον ο Κύριος επιθυμεί να τον σώσει συντονίζεται με το Λόγο.» - *Σάλοκ Μ.3*

«Χωρίς το Λόγο, δεν μπορεί κανείς να συναντήσει τον Αγαπημένο,

Και η ανθρώπινη γέννηση συνεχίζεται μάταια.» - *Σρι Ραγκ Μ. 3*

«Ο Κύριός μου, ο Αιώνιος, βλέπεται με την άσκηση του Λόγου (του Ιερού Νάαμ)

Αυτός δε φθείρεται, ούτε έρχεται και πάει.

Κράτα την επικοινωνία με Αυτόν που διαπερνά τα πάντα, Και μη διαλογίζεσαι πάνω σε έναν που είναι καρφωμένος πάνω στον αιώνιο τροχό.» - *Γκούτζρι Ουώρ Μ.3*

Ο Σουάμι Σιβ Νταγιάλ Σινγκ Τζι, μιλώντας για τον Σαμπτ, μας λέει:

«Θαυμαστή πραγματικά είναι η δύναμη του Σαμπτ'

Πώς μπορώ να περιγράφω τη δόξα του Σαμπτ;

Εκείνοι που γεύτηκαν τη γλύκα του Σαμπτ,

Αυτοί μόνο γνωρίζουν το . μεγαλείο του Σαμπτ.

Κάθε στιγμή αισθάνομαι την προστατευτική δύναμη του Σαμπτ,

Πώς μπορώ να περιγράφω το μεγαλείο του Σαμπτ;

Χωρίς τον Σαμπτ, περιπλανιέται κανείς μεσ' την άγνοια,

Και δεν γνωρίζει την αξία του Σαμπτ.

Αυτοί που έλυσαν το μυστήριο του Σαμπτ,

Που έχουν έντονη αγάπη για τον Σαμπτ,

Και που ασκούν τον Σαμπτ με σωστή ζέση,

Αυτοί πραγματικά είναι αληθινά ευλογημένοι.

Κανείς δεν μπορεί να εξουσιάσει το νου χωρίς τον Σαμπτ,

Συντονίσου λοιπόν στον Σαμπτ.

Χαμένη πηγαίνει η ανθρώπινη γέννηση,

Αν δεν πάρει κανείς το θησαυρό του Σαμπτ,

Στα βάθη της ψυχής αντηχεί ο Σαμπτ'

Γιατί δεν ακούς τις μελωδίες του Σαμπτ;

Κάθισε σε μοναξιά και σιώπησε το νου σου.

Τότε μόνο θα αποκαλύψεις τον Σαμπτ.

Απόβαλε τη νάρκη, τη νωθρότητα και τη νωχέλεια

Και πάντοτε παράμενε σε επαφή με τον Σαμπτ.
Ο πεντάηχος Σαμπτ αντηχεί εσωτερικά'
Μάθε να ακούς τον Σαμπτ.
Ο Διδάσκαλος δίνει τη γνώση του Σαμπτ.
Διαλογίσου στον Σαμπτ.
Μίλησα πολύ πάνω στον Σαμπτ,
Αλλά αλίμονο, κανένας δεν ενδιαφέρεται να ακολουθήσει τον Σαμπτ.
Μάταια χάνουν την ανθρώπινη ζωή,
Αυτοί που δεν αρπάζουν τη χορδή-ζωής του Σαμπτ.
Εγώ, μιά φορά, τελειώνω τώρα αυτή την ομιλία πάνω στον Σαμπτ.
Κανένας άλλος παρά μόνο ο προοριζόμενος παίρνει τον Σάμπτ.»

Επικοινωνία με το Λόγο ή Σαμπτ είναι η μόνη αληθινή λατρεία. Χωρίς αυτή την άσκηση, τίποτα δεν μπορεί να ξεριζώσει τις ριζωμένες κακές ροπές του νου. Όποιος παραπονιέται για τις γρήγορα αναπτυσσόμενες διακλαδώσεις του νου δεν ακούει τη Μουσική του Λόγου. Με το πέρασμα του χρόνου, εισχωρεί σιγά-σιγά η άγνοια' οι θείες αλήθειες που δόθηκαν από τους Διδασκάλους δεν κατανοούνται και έχει χαθεί η αληθινή τους έννοια.

Ο όρος *Γκουρού-Μπάνι* (Λόγος) απαντιέται πολύ συχνά μέσα στο Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ. Οπουδήποτε υπάρχει η λέξη Σαμπτ εκεί μέσα, έχει παρθεί ότι σημαίνει τους ύμνους που είναι γραμμένοι μέσα στο Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ. Αυτό είναι εξαιτίας της άγνοιας για την ύπαρξη του Συνειδητού-Ηχητικού-Ρεύματος ή του Λόγου που αντηχεί μέσα και μέσω όλης της δημιουργίας. Ας στραφούμε στο ίδιο το Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ, για να εξακριβώσουμε τί έχει να πςι πάνω *σ'* αυτό το θέμα. Ο ύμνος που ακολουθεί ρίχνει αρκετό φως στο γεγονός ότι ο Λόγος είναι κάτι συνειδητό - πολύ περισσότερο από αυτό που μπορούν να απεικονίσουν τα λόγια:

«Βυθιζόμενοι μέσα στον Σαμπτ ανυψωνόμαστε σε μιά καινούργια ζωή.
Ο δρόμος προς τη Σωτηρία είναι μέσω του Σαμπτ.

Το σώμα και ο νους εξαγνίζονται από τον Σαμπτ,
Και ο Θεός επίσης εγκαθίσταται πάνω στον πίνακα του νου.
Χωρίς επικοινωνία με το Λόγο, είμαστε τυφλοί και κουφοί,
Και η ανθρώπινη γέννηση συνεχίζεται μάταια.
Χωρίς να γευτεί κανείς το Νέκταρ του Χάρι Νάαμ,
Η ανθρώπινη ζωή δεν είναι παρά μιά σκιά και μιά αυταπάτη,
Και παραμένει κανείς ατέλειωτα στον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων.
Σαν βδελυρά σκουλήκια εμείς οργιάζουμε μέσα στη βρώμα,
Τυλιγμένοι μέσα στον πέπλο της απόλυτης άγνοιας.» - *Σοράθ Μ.3*

«Εκείνοι που δεν γνωρίζουν το Λόγο είναι τυφλοί καθώς και κουφοί (γιατί αυτοί δεν βλέπουν το Φως Του και δεν ακούν το μελωδικό Του τραγούδι). Σε τί χρησιμεύει ο ερχομός τους στον κόσμο; Αυτοί δεν χαίρονται το γλυκό ελιξίριο του Χάρι Νάαμ και χάνουν μάταια τις γήινες ζωές τους. Αυτοί περιστρέφονται μέσα στον ατέλειωτο κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Σαν ρυπαρά σκουλήκια, αυτοί πνίγουν τους εαυτούς τους μέσα στο ρύπο του αισθησιασμού. Αυτοί αληθινά στερούνται διάνοιας και οργιάζουν μέσα στο σκοτάδι της άγνοιας » - *Σοράθ Μ.3*
Επίσης:

«Ο Μπάνι (ο Λόγος) αντηχώντας μέσω των τεσσάρων Γιούγκα, προκήρυξε την Αλήθεια σε όλους.» - *Σρι Ραγκ Μ.3*

«Υπάρχει βαθιά αυτοσυγκέντρωση στην αρχή του Ηχου (Ντουν).
Τώρα εγώ γνωρίζω τί σημαίνει στην ουσία αυτοσυγκέντρωση'
Ο Λόγος που φανερώνεται από το Διδάσκαλο είναι ανείπωτος (Άκαθ).» - *Ρακμάλι Μ.1*

«Ο Τέλειος Διδάσκαλος αποκαλύπτει τον Αληθινό Λόγο (Σάτσι Μπάνι)'
Οδηγώντας μας μέσω της Σουκχμάνα, μας παίρνει στο Σαχάζ (κατάσταση ισορροπίας).» - *Μαρού Μ.5*

«Ο Μπάνι του Διδασκάλου (ο Λόγος) αντηχεί μέσα *σε* ολόκληρη τη δημιουργία.» - *Μαρού Μ.5*

Οι εκφράσεις *Ακαθ Κάθα* (απερίγραπτο τραγούδι), *Ντουν* (αρμονία), *Ανχάντ Μπάνι* (άπειρο Τραγούδι) όπως χρησιμοποι-

ούνται από τον Γκουρού Νανάκ μέσα στο Γκρανθ Σαχίμπ, είναι όλες συνώνυμες, δηλώνοντας τη μία και την ίδια Αρχή, που είναι το Νάαμ, ο Σαμπτ ή ο Λόγος. Ο Λόγος είναι πέρα από τα όρια του *Μπούντι* (της ικανότητας της σκέψης) και ακούγεται μόνο όταν υψώνεται κανείς πάνω από τα φρύδια. Η κατανόηση του Λόγου έρχεται μόνο με απευθείας αποκάλυψη στην Ψυχή.

«' Ολη η γνώση και ο διαλογισμός απορρέουν από την Αρχή του Ήχου (Ντουν),

Αλλά η ίδια η Αρχή του Ήχου δεν μπορεί να οριστεί.» - *Σρι Ραγκ Μ.1*

«Ο αληθινός Μπάνι δίνεται από τον Αληθινό Διδάσκαλο,

Και αντηχεί μέσα στη Σουκχμάνα.» - *Μαρού Μ.5*

«Ο Μπάνι του Γκουρού διαπερνά τα πάντα'

Προέρχεται από Αυτόν και Αυτός ο ' Ιδιος Τον φανερώνει.» - *Μαρού Μ. 5.*

«Η αυθύπαρκτη μουσική ακούγεται μέσω της Χάρης ενός Θεανθρώπου,

Αλλά λίγοι είναι αυτοί που επικοινωνούν με Αυτή.» - *Ραμκάλι Μ.1*

«Τέλειο είναι το άπειρο τραγούδι (Άνχαντ Μπάνι),

Και το κλειδί γΓ αυτό το έχουν οι Άγιοι.» - *Ραμκάλι Μ.5*
Ένας Άγιος δίνει πλήρεις καθοδηγήσεις για το Αληθινό Νάαμ (το Λόγο) στο μαθητή Του την ώρα της μύησης. Εκείνος είναι που εμπνέει το Ιερό Νάαμ και Το κάνει να εκδηλωθεί μέσα στους μυημένους. Αυτός απλώς τους δείχνει ότι ο θησαυρός της Θειότητας βρίσκεται κρυμμένος μέσα μας, και Αυτός λέει πώς να έρθουμε σε επαφή μαζί Του (όπως βρίσκουμε στο *Τζαπ Τζι,* στροφή 6).

«Αυτό το σώμα είναι ο ιερός ναός του Θεού, και το Φως του Παν-Αληθινού λάμπει εκεί μέσα.

Απαράμιλλοι είναι οι πολύτιμοι λίθοι που είναι κρυμμένοι μέσα στο ναό του σώματος'

Λίγοι είναι αυτοί που τους βρίσκουν μέσω της καθοδήγησης του Διδασκάλου » - *Γκάουρι Ουώρ Μ.4*

«Πειθάρχησε το σώμα και το νου σου,

Και διαλογίσου στο Λόγο του Διδασκάλου.

Ω Νανάκ, ψάξε μέσα στο σώμα για το θησαυρό του Νάαμ, Αυτό μπορείς να το πάρεις μέσω της απεριόριστης αγάπης του Διδασκάλου.» - *Αζα Μ.4*

Ο Μπάνι του Θεανθρώπου κατοικεί μέσα σε όλους μας. Αυτός προέρχεται από το Θεό, και Αυτός ο Ίδιος τον κάνει ακουστό. Όποιος επικοινωνεί με Αυτόν σώζεται και φτάνει στην Αιώνια Περιοχή της Αλήθειας. Ο Μπάνι (ο Λόγος) του Γκουρού ακούγεται ακριβώς μέσα στη «Σουκχμάνα», συντονίζοντάς μας στην *«Σάχατζ Κατάσταση»* (την κατάσταση ισορροπίας).

Σύμφωνα με το Διδάσκαλο, τέσσερα πράγματα έχουν διαρκή αξία, ενώ όλα τα άλλα είναι υποκείμενα στη φθορά και στη διάλυση με την πάροδο του χρόνου. Αυτά είναι το Νάαμ ή ο Μπάνι' ο Σαντού (ή η πειθαρχημένη ψυχή), που βλέπει τον εαυτό του μέσα στον Πατέρα και βλέπει τον Πατέρα μέσα στο Διδάσκαλο' ο προσωποποιημένος Λόγος (Γκουρού)' και ο Κύριος (Γκομπίντ). Όποιος κάνει μιά συμμαχία μαζί τους, σώζεται και φτάνει πάνω από τα όρια της καταστροφής.

«Αιώνια πλούτη είναι μόνο τα πλούτη του Νάαμ. Όλα τα άλλα πλούτη έρχονται και φεύγουν. Η φωτιά δεν μπορεί να κάψει αυτόν τον πλούτο ούτε μπορούν οι κλέφτες να τον κλέψουν. Αυτός ο πλούτος του Κυρίου διαπερνά αυτές τις ίδιες τις ψυχές όλων και πάντοτε πηγαίνει με την ψυχή. Αυτόν τον βρίσκουμε μέσω ενός Τέλειου Διδασκάλου και ποτέ δεν λαχαίνει στη μοίρα ενός που είναι βυθισμένος στη ζωή των αισθήσεων. Μέγας είναι πραγματικά ο έμπορας ω Νανάκ, που κερδίζει τα πλούτη του Νάαμ!» - *Γκούτζρι Ουώρ Μ.3*

Ο Γκουρού Γκομπίντ Σινγκ Τζι, ο Δέκατος Γκουρού των Σικχ, άφησε το ιερό των Σικχ πάνω σε μιά μόνιμη βάση. Μας έδωσε τη μυστική μορφή του Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ ως το βασικό οδηγό που πρέπει να ακολουθούμε. Έτσι, μπορούμε να αποφύγουμε τα ανθρώπινα λάθη που εισχωρούν εξαιτίας της άγνοιας. Οι συνθέσεις των Αγίων σχεδόν όλων των θρησκευτικών δογμάτων - Ινδών, Μωαμεθανών, Βραχμάνων και άλλων - βρίσκουν εξίσου θέση μέσα στο Ιερό Γκρανθ. Αυτό δείχνει ότι οι Πνευματικές Κεφαλές, παρόλο που ήταν από διαφορετικές

κοινωνικές τάξεις, ήταν εξίσου ευπρόσδεκτοι να συμμετέχουν σ' αυτή την Ουράνια Αίθουσα Συμποσίου Πνευματικότητας. Σαν ένα έμπρακτο παράδειγμα, ο Γκουρού Νανάκ είχε τον Μπχάι Μπάλα και τον Μαρντάνα, ο ένας Ινδός και ο άλλος Μωαμεθανός, δεξιά και αριστερά Του ως συντρόφους Του σε όλη τη διάρκεια των ταξιδιών Του στην Ασία. Όλη η ανθρωπότητα χωρίς διαχωρισμό πίστης ή χρώματος, είναι ευπρόσδεκτη στο δρόμο της Πνευματικότητας όπως διδάχτηκε από Αυτόν.

Ο Γκουρού Γκομπίντ Σινγκ υπόδειξε καθαρά μέσα στο Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ, ένα Δρόμο προς τον Κύριο μέσω του Σαμπτ (Λόγου). Αυτός όρισε το Σατ-Σανγκάτ ή την Ιερή Συνάθροιση που αποτελείτο από πέντε *Πιάρα* (ή τους αγαπημένους του Θεού) και τους ονόμασε *Κάλσα* - αγνούς. Αυτός καθόρισε τον όρο *Κάλσα* ως εκείνους μέσα στους οποίους έλαμπε το πλήρες Ουράνιο Φως, και υποσχέθηκε την παρουσία Του μέσα τους καθόλο το χρόνο. Με τα δικά Του λόγια έχουμε:

«Κάλσα είναι η δική μου μορφή και κατοικώ μέσα στους Κάλσα.»

Ο Διδάσκαλος παραγγέλνει τους Σικχ να πηγαίνουν μόνο σε τέτοιους Κάλσα ή αγνούς για μύηση, γνωστούς ως *Παχούλ ή Αμρίτ.* Αυτός είπε:

« Όποιος από τους Πέντε Κάλσα (τους αγνούς ή τους Πιάρα) διατηρεί μακριά μαλλιά χωρίς Παχούλ και φορά μόνο το εξωτερικό ένδυμα είναι ο πιο αδαής από τους οπαδούς.»

Οι Κάλσα είναι οι σαντού, των οποίων οι έπαινοι είναι γραμμένοι μέσα σε ολόκληρους τόμους στο Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ. Ο Γκουρού Νανάκ ήταν Λόγος προσωποποιημένος. Αυτός άλλαξε τη μορφή Του και ήρθε ως Γκουρού Ανγκάντ, που μεταμόρφωσε τον Εαυτό Του σε Γκουρού Αμάρ Ντας, ο οποίος με τη σειρά Του ανέτειλε μέσα στον Γκουρού Ραμ Ντας και πέρασε στον Γκουρού Αρτζάν Ντεβ. Ο προσωποποιημένος Σαμπτ συνέχισε να κατεβαίνει ωσότου πήρε τη μορφή του Γκουρού Γκομπίντ Σινγκ, του Δέκατου Γκουρού των Σικχ ο οποίος είπε καθαρά πως θα ζει μέσα στους Κάλσα - ή τους αγνούς - παντοτινά. Βέβαια, όλοι οι Άγιοι υποσχέθηκαν ότι η ύπαρξή Τους θα συνεχιστεί παντοτινά με τη μορφή του Σαμπτ.

Οι «Κάλσα» λοιπόν είναι ο *«Προσωποποιημένος Λόγος», ο* Λόγος μέσα τους και αυτοί μέσα στο Λόγο. ' Ετσι, ο Γκουρού Γκομπίντ Σινγκ έθεσε την τριάδα της θρησκείας στο ιερό των Σικχ πάνω σε μιά μόνιμη βάση.

Η ΤΡΙΑΔΑ ΣΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

(1) Ο Σαμπτ ή το Νάαμ' (2) Το Σατ Σανγκ ή η Ιερή Συνάθροιση' και (3) Ο θεσμός των Κάλσα για μύηση ή το να πηγαίνει κανείς στα πόδια των Κάλσα για καθοδηγήσεις, παραμένοντας στις υπαγορεύσεις του Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ - ο Υποδειγματικός Οδηγός.

Μετά, ο Γκουρού Νανάκ συνεχίζει λέγοντάς μας για τα πρωταρχικά βήματα που οδηγούν στην πρόοδο μέσα στο Πνευματικό Μονοπάτι. Αυτά τα βήματα αποτελούν το θέμα των στροφών 28 και 29 του *Τζαπ Τζι.* Τα προσόντα που κάνουν έναν δόκιμο να είναι κατάλληλος για να αρχίσει την πνευματική αναζήτηση, δίνονται στη στροφή 38. Στο τέλος του *Τζαπ Τζι,* δίνεται μιά περιγραφή των Πέντε Πνευματικών Επιπέδων που έχει να διασχίσει η προσκυνήτρια Ψυχή στο δρόμο της προς τον Κύριο.

Η εμπειρία των δικών μας ψυχών θα μας αποδείξει ότι αυτή η άποψη της θρησκείας, όπως διδάχθηκε μέσα στο *Τζαπ Τζι* από τον Γκουρού Νανάκ είναι η σωστή. Δεν θα πρέπει να περιμένουμε γι' αυτό, μέχρι το θάνατο. Ο Διδάσκαλος δεν πιστεύει στις υποσχέσεις «επί πιστώσει». Αν ένας άνθρωπος δεν βλέπει τον Κύριο όταν είναι μέσα σ' αυτό το σώμα, ποιος θα πιστέψει στην τελειοποίηση της ζωής μετά το θάνατο;

«Ω Κύριε, αν πρόκειται να μας δώσεις τη σωτηρία μετά το θάνατο, ποιά είναι η αξία της; - ω, καμιά!» - Λ/αμ *Ντεβ*

Η αφοσίωσή μας στην πρακτική πλευρά των διδαγμάτων θα αποδείξει την αποτελεσματικότητα των μέσων που επινοούνται από τον Νανάκ. Μιά ήρεμη και Υπέρτατη Χαρά αρχίζει να βασιλεύει πάνω στο νου αμέσως από την αρχή. Με την πάροδο του χρόνου και την πρόοδο της άσκησης γλυκές Συμφωνίες

ηχούν μέσα στο ζωντανό ναό του ανθρώπινου σώματος και αρχίζει να λάμπει ένας κόσμος από Ουράνιο Φως. Τελικά, ο άνθρωπος έρχεται πρόσωπο με πρόσωπο με το Ουράνιο Φως σ' εκείνο τον τόπο όπου Αυτό γίνεται περίλαμπρο. Στο τέλος, ο άνθρωπος φθάνει να αντιμετωπίσει το «Φωτοβόλο Πνεύμα» στην πλήρη Του ελευθερία. Είναι μόνο τότε που το σύμπαν φαίνεται γεμάτο από τον Κύριο και ότι δεν υπάρχει τίποτα στον κόσμο που να μην είναι ο Λόγος.

Ο Διδάσκαλος θέλει ο καθένας μας να εισχωρήσει μέσα από τις πρόσκαιρες μορφές και σχέδια και να περάσει από τα φαινόμενα της Φύσης στου Θεού τη Φύση. Μας προειδοποιεί να μην αποπλανηθούμε από τα δελεαστικά θέλγητρα και τις αχαλίνωτες γοητείες που είναι διασκορπισμένες από τη Δέσποινα Φύση μέσα στα περαστικά θέλγητρα και τις προσωρινές ομορφιές. Αυτά πρέπει να τα παίρνουμε ως οδοδείκτες που δείχνουν προς τον Κύριο, τον Αιώνιο Θεό που κατοικεί μέσα και διαπερνά την καθεμιά από τις εφήμερες παραγωγές. Αυτός επίσης θέλει να συναθροίσουμε όλες μας τις ενέργειες και να τις βάλλουμε στην υπηρεσία μας, έτσι ώστε να κάνουμε τα σώματά μας τους ζωντανούς ναούς της Θείας Μουσικής - του Λόγου, στη διάρκεια της γήινης παραμονής μας. Γι' αυτό αυτός λέει:

«Ω άνθρωπε, έχεις έρθει στον κόσμο για να κάνεις μιά επωφελή ασχολία.

Αλλά αλίμονο, συ είσαι απασχολημένος με τα άκαρπα και που φέρνουν σύγχυση, πράγματα της ζωής!

Η νύχτα (της γήινης ζωής) πλησιάζει στο τέλος της.» - *Σρι Ραγκ Μ. 3*

«Το εμπόρευμα με το οποίο συ ήρθες να διαπραγματευτείς είναι το Νάαμ - ο Λόγος - που διαπερνά τα πάντα και που πρέπει να πάρεις από τους Αγίους.» - *Γκάουρι Σουχκ Μ.5*

«Συ πήρες την ανθρώπινη γέννηση και αυτή είναι η ευκαιρία σου να έρθεις σε επαφή με το Θεό.» - *Αζα Μ.1*

«Τώρα ή ποτέ» είναι το μότο που δίνεται από τον Γκουρού Νανάκ. Η προσκόλληση στα αντικείμενα των αισθήσεων, η μεγαλοπρεπής επίδειξη του πλούτου, η αφθονία πολυτελών

αγαθών και η ευμάρεια, η ακόλαστη φιληδονία της άνεσης και της χλιδής: όλα αυτά συμβάλλουν στην ανισορροπία του απλοϊκού νου. Αυτά είναι τα αγκάθια και τα γαϊδουράγκαθα που χαλνούν την ομορφιά της ανενόχλητης κατάστασης του νου, που είναι το πιο κατάλληλο έδαφος για την ανατολή της Θειότητας. Κάθε μέρα, κάθε ώρα και κάθε λεπτό που περνά, μας οδηγούν όλο και πιο πολύ μέσα στα δεσμά των αισθητικών εγκόσμιων φαινομένων.

Ο Νανάκ λέει:

«Προσκολλημένοι στον αντικειμενικό κόσμο, πώς μπορούμε να Σε δούμε, Ω Κύριε, που είσαι ο Μοναδικός που Παντοτινά Υπάρχει;» - *Μπιλάουαλ Μ.5*

Εμείς πρέπει να σταματήσουμε αμέσως εκεί που βρισκόμαστε και να δούμε πού στεκόμαστε και σε ποιά ύψη της πνευματικότητας ήρθε να μας οδηγήσει ο Αληθινός Διδάσκαλος.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο Διδάσκαλος παραθέτει μπροστά μας το στόχο, που είναι το να φτάσουμε στην πλήρη ενότητα με τον Κύριο - το Μοναδικό Ον. Μπορούμε να ξαναενωθούμε με την Πηγή από την οποία κάποτε προήρθαμε και να ξανακερδίσουμε τη μόνιμη κατοικία μας στο Σπίτι του Πατέρα μας, όπου βασιλεύουν υπέρτατα η χαρά και η ειρήνη πέρα από τα όρια της εκμηδένισης και της άγνοιας, πέρα από όλες τις αθλιότητες του ταραγμένου ωκεανού της ζωής.

Ο Διδάσκαλος μάς προτρέπει να Τον πραγματοποιήσουμε μέσα στις ψυχές μας, να ανυψωθούμε σ' Εκείνον, χάνοντας κάθε αίσθηση του μικρού «εγώ», μέσα στους ζωντανούς ναούς των σωμάτων μας. Το Βασίλειο του Θεού είναι μέσα μας. Πρέπει να αναγνωρίσουμε τον Εσωτερικό Ανθρωπο ως την εικόνα του Θεού, το φυσικό σώμα ως το ναό του Θεού, το σκήνωμα του Αγίου Πνεύματος μέσα στο οποίο ο Κύριος κάνει την εμφάνισή Του. Μέσα σ’ αυτούς τους ζωντανούς ναούς πρέπει να συντονίσουμε τις ψυχές μας με το Θεό και να

ζήσουμε σε πιο στενή επικοινωνία μαζί Του.

«Ο ναός του Θεού είναι αυτό το σώμα, μέσα στο οποίο εμφανίζεται το κορυφαίο κόσμημα όλης της γνώσης. Οι αδαείς ούτε ονειρεύονται ποτέ αυτή τη δυνατότητα. Γι' αυτούς, ο άνθρωπος δεν μπορεί να είναι ο ζωντανός ναός του Θεού.» - *Παρμπχάτι Μ. 3*

«Αυτόν το ζωντανό ναό (το σώμα) ο Ιδιος ο Θεός τον κατασκεύασε και Αυτός ο ' Ιδιος κατοικεί εκεί μέσα. Με τις καθοδηγήσεις του Γκουρού, Αυτός βρίσκεται (εκεί μέσα) μετά που καίγονται όλες οι προσκολλήσεις και οι απατηλότητες.» - *Σάλοκ Μ. 1*

Σύμφωνα με τον Γκουρού Νανάκ, ολόκληρη η δημιουργία πρέπει να αναγνωριστεί ως ο μεγάλος ναός του Κυρίου, τον οποίο Αυτός διαπερνά πέρα ως πέρα. Πρέπει να γίνουμε η φλογέρα για την πνοή του Κυρίου.

«Αυτό το σύμπαν είναι ο ναός του Θεού, αλλά χωρίς τον Γκουρού (το Θεάνθρωπο), το σκοτάδι βασιλεύει υπέρτατο'

Και εκείνοι που σκέπτονται διαφορετικά είναι οι πιο αμαθείς από τους ανθρώπους.» - *Παρμπχάτι Μ.3.*

«Αυτό το σύμπαν είναι η κατοικία του Αληθινού

Και ο Αληθινός πραγματικά κατοικεί μέσα σ' αυτό.» - *Αζα ντι Ουώρ Μ. 2*

Με αυτά τα λόγια, ο αναγνώστης προσκαλείται τώρα να μελετήσει προσεκτικά το *«Τζαπ Τζι»,* με ένθερμες ικετεύσεις προς τον Κύριο να μας χαρίσει την εύνοια της επικοινωνίας με τον Σαμπτ έτσι ώστε να μπορέσουμε να ανυψωθούμε σ' Εκείνον.

- ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

ΤΟ ΤΖΑΠ ΤΖΙ

Η Ελληνική μετάφραση από την Αγγλική και Σχόλιο

ΣΧΟΛΙΟ

Ο *Γκουρού Νανάκ, μέσω ενός προλόγου, προσπαθεί να κάνει ένα ορισμό της φύσης του Παντοδύναμου, καθώς Αυτός είναι απροσδιόριστος ' αναφερόμενος στην εκτός χρόνου ιδιότητά Του, στα πρωτεία Του, στο ότι Αυτός είναι η Αναίτια Πρώτη Αιτία των πάντων' και συνεχίζει για να κάνει νύξη για τα μέσα με τα οποία μπορούμε να Τον φτάσουμε. Το θέμα ερευνάται με περισσότερες λεπτομέρειες καθώς προχωρούμε, και ολόκληρο το έργο τελειώνει δεξιότεχνα με μιά στροφή που είναι εφάμιλλη με την αρχική στην συγκεντρωτικότητά της, στην συμπυκνότητά της και στη φιλολογική της υπεροχή. Ο πρόλογος ασχολείται με τη φύση του Θεού και κάνει νύξη για τα μέσα προς τη Σωτηρία. Ο επίλογος συνοψίζει ωραία τη φύση της δημιουργίας του Θεού και τελειώνει με ένα τραγούδι θριάμβου γι' αυτούς που επιτυχαίνουν τη Σωτηρία.*

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Υπάρχει Μιά Πραγματικότητα, ο Ανεκδήλωτος - Εκδηλωμένος'
Που Υπάρχει Παντοτινά, Αυτός είναι Νάαμ (Συνειδητό Πνεύμα),
Ο Δημιουργός' που διαπερνά τα πάντα'
Χωρίς φόβο' χωρίς εχθρότητα'
Ο Εκτός Χρόνου' ο Αγέννητος και ο Αυθύπαρκτος'
Πλήρης μέσα στον Εαυτό Του.
Μέσω της εύνοιας του αληθινού Του Υπηρέτη, του Γκουρού,
Αυτός μπορεί να πραγματοποιηθεί.
Αυτός υπήρχε όταν δεν υπήρχε τίποτα'
Αυτός υπήρχε προτού αρχίσουν όλοι οι αιώνες'
Αυτός υπάρχει τώρα, ω Νανάκ,
Και θα υπάρχει παντοτινά.

Το κείμενο όπως δίνεται αποτελεί το Μούλ-Μάντρα ή τις βασικές αρχές όπως διδάχτηκαν από τον Γκουρού Νανάκ. Ο Θεός περιγράφεται ως το Μοναδικό Υπέρτατο Ον (Νιρανκάρ),

ο Ανεκδήλωτος-Εκδηλωμένος (Εκανκάρ), η Αιώνια Αλήθεια, το Συνειδητό Πνεύμα που διαπερνά όλες τις μορφές που πηγάζουν από Εκείνον - Αυτός υποστηρίζει ολόκληρη τη δημιουργία. Αυτός δεν είναι ξεχωριστός από τη δημιουργία Του, αλλά ενυπάρχει μέσα σε κάθε μορφή.

«Αυτό το σύμπαν είναι η Κατοικία του Αληθινού
και ο Αληθινός κατοικεί μέσα σ' αυτό».

Καθώς Αυτός είναι ο Δημιουργός των Πάντων, δεν έχει κανέναν ίσο με Αυτόν και γι' αυτό δεν έχει κανένα να φοβάται ή να φθονεί. Επίσης, Αυτός είναι πάνω από την αιτία, έχει μιά βέβαιη ύπαρξη, αλλά που δεν είναι υποκείμενη στις γεννήσεις και τους θανάτους.

Αυτός, ο Εκτός Χρόνου, που υπάρχει πριν από το χρόνο, μέσα στο χρόνο και πέρα από το χρόνο, είναι το μόνο αντικείμενο λατρείας, και μπορεί να τον φτάσει κανείς μόνο μέσω της εύνοιας του Ιερού Του Λόγου μέσα στον Ανθρωπο.

Ο Νανάκ συνοψίζει τα διάφορα συστήματα της ανθρώπινης σκέψης που κηρύσσονται για την πραγματοποίηση της ενότητας με το Θεό. Αναφέρει την ανεπάρκειά τους στο να αποκαλύψουν τη μεγάλη Πραγματικότητα. Η φιλοσοφία, η διανοητική δύναμη, οι εξωτερικές τηρήσεις όπως η εξάγνιση του σώματος (που δεν μπορεί να εξαγνίσει την αμαρτωλή φύση του νου), η τήρηση σιωπής και η νηστεία κ.τ.λ., δεν είναι παρά μάταιες προσπάθειες για να φτάσουμε στο Στόχο. Υπάρχει μόνο ένας τρόπος για να Τον φτάσουμε, και αυτός, λέει ο Νανάκ, είναι το να κάνουμε τη Θέληση του Θεού και δίκιά μας θέληση. Η Θέλησή Του είναι ήδη ένα μέρος της ύπαρξής μας, αλλά εμείς δεν έχουμε συνείδηση από αυτό. Αυτό δεν είναι θέμα του να βρει ή να δημιουργήσει κανείς κάτι καινούργιο, αλλά περισσότερο τού να συντονίσει τον εαυτό του με αυτό που ήδη υπάρχει.

ΣΤΡΟΦΗ 1

Δεν μπορεί κανείς να Τον καταλάβει μέσω της λογικής, ακόμη και αν κανείς συλλογιζόταν για αιώνες'
Δεν μπορεί κανείς να κατορθώσει εσωτερική ειρήνη με εξωτερική σιωπή, και αν ακόμη καθόταν βουβός για αιώνες'
Δεν μπορεί κανείς να αγοράσει τη μακαριότητα με όλα τα πλούτη του κόσμου, ούτε να Τον φτάσει με όλη τη νοητική ευφυΐα.
Πώς μπορεί κανείς να γνωρίσει την Αλήθεια και να διαπεράσει το σύννεφο της ψευτιάς;
Υπάρχει ένας Τρόπος, ω Νανάκ, το να κάνουμε τη Θέλησή Του και δίκιά μας,
Τη Θέλησή Του που είναι ήδη γραμμένη μέσα στην ύπαρξή μας.

«Χούκαμ» ή Θέληση είναι κάτι που καμιά λέξη δεν μπορεί να περιγράφει. Κάθε περιγραφή ματαιώνεται. Η πραγματική κατανόηση της Θείας Θέλησης έρχεται μόνο με απευθείας αποκάλυψη σε κάθε ψυχή. Αλλά, θέλοντας να δώσει κάποια ιδέα από Αυτή, ο Διδάσκαλος δηλώνει τις πολυποίκιλες απόψεις που διευθύνονται από τη Θέλησή Του. Μετά συνεχίζει για να δείξει τη Λυδία Λίθο με την οποία μπορεί κανείς να γνωρίσει εκείνους που έχουν γίνει ένα με τη Θέλησή Του. Η γνώση της Θείας Θέλησης σημαίνει την καταστροφή του εγώ.

ΣΤΡΟΦΗ 2

Όλα τα πράγματα είναι εκδηλώσεις της Θέλησής Του:
Αλλά η Θέλησή Του είναι πάνω από κάθε περιγραφή,
Με τη Θέλησή Του η ύλη ζωογονείται σε ζωή,
Με τη Θέλησή Του αποκτιέται το μεγαλείο.
Με τη Θέλησή Του μερικοί γεννιούνται σε υψηλή κοινωνική τάξη και μερικοί σε χαμηλή,

Με τη Θέλησή Του ορίζονται οι χαρές και οι λύπες των ανθρώπων[1]
Με τη Θέλησή Του (οι ευσεβείς) αποκτούν τη Σωτηρία
Με τη Θέλησή Του (οι ασεβείς) περιπλανιούνται σε ατέλειωτη μετεμψύχωση.
Όλα υπάρχουν κάτω από τη Θέλησή Του
Και τίποτα δεν υπάρχει έξω από Αυτή
Συντονισμένος κανείς με τη Θέλησή Του, ω Νανάκ, είναι πλήρως απελευθερωμένος από το εγώ.

***

Ο Νανάκ, σαν ένας μεγάλος Δάσκαλος, προβλέπει τη σύγχυση που μπορεί να προκύψει μέσα στο νου μερικών αναζητητών με τη μελέτη μερικών γραφών. Αυτές δεν λένε πάντοτε τα ίδια πράγματα για τη Θέληση του Θεού, αλλά δεν υπάρχει ανάγκη αμφιβολίας και σκεπτικισμού, γιατί αυτό που αυτές πραγματικά περιγράφουν δεν είναι η Θέληση του Θεού (που αυτή η ίδια είναι απερίγραπτη), αλλά τα διάφορα έργα και εκδηλώσεις Της. Η Θέληση του Θεού διαπερνά και διευθύνει τη Δημιουργία Του, αλλά αυτή είναι κάτι περισσότερο, κάτι που είναι αυτή η ίδια, πάνω και πέρα από τη δημιουργία.

ΣΤΡΟΦΗ 3

Μερικοί υμνούν το μεγαλείο Του, αλλά μόνο ανάλογα με τη δύναμη που τους έχει απονεμηθεί'
Μερικοί υμνούν τα δώρα Του ως ενδείξεις Του'
Μερικοί Τον υμνούν ως ακατανόητο'
Μερικοί Τον υμνούν ως τον μετατρέποντα το χώμα σε ζωή, και τη ζωή σε χώμα ξανά: Δημιουργός και Καταστροφέας, ο

1. Η αναφορά εδώ είναι στο Νόμο του Κάρμα ή του Νόμου της Αιτίας και του Αποτελέσματος. Οι χαρές και οι λύπες μας είναι όλες προορισμένες - καθώς είναι το αποτέλεσμα από τις περασμένες μας πράξεις. «Όπως σπείρεις θα θερίσεις», είναι ένα γνωστό ρητό. Αλλού ο Νανάκ είπε πολύ όμορφα:

«Η πένα της Θέλησης Του, ρέει,
και τρέχει σύμφωνα με τις πράξεις μας».

Δωρητής της ζωής και Αυτός που την αποσύρει.
Μερικοί Τον υμνούν ως συγχρόνως τον πιο κοντινό μας και τον πιο απομακρυσμένο.
Δεν υπάρχει τέλος στην περιγραφή Του.
Αμέτρητοι προσπάθησαν να Τον περιγράφουν, αλλά Αυτός παραμένει ακόμη πέρα από κάθε περιγραφή.
Οι δέκτες Του μπορεί να κουραστούν, αλλά η γενναιοδωρία Του είναι ακούραστη'
Αιώνες και αιώνες, ο Άνθρωπος έχει τραφεί από αυτή.
Η Θέλησή Του διευθύνει τον κόσμο'
Και όμως, ω Νάνακ, Αυτός κατοικεί πέρα από έννοια και φροντίδα.

* *

Η Θέληση του Θεού είναι απερίγραπτη και γεννιέται η ερώτηση - πώς μπορούμε να γίνουμε ένα με αυτή; Ο Γκουρού Νανάκ απαντά ότι το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε είναι το να καθίσουμε σε διαλογισμό τις πρώτες πρωινές ώρες και να επικοινωνήσουμε με τον Ιερό Του Λόγο. Οι πράξεις μας και οι προσπάθειές μας λογαριάζονται, δεν υπάρχει αμφιβολία - είναι μέσω αυτών που κατορθώνουμε να γεννηθούμε ως άνθρωποι - αλλά, λέει ο Νάνακ, δεν μπορούμε να κερδίσουμε τη Σωτηρία, γιατί αυτή πρέπει να έρθει ως δώρο της Χάρης Του. Ο Γκουρού Νανάκ, στο Τζαπ Τζι, επανέρχεται επανειλημμένως σ ’ αυτό το παράδοξο, ότι η Σωτηρία είναι δυνατή μόνο μέσω της Χάρης Του, όμως χρειάζεται προσπάθεια για να κατορθώσουμε αυτή τη Σωτηρία.

ΣΤΡΟΦΗ 4

Αληθινός είναι ο Κύριος, Αληθινός ο Ιερός Του Λόγος
Η αγάπη Του έχει περιγράφει ως απεριόριστη.
Οι άνθρωποι προσεύχονται σ' Αυτόν για δώρα, τα οποία Εκείνος χαρίζει ακούραστα.
Όταν όλα είναι δικά Του'

Τί μπορούμε να προσφέρουμε στα πόδια Του;
Τί μπορούμε να πούμε για να κερδίσουμε την αγάπη Του;
Στην ώρα της αμβροσίας νωρίς την αυγή,
Να είσαι σε επικοινωνία με το Θείο Λόγο.
Και να διαλογίζεσαι στη Δόξα Του
Η γέννησή μας είναι ο καρπός των πράξεών μας'
Αλλά η Σωτηρία έρχεται μόνο από τη Χάρη Του.
Ω Νανάκ, γνώριζε ότι ο Αληθινός Ένας ενυπάρχει μέσα σε
όλα.

* * *

Επικοινωνία με το Ιερό Νάαμ - το Θείο Λόγο - μαζί με διαλογισμό στη Δόξα Του, είναι το «άνοιξε Σουσάμι» για την πραγματοποίηση του Μοναδικού Όντος. Ο Λόγος είναι η ουσία και η δύναμη με την οποία έγινε όλη η ζωή. Η ιερή επικοινωνία με τις εκστατικές μελωδίες, είναι ένα δώρο που μπορούμε να το έχουμε μόνο μέσω ενός Ζωντανού Διδασκάλου. Στη συντροφιά Του ακολουθεί μιά ζωή ιερής έμπνευσης και αγάπης για το Θεό και το εσωτερικό μάτι ανοίγεται για να δούμε την παρουσία του Θεού μέσα σε όλα τα πράγματα. Ο Νανάκ έκανε νύξη γι ' αυτό στον ίδιο τον πρόλογο και τώρα συνεχίζει για να περιγράφει το μεγαλείο και τη σπουδαιότητα μιας τέτοιας ψυχής.
Ένας Αληθινός Διδάσκαλος δεν είναι μόνο ένα ανθρώπινο ον, αλλά έχει γίνει Ένα με το Θεό, και γι' αυτό περιέχει μέσα Του Τις δυνάμεις όλων των θεών και θεαινών. Αυτός είναι πραγματικά ο Λόγος που έγινε σάρκα και αίμα. Το μοναδικό μάθημα που διδάσκει ένας τέτοιος Διδάσκαλος στους μαθητές Του είναι να διαλογίζονται πάντοτε στον Κύριο, το Δημιουργό των πάντων, και ποτέ να μην Τον ξεχνούν.

ΣΤΡΟΦΗ 5

Αυτός δεν μπορεί ούτε να ιδρυθεί ούτε να δημιουργηθεί
Ο Χωρίς Μορφή είναι απεριόριστος, πλήρης στον Εαυτό Του.
Αυτοί που Τον λατρεύουν τιμούνται

Νανάκ, πάντοτε να υμνείς το Θησαυροφυλάκιο όλων των αρετών.
Ας Τον υμνούμε και να έχουμε επικοινωνία με το Λόγο, με καρδιές γεμάτες από αφοσιωμένη αγάπη'
Γιατί τότε θα τελειώσουν όλες οι θλίψεις μας και θα οδηγηθούμε χαρούμενα προς το Σπίτι μας.
Ο Διδάσκαλος[1] είναι το Αιώνιο Τραγούδι ή ο προσωποποιημένος Λόγος'
Αυτός είναι οι Βέδες και οι γραφές [2]
Αυτός είναι μουσκεμένος με το Θείο.
Αυτός είναι Σίβα[3], Αυτός είναι Βίσνου[3], και Αυτός είναι Μπράχμα[3] και επίσης οι σύζυγοι τους Παρβάτι[4], Λάκσμι[4] και Σαρασβάτι[4].
Το μεγαλείο του Διδασκάλου, ακόμη και αν το γνωρίζουμε, δεν μπορεί να περιγράφει με τη θνητή ευφράδεια. Ο Διδάσκαλος μου μού δίδαξε ένα πράγμα'
Αυτός είναι ο Κύριος των πάντων, είθε ποτέ να μην Τον ξεχάσω.

*

Σ' αυτή τη στροφή ο Νανάκ αναπτύσσει πληρέστερα το παράδοξο που απλώς και μόνο έκανε νύξη στη στροφή 4. Δεν μπορεί κανείς να κατορθώσει την ένωση με το Θεό με την

1.Η λέξη που χρησιμοποιείται στο πρωτότυπο είναι Γ*κουρμούκ,* που σημαίνει συγχρόνως αυτός που ο Θεός μιλά μέσω του και ο Διδάσκαλος που οδηγεί τους μαθητές Του στο Μονοπάτι του Θεού.

2. Ο Διδάσκαλος κατέχει τη γνώση του Θείου πάνω στην οποία είναι βασισμένες όλες οι γραφές.

3. Ο Διδάσκαλος έχει όλες τις ιδιότητες των θεών που σχηματίζουν την Ινδική τριάδα: Μπράχμα, Βίσνου και Σίβα, που συμβολίζουν τις αρχές της δημιουργίας, της διατήρησης και της καταστροφής. Όπως ο Μπράχμα, που είναι ο ερμηνευτής των Βεδών, Αυτός διδάσκει τη Θεία γνώση και έτσι δίνει μιά νέα γέννηση στους μαθητές Του - τη γέννηση στο πνεύμα. Όπως ο Βίσνου Αυτός τους προστατεύει και τους διαφυλάττει από κάθε κακό και όπως ο Σίβα, Αυτός καταστρέφει όλες τις κακές τους ροπές.

4. Παρόμοια οι θεές: Παρβάτι, Λάκσμι και Σαρασβάτι είναι σύμβολα της αφοσίωσης, του πλούτου και της μάθησης. Αυτός είναι το πρότυπο από όλες αυτές τις αρετές.

τήρηση ορισμένων εξωτερικών πράξεων δηλ: το διάβασμα των γραφών, να λέει προσευχές, να πηγαίνει σε ταξίδια προσκυνήματος, να τηρεί σιωπή, να κάνει νηστείες και αγρυπνίες, να τελεί λειτουργίες και τελετουργίες, που όλα δεν αποτελούν παρά μέρος της Άπρα Βίντια που προετοιμάζει το έδαφος για να δημιουργήσει ενδιαφέρον για ανώτερη ζωή και να αναπτύξει αφοσίωση. Μπορείτε να κάνετε την καλύτερη χρήση τους. Αλλά αυτές οι εξωτερικές πράξεις δεν μπορούν να δώσουν την απελευθέρωση. Αυτές οι ίδιες είναι χωρίς σημασία. Αυτό που έχει σημασία είναι το βλέμμα Του της Χάρης. Αν το έχει λάβει κανείς αυτό, είναι πραγματικά ευλογημένος. Και όμως αν η Σωτηρία εξαρτάται μόνο από την αγάπη του Θεού, ας μη ζούμε μιά ζωή αργόσχολη. Μιά ζωή αδράνειας δεν μπορεί να οδηγήσει πουθενά και ο Θεός βοηθά αυτούς που βοηθούν τους εαυτούς τους. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως η Σωτηρία κατορθώνεται μόνο μέσω της Χάρης, όμως πρέπει να γίνει κανείς άξιος για αυτή. Και ο μόνος τρόπος για να γίνει κανείς άξιος είναι ακολουθώντας το Μονοπάτι που διδάσκεται από ένα Αληθινό Διδάσκαλο. Αποκτώντας συνείδηση του Θείου Σχεδίου κάνουμε τη Θέλησή Του και δίκιά μας.

ΣΤΡΟΦΗ 6

Αν μόνο μπορέσω να Τον κάνω να ευχαριστηθεί αυτό είναι αρκετό προσκύνημα'
Αν όχι, τίποτα δεν ωφελεί - ούτε τελετουργικά ούτε μόχθοι.
Οπουδήποτε και να κοιτάξω, βρίσκω πως μέσα στη δημιουργία Του,
Κανένας δεν κέρδισε τη σωτηρία χωρίς τη Χάρη Του - άσχετα με το Κάρμα.[1]
Μπορείς να ανακαλύψεις ανείπωτα Πνευματικά πλούτη μέσα στον εαυτό σου'
Αν μόνο παραμείνεις στα διδάγματα του Διδασκάλου[2] σου.
Ο Διδάσκαλός μου μού δίδαξε ένα μάθημα:
Αυτός είναι ο Κύριος των πάντων, είθε ποτέ να μην Τον ξεχάσω.

* * *

Με *ορισμένες γιογκικές ασκήσεις μπορεί κανείς να παρατείνει τη ζωή του και να αποκτήσει υπεράνθρωπες και θαυματουργές δυνάμεις. Αλλά, λέει ο Νανάκ, αυτές δεν κερδίζουν αναγκαστικά και την ευαρέσκεια του Θεού, που χωρίς αυτή όλα είναι ματαιότητα. Πραγματικά σε μιά μετέπειτα στροφή, την 29, ο Νανάκ με σαφήνεια αναφέρει ότι τέτοιες υπερφυσικές δυνάμεις, συχνά γίνονται εμπόδια στο δρόμο της πλήρους πραγματοποίησης του Θεού.*

ΣΤΡΟΦΗ 7

Αν μπορούσε κανείς να παρατείνει τη ζωή του για τέσσερις.
Εποχές[1], μάλλον να την επεκτείνει δέκα φορές πιο πολύ'
Αν κανείς ήταν γνωστός σε όλα τα εννέα επίπεδα της δημιουργίας
Και ο καθένας εκεί μέσα τον ακολουθούσε με σεβασμό'
Αν κάθε πλάσμα τον επαινούσε μέχρι τον ουρανό:
Όλα αυτά και ακόμη περισσότερα δεν έχουν καμιά αξία
αν του Θεού το μάτι δεν τον κοίταξε με καλοσύνη:

1.*Κάρμα:* **Δράση-Πράξη. Αυτός ο όρος της Ινδικής σκέψης αναφέρεται σε ένα πολύ πολύπλοκο Ινδικό δόγμα. Αυτό τονίζει την πίστη ότι οι τωρινές μας πράξεις προσδιορίζουν το μέλλον μας, όχι μόνο σ' αυτή τη ζωή αλλά και στην επόμενη. Δεν υπάρχει τίποτα τυχαίο. Ο άνθρωπος εργάζεται σύμφωνα με μιά αλυσίδα αιτίας και αποτελέσματος. Αν και η Πνευματική σωτηρία δεν είναι δυνατή χωρίς Χάρη, όμως, λέει ο Νανάκ εμείς πρέπει να αξίζουμε αυτή τη Χάρη από το Κάρμα ή τις πράξεις μας αυτής της ζωής ή των προηγούμενων ζωών μας. [2]**

2.*Γκουρού:* **Αυτός ο όρος εμφανίζεται συχνά μέσα στο** *Τζαπ Τζι* **και πραγματικά χρησιμοποιείται ελεύθερα μέσα σε όλες τις γραφές των Σικχ. Σημαίνει ένα πνευματικό δάσκαλο και οποτεδήποτε τον χρησιμοποιεί ο Νανάκ, Αυτός δεν εννοεί οποιονδήποτε άνθρωπο που παρουσιάζεται ως πνευματικός οδηγός, αλλά έναν που έχει φτάσει το ανώτατο επίπεδο στο πνευματικό ταξίδι, που δεν είναι πια χωριστός από τον Παντοδύναμο και έχει γίνει ο πόλος μέσω του οποίου Αυτός μιλεί.**

Χωρίς την ευαρέσκεια Του, αυτός θα λογαριαστεί όπως το πιο ασήμαντο σκουλήκι μεταξύ των σκουληκιών'

Και οι αμαρτωλοί θα τον φορτώσουν με αμαρτίες.

Ω Νανάκ, Αυτός δίνει αρετές σ' εκείνους που δεν έχουν καμιά, και προσθέτει στην αποθήκη των ενάρετων.

Αλλά δεν υπάρχει τίποτε που μπορεί να δώσει κάτι σ' Εκείνον.

Ο Νανάκ, μετά από μιά σύντομη παρέκβαση (Στροφή 7) επαναλαμβάνει το θέμα των μυστικών της Πνευματικότητας. Έχοντας ήδη πει σε μας ότι η ενότητα με το Θεό είναι δυνατό να γίνει κάνοντας τη Θέλησή Του δικιά μας, και αυτό, με τη σειρά του, γίνεται με την επικοινωνία με το Λόγο, του οποίου το μυστικό αποκαλύπτεται από ένα Ζωντανό Διδάσκαλο. Αυτός τώρα εξηγεί τους καρπούς μιάς τέτοιας επικοινωνίας. Ανυψώνεται κανείς πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και αποκτά Κοσμική Ενημερότητα. Κατορθώνει κανείς να φτάσει το ύψος ενός Αληθινού Αγίου και του αποκαλύπτεται το μυστήριο της δημιουργίας.

Ο Καμπίρ κάνει επίσης την ίδια δήλωση:

« Οταν υπερβείς μέσα στο υπερπέραν, ακούγεται μιά πολύ λεπτή φωνή. Αυτή τη φωνή μόνον ένας «Μπράχμ Τζιάνι» μπορεί να την ακούσει.»

Αυτή η εσωτερική φωνή, που ακούγεται τις στιγμές του με συγκέντρωση διαλογισμού, δεν πρέπει να συγχέεται όπως συχνά έχει γίνει, με τη φωνή της συνείδησης. Η συνείδησή μας δεν είναι τίποτα παραπάνω από το άθροισμα των περασμένων μας πράξεων που κρίνουν τις τωρινές μας πράξεις. Γι' αυτό [1]

1. Ο Νανάκ εδώ αναφέρεται στο αρχαίο Ινδικό δόγμα των τεσσάρων Γιούγκα ή κύκλων του χρόνου, το οποίο είναι κάπως παράλληλο με τη Δυτική πίστη στη Χρυσή Εποχή, την Αργυρή Εποχή, την Ορειχάλκινη Εποχή και τη Σιδερένια Εποχή. Ο Νανάκ κάνει συχνή χρήση τέτοιων ιδεών και δογμάτων από την αρχαία Ινδική παράδοση' αλλά αναφέρεται σ' αυτές όχι με το πνεύμα μιάς επιστημονικής αλήθειας, αλλά συχνά σαν ένας Θείος ποιητής, που μεταχειρίζεται υπαινιγμούς και μυθολογία για να εξηγήσει το θέμα Του.

διαφέρει από άνθρωπο σε άνθρωπο. Αλλά η Εσωτερική Φωνή του αληθινού διαλογισμού είναι κάτι παγκόσμιο, κάτι που δεν αλλάζει, αλλά *είναι η ίδια για όλους.*

Οι επόμενες τρεις στροφές (9, 10, και 11) συνεχίζουν το θέμα των καρπών της επικοινωνίας με το Λόγο, που κάνει δυνατό να γίνουν όλα τα επιτεύγματα υλικά, διανοητικά και πνευματικά, οδηγώντας τελικά στη Θειότητα.

ΣΤΡΟΦΗ 8

Με την επικοινωνία με το Λόγο μπορεί κανείς να φτάσει στο ύψος ενός Σίντχα[1], ενός Πιρ[1 2], ενός Σούρα[3], ή ενός Ναθ[4]. Με την επικοινωνία με το Λόγο, μπορεί κανείς να καταλάβει το μυστήριο της γης, του υποστηρίζοντα ταύρου[5] και των ουρανών Με την επικοινωνία με το Λόγο, αποκαλύπτονται οι γήινες περιοχές, τα ουράνια οροπέδια και οι κάτω κόσμοι' Με την επικοινωνία με το Λόγο, μπορεί κανείς να διαφύγει σώος μέσα από τις πύλες του Θανάτου'
Ω Νανάκ! οι αφοσιωμένοι Του ζουν σε αιώνια έκσταση
γιατί το Νάαμ ξεπλένει κάθε αμαρτία και θλίψη.

ΣΤΡΟΦΗ 9

Με την επικοινωνία με το Λόγο μπορεί κανείς να αποκτήσει τις δυνάμεις του *Σίβα,* του *Μπράχμα* και του *Ίντρα.* ·
Με την επικοινωνία με το Λόγο μπορεί να κερδίσει την εκτίμηση όλων, άσχετα με το παρελθόν του'
Με την επικοινωνία με το Λόγο, μπορεί κανείς να έχει γιογκική ενόραση, και να αποκαλύψει όλα τα μυστήρια της ζωής και του εαυτού.

1. *Σίντχα:* **Ένας άνθρωπος προικισμένος με υπερφυσικές δυνάμεις.**
2. **Πιρ: Ένας Μουσουλμάνος άγιος ή ένας πνευματικός δάσκαλος.**
3. **Σούρα: Θεοί.**
4. *Ναθ:* **Γιόγκιν - ένας πεπειραμένος στη Γιόγκα.**
5. **Λ/τωλ: Είναι ο μυθικός ταύρος, ο οποίος υποτίθεται πως υποστηρίζει τη γη και τους ουρανούς, (βλέπε υποσημείωση Στροφής 7).**

Με την επικοινωνία με το Λόγο, μπορεί κανείς να αποκτήσει την αληθινή σημασία από τις *Σάστρα',* τις *Σμρίτι*[1] [2] και τις *Βέδες*[3]. Ω Νανάκ! οι αφοσιωμένοι Του ζουν σε αιώνια έκσταση, γιατί ο Λόγος ξεπλένει κάθε αμαρτία και θλίψη.

ΣΤΡΟΦΗ 10

Με την επικοινωνία με το Λόγο, γίνεται κανείς η κατοικία της Αλήθειας, της ευχαρίστησης και της αληθινής γνώσης'
Με την επικοινωνία με το Λόγο παίρνει κανείς τον καρπό του λουσίματος σε εξήντα-οκτώ ταξίδια προσκυνήματος'[4]
Με την επικοινωνία με το Λόγο, κερδίζει κανείς την τιμή του πολυμαθή'
Με την επικοινωνία με το Λόγο, φτάνει κανείς την κατάσταση του *Σαχάτζ*[5]
Ω Νανάκ! οι αφοσιωμένοι Του ζουν σε αιώνια έκσταση,
γιατί ο Λόγος ξεπλένει κάθε αμαρτία και θλίψη.

ΣΤΡΟΦΗ 11

Με την επικοινωνία με το Λόγο, γίνεται κανείς η κατοικία όλων των αρετών'
Με την επικοινωνία με το Λόγο, γίνεται κανείς ένας *Σέχας,* ένας *Πίρ* και ένας αληθινός πνευματικός βασιλιάς.
Με την επικοινωνία με το Λόγο, οι πνευματικώς τυφλοί βρίσκουν το δρόμο τους προς την πραγμάτωση.

1. *Σάστρα:* **Οι φιλοσοφικές πραγματείες των Ινδών.**
2. *Σμρίτι:* **Οι αρχαίες γραφές των Ινδών.**
3. **Βέδες πρώτα βιβλία της ανθρώπινης σκέψης.**
4. *Αθ-Σαθ:* **Κατά γράμμα αυτές οι δύο λέξεις σημαίνουν** *Οκτώ* **και** *Εξήντα* **δηλ. Εξήντα-οκτώ. Ο Νανάκ ακόμα μιά φορά χρησιμοποιεί την Ινδική πίστη ότι το λούσιμο σε εξήντα οκτώ τόπους προσκυνήματος εξαγνίζει από όλες τις αμαρτωλές πράξεις.**
5. *Σαχάτζ:* **Αυτός ο όρος αναφέρεται στην κατάσταση, όταν έχει κανείς υπερβεί την οχλαγωγία του φυσικού, του αστρικού και του αιτιατού κόσμου με όλο τους το γοητευτικό πανόραμα και βλέπει εσωτερικώς τη Μεγάλη Αρχή της ζωής.**

Με την επικοινωνία με το Λόγο περνά κανείς πέρα από τον Απεριόριστο Ωκεανό της απατηλής Ύλης'
Ω Νανάκ! οι αφοσιωμένοι Του ζουν σε αιώνια έκσταση, γιατί ο Λόγος ξεπλένει κάθε αμαρτία και θλίψη.

Ο *Νανάκ, έχοντας προσπαθήσει να περιγράφει τον καρπό της επικοινωνίας με το Λόγο, στις προηγούμενες στροφές, τώρα συνεχίζει να λέει για την κατάσταση αυτού που έχει συντονίσει τη θέλησή του με τη Θεία Θέληση που δεν μπορεί να περιγράφει, καθώς η Θέλησή Του είναι πέρα από κάθε περιγραφή. Η ιδέα της ελέγχουσας δύναμης σ ' αυτό τον κόσμο μπορούμε να πούμε ότι είναι η Θεία Θέληση. Ο Θεός ο Ίδιος είναι χωρίς Μορφή, αλλά Αυτός πήρε Μορφή και έγινε ο Λόγος ή* το *Νάαμ. Ήταν από αυτόν το Λόγο που τα διάφορα επίπεδα της δημιουργίας ξεπήδησαν σε ύπαρξη, το ένα κάτω από το* άλλο. *Αυτός που ασκεί το Λόγο δηλ. αποσύρει την ψυχή του από το σώμα και την αφήνει να τραβηχτεί πάνω, από τη δύναμη της Θείας Μουσικής του Λόγου, μπορεί να προοδεύσει από το ένα πνευματικό επίπεδο στο άλλο, ωσότου φτάσει την ίδια την Πηγή και να γίνει ένα με Αυτή. Καθώς αυτός προχωρεί στο ταξίδι, ο διανοητικός και ο πνευματικός του ορίζοντας διευρύνονται. Η ψυχή του έχει καθαριστεί από τις περασμένες της αμαρτίες και έχει ελευθερωθεί από τις δεσμευτικές αλυσίδες του «Κάρμα». Αυτή έτσι υπερβαίνει τις ταλαιπωρίες και διαφεύγει από τον τροχό της μετεμψύχωσης.* Μιας και ένας έχει *φτάσει στην αληθινή σωτηρία, μπορεί να βοηθήσει και άλλους επίσης στο Μονοπάτι. Μεγάλη είναι πραγματικά η Δύναμη του Λόγου, αλλά δυστυχώς υπάρχουν πολύ λίγοι που το γνωρίζουν.* Όλα *αυτά είναι στις στροφές 12 ως 15.*

ΣΤΡΟΦΗ 12

Κανένας δεν μπορεί να περιγράψει την κατάσταση ενός που έχει κάνει τη Θέληση του Θεού και δίκιά του:

Οποιοσδήποτε προσπαθεί να το κάνει πρέπει να συνειδητοποιήσει την τρέλλα του.
Καμιά ποσότητα χαρτιού, πένας ή γραφιάδων δεν μπορεί ποτέ να περιγράψει την κατάσταση ενός τέτοιου ανθρώπου.
Ω Μεγάλη είναι η Δύναμη του Λόγου'
Αλλά λίγοι είναι αυτοί που τη γνωρίζουν.

ΣΤΡΟΦΗ 13

Με την άσκηση του Λόγου ανυψώνεται κανείς σε παγκόσμια συνειδητότητα και αναπτύσσει σωστή κατανόηση'
Με την άσκηση του Λόγου, αναπτύσσει κανείς διόραση και όραση που διαπερνά όλη τη δημιουργία'
Με την άσκηση του Λόγου ελευθερώνεται κανείς από τη θλίψη και τα βάσανα'
Με την άσκηση του Λόγου δεν πάει κανείς στον Γίαμα 1 μετά το θάνατό του
Ω, μεγάλη είναι η Δύναμη του Λόγου,
Αλλά λίγοι είναι αυτοί που τη γνωρίζουν.

ΣΤΡΟΦΗ 14

Με την άσκηση του Λόγου, τρέχει κανείς γρήγορα προς τα ανώτερα πνευματικά επίπεδα ανεμπόδιστος'
Με την άσκηση του Λόγου, πηγαίνει κανείς μέσα στα πνευματικά επίπεδα ελεύθερα και με τιμές'
Με την άσκηση του Λόγου, διαφεύγει κανείς τις παρόδους του *Γιόμα,* του βασιλιά του Θανάτου' [1]

1 Γιάμα. Είναι γνωστό στους ανθρώπους που γνωρίζουν για τον κόσμο του Υπερπέραν, ότι την ώρα που αποβάλουν το θνητό σκήνωμα, οι ψυχές συνοδεύονται στον άλλο κόσμο από ορισμένους αγγελιοφόρους που είναι οι άγγελοι του Θανάτου (Γιαμντούτς). Τους αμαρτωλούς τους μεταχειρίζονται πολύ άσχημα, ενώ οι άλλοι οδηγούνται κατά κανόνα μπροστά στο *Γιόμα,* **το βασιλιά του Θανάτου. Αλλά αυτός που ασκεί το Λόγο διαφεύγει τελείως από το Γ***ιάμα '* **γιατί τον υποδέχεται στον** *Αστρικό Κόσμο* **η Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου και συνοδεύεται από Αυτόν στα πνευματικά επίπεδα.**

Με την άσκηση του Λόγου, φτάνει κανείς σε στενή επαφή με την Αλήθεια.
Ω, μεγάλη είναι η Δύναμη του Νάαμ,
Αλλά λίγοι είναι αυτοί που τη γνωρίζουν.

ΣΤΡΟΦΗ 15

Με την άσκηση του Λόγου, φτάνει κανείς τελικά στη σωτηρία'
Με την άσκηση του Λόγου, οδηγεί κανείς και το συγγενολόι του επίσης στη σωτηρία'
Με την άσκηση του Λόγου, δεν σώζει κανείς μόνο τον εαυτό του, αλλά όταν γίνει Ειδήμονας σώζει και πολλούς άλλους τους οποίους αυτός καθοδηγεί'
Με την άσκηση του Νάαμ, απελευθερωμένος κανείς από τις επιθυμίες, διαφεύγει από τον τροχό της μετεμψύχωσης.
Ω Μεγάλη είναι η Δύναμη του Νάαμ,
Αλλά λίγοι είναι αυτή που τη γνωρίζουν.

Η ιερή επικοινωνία με το Λόγο ή Νάαμ, λέει ο Νανάκ, είναι το μόνο μέσο να κατορθώσουμε την ενότητα με τον Ανώτατο Κύριο. Κανένα άλλο μέσο δεν μπορεί να δώσει αυτό στον άνθρωπο. Είναι το Πνευματικό Ρεύμα, που, προερχόμενο από το Μοναδικό Ον, σχηματίζει όλα τα πνευματικά και τα υλικά επίπεδα, αντηχώντας και μέσα και έξω από αυτά. Κατέρχεται από τα αγνότερα πνευματικά επίπεδα στα Υλικο-Πνευματικά και από εκεί στα Υλικά επίπεδα, αλλάζοντας Ήχο καθώς περνά μέσα από τα διάφορα επίπεδα. Οι κυριότερες υποδιαιρέσεις των πνευματικών και των αστρικών επιπέδων είναι πέντε όπως αναφέρεται στις διάφορες γραφές. Αυτό παίρνει πέντε διαφορετικούς Ήχους καθώς περνά μέσα από αυτά. Αυτοί οι πέντε Ήχοι ορίζονται από τους Διδασκάλους ή εκείνους που είναι Ειδήμονες σ' αυτή την Επιστήμη, ως «παντς Σαμπτ» (ή πέντε Λόγοι): «Παντς» σημαίνει επίσης κατά γράμμα «κεφάλι» και ο

Νανάκ σ' αυτό το εδάφιο αναφέρεται και στις δύο αυτές έννοιες. Ο Λόγος έγινε σάρκα και κατώκησε μεταξύ ημών.

Όλοι οι Άγιοι έχουν συνείδηση του ενός και του ίδιου Λόγου, που μπορεί να οριστεί ως ο Πεντάηχος Λόγος, Νάαμ, Μπάνι (ή Λόγος) και Χούκαμ (ή Θέληση), τα οποία χρησιμοποιούνται από τον Νανάκ σχεδόν ως συνώνυμα. Εκείνοι που είναι συνέχεια σε συνείδηση του Θείου Λόγου ή της Θειότητας, γίνονται το μέσο που Εκείνος μιλά σε μας και ονομάζονται Σαντ. Αυτοί τιμούνται στην Αυλή Του και είναι οι αρχιεργάτες Του. Είναι η επικοινωνία με αυτόν τον «Πεντάηχο Λόγο» που μας ενώνει με τον Κύριο.

Όλα τα άλλα μέσα αποτυχαίνουν.

Είναι από αυτό το Λόγο που ξεπηδά ολόκληρη η δημιουργία και ξαναγυρίζει σ ' Αυτόν όταν διαλυθεί. Αυτός αντηχεί μέσα σε όλους μας και το ανθρώπινο σώμα είναι αληθινά ο ζωντανός ναός του Θεού. Οι άγιοι όλων των θρησκευτικών πίστεων μιλούν γι' αυτόν, ως το μόνο μέσο για να φτάσει κανείς την έσχατη Πραγματικότητα.

Οι Μωαμεθανοί τον ονομάζουν «Μπάνγκ-ι-Αζμάνι» ή η Φωνή που έρχεται από τον Ουρανό. Ο Σάμας Τάμπριτζ και ο Κχαουάτζα Χαφίζ Σιράζι μιλεί γι ' αυτόν όπως έχει ήδη αναφερθεί στην εισαγωγή. Οι Ινδοί τον εκφράζουν με τις λέξεις «Ναντ» (η Μουσική των Σφαιρών), « Άκας Μπάνι» (η Φωνή που έρχεται από τους Ουρανούς) και «Ουτζιτ» (η Μουσική του Υπερπέραν).

Ο Αγιος Ιωάννης στο Ευαγγέλιο έδωσε τον ορισμό του ως εξής:

«Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ και ο Θεός ήτο ο Λόγος.

Πάντα δι ' Αυτού έγειναν' και χωρίς Αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν το οποίον έγεινεν.»

ΣΤΡΟΦΗ 16

Ο Άγιος (ή ο προσωποποιημένος Λόγος), είναι δεκτός στην
Αυλή Του και είναι ο Επίλεκτος εκεί μέσα:
Ο Άγιος στολίζει το κατώφλι του Θεού, τιμάται ακόμα και από

βασιλιάδες'
Ο Άγιος ζει από το Μοναδικό Λόγο και διαλογίζεται σ' Αυτόν. Οποιοσδήποτε συζητά και ερμηνεύει το μυστήριο της δημιουργίας Του, συνειδητοποιεί ότι τα έργα του Δημιουργού είναι πέρα από κάθε υπολογισμό.
Ντάρμ ή ο Λόγος γεννημένος από τη Χάρη Του είναι ο παροιμιώδης ταύρος που υποβαστάζει αρμονικά τη δημιουργία, Οποιοσδήποτε συνειδητοποιεί αυτό αληθινά γνωρίζει την Αλήθεια.
Δεν είναι τίποτα άλλο παρά ο Λόγος, που βαστάζει το συντριπτικό φορτίο ολόκληρης της δημιουργίας'
Γιατί αν αυτή η γη υποστηριζόταν από ένα ταύρο, αυτός με τη σειρά του πρέπει να υποβασταχθεί από κάποιον άλλο πλανήτη και εκείνος από έναν άλλο και συνέχεια το ίδιο απεριόριστα. Τί τρομακτικό φορτίο!
Ποιά άλλη δύναμη θα μπορούσε να το υποβαστάξει;
Καμιά άλλη εκτός το Λόγο.
Δεν υπάρχει τέλος στη δημιουργία'
Υπάρχουν αναρίθμητες μορφές ζωής με διάφορα ονόματα, είδη και χρώματα'
Γραμμένα στον αντικειμενικό κόσμο από την Πένα του Θεού που ρέει Παντοτινά.
Ποιος μπορεί να υπολογίσει τη δημιουργία Του, και αν μπορούσε κανείς, πόσο μεγάλη θα ήταν η αρίθμηση;
Πόσο μεγάλη είναι η Δύναμή Του και πόσο όμορφο το έργο των χεριών Του;
Ποιος μπορεί να μετρήσει το μέγεθος της γλυκιάς Του γενναιοδωρίας;
Με ένα Λόγο[1] Του, αυτή η απέραντη δημιουργία άνθισε σε ύπαρξη'
Και χιλιάδες ρυάκια (ζωής) ξεπήδησαν'
Τί δύναμη έχω εγώ για να διανοηθώ τη θαυμαστή Σου φύση; Είμαι πολύ φτωχός για να κάνω τη ζωή μου μιά προσφορά σε Σένα
Οτιδήποτε ευχαριστεί εσένα, είναι καλό.
Συ υπάρχεις παντοτινά.
Ω Μοναδικέ Χωρίς Μορφή!

Ο Γκουρού Νανάκ, σ' αυτή τη στροφή, δίνει την εικόνα εκείνων που ασχολούνται με καλές πράξεις, εκείνων που προσπαθούν να Τον φτάσουν με διάφορους τρόπους. Αυτοί οι ορισμένοι τρόποι, αν και αξιέπαινοι, δεν μπορούν να συγκριθούν με το όραμα του Θεού, πράγμα που είναι δυνατό με την επικοινωνία και την άσκηση του Ιερού Λόγου, που είναι τα μόνα μέσα με τα οποία μπορεί κανείς να κάνει τη Θέληση του Θεού και δίκιά του.

ΣΤΡΟΦΗ 17

Αμέτρητοι υπάρχουν που Σε θυμούνται, και αμέτρητοι είναι εκείνοι που Σε αγαπούν'
Αμέτρητοι υπάρχουν που Σε λατρεύουν, και αμέτρητοι είναι εκείνοι που ψάχνουν να Σε βρουν στις στερήσεις και στις τιμωρίες' .
Αμέτρητοι υπάρχουν που απαγγέλουν από τα ιερά βιβλία τους ύμνους Σου' και
Αμέτρητοι είναι εκείνοι που, απορροφημένοι στη Γιόγκα, παραμένουν αδιάφοροι προς τον κόσμο'
Αμέτρητοι είναι εκείνοι οι αφοσιωμένοι Σου που θωρούν τις ιδιότητές και τη σοφία Σου' και
Αμέτρητοι είναι εκείνοι που ασκούν την αλήθεια και τη φιλανθρωπία '
Αμέτρητοι είναι οι ήρωες που αντιμετωπίζουν με τόλμη το σπαθί του εχθρού' και
Αμέτρητοι είναι εκείνοι που έχουν τάξει σιωπή, και διαλογίζονται σε Σένα με ακατάπαυστη αγάπη.
Τί δύναμη έχω εγώ για να διανοηθώ τη θαυμαστή Σου φύση; [1]

1. Οι Ινδοί πιστεύουν ότι ο Λόγος ήταν « Εκο- Αχαμ Μπάχου-Σιαμ» που σημαίνει «Είμαι ένας και επιθυμώ να γίνω πολλοί». Οι Μωαμεθανοί λένε ότι ο λόγος ήταν «Κουν-φι-Κουν» όπως το «Αυτός θέλησε, και ιδού, ξεπήδησε όλο το σύμπαν».

Είμαι πολύ φτωχός για να κάνω τη ζωή μου μιά προσφορά σε Σένα.
Οτιδήποτε ευχαριστεί Εσένα είναι καλό:
Συ υπάρχεις παντοτινά'
Ω, Μοναδικέ Χωρίς Μορφή.

* *

Έχοντας μιλήσει για τους ευσεβείς, ο Νανάκ καταγράφει τώρα τους ασεβείς.

ΣΤΡΟΦΗ 18

Αναρίθμητοι είναι οι ανόητοι, τελείως τυφλοί μέσα στην άγνοια και
Αναρίθμητοι οι κλέφτες και οι απατεώνες που ευημερούν με κακώς αποκτημένα κέρδη.
Αναρίθμητοι είναι εκείνοι που ασκούν τυραννία και καταπίεση' και
Αναρίθμητοι αυτοί που κόβουν κεφάλια και ζουν με αποτρόπαια εγκλήματα'
Αναρίθμητοι είναι εκείνοι που οργιάζουν με ξεδιάντροπες αμαρτίες' και
Αναρίθμητοι οι ψεύτες που ασκούν απάτη και ψευτιά'
Αναρίθμητοι οι ασεβείς που ζουν με ανθυγιεινές' τροφές' και
Αναρίθμητοι οι συκοφάντες που προσθέτουν στο φορτίο τους συκοφαντώντας τους άλλους.
Αναρίθμητοι, οι πολλοί για τον ταπεινό Νανάκ να τους περιγράφει. [1]

1. Οι λέξεις που χρησιμοποιούνται στο πρωτότυπο είναι *Μαλ* **και** *Μπχακχ,* **που σημαίνει να τρώει κανείς ανθυγιεινές τροφές και αναφέρεται στη μη χορτοφαγική διατροφή και στα μεθυστικά ποτά. Ακόμη και η χορτοφαγική διατροφή και τα αλλιώς όχι βλαβερά ποτά, αν προμηθεύονται με άτιμα μέσα, ταξινομούνται επίσης ως ανθυγιεινά και γι' αυτό η χρησιμοποίησή τους αποδείχνεται ένα θετικό εμπόδιο στο Μονοπάτι.**

Τί δύναμη έχω εγώ για να διανοηθώ τη θαυμαστή Σου φύση; Είμαι πολύ φτωχός για να κάνω τη ζωή μου μιά προσφορά σε Σένα.
Οτιδήποτε ευχαριστεί Εσένα είναι καλό'
Συ υπάρχεις παντοτινά'
Ω, Μοναδικέ Χωρίς Μορφή!

Πολλαπλή είναι η ομορφιά Του, και απέραντη είναι η δημιουργία Του. Ματαιώνει κάθε περιγραφή. Οι λέξεις δεν μπορούν να την απεικονίσουν επαρκώς. Όμως αν και τα λόγια είναι ανεπαρκή είναι τα μόνα μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας. Ο Θεός ο Ίδιος είναι Ανώνυμος, και τα διάφορα ονόματα, με τα οποία περιγράφεται τα μεταχειρίστηκαν οι Διδάσκαλοι της Αλήθειας: και αν και αυτά δεν μπορούν ποτέ να αποδώσουν πλήρως το θέμα που είναι απερίγραπτο, όμως μας δίνουν κάποια αόριστη ιδέα και μας παρακινούν προς το Μονοπάτι.

ΣΤΡΟΦΗ 19

Αμέτρητα τα ονόματά Σου και αμέτρητοι οι τόποι Σου'
Απλησίαστα και απρόσιτα τα αναρίθμητα ουράνια οροπέδιά Σου'
Ακόμη και με τη λέξη *αμέτρητα',* αποτυχαίνουμε να Σε περιγράφουμε'
Με λέξεις Σε περιγράφουμε και με λέξεις Σε δοξάζουμε.
Με λέξεις, αποκτούμε Θεία γνώση, και με λέξεις ψέλνονται οι ύμνοι και οι ιδιότητές Σου'
Είναι λόγια που μεταχειριζόμαστε στην ομιλία και στο γράψιμο'
Με αυτά προορίζεται η μοίρα μας'
Αλλά Αυτός που ορίζει είναι πάνω από τέτοια γραφή. [1]

1. Οι λέξεις *αριθμώ* και αμέτρητα έχουν μικρή συνέπεια για τον Παντοδύναμο. Αυτός που ενυπάρχει μέσα σε κάθε πράγμα και είναι αυτή η ίδια η ζωή της ίδιας της δημιουργίας, γνωρίζει κάθε μόριό της.

Όπως Εσύ ορίζεις, έτσι εμείς παίρνουμε.
Εσύ υπάρχεις μέσα σε όλα.
Και δεν υπάρχει τίποτε εκεί που δεν υπάρχει ο Λόγος Σου.
Τί δύναμη έχω εγώ για να διανοηθώ τη θαυμαστή Σου φύση;
Είμαι πολύ φτωχός για να κάνω τη ζωή μου μιά προσφορά σε Σένα.
Οτιδήποτε ευχαριστεί Εσένα είναι καλό
Συ υπάρχεις παντοτινά'
Ω, Μοναδικέ Χωρίς Μορφή!

Οι *ψυχές μας περιπλανώνται κάτω από τον έλεγχο του νου και των αισθήσεων και έχουν μολυνθεί από τις εντυπώσεις του εξωτερικού κόσμου, τόσο πολύ, που έχουμε ταυτιστεί με το σώμα και έχουμε ξεχύσει τον εαυτό μας και το Θεό. Πώς να εξαγνίσουμε το νου από την ακαθαρσία των αμαρτιών και να απελευθερώσουμε την ψυχή από τα δεσμό της ύλης, αποτελεί το θέμα αυτής της στροφής. Το να κάνουμε τη Θέλησή Του και δίκιά μας, με την επικοινωνία με το Λόγο, είναι το μόνο μέσο προς αυτό* το *σκοπό.*

Οι πράξεις, καλές ή κακές αποτυχαίνουν να μας δώσουν την εσωτερική επικοινωνία, καθώς αυτές μας κρατούν προσκολλημένους στις εξωτερικές τηρήσεις, που δένουν την ψυχή στην ύλη. Ο Θεός *Κρίσνα λέει:*

«Οι καλές και οι κακές πράξεις είναι δεσμό, *που εξίσου δένουν την ψυχή στον κόσμο, αδιάφορο αν είναι από χρυσό ή από σίδηρο.»*

Ο ορίζοντας του νου έχει σκοτισθεί από τις ομίχλες των αμαρτιών που έχουν μαζευτεί σε προηγούμενες γεννήσεις, ωσότου αυτές να καθαρίσουν, ο Ήλιος της Θειότητας δεν μπορεί να λάμψει σε πλήρη δόξα. Το Ιερό Νάαμ - ο *Θείος Λόγος - και τίποτα άλλο, είναι αυτό που καθαρίζει τις ομίχλες και αποκαθιστά την πρωταρχική διαφάνεια του νου. Δεν υπάρχει πιο ιερός ναός από αυτόν του εξαγνισμένου νου.*

ΣΤΡΟΦΗ 20

Όταν τα χέρια τα πόδια και το σώμα λερωθούν πλένονται και καθαρίζουν με νερό
Όταν τα ρούχα ρυπανθούν και βρωμιστούν, καθαρίζουν με το σαπούνι'
Όταν ο νους μας μολυνθεί από την αμαρτία, μπορεί να εξαγνιστεί μόνο με την επικοινωνία με το Λόγο.
Οι άνθρωποι δεν γίνονται άγιοι ή αμαρτωλοί απλώς με τα λόγια.
Αλλά φέρνουν πράξεις μαζί τους οπουδήποτε πηγαίνουν.
Όπως κανείς σπέρνει, έτσι και θερίζει'
Ω Νανάκ, οι άνθρωποι έρχονται και φεύγουν από τον τροχό' των γεννήσεων και των θανάτων όπως έχει οριστεί από τη Θέλησή Του.

Οι καλές πράξεις, όπως τα έργα φιλευσπλαχνίας και φιλανθρωπίας, αν και συνιστούνται αυτά τα ίδια, δεν έχουν καμιά σπουδαία θέση στο ανώτατο πνευματικό επίτευγμα. Αυτά παύουν να έχουν κάποια συνέπεια μιας και η ψυχή αρχίσει το εσωτερικό ταξίδι από το «Τιλ» ή το τρίτο μάτι. «Εάν ο οφθαλμός σου είναι καθαρός, ολόκληρο το σώμα σου θέλει είσθαι φωτεινόν.» Κατά Ματθαίον 6:22. Φερόμενη κατά μήκος του Ρεύματος του Λόγου, η ψυχή φτάνει την «Αμρίτ-σάαρ» ή «Αμριτσάρ» ή την Πηγή του Νέκταρ, την Αμριτσάρ μέσα στον άνθρωπο. Εκεί ξεπλένονται τελικά οποιεσδήποτε ακαθαρσίες που μπορεί να είναι ακόμη προσκολλημένες στην ψυχή. Έτσι η ψυχή γίνεται κατάλληλη για να συνεχίσει το ταξίδι της προς το ανώτατο πνευματικό επίπεδο του «Σατ Νάαμ» που είναι ανείπωτου μεγαλείου και δόξας. [1]

1. Ο αδυσώπητος Νόμος του Κάρμα ή ο Νόμος της Αιτίας και του Αποτελέσματος εργάζεται επίσης κάτω από τη Θέλησή Του.

ΣΤΡΟΦΗ 21

Τα ταξίδια προσκυνήματος, οι αυστηρότητες, η φιλευσπλαχνία, η φιλανθρωπία και η ελεημοσύνη, δεν έχουν καμιά σπουδαιότητα, όταν μπει κανείς στο Τιλ - το Εσωτερικό Μάτι'.

Η επικοινωνία και η άσκηση του Ιερού Λόγου με καρδιά γεμάτη αφοσίωση, δίνει την είσοδο μέσα στα Εσωτερικά Πνευματικά Βασίλεια πλένοντας την ακαθαρσία των αμαρτιών στην Ιερή Πηγή[2] εσωτερικά.
Όλες οι αρετές είναι Δικές Σου, ω Κύριε' Εγώ δεν κατέχω καμιά,
Δεν μπορεί να υπάρξει λατρεία χωρίς την άσκηση του Ιερού Λόγου.
Από Σένα προήρθε το *Μπάνι* ή ο Ιερός Λόγος που είναι το μονοπάτι προς τη σωτηρία'

1. Τιλ: Αυτό κατά λέξη σημαίνει το σπόρο του σιναπιού. Εδώ χρησιμοποιείται για το γάγγλιο, μεταξύ και πίσω από τα δύο μάτια. Οι Ινδοί το ονομάζουν *Σιβ Νέτρα* **ή το** *Τρίτο Μάτι.* **Στο Ευαγγέλιο ορίζεται ως** *Μοναδικός Οφθαλμός.* **Οι Σούφι το ονομάζουν** *Νούκτα-ι-Σαβέντα.* **Είναι η έδρα της ψυχής μέσα στον άνθρωπο. Αυτό είναι το πρώτο στάδιο όπου η ψυχή συναθροίζεται και γίνεται ικανή να ανυψωθεί στα ανώτερα πνευματικά επίπεδα.**

Ο Γκουρού Ραμ Ντας, λέει πάνω σ' αυτό το θέμα:

«Ο νους περιπλανιέται μακριά κάθε δευτερόλεπτο καθώς δεν έχει μπει στο Τιλ».

Ο Μπχάι Γκούρντας έχει δώσει μιά όμορφη περιγραφή του στις Κάμπιτ και Σουέγια του Αρ. 140, 141, 213, 265, 269, 270 και 294. Ο Καμπίρ αναφέρει επίσης το Τιλ, στα Ντόχα ή στα δίστιχά του.

Ο Τούλσι Σαχίμπ, μας λέει ότι το μυστήριο του Θεού αποκαλύπτεται μόνο όταν εισδύσει κανείς πίσω από το Τιλ.

2. Η ιερή Πηγή του Νέκταρ είναι η *Αμρίτ-οάαρ* **ή** *Αμριτσάρ* **μέσα στον άνθρωπο. Αυτή δεν πρέπει να συγχέεται με την Αμριτσάρ, την ιερή δεξαμενή που ιδρύθηκε από τον Γκουρού Ραμ Ντας (4ος Γκουρού) και τελείωσε την εποχή του Γκουρού Αρτζάν (5ος Γκουρού). Η Ιερή Πηγή, που αναφέρεται εδώ από τον Νανάκ, βρίσκεται στο τρίτο πνευματικό επίπεδο, που ονομάζεται** *Ντάσαμ Ντουάρ.* **Οι Μωαμεθανοί την ονομάζουν** *Χαούζ-ι-Καουζάρ* **και οι Ινδοί ως** *Πραγκ Ρατζ.* **Εδώ είναι που η προσκυνήτρια ψυχή παίρνει το πραγματικό της Βάπτισμα και πλένεται από όλες τις ακαθαρσίες και ξανακερδίζει την πρωταρχική της αγνότητα.**

Συ είσαι η Αλήθεια[3], γοητευτικά γλυκιά και ο νους μου λαχταρά για Σένα.
Ποιά είναι η περίπτωση, ποιά η Εποχή, ποιά η εβδομάδα, ποιά η μέρα'
Ποιά η εποχή του χρόνου, ποιά η ώρα, όταν Εσύ πρωτοήρθες σε ύπαρξη ή σε έκφραση;
Οι «παντί»[4] δεν μπόρεσαν να το ανακαλύψουν, αλλιώς θα μπορούσαν να το έχουν καταγράψει μέσα στις Πουράνα:
Ούτε οι *καζί'* μπόρεσαν να το καθορίσουν, αλλιώς θα ήταν μέσα στο Κοράνι'
Ούτε οι «γιόγκι» μπόρεσαν, ούτε κανένας άλλος μπόρεσε να το μαντέψει.
Μόνο ο Δημιουργός γνωρίζει την ώρα, που Αυτός εκδηλώθηκε.
Πώς να Σε προσφωνήσω ή να Σε υμνήσω, ω Κύριε;
Πώς να Σε περιγράφω ή να Σε γνωρίσω;
Ω Νανάκ, όλοι μιλούν για Σένα, ο καθένας σοφότερος από τους άλλους,
Είσαι Μέγας, και ακόμη μεγαλύτερος, είναι ο Ιερός Σου Λόγος,
Αυτό που Εκείνος θέλει, αυτό γίνεται.
Το Μεγαλείο Σου μόνο Εσύ το γνωρίζεις.
Και εκείνοι που αξιούν πως γνωρίζουν τα πιο πολλά, δεν θα έχουν καμιά τιμή στη ζωή του υπερπέραν.

Η δημιουργία του Θεού είναι πολλαπλή, και πέρα από την ανθρώπινη αντίληψη. Το περιορισμένο δεν μπορεί να κατανοή-

3. Η Αλήθεια ή *Σατ Νάαμ* κατοικεί στο *Σατσ Κάντ,* που είναι το ανώτατο από τα πέντε πνευματικά επίπεδα, όπου κατοικεί ο Χωρίς Όνομα. Αυτό εξηγείται στις στροφές που αναφέρουν για τα διάφορα επίπεδα στο τέλος του κειμένου.

4. *Παντί* ή μορφωμένοι άνθρωποι γνώστες των Ινδικών γραφών, όπως οι Βέδες και οι Πουράνα - οι αρχαίες πραγματείες. [1]

1. Καζί **ή οι Μουσουλμάνοι που είναι μορφωμένοι στο θρησκευτικό νόμο και τη Θεολογία.**

σε/ το Άπειρο. Όλες οι προσπάθειες για να γνωρίσει κανείς Εκείνον και τη Δημιουργία Του αποτυχαίνουν. Όμως, λέει ο Νανάκ, ένα πράγμα είναι σίγουρο και αυτό είναι ότι τα πάντα απορρέουν από τη Μιά και Μοναδική Πηγή.

ΣΤΡΟΦΗ 22

Υπάρχουν εκατομμύρια χαμηλών περιοχών και ουρανοί πάνω από ουρανούς'
Ο άνθρωπος έχει περιπλανηθεί ατέλειωτα στην αναζήτηση Εκείνου:
Οι Βέδες λένε επίσης το ίδιο πράγμα.
Τα Μουσουλμανικά βιβλία μιλούν για δεκαοκτώ χιλιάδες σύμπαντα,
αλλά είναι η ίδια Δύναμη που τα υποστηρίζει όλα:
Αν μπορούσε να λογαριαστεί, θα είχε καταγραφεί ένας λογαριασμός από αυτό.'
Όλες οι προσπάθειες που περιγράψαμε είναι μάταιες'
Ω Νανάκ, παραδέξου το μεγαλείο Του'
Αυτός μονάχα γνωρίζει τον Εαυτό Του.

* * *

Ακόμη και αν ένας, μέσω της επικοινωνίας με το Λόγο, βυθιστεί μέσα στο Άπειρο, πάλι δεν μπορεί να βυθομετρήσει τα βάθη του, γιατί το απεριόριστο δεν έχει όρια. Είναι αρκετό που το ρεύμα χάνει τον εαυτό του μέσα στον ωκεανό. Ευλογημένοι είναι εκείνοι που οι καρδιές τους είναι γεμάτες με Θεία Αγάπη, και καμιά γήινη απόκτηση δεν μπορεί να συγκριθεί με αυτή.

ΣΤΡΟΦΗ 23

Οι αφοσιωμένοι Του Τον δοξάζουν, όμως ποτέ δεν αποκτούν πλήρη γνώση του Απείρου'
Όπως οι ποταμοί που χύνονται μέσα στον ωκεανό, δεν γνωρί-

ζουν τα βάθη του.
Ακόμη και οι βασιλιάδες και οι αυτοκράτορες με σωρούς από πλούτη και απέραντη επικράτεια,
Δεν συγκρίνονται με ένα μυρμήγκι που είναι γεμάτο με την αγάπη του Θεού.

Η δημιουργία του Θεού είναι απεριόριστη. Πολλοί προσπάθησαν να βυθομετρήσουν το μυστήριό της, όμως κανείς δεν μπορεί να γνωρίσει Εκείνον, αν δεν φτάσει στο ύψος Του. Η ψυχή βλέπει το Θεό όταν μπει στο «Σατσ Καντ», το ανώτατο από τα πνευματικά επίπεδα. Πώς μπορεί να είναι αλλιώς; Πώς μπορεί να δει κανείς αυτό που είναι αγνό πνεύμα με αυτά τα υλικά μάτια; Πρέπει κανείς να ανυψωθεί με τα φτερά του Λόγου, και μπορεί κανείς να το κάνει αυτό, μόνο μέσω τής Χάρης Του.

ΣΤΡΟΦΗ 24

Ατέλειωτοι είναι οι έπαινοί Του, ατέλειωτες οι λέξεις των εγκωμίων Του.
Ατέλειωτα τα έργα Του και ατέλειωτα τα δώρα Του'
Ατέλειωτο το όραμά Του,, και ατέλειωτη η έμπνευσή Του'
Ατέλειωτος και πέρα από κάθε νόηση είναι ο σκοπός Του,
Ατέλειωτη είναι η δημιουργία Του και ατέλειωτο το τέλος Της.
Ατέλειωτες οι με αγωνία αναζητήσεις του ανθρώπου για τα
όριά Του, αλλά τα όριά Του δεν μπορούν να βρεθούν.
Ατέλειωτος είναι Αυτός, και κανένας δεν γνωρίζει το τέλος
Του'
Όσο περισσότερα λέμε, τόσο περισσότερα Αυτός είναι'
Εκθειασμένος είναι ο Κύριος, και εκθειασμένη είναι η κατοικία
Του'
Ακόμη πιο εκθειασμένος είναι ο Ιερός Του Λόγος.
Αυτός που φτάνει στο ύψος Του,
Αυτός μόνο μπορεί να Τον δει.

Ω Νανάκ, Εκείνος μόνο γνωρίζει το μεγαλείο Του'
Και είναι μόνο το βλέμμα της χάρης Του, που μπορεί να μας ανεβάσει στο ύψος Του.

Η γενναιοδωρία Του είναι υπέρτατη. Όπως είναι Μεγαλόψυχος, στέλνει τα δώρα Του σε όλους το ίδιο είτε είναι καλοί είτε κακοί. Όλοι έχουν το μερίδιό τους, κανένας δεν αγνοείται. Αυτός μας γνωρίζει όλους, καλύτερα από εμάς τους ίδιους, και μας χαρίζει ό,τι είναι το καλύτερο για μας. Αλλά το μεγαλύτερο από τα δώρα Του είναι το δώρο του Αιώνιου Τραγουδιού. Όταν το απονείμει στον *άνθρωπο, με τη Χάρη Του, τον κάνει βασιλιά των βασιλιάδων.*

ΣΤΡΟΦΗ 25

Η φιλανθρωπία Του είναι πολλαπλή, και κανείς δεν μπορεί να την καταγράψει'
Αυτός είναι που δίνει τα πάντα, χωρίς να επιθυμεί τίποτε για ανταπόδοση'
Πολλοί είναι οι πολεμιστές, που είναι ζητιάνοι στην πόρτα Του,
Και πολλοί ακόμη, που ο αριθμός τους είναι πέρα από κάθε υπολογισμό'
Πολλοί είναι εκείνοι που κάνοντας κακή χρήση των δώρων Του, κυλιούνται μέσ' στο βόρβορο της φιληδονίας'
Πολλοί που ενώ δέχονται τα δώρα Του, αρνούνται Εκείνον'
Πολλοί οι ανόητοι που μόνο τρώνε και χαίρονται, αλλά δεν σκέπτονται το Δωρητή.
Και πολλοί είναι θλιμμένοι από πείνα, βάσανα και πόνο, που και αυτά είναι δικά Σου δώρα, ω Κύριε.
Η σκλαβιά και η σωτηρία έρχονται με τη δική Σου Θέληση'
Σε κανένα δεν πέφτει λόγος γι' αυτό.
Αν κανείς τολμήσει να αξιώσει διαφορετικά, αυτός σύντομα θα έχει λόγο να μετανιώσει για τη θρασύτητά του.
Αυτός γνωρίζει τα πάντα και δωρίζει ανάλογα.

Αλλά λίγοι είναι εκείνοι που το συνειδητοποιούν αυτό.
Ω Νανάκ, σ' αυτόν που χαρίζει το Δώρο Του του Ουράνιου Τραγουδιού, είναι βασιλιάς των βασιλιάδων.

Ο Νανάκ, σ' αυτό το εδάφιο αναφέρει για τη μοναδικότητα των ιδιοτήτων του Θεού. Όχι μόνο Αυτός είναι μοναδικός και απαράμιλλος, αλλά έτσι είναι και οι αντιβασιλιάδες Του (οι Διδάσκαλοι της Αλήθειας), που πουλούν το ανεκτίμητο εμπόρευμα του Ιερού Του Λόγου. Πολλοί έχουν ψάλλει τη δόξα Του και ακόμη και άλλοι αμέτρητοι, που θα έρθουν, μπορεί να κάνουν το ίδιο, όμως ο Παντοδύναμος έχει παραμείνει, παραμένει και θα παραμείνει ανείπωτος.

ΣΤΡΟΦΗ 26

Απαράμιλλες[1] είναι οι ιδιότητες Του και ανεκτίμητα τα μαργαριτάρια τους.
Απαράμιλλοι είναι ο έμποροί Του και ανεκτίμητα το εμπόρευμα και οι αποθήκες Του.
Απαράμιλλοι είναι οι πελάτες που έρχονται και ανεκτίμητα τα αγαθά που αγοράζουν.

Απαράμιλλη είναι η αγάπη Του και απαράμιλλοι εκείνοι που χάνουν τους εαυτούς τους μέσα σ' Αυτή.
Απαράμιλλος είναι ο Νόμος Του και απαράμιλλη η Αυλή Του, Απαράμιλλη η πλάστιγγα της δικαιοσύνης Του και απαράμιλλα τα σταθμά της.

1. Η λέξη που χρησιμοποιείται συνέχεια μέσα σ' αυτή τη στροφή στο πρωτότυπο είναι *Αμουλ.* **Είναι δύσκολο να αποδοθεί ακριβώς με μιά μόνο λέξη Αγγλική. Κατά λέξη σημαίνει** *ανεκτίμητος,* **αλλά συχνά χρησιμοποιείται με τη σημασία ασυμβίβαστος και** *απαράμιλλος* **κ.τ.λ. Επομένως, έχουν χρησιμοποιηθεί σ' αυτή τη μετάφραση και το ασυμβίβαστος και το απαράμιλλος αναλόγως.**

Απαράμιλλη είναι η γενναιοδωρία Του, απαράμιλλη η παραδοχή Του.
Απαράμιλλο το έλεος Του και απαράμιλλες οι προσταγές Του.
Πόσο απαράμιλλος! Πόσο απαράμιλλος! Ποιος μπορεί να Τον περιγράφει;
Οι αφοσιωμένοι Του ψέλνοντας τη δόξα Του βυθίστηκαν σε σιωπή,
Και το ίδιο και οι Βέδες, οι Πουράνα και οι σοφοί.
Οι Μπράχμα και οι Ίντρα, Τον υμνούν,
Και οι Γκόπι[1] και οι Γκοβίντ[1] κάνουν το ίδιο.
Ο Σίβα[2], και οι όσιοι Σίντχα[3] Τον υμνούν,
Όλοι οι θνητοί και οι αθάνατοι, όλοι υμνούν τη δόξα Του.
Αμέτρητοι μιλούν γι' Αυτόν, και
Αμέτρητοι πάνε να κάνουν μιά προσπάθεια, και ακόμη περισσότερο.
Αμέτρητοι που έφυγαν ενώ Τον υμνούσαν,
Όμως Αυτός ακόμη παραμένει και θα παραμείνει απερίγραπτος.
Ο άνθρωπος μπορεί να Τον δει μόνο όπως Αυτός αποκαλύπτει Τον Εαυτό Του σ' εκείνον,
Q Νανάκ! μάθε ότι Αυτός είναι ο μόνος Αληθινός.
Και εκείνοι που αξιούν πως Τον καταλαβαίνουν,
Αυτοί είναι σίγουρα οι πιο ανόητοι άνθρωποι.

Ο Νανάκ τώρα σκιαγραφεί σε πολύ λυρική γλώσσα την εικόνα του Θεού που κοιτάζει από την κατοικία Του τις πολλές Του δημιουργίες, που υποκλίνονται μπροστά Του με σεβασμό.

ΣΤΡΟΦΗ 27

Πόσο θαυμαστή είναι η πύλη Σου: πόσο θαυμαστό το μέγαρό Σου,

1 **Γκόπι ή οι γαλατούδες - οι μυθικές θαυμάστριες του Θεού Κρίσνα ή Γκοβίντ, που λεγόταν πως ήταν ακούραστες στο να ψέλνουν τη δόξα Του.**
2. **Σίβα: Μιά σπουδαία Ινδική Θεότητα.**
3. **Σίντχα: Πειθαρχημένες ψυχές, δηλ. σοφοί και προφήτες.**

Από όπου Συ κοιτάζεις τη μεγάλη Σου δημιουργία.
Αμέτρητα τα όργανα και οι αρμονίες που παίζουν εκεί μέσα,
Αμέτρητα τα μέτρα, αμέτρητοι οι τραγουδιστές που υμνούν τη δόξα Σου.
Τα στοιχεία - Αέρας, Νερό και Φωτιά - Σε υμνούν, και Εσένα υμνεί ο βασιλιάς του Θανάτου και οι άγγελοι[1] Του που καταγράφουν
Εσένα υμνούν οι θεοί και οι θεές που η ομορφιά τους είναι δικό Σου έργο.
Εσένα υμνούν ο Σίβα, ο Μπράχμα και παρόμοια και ο Ιντρα από το θρόνο του.
Εσένα υμνούν οι Σίντχα στο διαλογισμό τους, και οι Σαντού στη θεώρησή τους.
Εσένα υμνούν οι ασκητές, οι δίκαιοι κι οι ευχαριστημένοι' και όχι λιγότερο οι ήρωες.
Εσένα υμνούν οι μορφωμένοι παντί κι οι ρίσι από αιώνα σε αιώνα απαγγέλνοντας από τις ιερές Βέδες.
Εσένα υμνούν οι νύμφες που σκλαβώνουν την καρδιά, στον ουρανό, στη γη και τους κάτω κόσμους.
Εσένα υμνούν οι πολύτιμοι λίθοι Σου (οι Άγιοι) και οι εξήντα οκτώ τόποι προσκυνήματος.
Εσένα υμνούν οι ισχυροί πολεμιστές, οι ήρωες μεγάλης ανδρείας, και όλα τα ζωντανά πλάσματα[2].

'Ντάραμ Ρατζ: **Αυτός** *που* **κρατά το Νόμο που απονέμει δικαιοσύνη στις ψυχές μετά που έχουν αφήσει το σώμα, σύμφωνα με τις πράξεις τους, των οποίων η καταγραφή γίνεται από τους** *Τσιτρ* **και Γκ***ουπτ,* **τους δύο αγγέλους που καταγράφουν.**

[2] *Κχάνι:* **Ο Νανάκ εδώ αναφέρεται στις τέσσερις Κχάνι ή κατηγορίες των ζωντανών πλασμάτων σύμφωνα με τον τρόπο της γέννησής τους, δηλ.:**

(1) Αντάζ.' εκείνα που γεννιούνται από αυγά, όπως τα πουλιά, τα φίδια, τα ψάρια κ.τ.λ.

(2) *Τζεράζ:* **εκείνα που γεννιούνται από σπέρμα όπως οι άνθρωποι και τα ζώα.**

(3) *Ουτμπχούζ:* **εκείνα που ξεφυτρώνουν από σπόρους, όπως τα δένδρα, οι θάμνοι κα τα λαχανικά.**

(4) *Σετάτζ:* **εκείνα που βγαίνουν μέσα από τον ίδρωτα, τη βρωμιά κ.τ.λ., όπως οι ψείρες και τα σκουλήκια, κ.τ.λ.**

Εσένα υμνούν ο γήινες περιοχές, οι ουρανοί και τα σύμπαντα που δημιουργήθηκαν και υποβαστάζονται από Σένα.
Εκείνοι που Σε ευχαριστούν υμνούν επίσης τη δόξα Σου και είναι εμποτισμένοι με την αγάπη Σου και την αφοσίωση σε Σένα.
Και υπάρχουν ακόμη κι άλλοι αμέτρητοι που Σε υμνούν, τους οποίους δεν μπορεί κανείς ούτε να τους θυμηθεί,
Όλοι βρίσκονται πέρα από τη γνώση του Νανάκ.
Αυτός είναι, και είναι ο μόνος, ο παντοτινά σε ύπαρξη Κύριος. Αυτός είναι η Αλήθεια και αληθινό είναι το ιερό Του Νάαμ. Αυτός είναι, και θα υπάρχει παντοτινά.
Αυτός που δημιούργησε όλες τις δημιουργίες ποτέ δεν θα φύγει, και αν οι κόσμοι καταστραφούν.
Αυτός που έκανε τη φύση με τα πολλά της χρώματα και τα πολλά της σχήματα, φροντίζει για το δικό Του χειροτέχνημα, όπως αρμόζει στο Μεγαλείο Του.
Αυτός είναι ο Υπέρτατος Κύριος και κάνει ό,τι Αυτός επιθυμεί, Αυτός είναι ο Βασιλιάς των βασιλιάδων, ο Παντοδύναμος Κύριος,
Και εμείς, Ω Νανάκ, πρέπει μόνο να διαμένουμε σύμφωνα με τη Θέληση Του.

Ο Νανάκ, επιστρέφοντας τώρα από τη θεώρηση Του Παντοδύναμου, συγκεντρώνεται στο είδος της ζωής που απαιτείται για να φτάσει κανείς την πόρτα Του.

Κατά τη διάρκεια της εποχής του, ο Ινδουισμός είχε κατασταλάξει απλώς και μόνο στον φανατικό διαχωρισμό των κοινωνικών τάξεων και την αυστηρή τήρηση των θρησκευτικών τύπων. Οι ιεροτελεστίες παρέμειναν, αλλά το πνεύμα είχε χαθεί. Ο κόσμος θεωρείτο η ρίζα όλου του κακού, και το να γίνει κανείς ένας γιόγκι και να ακολουθεί ορισμένη σειρά ασκήσεων θεωρείτο το μοναδικό μέσο για τη σωτηρία.

Ο Νανάκ δείχνει την ανεπάρκεια μιας τέτοιας άποψης και

τονίζει ότι είναι η εσωτερική πειθαρχία και όχι ο εξωτερικοί κώδικες που φέρνουν την αληθινή πνευματική πρόοδο. Αντί για τα ξύλινα σκουλαρίκια και το σακίδιο του επαίτη των γιόγκι, αυτός συστήνει την ευχαρίστηση, τον αυτοσεβασμό και την προσπάθεια' αντί για το πασάλειμμα του σώματος με στάχτη, το μανδύα και το ραβδί τους, συστήνει συνεχή διαλογισμό, προετοιμασία για το θάνατο και την άγκυρα των διδαγμάτων ενός ζωντανού Διδασκάλου. Η σωτηρία δεν είναι το μονοπώλιο των επονομαζόμενων γιόγκι. Αυτή είναι δυνατό να γίνει μόνο με μιά ειδική πνευματική κατάσταση και εκείνοι που την κατορθώνουν, ακόμη και αν δεν είναι γιόγκι, μπορεί να φτάσουν τον Ανώτατο: και αντίθετα εκείνοι που εξωτερικά είναι γιόγκι αλλά έχουν αποτύχει να επιτύχουν αυτή την κατάσταση μπορεί ποτέ να μη φτάσουν στην πόρτα του Θεού. Αυτή η πνευματική κατάσταση, όχι μόνο απαιτεί την αυστηρή εσωτερική πειθαρχία, αλλά ορίζει μιά καθολική άποψη πάνω στη ζωή - μιά άποψη που θεωρεί κανείς όλους ως ίσους και βλέπει το χέρι Του στα πάντα.

ΣΤΡΟΦΗ 28

Ας είναι η ευχαρίστηση τα σκουλαρίκια σου,
Και η προσπάθεια για το Θείο και ο σεβασμός για τον Ανώτατο Εαυτό να είναι το σακίδιο σου,
Και συνεχής διαλογισμός σ' Εκείνον να είναι οι στάχτες σου.
Ας είναι η προετοιμασία για το θάνατο ο μανδύας σου,
Και ας είναι το σώμα σου όπως μιας αγνής παρθένου.
Ας είναι τα διδάγματα του Διδασκάλου το ραβδί που στηρίζεσαι.
Η ανώτατη θρησκεία' είναι το να ανυψωθεί κανείς στην Παγκόσμια Αδελφοσύνη[2],
Πάντοτε, να θεωρείς όλα τα πλάσματα ως ίσα σου.

' *Αα-εε Πάνθι:* **Είναι η ανώτατη αίρεση των γιόγκι.**

2 *Σαγκάλ Τζαμάτι:* **Η τάξη χωρίς τάξη ή η τάξη χωρίς καμιά διάκριση μεταξύ σπουδαστή και σπουδαστή, με νέους από όλες τις αιρέσεις και όλες τις θρησκευτικές πίστεις, που συνδέονται μαζί με αγάπη και καλή θέληση, και κάθονται μαζί στα πόδια ενός Διδασκάλου.**

Κατάκτησε το νου σου, γιατί νίκη του εαυτού είναι νίκη του κόσμου.
Ζήτω[1], Ζήτω, σ' Εκείνον μόνο,
Τον Πρωταρχικό, τον .Αγνό, τον Αιώνιο, τον Αθάνατο, και τον Αναλλοίωτο σε όλους τους αιώνες.

 * *

Συνεχίζοντας την αντικατάσταση των εξωτερικών ασκήσεων των γιόγκι με την εσωτερική πνευματική πειθαρχία, ο Νανάκ συστήνει ότι πρέπει να κάνουμε τη Θεία γνώση την τροφή μας (Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος), να εγχαράξουμε στο νου μας την φιλανθρωπία και την φιλευσπλαχνία, και να συντονιστούμε με τη Μουσική του Θείου Λόγου.

Ο Νανάκ προλέγει-επίσης τους κινδύνους που βρίσκονται στο πνευματικό ταξίδι. Δεν είναι μόνο ο πλούτος εμπόδιο, αλλά *και η δύναμη που κερδίζει κανείς με την αυτοπειθαρχία και η μερική πνευματική επίτευξη μπορεί να γίνουν εμπόδια στο δρόμο για πιο πλήρη πραγμάτωση. Αρχίζει κανείς να ασκεί αυτές τις υπερφυσικές δυνάμεις και, απορροφημένος ο ' αυτές, έχει τάση κανείς να ξεχάσει τον πραγματικό στόχο. Ο Νανάκ, γι ' αυτό το λόγο, μας προειδοποιεί γι ' αυτή τη δυνατότητα. Μιας και έχουμε αρχίσει το ταξίδι προς το Θεό, δεν πρέπει να αναπαυθούμε, να ταλαντευόμαστε ή να περιπλανιόμαστε στο Δρόμο.*

ΣΤΡΟΦΗ 29

Ας είναι η Θεία Γνώση ο άρτος σου'.
Ας είναι η Ευσπλαχνία ο τροφοδότης σου.[1]

[1] *Αα-ντες:* **Είναι μιά σύνθετη λέξη που αποτελείται από τη λέξη** *Ααντι* **(ο πρωταρχικός) και** *Έες* **(Θεός). Είναι ένας τύπος χαιρετισμού μεταξύ των Γ ιόγκι.**

Ας είναι η Θεία Μουσική που πάλλει μέσα σε όλους η σάλπιγγά σου.[1]
Αυτός είναι ο μοναδικός Κύριος[2] και έχει χορδίσει τη δημιουργία σύμφωνα με τη Θέλησή Του.
Ο Πλούτος[3] και οι υπερφυσικές δυνάμεις[4] μας αποξενώνουν από τον Κύριο.
Ο κόσμος συνεχίζεται πάνω στις δύο αρχές της Ένωσης και του Χωρισμού[5],

' Η αναφορά εδώ είναι για τα συμβολικά τελετουργικά των γιόγκι. Όταν το φαγητό τους είναι έτοιμο, ο τροφοδότης ηχεί μιά σάλπιγγα για να φωνάξει όλους τους γιόγκι να πάρουν μέρος σ' αυτό. Ο Νανάκ, απευθυνόμενος σ' αυτούς, καλεί όλους να έρθουν στο στόχο τους και να γευθούν τη Θειότητα, ή τον άρτο της Ζωής, με την επικοινωνία με τον Ιερό Λόγο που ηχεί μέσα σε όλους καλώντας τους πιστούς στο πνευματικό συμπόσιο.

[2] *Ναθ:* **Οι γιόγκι υποκλίνονται στον Γκόρακχ Ναθ, το Δάσκαλό τους. Αλλά ο Νανάκ τους συμβουλεύει να έχουν μόνο ένα Ναθ ή Διδάσκαλο που ελέγχει ολόκληρη τη δημιουργία.**

[3] *Ριντχ:* **Σημαίνει πλούτος.**

[4] *Σιντχ:* **Η λέξη που χρησιμοποιείται στο πρωτότυπο είναι Σιντχ δηλ. εισιληρώνω. Γενικά χρησιμοποιείται για να υποδηλώσει την κυριαρχία Υπερφυσικών Δυνάμεων. Ο Νανάκ αποδοκιμάζει όχι μόνο τον πλούτο, αλλά επίσης και την άσκηση αυτών των δυνάμεων ως εμπόδιο στο Μονοπάτι προς τον Ανώτατο.**

[5] *Σαντζόγκ και Βιτζόγκ:* **Αυτοί είναι όροι που χρησιμοποιούνται στο πρωτότυπο κείμενο και αντιπροσωπεύουν τις δίδυμες αρχές του χωρισμού και της ένωσης, με τις οποίες εκτελείται το παιχνίδι του Κυρίου. Με διάταγμα του Κυρίου, ο Ανθρωπος καθώς χωρίστηκε από Εκείνον γεννήθηκε στον κόσμο της δράσης. Εδώ- παρασύρεται στο ανθρώπινο σφάλμα τού να προσκολλάται στα αισθητικά φαινόμενα του κόσμου. Όσο παραμένει ενήμερος της Θειότητας που είναι διάχυτη μέσα στον κόσμο, κινείται και έχει την ύπαρξή του μέσα σ' Εκείνον. Αλλά όταν το μικρό του εγώ τον αποκόπτει από τον Κύριο και επιβάλλει την ανεξαρτησία του και παίρνει το ρόλο ενός δραστήριου πράκτορα, αυτός χωρίς να το γνωρίζει παγιδεύεται στη μετεμψύχωση ή στον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Στη φυσική ζωή υποφέρει πόνους και αθλιότητες ωσότου αναγεννιέται από την έμφυτη επιθυμία του για ειρήνη, και εργάζεται γι' αυτή. Αυτό τον οδηγεί στο να αναζητήσει να ξαναενωθεί με το Δημιουργό, την πηγή της Αιώνιας Χαράς και της Ειρήνης.**

Αλλά αν δεν υπήρχε αυτό το αξίωμα μέσα στον ' Ανθρωπο για την ανάσταση ή επανένωση, δεν θα υπήρχε κανένα πνευματικό ξύπνημα και καμιά πνευματική πρόοδος και το ισχυρό παιχνίδι του κόσμου θα έφθανε στο μηδέν. Ετσι οι δίδυμες αρχές του *Βιτζόγκ* **(του χωρισμού από τον Κύριο) και της** *Σαντζόγκ* **(η έμφυτη επιθυμία για επανένωση με Εκείνον), ελέγχουν την κίνηση του κόσμου.**

«Οι καρδιές μας δεν βρίσκουν ανάπαυση, ωσότου αναπαυθούμε σε Σένα.» - *Άγιος Αυγουστίνος*

Και όλοι παίρνουν το μερίδιό τους, όπως Αυτός προστάζει.
Ζήτω, Ζήτω , σ' Εκείνον μόνο
Τον Πρωταρχικό, τον Αγνό, τον Αιώνιο, τον Αθάνατο, και τον Αναλλοίωτο σε όλους τους αιώνες.

Ο *Νανάκ στρέφει τώρα την προσοχή του από το μέσο της σωτηρίας, στην εργασία της δημιουργίας του Θεού. Το σύμπαν κινείται πάνω στις τρεις αρχές που αντίστοιχα φροντίζουν να δημιουργούν, να συντηρούν και να καταστρέφουν. Όλες αυτές οι αρχές εργάζονται σύμφωνα με την Θέλησή Του και είναι μόνον οι πράκτορές Του. Αλλά αν και ο Θεός παρακολουθεί αυτούς τους πράκτορες, αυτοί παράδοξα δεν μπορούν να γνωρίσουν Εκείνον που είναι ο Υποκειμενικός και ο Χωρίς Μορφή, εφόσον αυτοί είναι μέρος της αντικειμενικής δημιουργίας.*

ΣΤΡΟΦΗ 30

Η Μεγάλη Μητέρα[1], συλλαμβάνοντας γέννησε τρεις αντιβασιλιάδες
Ο πρώτος δημιουργεί, ο δεύτερος συντηρεί και ο τρίτος καταστρέφει.
Ο,τι εκείνος επιθυμεί, αυτοί εκτελούν,
Αυτοί εργάζονται κάτω από τη Θέλησή Του.

[1] **Μάεε. Αυτή η λέξη στο πρωτότυπο, μπορεί να σημαίνει και Μητέρα και** *Μάγια* **(απατηλή ύλη). Ο Νανάκ, αναφερόμενος και στις δύο έννοιες, θεωρεί τη** *Μάγια* **ως μιά μητέρα που γέννησε τρεις γιούς, που συμβολίζουν τις τρεις αρχές που συντηρούν την επικράτεια της. Αυτές είναι οι τρεις θεότητες που αντιπροσωπεύουν την Τριάδα:** *Μπράχμα, Βισνού* **και** *Σίβα,* **ο δημιουργός, ο συντηρητής και ο καταλύτης αντίστοιχα' αλλά όλοι εργάζονται μόνο κάτω από τη Θέλησή Του, χωρίς να μπορούν να πουν τίποτα. Γι' αυτό, ο Νανάκ διατάσσει τη λατρεία μόνο του Ύψιστου και όχι στους θεούς και στις θεές κατώτερης τάξης.**

Αλλά μεγάλο το θαύμα, αν και Εκείνος τους παρακολουθεί,
αυτοί δεν Τον βλέπουν.
Ζήτω, Ζήτω σ’ Εκείνον μόνο,
Τον Πρωταρχικό, τον Αγνό, τον Αιώνιο, τον Αθάνατο και τον
Αναλλοίωτο σε όλους τους αιώνες.

***

Και τώρα ο Νανάκ, ακόμα μιά φορά, επιστρέφει στον Παντοδύναμο Δημιουργό. Αυτός έχει την εκθειασμένη κατοικία Του στα διάφορα επίπεδα όλης της δημιουργίας. Οτιδήποτε διευθετήσεις έχει κάνει, είναι τελικές και ανέκκλητες. Αυτός έκανε διαρκείς νόμους σε όλες τις σφαίρες που βάζουν σε κίνηση τη δημιουργία. Αυτός είναι η Αναλλοίωτη Μονιμότητα.

ΣΤΡΟΦΗ 31

Αυτός κατοικεί μέσα σε όλα τα επίπεδα της δημιουργίας.
Και έχει σ' αυτά τις πλουσιοπάροχες αποθήκες, που είχαν
εφοδιαστεί μόνο μιά φορά και δεν χρειάζεται να ξαναγεμίσουν,
Οτιδήποτε εμείς λαβαίνουμε, το λαβαίνουμε με το δικό Του
διάταγμα.
Είναι Εκείνος που έχει δημιουργήσει τη δημιουργία Του,
Και είναι Εκείνος που τη φροντίζει
Ω Νανάκ! τα έργα του Αληθινού είναι γνήσια[1]

'Γενικά οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν ότι ο κόσμος είναι απλώς μιά χίμαιρα, ένα όνειρο με καμιά πραγματικότητα σ' αυτό. Αυτή η δοξασία είναι προφανώς βασισμένη στην παροδική φύση όλων των κοσμικών φαινομένων. Τα πάντα εμφανίζονται σαν ένα μετέωρο που αστράφτει για μιά στιγμή και μετά εξαφανίζεται. ΓΓ αυτό, συζητιέται ότι η εδώ παραμονή του ανθρώπου δεν είναι τίποτε περισσότερο από ένα όνειρο. Αλλά, λέει ο Νάνακ, όπως ο Κύριος είναι Αληθινός, και τα λόγια Του επίσης πρέπει να είναι αληθινά, και η δημιουργία Του δεν είναι απλώς αυταπάτη αλλά η ιερή Του κατοικία.

Ο Νανάκ το έχει πει πολύ όμορφα κάπου αλλού:

«Αυτός ο κόσμος είναι η κατοικία του Αληθινού, και ο Αληθινός κατοικεί μέσα σ' αυτή».

Ζήτω, Ζήτω σ' Εκείνον μόνο,
Τον Πρωταρχικό, τον Αγνό, Τον Αιώνιο, τον Αθάνατο και τον Αναλλοίωτο σε όλους τους αιώνες.

* * *

Αλλά, *η επικοινωνία με το Νάαμ εμποδίζεται από τις γήινες επιθυμίες που έλκουν τις καρδιές μας' και μας οδηγούν μακριά από την υποκειμενική Αλήθεια στον εξωτερικό κόσμο. Πώς μπορεί λοιπόν κανείς να υπερνικήσει αυτές τις επιθυμίες; Ο* Νανάκ ορίζει ότι ο τρόπος είναι μέσω του «Σιμράν» ή της *συνεχής ενθύμησης του Κυρίου. Και άλλοι άγιοι και σοφοί έχουν πει το ίδιο πράγμα. Με το θέμα του Σιμράν έχουμε ασχοληθεί με περισσότερες λεπτομέρειες στην εισαγωγή.*

Υπάρχουν δυο δυνάμεις που εργάζονται μέσα στον άνθρωπο: οι «Πράνα» ή το κινητήριο ρεύμα και το πνευματικό ή το αισθητήριο ρεύμα. Πολλοί γιόγκι, προσπαθώντας να φθάσουν τον Ύψιστο, προσπάθησαν να αποσύρουν και τα δύο αυτά ρεύματα. Αλλά, οι Διδάσκαλοι (μεταξύ τους και ο Γκουρού Νανάκ) δίδαξαν ότι δεν είναι ανάγκη να έχουμε στον έλεγχό μας τις «Πράνα». Μπορεί κανείς να αποσύρει το αισθητήριο ρεύμα χωρίς να αγγίξει τις «Πράνα», μέσω του «Σιμράν» και με το να προσηλώσει την προσοχή του πίσω από τα μάτια, στην έδρα της ψυχής. Μιας και αποσύρει κανείς ολόκληρο το αισθητήριο ρεύμα (το σώμα συνεχίζει να λειτουργεί κανονικά σε ό,τι αφορά την αναπνοή, τη χώνευση και την κυκλοφορία κ.τ.λ.) σ' αυτό το σημείο, η ψυχή μπορεί να ταξιδέψει πέρα στο πνευματικό μονοπάτι. Αυτός είναι ένας εύκολος και φυσικός τρόπος.

Ο Διδάσκαλος λέει:

«Ω Νανάκ, μάθε να αποσύρεις το ρεύμα-Ζωής ενώ είσαι ζωντανός,

Μάθε να ασκείς μιά τέτοια γιόγκα.»

Επίσης,

«Μάθετε να πεθαίνετε έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε.» - Ιερό Ευαγγέλιο.

Είναι αυτή η τεχνική της απόσυρσης που ο Γκουρού Νανάκ αναφέρει σ' αυτή τη στροφή, αν και δεν την αναλύει λεπτομερώς, όπως το έχει κάνει αυτό αλλού μέσα στα διδάγματά του. Αυτός επίσης επαναλαμβάνει ότι για να κατορθώσει κανείς τη σωτηρία μέσω του Νάαμ, δεν χρειάζεται μόνο προσπάθεια αλλά επίσης τη Χάρη και τη Θέλησή Του.

ΣΤΡΟΦΗ 32

Ας αυξηθεί η μιά γλώσσα σε εκατό χιλιάδες, όχι, ακόμη είκοσι φορές περισσότερο,
Και καθεμιά τους ας ψάλλει ατέλειωτα το ιερό Του όνομα.
Σ' αυτό το δρόμο είναι τα σκαλοπάτια που οδηγούν προς το Θεό', και άμα τον ανέβει κανείς γίνεται ένα με Εκείνον.
Ακούγοντας για τους Ουρανούς, ακόμη και τα σκουλήκια φιλοδοξούν να τους φτάσουν,
Μη γνωρίζοντας ότι η σωτηρία έρχεται μόνο μέσω της Χάρης Του,[1] [2]
Και αυτοί που λένε διαφορετικά, είναι ματαιόδοξοι, φλύαροι και ψεύτες.

 * *

Με την ιδέα της ανάγκης για τη Χάρη Του και τη Θέλησή Του για τη σωτηρία του ανθρώπου, ο Νανάκ παρατηρεί ότι και σε άλλα θέματα επίσης - πραγματικά στα πάντα - η Θέλησή Του είναι το παν.

[1] *Εκις: Ο* **όρος που χρησιμοποιείται στο πρωτότυπο κείμενο είναι** *Εκις* **ή** *Εκ-ις: Εκ* **σημαίνει ένα και** *Ις* **σημαίνει Θεός, δηλ. ενότητα με το Θεό ή ένωση με το Μοναδικό Θεό.**

[2] **Ξανά, ο Νανάκ, τονίζει ότι για τη σωτηρία, δεν χρειαζόμαστε μόνο προσπάθεια αλλά επίσης τη Χάρη Του και τη Θέλησή Του.**

ΣΤΡΟΦΗ 33

Δεν έχεις καμιά δύναμη να μιλάς ή να μένεις σιωπηλός,
Καμιά δύναμη να ζητάς ή να δίνεις.
Δεν έχεις καμιά δύναμη πάνω στη ζωή ή στο θάνατο,
Καμιά δύναμη πάνω στον πλούτο ή την κατάστασή σου για τα οποία συ είσαι πάντοτε ανήσυχος.
Δεν έχεις καμιά δύναμη πάνω στο πνευματικό ξύπνημα,
Καμιά δύναμη να γνωρίσεις την Αλήθεια, ή να κατορθώσεις τη δίκιά σου σωτηρία.
Αυτός που νομίζει ότι έχει τη δύναμη, ας προσπαθήσει.
Ω Νανάκ! κανένας δεν είναι σε υψηλή ή ταπεινή κατάσταση, παρά με τη Θέλησή Του.

Από δω αρχίζει το τελικό μέρος του Τζαπ Τζι. Σ' αυτό, ο Νανάκ δίνει μιά σύντομη επισκόπηση των διαφόρων πνευματικών βασιλείων που η ψυχή έχει να διασχίσει κατά το ταξίδι της προς την Πατρίδα της. Αυτά είναι πέντε τον αριθμό:

(1) Νταρμ Καντ ή το Βασίλειο της Δράσης
(2) Τζιάν Καντ ή το Βασίλειο της Γνώσης
(3) Σαρμ Καντ ή το Βασίλειο της Έκστασης
(4) Καρμ Καντ ή το Βασίλειο της Χάρης,
(5) Σατσ Καντ ή το Βασίλειο της Αλήθειας.

Το πρώτο είναι το Βασίλειο της Νταρμ, που η ψυχή πρέπει να το πραγματοποιήσει πλήρως προτού να μπορέσει να υψωθεί στο επόμενο ανώτερο πνευματικό επίπεδο πάνω από αυτό. Αυτό είναι το στάδιο όπου οι ενσωματωμένες ψυχές πρέπει να εργαστούν πλήρως ενήμερες ότι είναι Εκείνος που έκανε τα φαινόμενα του κόσμου με όλους τους αναλλοίωτους νόμους που δεσμεύουν όλους. Το νόμο της αιτίας και του αποτελέσματος κανένας δεν μπορεί να διαφύγει. Οτι σπέρνει ο άνθρωπος πρέπει και να θερίσει. Δεν υπάρχει κανείς έξω από την κυριαρχία Του.

Οι πράξεις των ανθρώπων πάνε μαζί τους μετά το θάνατό τους και ζυγίζονται στη ζυγαριά της Δικαιοσύνης του Θεού. Εκείνοι

που βρίσκεται πως υστερούν, στέλνονται για να κριθούν σύμφωνα με τις πράξεις τους. Το μόνο πράγμα που είναι δεκτό στην Αυλή Του είναι «η επικοινωνία και η άσκηση του Θείου Λόγου». Εκείνοι που αφοσιώνονται σ ' αυτόν, τιμούνται.

ΣΤΡΟΦΗ 34

Δημιουργώντας τη μέρα και τη νύχτα, τους μήνες και τις εποχές,
Τη φωτιά, τον αέρα, το νερό και τις υποχθόνιες περιοχές,
Στη μέση από όλα αυτά, Αυτός τοποθέτησε τη γη ως Νταρμ Καντ ή την παλαίστρα της δράσης.
Και έβαλλε να κατοικούν εκεί πλάσματα με πολλά χρώματα και πολλά σχήματα,
Πλάσματα για τα οποία δεν υπάρχει αρίθμηση.
Όλοι κρίνονται ανάλογα με τις πράξεις τους.
Γιατί αληθινός είναι ο Κύριος και άσπιλος ο Νόμος Του.
Εκείνοι που γίνονται δεκτοί σ' Εκείνον τιμούνται στην Αυλή
Του.
Και είναι μόνο μέσω της Χάρης Του που μπορεί κανείς να κερδίσει αυτή τη διάκριση.
Οι ατελείς γίνονται τέλειοι εκεί,'
Ω Νανάκ! Είναι εκεί που το μυστήριο αποκαλύπτεται.

Ο *Νανάκ, σ' αυτή τη στροφή περιγράφει την απέραντη διεύρυνση του ορίζοντα της ψυχής όταν αυτή μπαίνει στο*

' Οι τελευταίες δύο σειρές έχουν κατά κανόνα εξηγηθεί από τους διαφόρους ερμηνευτές, πως αναφέρει ότι ο αληθινός και ο ψεύτης εκεί γνωρίζονται και δεν μπορούν πια να εξαπατούν. Αλλά αυτό δεν φαίνεται να στέκει καθώς προφανώς αγνοεί το γεγονός ότι οι γραμμές ακολουθούν την αναφορά γι' αυτούς που τιμούνται από το Θεό και η μεταφορά τού *«άγουρος και ώριμος»* **υποθέτει μάλλον ανωριμότητα και ωριμότητα, παρά ψευτιά και αλήθεια.**

«Τζίάν Καντ» ή το Βασίλειο της Γνώσης. Εδώ ο αφοσιωμένος βλέπει την πολυποίκιλη φύση με όλα τα δημιουργημένα πράγματα. Εδώ αρχίζει να ακούει τους εκστατικούς τόνους του Μελωδικού Τραγουδιού να αντηχούν μέσα σε όλη τη δημιουργία. Εδώ αισθάνεται υπερβολική χαρά στην αντίληψη της Φύσης με τους αναλλοίωτους νόμους της, τις άπειρες μορφές της και φαινόμενα, τις πολυποίκιλες δημιουργίες και τις πολλαπλές ευλογίες που βρίσκει.

ΣΤΡΟΦΗ 35

Αυτά για το Βασίλειο της Ντάρμα'
Και τώρα το Τζίαν Καντ, το Βασίλειο της Γνώσης'
Αμέτρητα τα στοιχεία του, αέρας, νερό και φωτιά,
Και αμέτρητοι οι Κρίσνα και οι Σίβα,
Και αμέτρητοι οϊ Μπράχμα που διαμορφώνουν διάφορες δημιουργίες με αμέτρητες μορφές και αμέτρητες αποχρώσεις.
Αμέτρητα τα Πεδία της Δράσης[1], αμέτρητα τα χρυσά βουνά[2],
Και αμέτρητοι οι Ντρού[3] που διαλογίζονται εκεί.
Αμέτρητοι οι Ίντρα, αμέτρητοι οι ήλιοι και οι σελήνες, και αμέτρητες οι γήινες και αστρικές περιοχές'
Αμέτρητοι οι Σίντχα, οι Βούδες και οι Ναθ, και αμέτρητοι οι θεοί και οι θεές.
Αμέτρητοι οι Ντανού[4] και οι Σοφοί, και αμέτρητοι οι διακοσμημένοι ωκεανοί.
Αμέτρητες οι πηγές της δημιουργίας, αμέτρητες οι αρμονίες, αμέτρητοι εκείνοι που τις ακούν,

' *Καρμ Μπούμι:* **Ενας τόπος όπου είναι προικισμένος κανείς με ελεύθερη θέληση, και δρέπει τους καρπούς των πράξεών του. Αυτός ο κόσμος ονομάζεται Καρμ Μπούμι γιατί βασιλεύει εδώ η αρχή της δράσης και αντίδρασης ή της αιτίας και του αποτελέσματος.**

2 *Σούμερ:* **Το χρυσό βουνό που βλέπουν οι αφοσιωμένοι σ' αυτό το πνευματικό επίπεδο.**

3 *Ντρου:* **Ένας άγιος παροιμιώδης για τον σταθερό διαλογισμό του.**

4 *Ντανού:* **Ημίθεοι.**

Και αμέτρητοι οι αφοσιωμένοι του Λόγου,
Χωρίς τέλος και ατέλειωτο, Ω Νανάκι αυτό το Βασίλειο.

***

Από την περιγραφή του Τζίαν Καντ ή του Βασιλείου της Γνώσης, ο Νανάκ προχωρεί για να περιγράφει το «Σαρμ Καντ» ή το Βασίλειο της Έκστασης. Εδώ τα πάντα είναι γοητευτικώς όμορφα και θαυμαστώς παράξενα, και οι λέξεις δεν έχουν καμιά σημασία. Είναι εδώ που η ψυχή αιθεριοποιείται από τη δύναμη του Λόγου και έχει κανείς διόραση στην πραγματική φύση των πραγμάτων.

ΣΤΡΟΦΗ 36

Η Θεία Γνώση φωτίζει όλους στο Βασίλειο της Γνώσης,
Ενώ οι Θείες συμφωνίες παίζουν ατέλειωτη μουσική, και η
Χαρά και η Μακαριότητα βασιλεύουν υπέρτατα,
Μετά, είναι το Βασίλειο της Έκστασης, όπου ο Λόγος είναι
μαγευτικός.
Το καθετί που δημιουργήθηκε εδώ είναι θαυμαστώς παράξενο,
και πέρα από κάθε περιγραφή,
Οποιοσδήποτε προσπαθήσει να το περιγράφει, πρέπει να
μετανιώσει για την τρέλλα του.
Εδώ ο νους, η λογική και η νόηση αιθεριοποιούνται, ο εαυτός έρχεται στον εαυτό του και αναπτύσσει την οξύνοια των θεών και των σοφών.

Στο Βασίλειο της Χάρης, ο άνθρωπος υψώνεται πάνω από τα εξαφανιζόμενα θέλγητρα του φαινομενικού κόσμου. Βλέπει όλη τη φύση να στέκεται πειθήνια για να εξυπηρετήσει στα Πόδια του Θεού. Ο Λόγος Του εξαγνίζει την ψυχή από τις αμαρτίες και ξυπνά τις κοιμισμένες ενέργειες μέσα σ ' αυτή. Η ύλη δεν τυφλώνει πια την εσωτερική όραση. Γι' αυτόν, ο Κύριος διαπερνά παντού και είναι τώρα σε πλήρη συνείδηση Εκείνου.

Εδώ έρχεται κανείς πρόσωπο με πρόσωπο με το Λόγο στην αγνή Του υπόσταση. Και αυτός τώρα γνωρίζει τον εαυτό του και την αληθινή του καταγωγή, γιατί βλέπει τον εαυτό του ότι είναι από την ίδια ουσία με αυτή του Θεού.

Τελικά, η προσκυνήτρια ψυχή φτάνει το Σατσ Καντ ή την Κατοικία της Αλήθειας. Εδώ πραγματοποιείται η πλήρης Ενότητα και βλέπει όλα τα σύμπαντα να λειτουργούν σύμφωνα με τη Θέλησή Του με αφοσιωμένο δέος και λατρεία. Ακόμη και η ενθύμηση ενός τέτοιου οράματος είναι μακάρια, αλλά το ίδιο το όραμα είναι τέτοιο που κανένα μάτι δεν έχει ποτέ δει, η καρδιά δεν μπορεί να συλλάβει και η γλώσσα δεν μπορεί να περιγράφει.

ΣΤΡΟΦΗ 37

Ακόμη υψηλότερα βρίσκεται το Καρμ Καντ, το βασίλειο της Χάρης, εδώ ο Λόγος είναι το παν, και δεν επικρατεί τίποτε άλλο.
Εδώ κατοικούν οι πιο γενναίοι των γενναίων, οι κατακτητές του νου, γεμάτοι από Θεία αγάπη,
Εδώ κατοικούν οι αφοσιωμένοι με ασύγκριτη αφοσίωση όπως της Σίτα[1]
Φωτισμένοι με ανείπωτη ομορφιά,
Όλες οt καρδιές γεμάτες από Θεό, ζουν πέρα από τα όρια του θανάτου και της απατηλότητας[2].
Εδώ κατοικούν οι Μπαγκάτ ή Σοφοί που έλκονται από όλες τις περιοχές,
Οι οποίοι χαίρονται μέσα στον Μοναδικό Αληθινό και ζουν σε συνεχή μακαριότητα.
Το Σατσ Καντ ή το Βασίλειο της Αλήθειας είναι η έδρα του Χωρίς Μορφή.
Εδώ Αυτός δημιουργεί όλες τις δημιουργίες, χαιρόμενος να

'*Σίτα:* **Η σύζυγος του Ράμα γνωστή για τη μεγάλη της αφοσίωση.**

2 Η λέξη απατηλότητα αναφέρεται εδώ για την απατηλότητα της μάγια ή ύλης.

δημιουργεί.
Εδώ υπάρχουν πολλές περιοχές, ουράνια συστήματα και σύμπαν-τα,
Που το να τα μετρήσει κανείς θα ήταν το να μετρήσει το αμέτρητο,
Εδώ, από τον Χωρίς Μορφή,
Τα ουράνια οροπέδια και όλα τα άλλα παίρνουν μορφή,
Προοριζόμενα όλα να κινούνται σύμφωνα με τη Θέλησή Του.
Αυτός που ευλογείται με αυτό το όραμα, χαίρεται στη θεώρησή του.
Αλλά, ω Νανάκ, τέτοια είναι η ομορφιά του που το να προσπαθήσει κανείς να το περιγράφει είναι να προσπαθήσει το αδύνατο[3]

Τώρα ο Νανάκ προτού τελειώσει, απαριθμεί τα προσόντα που προαπαιτούνται από ένα αφοσιωμένο για να επιτύχει στο πνευματικό μονοπάτι. Αυτός συνοψίζει αυτά τα προσόντα ως έξι τον αριθμό. Το πρώτο από αυτά είναι αγνότητα στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη. Αυτό είναι το πρώτο προαπαιτούμενο για το ξημέρωμα της Ανώτερης Ζωής και είναι η βάση πάνω στην οποία υψώνεται το οικοδόμημα της πνευματικότητας. Και ο Χριστός επίσης είπε: «Μακάριοι οι αγνοί τη καρδία διότι αυτοί θέλουσιν ιδεί τον Θεόν.» Η αγνότητα είναι πραγματικά, το κλειδί που ξεκλειδώνει την πόρτα του διαλογισμού που οδηγεί στο Μέγαρο του Κυρίου. Δεύτερο, πρέπει κανείς να αναπτύξει υπομονή, που τον καθιστά ικανό να υπομένει εύθυμα ό,τι και να του συμβεί. Τρίτο, πρέπει κανείς να ελέγχει τις σκέψεις του και να αποβάλει όλες τις επιθυμίες για να εξασφαλίσει την ισορροπία του νου. Τέταρτο, σταθερή, καθημερινή άσκηση του Λόγου και να κρατά την επικοινωνία με Αυτόν, με πλήρη πίστη στο Διδάσκαλό του. Πέμπτο, θα πρέπει κανείς να ζει στο με ευλάβεια δέος της Παρουσίας Του, που να τον παρακινεί σε ακούραστη προσπάθεια για να κατορθώσει την τελική ένωση μ ’

[3] *Καράρα Σαρ:* **Κατά λέξη σημαίνει, σκληρό σαν σίδερο μεταφορικά, σημαίνει αδύνατο.**

Εκείνον. Και πάνω απ' όλα πρέπει κανείς να Τον αγαπά με μιά σφοδρότητα που να καίει όλες τις ακαθαρσίες και να φεγγοβολεί το δρόμο προς την πόρτα Του.

ΣΤΡΟΦΗ 38

Κάνε την αγνότητα[1] την κάμινό σου, την υπομονή το σιδηρουργείο σου
Το λόγο του Διδασκάλου το αμόνι σου, και την αληθινή γνώση το σφυρί σου.
Κάνε το δέος προς το Θεό το φυσερό σου και με αυτό άναψε τη φωτιά της αυστηρότητας,
Και στο χωνευτήριο της αγάπης, λιώσε το Θείο νέκταρ,
Μόνο μέσα σ' ένα τέτοιο νομισματοκοπείο, μπορεί ο άνθρωπος
να χυθεί σε Λόγο.
Αλλά μόνο αυτοί που ευνοούνται από Εκείνον, μπορούν να ακολουθήσουν αυτό το Μονοπάτι,
Ω Νανάκ, αυτόν που Αυτός κοιτάξει με Χάρη, τον γεμίζει με Αιώνια Ειρήνη.

* * *

Σ' *αυτό το Τέλος, ο Νανάκ, σαν επίλογο, δίνει μιά πλήρη όψη της ζωής, τη φύση της, το σκοπό της, και τη σωτηρία της. Εμείς είμαστε όλοι σαν παιδιά, που τρέφει η μητέρα γη. Ο καθένας σπέρνει τους σπόρους των πράξεών του και θερίζει τον καρπό τους. Η δικαιοσύνη του Θεού είναι άσπιλη. Αυτοί που πράττουν καλά, κινούνται πιο κοντά προς Εκείνον ' αυτοί που δεν πράττουν καλά κινούνται ακόμη πιο μακριά από Εκείνον. Μόνο αυτοί που ασκούν τον Ιερό Λόγο θα σωθούν - όχι μόνο αυτοί, αλλά και αμέτρητοι άλλοι - οι σύντροφοι και μαθητές τους, μέσω των καλών τους πράξεων.*

[1] Η Αγνότητα εδώ αναφέρεται όχι μόνο στην φυσική αγνότητα, αλλά ακόμη περισσότερο στην πνευματική, με άσπιλες σκέψεις, λόγια και πράξεις.

Τ Ε Λ Ο Σ

Ο Αέρας είναι ο Διδάσκαλος, το Νερό ο Πατέρας και η Γη η μητέρα,
Η Ημέρα και η Νύχτα είναι δύο τροφοί που στην αγκαλιά τους παλεύει ολόκληρος ο κόσμος.
Οι πράξεις μας: καλές και κακές θα έρθουν εμπρός στο θρόνο της κρίσης Του,
Και με τα δικά μας έργα θα κινηθούμε προς τα πάνω ή θα πέσουμε στα βάθη.
Εκείνοι που έχουν επικοινωνήσει με το Λόγο, τα βάσανά τους θα τελειώσουν.
Και τα πρόσωπά τους θα λάμψουν με δόξα,
Όχι μόνο αυτοί θα έχουν τη σωτηρία,
Ω Νανάκ, αλλά πολύ περισσότεροι θα απελευθερωθούν μαζί με αυτούς.

* * *

Εδώ, όλα τα ζωντανά όντα παρομοιάζονται με παιδιά. Το νερό (δηλ. το σπέρμα) είναι ο πατέρας, που τους δίνει ζωή. Η γη, σαν μιά μητέρα, τούς παρέχει τροφή. Η ημέρα τούς προμηθεύει εργασία και είναι λοιπόν, ο αρσενικός τροφός - ενώ η νύχτα τους νανουρίζει για να ησυχάσουν όπως μιά θηλυκή τροφός. Η Πνοή του Αληθινού Διδασκάλου μεταδίδει το Θείο Λόγο, χωρίς τον οποίο η ψυχή του ανθρώπου είναι νεκρή.

Ο ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ

Μιά Βιογραφική Μελέτη

Από Τον

ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

Ο ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ δεν είναι μοναδικό μονοπώλιο των Σικχ ούτε μόνο της Ινδίας. Αυτός ανήκει σε όλη την ανθρωπότητα. Ανήκει στον κόσμο και ο κόσμος ανήκει σ' αυτόν. Αυτός έφερε τη μαρτυρία της δόξας τού ενός Θεού, μιας αδελφότητας, ενός νόμου, του νόμου της συναδελφοσύνης και της αγάπης μεταξύ των ανθρώπων. Αυτός ήρθε για να συμβιβάσει όλες τις θρησκείες και όλες τις πίστεις. Ήρθε για να εναρμονίσει όλες τις γραφές του κόσμου. Ήρθε για να αναγγείλει την αρχαία αλήθεια στην κοινή γλώσσα του ανθρώπου, τη μιά και μοναδική σοφία που είναι τόσο εύγλωττη μέσα στα διδάγματα όλων των προφητών, των αποστόλων, και των σοφών' και για να δείξει ότι μιά φλόγα αγάπης έλαμπε σε όλους τους ναούς και τους βωμούς και τα μυστήρια του ανθρώπου.

Η αγάπη του Θεού και η αγάπη του ανθρώπου ήταν ο πυρήνας του μηνύματος του Γκουρού Νανάκ. Χρειάζεται να μάθουμε να εξυπηρετούμε τους φτωχούς ευγενικά, σιωπηλά, όχι επιδεικτικά, και να έχουμε σεβασμό για όλους τους αγίους του παρελθόντος. Αυτό είναι το πρώτο μεγάλο δίδαγμα του Γκουρού. ' Όταν πήγε στη Μουλτάν, τη χώρα των πιρ (πνευματικών δασκάλων) και των φακίρηδων, οι τελευταίοι τού έστειλαν ένα κύπελλο τόσο πολύ γεμάτο με γάλα, που ξεχείλιζε, εννοώντας ότι ο τόπος ήταν ήδη πλήρης από άγιες ψυχές και δεν υπήρχε θέση για περισσότερες. Ο Νανάκ που γνώριζε τη σημασία της προσφοράς που του έγινε, απλώς πήρε ένα άνθος γιασεμιού και τοποθετώντας το στην επιφάνεια του γάλακτος επέστρεψε το κύπελλο, εννοώντας με αυτό ότι αυτός μπορούσε να πλέει τόσο ελαφριά, όπως το άνθος και να δίνει ευωδία σε όλους τους. Οι αληθινοί άγιοι, κατά κανόνα, δεν καυγαδίζουν με κανένα. Μιλούν ευγενικά και εργάζονται σιωπηλά στην υπηρεσία του Θεού και του ανθρώπου.

Αυτός ταξίδεψε μακριά σε μήκος και σε πλάτος ανόμοια με κάθε άλλο προφήτη που διάβηκε τη γη πριν από αυτόν. Έκανε τέσσερα μακρινά και κοπιαστικά ταξίδια με τα πόδια, που το καθένα διήρκεσε πολλά χρόνια: το ένα, προς βορρά διασχίζοντας τις χιονισμένες κορυφές από τα Ιμαλάια, όπου συνάντησε τους Λάμα, τους Σίντχα και τους Ναθ (Σημ. Μετ. βλέπε Στροφή

9), τους Θιβετιανούς και τους Κινέζους' το δεύτερο, προς την ανατολή στις σύγχρονες πολιτείες των Ενωμένων Επαρχειών, τη Βεγγάλη και την Μπούρμα' το τρίτο, προς Νότο μέχρι τη Σάνγκλα Ντουίπ ή τη σύγχρονη Κεϋλάνη' και το τέταρτο προς τις χώρες της μέσης ανατολής στο Μπαλουχιστάν, στο Αφγανιστάν, στην Περσία, την Αραβία μέχρι τη Μέκκα, και την Ιερουσαλήμ, το Τουρκεστάν, την Αίγυπτο, την Τουρκία' όλα αυτά τα ταξίδια διήρκεσαν περίπου 30 χρόνια, σε μιά εποχή όπου δεν υπήρχε ικανοποιητική συγκοινωνία και μεταφορικό μέσο που να είναι αντάξιο της ονομασίας του.

Τα διδάγματα του Γκουρού Νανάκ αναστάτωσαν τους ανθρώπους με διάφορους τρόπους. Τα διδάγματά του είναι μεγάλου ενδιαφέροντος σήμερα όπως ήταν και κατά την εποχή του. Η Δημοκρατία της Ινδίας που τώρα γεννιέται, χρειάζεται την έμπνευσή του στο έργο της ανοικοδόμησης του έθνους πάνω σε μιά γερή βάση, γιατί η Ινδία αντιμετωπίζει ακόμη πολλά ακανθώδη προβλήματα και η ελευθερία της απέχει ακόμη πολύ από τού να είναι πλήρης.

Ο Γκουρού Νανάκ ήρθε σε μιά κρίσιμη εποχή στην ιστορία της Ινδίας. Η χώρα καθώς ήταν διαμελισμένη από κομματικές μάχες, γρήγορα θα έπεφτε στα χέρια των Μογγόλων. Παίρνουμε μιά ιδέα της χαώδους κατάστασης που επικρατούσε εκείνη την εποχή από τα λόγια όχι μιας μικρής αυθεντίας, αλλά του ίδιου του Γκουρού: «Οι βασιλιάδες είναι σφαγείς. Μεταχειρίζονται τους υπηκόους τους με φρικτή σκληρότητα. Το αίσθημα του καθήκοντος έκανε φτερά και εξαφανίστηκε. Η ψευτιά ξαπλώνεται πάνω στη χώρα σαν ένα παχύ πέπλο σκοταδιού, σκοταδιού πιο σκοτεινού από την πιο σκοτεινή νύχτα, κρύβοντας το πρόσωπο του φεγγαριού της Αλήθειας.» Οι Ινδοί και οι Μουσουλμάνοι ήταν σκληροί αντίπαλοι μεταξύ τους. Αυτό που έμοιαζε με θρησκεία είχε εκφυλιστεί σε φορμαλισμό, και το πνεύμα μέσα στον άνθρωπο είχε καταπνίγει και ασφυκτιούσε από τις ιεροτελεστίες και τις τελετουργίες και από τα δόγματα και τις τελετές. Δινόταν πολύ μεγάλη σημασία στο εξωτερικό κέλυφος και τη φλούδα, σε βάρος του εσωτερικού πυρήνα. Ο

κοινωνικός ταξισμός και ο θεσμός τού να μην αγγίζονται ορισμένα άτομα αυξάνονταν συνεχώς. Οι άνθρωποι έχαναν την πίστη στον εαυτό τους. Οι πολιτικές και οι κοινωνικές συνθήκες της χώρας είχαν φτάσει στον κατώτατο ξεπεσμό. Οι χαώδεις συνθήκες δεν μπορούσαν να είναι πιο χαώδεις. Στο ευλογημένο όνομα της θρησκείας, όλων των ειδών οι θηριωδίες διαπράττονταν από εκείνους που ήταν στην εξουσία καθώς αυτοί κυβερνούνταν από την ασωτία, την απληστία, την ασέλγεια και την ανηθικότητα. Δυσπιστία και μίσος ήταν ο κανόνας της εποχής' καθώς οι κυβερνήτες και οι κυβερνούμενοι είχαν χάσει και οι δυό τους κάθε αίσθημα ντροπής και κοσμιότητας.

Σε μιά τέτοια σκοτεινή ώρα της ιστορίας, ο Νανάκ εμφανίστηκε για να βάλλει τη χώρα σε τάξη και να διαμορφώσει τη μοίρα εκατομμυρίων Ινδών. Γύριζε κηρύττοντας στο όνομα του Θεού, χωρίς να ζητά τίποτα για τον εαυτό του, αλλά το μέλημά του ήταν μόνο να εξυπηρετήσει τους ανθρώπους και να τους σώσει από την κατάπτωση και την τέλεια καταδίκη.

Ο Νανάκ είδε τη βαθιά τραγωδία που απειλούσε τη χώρα. Είδε τον κόσμο παγιδευμένο στον ολέθριο ιστό της ταλαιπωρίας και της συμφοράς. Συγκινημένος από τις οικτρές κραυγές των αβοήθητων και των θλιμμένων ανθρώπων μέσα στη βαθιά τους αγωνία, παρακάλεσε για τη χάρη του Θεού: «Ω Κύριε, ολόκληρος ο κόσμος καταναλώνεται μέσα στις αόρατες φλόγες της φωτιάς. Ω, σώσε τον κόσμο αυτή την ώρα του σκοταδιού. Ανύψωσέ τους όλους σε Σένα. Ανύψωσέ τους με οτιδήποτε και οποιονδήποτε τρόπο Συ θέλεις.» Ερχόμενος σε επαφή με τον Μπάμπαρ, ο Μογγόλος βασιλιάς παρακάλεσε τον Γκουρού να ζητήσει κάποια χάρη. Αυτός ευγενικά, αλλ' όμως σταθερά, αρνήθηκε την προσφορά λέγοντας: « Ακούσε ω βασιλιά! Ανόητος θα ήταν ο φακίρης που θα ζητιάνευε από τους βασιλιάδες, γιατί ο Θεός είναι ο μοναδικός που δίνει γενναιόδωρα πέρα από κάθε μέτρο»' προσθέτοντας με σημασία: «Ο Νανάκ διψά μόνο για το Θεό και δεν ζητά τίποτα.»

Ο Μπάμπαρ είχε μεγάλο σεβασμό για όλους τους ευσεβείς ανθρώπους. Μιά φορά, όταν έμαθε πως ο Νανάκ μπήκε φυλακή, διέταξε να ελευθερωθεί αμέσως. Μετά από παράκλη-

ση του βασιλιά, ο Γκουρού έδωσε τη συμβουλή του, που ονομάστηκε *Νασιχάτ Νάμα,* και είπε στο βασιλιά να προσκυνά το Θεό καθημερινώς και να είναι δίκαιος και καλός σε όλους. Του είπε ότι το ΝΑΑΜ, το *Σατ Νάαμ,* ο ιερός Λόγος του Θεού ή η *Κάλμα* ήταν πανάκεια για όλα τα δεινά της ζωής, και εδώ και μετέπειτα. Ήταν το *Καλάμ-ι-καντίμ,* το πιο αρχαίο τραγούδι του Θεού, που τραγουδά μέσα στην καρδιά όλων, και μπορεί να ακουστεί μόνο από τους αγνούς. «Να είσαι αγνός», είπε ο Γκουρού, «και η Αλήθεια θα σου αποκαλυφθεί. Να έχεις αγάπη για το Θεό πάνω απ' όλα μέσα στην καρδιά σου και μη πληγώνεις τα αισθήματα των πλασμάτων Του.»

Μιά φορά, αυτή η μεγάλη ψυχή, μεγάλη στην ταπεινοφροσύνη και στην αγάπη για το Θεό, ρώτησε ένα δημοδιδάσκαλο: «Κύριε, τί έχεις μάθει;» Ο δάσκαλος απάντησε: «Είμαι γνώστης σε όλους τους τομείς της γνώσης. Έχω διαβάσει την ιερή γνώση όλων των θρησκειών. Γνωρίζω πολλά πράγματα.» Τότε ο Νανάκ ταπεινά ρώτησε το δάσκαλο τί είχε πραγματικά κερδίσει απ' αυτά. Με ένα εδάφιο εξαίρετης ομορφιάς και σοφίας, ο Νανάκ έψαλλε το μυστικό της αληθινής μόρφωσης:

Κάψε τις εγκόσμιες σκέψεις και τρίψε τις στάχτες τους,
Και με αυτές τις στάχτες κάνε το μελάνι σου,
Και ας είναι το χαρτί πάνω στο οποίο συ γράφεις,
Το χαρτί της πίστης'
Και γράψε το Όνομα του Θεού.

Όταν τον έβαλαν στο σχολείο, είπε στον Γκοπάλ Παντχέ, το δάσκαλό του: «Κάνε την καρδιά σου πένα, και με το μελάνι της αγάπης γράψε ξανά και ξανά το Όνομα του Κυρίου.»

Το σύστημα της παιδείας που επικρατεί σήμερα στην Ινδία αγνοεί τη ζωτική εντολή: «κάνε την καρδιά σου πένα σου», και «κάνε μελάνι την εγκόσμια διάνοια». Τα εγκόσμια επιτεύγματα, οποιουδήποτε τύπου, δεν επαρκούν αν δεν γνωρίζει κανείς το Θεό. Χρειαζόμαστε ένα σύστημα παιδείας που να συμπεριλαμβάνει στη σειρά σπουδών του τις αιώνιες αξίες της ζωής. Αντί γι' αυτό, έχουμε μιά εμπορικοποιημένη σειρά από παραγεμισμένα βιβλία και ευκολοκαμωμένα κείμενα, απλώς και μόνο για να εξασφαλίσουν διπλώματα και βαθμούς και εξεύρεση εργασί-

ας. Ο αριθμός των σχολείων, των κολλεγίων και των πανεπιστημίων έχει αυξηθεί στην Ινδία και αλλού, αλλά η ηθική υφή των επονομαζόμενων μορφωμένων ανθρώπων δεν έχει αναπτυχθεί ούτε κατά ένα χιλιοστό. «Τί θέλει ωφελήσει τον άνθρωπο, εάν κερδίσει τον κόσμο όλον, και ζημιωθεί την ψυχήν αυτού;»

Οι δημοκρατίες έχουν αποτύχει, αλλά μιά δημοκρατία μπορεί να ζήσει, να επιζήσει και να θριαμβεύσει όταν εκπληρώνονται δυό όροι: (1) Όταν ο αιρετισμός και ο φανατισμός εξαλειφθούν' και (2) όταν τα έθνη σκύβουν με σεβασμό σε έναν ανώτερο νόμο, το νόμο της συναδελφότητας και της ανθρώπινης συμπάθειας, και πάνω απ' όλα στον Άπειρο του οποίου η Φωνή ηχεί από άκρη σε άκρη: «Παιδιά της Γης, είσαστε όλοι ένα!». Ο Νανάκ ήρθε για να προκηρύξει αυτή τη δίπτυχη αλήθεια.

Η πραγματική και διαρκής ελευθερία δεν μπορεί να κατορθωθεί χωρίς πίστη στην αλληλεγγύη και στην ελευθερία της ανθρωπότητας. Πώς; Με:

(1) Περισσότερη πίστη από απλώς και μόνο γνώση μέσα από τα βιβλία.

(2) Περισσότερη αλληλεγγύη από απλώς και μόνο σχέδια αναμόρφωσης.

(3) Εξυπηρέτηση της ανθρωπότητας περισσότερο από οτιδήποτε άλλο.

Ο Γκουρού Νανάκ βρήκε το βασικό φάρμακο για την αληθινή αλληλεγγύη και την ακεραιότητα του ανθρώπου στην αγάπη για το Θεό και στην αγάπη και την εξυπηρέτηση του Θεανθρώπου. Μιά φορά όταν βγήκε από μιά έκσταση μέσα στο νερό, εξήγησε: «Δεν υπάρχουν Ινδοί και Μουσουλμάνοι», εννοώντας με αυτό ότι δεν υπήρχε καμιά βασική διαφορά μεταξύ των δύο.

Ο Θεός έκανε τον άνθρωπο με ίδια προνόμια σ' ολόκληρο τον κόσμο. Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται το ίδιο. Έρχονται στον κόσμο με τον ίδιο τρόπο μετά από μιά ορισμένη περίοδο κύησης. Όλοι οι άνθρωποι έχουν την ίδια εξωτερική και εσωτερική δομή στο θέμα των μελών και των διαφόρων οργάνων όπως τα χέρια, τα πόδια, τους πνεύμονες, το συκώτι, το στομάχι και τα παρόμοια. Κάθε μέρα η ανθρώπινη μηχανή

πετά την ακαθαρσία έξω από το σώμα. Πρώτα είναι κανείς άνθρωπος και μετά παίρνει τις εξωτερικές ετικέτες της μιας ή της άλλης ειδικής κοινωνικής τάξης ή σχηματισμού μέσα στην οποία γεννήθηκε και μεγάλωσε, και αυτά τα δέχεται και τα υιοθετεί ως δικά του - Ινδουισμός, Σικχισμός, Ισλαμισμός ή Χριστιανισμός" Βουδισμός ή Τζεϊνισμός, ή οτιδήποτε άλλος «ισμός» - και προσπαθεί να λύσει το μυστήριο της ζωής, ο καθένας με το δικό του τρόπο.

Ένας άνθρωπος είναι καθόλα πρώτα άνθρωπος, και ύστερα οτιδήποτε άλλο. Αυτός ανήκει στην παγκόσμια θρησκεία του Θεού, με τη σφραγίδα του ανθρώπου, που βασίζεται στη γέννηση και στο περιβάλλον. Ολόκληρη η ανθρωπότητα αποτελείται από ενσωματωμένα όντα, όπως τόσες πολλές χάντρες στο σπόγγο ενός κομπολογιού. Όλοι, καθώς είναι ίσοι στα μάτια του Θεού, χαίρονται τα δώρα του Θεού όμοια και ελεύθερα. Κανένας δεν είναι ανώτερος ή κατώτερος με τη γέννησή του. Επιπλέον, αυτός είναι μιά ψυχή, μιά συνειδητή οντότητα που τη ζωογονεί ο ωκεανός της πανσυνειδητότητας, και είναι, της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού. Γι’ αυτό εμείς είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές από το Θεό, άσχετα με τα κοινωνικά μας εμβλήματα. Και έπειτα η ίδια δύναμη, το ΝΑΑΜ ή ο Λόγος ή η *Κάλμα,* κρατά σε τάξη όλα τα ανόμοια συστατικά του σώματος και μετά την ψυχή' το ένα υλικό και το άλλο αιθέριο. Εξαιτίας αυτής της ελέγχουσας δύναμης, εμείς δεν μπορούμε να φύγουμε έξω από το θαυμάσιο σπίτι του σώματος μέσα στο οποίο ζούμε, όσο σκληρά και αν προσπαθήσουμε. Η εξερχόμενη πνοή σπρώχνεται πίσω και δεν μπορεί να μείνει έξω για οποιαδήποτε διάρκεια χρόνου. Το σώμα μας εργάζεται όσο η αρχή της ζωής κυκλοφορεί μέσα στο σώμα. Αυτή η διαδικασία συνεχίζεται τόσο, όσο η ελέγχουσα δύναμη κρατά το σώμα και την αρχή της ζωής μαζί. Όταν αυτή αποσυρθεί, το πνεύμα μέσα μας πρέπει αναγκαστικά να εγκαταλείψει το σώμα. Λοιπόν ολόκληρος ο μηχανισμός του σώματος κινείται από το πνεύμα που κατοικεί μέσα σ’ αυτό και αυτό το πνεύμα είμαστε εμείς. Αν μπορούσαμε να μάθουμε ν' αποσυρθούμε από το σώμα με τη θέλησή μας, ενώ παραμένουμε μέσα

στο σώμα, μπορούμε τότε να γνωρίσουμε τη φύση του πραγματικού μας εαυτού, το ζωογόνο παλμό ζωής μέσα μας. Αυτά ήταν τα διδάγματα όλων των ρίσι και μιούνι του παλιού καιρού και των πνευματικών δασκάλων της Ανατολής και της Δύσης.

Όλο είναι θέμα πρακτικής αυτοανάλυσης. Και μπορεί να έχει κανείς την εμπειρία της απευθείας και αμέσως, με την ενεργό βοήθεια και καθοδήγηση ενός ειδήμονα ή ενός Διδασκάλου της *Πάρα - Βίντια* ή της γνώσης του υπερπέραν - της γνώσης που βρίσκεται πέρα από τις αισθήσεις, το νου και τη διάνοια. Αυτή είναι μιά κανονική επιστήμη της ψυχής, που γνωρίζοντάς την, όλα τα άλλα γίνονται γνωστά και δεν παραμένει τίποτα για να γνωριστεί. Μπορούμε τότε να γίνουμε κύριοι του σπιτιού μας, ικανοί να το διευθύνουμε όπως μας αρέσει.

Το ίδιο ΝΑΑΜ, το *Σατ Νάαμ, ο* Λόγος της Δύναμης του Θεού σε έκφραση κρατά ολόκληρη τη δημιουργία κάτω από τον έλεγχό του. Όταν αυτό αποσυρθεί, το αποτέλεσμα είναι διάλυση ή μεγάλη διάλυση ανάλογα με την περίπτωση.

Αυτό το σώμα είναι αληθινά ο ναός του Θεού μέσα στο οποίο εμείς κατοικούμε και μέσα στον οποίο κατοικεί επίσης και ο Θεός. Ολόκληρο το σύμπαν είναι η κατοικία του Θεού και ο Θεός κατοικεί εκεί μέσα. Την εμπειρία από όλα αυτά μπορεί κανείς να την έχει στο επίπεδο του πνεύματος με τη χάρη ενός αρμόδιου πνευματικού οδηγού ή σύμβουλου (μέντορα).

Όσο δεν αντιλαμβανόμαστε αυτή την ενότητα του ανθρώπου, φυσικώς, νοητικώς και πνευματικώς και εξαιτίας της ίδιας ελέγχουσας δύναμης μέσα σε όλους μας, δεν μπορεί να υπάρξει αληθινή ακεραιότητα και αλληλεγγύη στην ανθρωπότητα.

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΗΡΥΚΑΣ

ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ:

Μιά μέρα, ο Γκουρού πήγε στον ποταμό Ράβι για ένα λουτρό. Μιά φωνή έφτασε στ' αυτιά του, μέσα από τη μουσική που έκανε το νερό, που έλεγε: «Ω Νανάκ! είμαι μαζί σου. Σου έχω δώσει το Όνομα μου. Σ' αυτό το Όνομα συ να αφιερωθείς.

Να επαναλαμβάνεις το Όνομα μου - *Σατ Νάαμ.* Να αναμειγνύεσαι με τους ανθρώπους χωρίς να μολυνθείς από τον κόσμο. Να προσκυνάς το πνεύμα και τη δύναμή μου. Να διαλογίζεσαι πάνω στη δόξα μου. Και να εξυπηρετείς τους φτωχούς και αυτούς που έχουν ανάγκη όπως τον εαυτό σου.»

Μόλις άκουσε το κάλεσμα, και αυτός, όπως ο Βούδας και ο Μαχαβίρα, άφησε την οικογένεια και το σπίτι του για να φέρει τους ανθρώπους πιο κοντά στο Θεό, έτσι ώστε να μπορούν να απολαύσουν πλήρως την εκστατική μακαριότητα που βρίσκεται αζήτητη μέσα μας. Οι άνθρωποι απορούσαν γιατί αυτός εγκατέλειπε τη σύζυγο και τα παιδιά του. Στους χλευασμούς τους ο Γκουρού απάντησε: «Τους αφήνω στη φροντίδα Εκείνου που φροντίζει όλους μας. Ο κόσμος είναι μέσα στη λαβή θανατηφόρων φλογών, και πάω να σβήσω την αόρατη φωτιά που καλύπτει όλη την ανθρωπότητα.»

Αν κοιτάξουμε επικριτικά με το μάτι φωτισμένο από το Διδάσκαλο, θα βρούμε ότι ζούμε μέσα στον ιερό λόγο του Θεού. Όλοι οι τόποι προσκυνήματος έγιναν στο σχέδιο του ανθρώπινου σώματος, του ναού που έκανε ο Θεός για να εκτελούμε τη λατρεία μας προς Αυτόν. Οι Ινδικοί ναοί είναι σε σχήμα θόλου στο επάνω μέρος όμοια με το ανθρώπινο κεφάλι. Τα τζαμιά εκτός από τον κεντρικό και τους πλαϊνούς θόλους έχουν αψίδες σε σχήμα μετώπων. Οι εκκλησίες και οι συναγωγές έχουν καμπαναριά που προς τα πάνω είναι κωνοειδή, στο σχήμα της μύτης. Επίσης, οι πιστοί στις διάφορες θρησκείες πιστεύουν ότι ο Θεός είναι Φως και Ήχος. Τα σύμβολα αυτού του εσωτερικού Φωτός και Ήχου στολίζουν όλους τους τόπους μας προσκυνήματος σε απομίμηση της εσωτερικής Πραγματικότητας. Αλλά η αληθινή λατρεία είναι στο άνοιγμα του εσωτερικού ματιού, του μοναδικού ματιού ή *Σιβ-νέτρα* για να δούμε το θείο φως και το ξεβούλωμα των εσωτερικών αυτιών για να ακούσουμε τη θεία μουσική, την *Άκας Μπάνι* ή την *Μπανγγ-ι-Ιλάχι.* Οι εξωτερικές παραστάσεις, χωρίς να έχουμε ρίξει μιά ματιά στο Πνεύμα και τη Δύναμη του Θεού (την αρχή του Φωτός και του Ήχου), είναι ακριβώς όπως ένας τυφλός άνθρωπος που λέει: «Ο Θεός είναι Φως», αν και αυτός

δεν έχει ποτέ γνωρίσει τί είναι το Φως. Η εκδήλωση του *Τζιότι* ή *Νουρ* εσωτερικά είναι ένα όραμα του Θεού, ή το να έχει κανείς μιά *ντάρσαν,* όπως αυτό ονομάζεται. ' Ολα αυτά και πολύ περισσότερα έρχονται μέσω της χάρης ενός αρμόδιου Διδασκάλου. Με αυτή τη σωστή αντίληψη και τη σωστή κατανόηση ακολουθούν η ορθή ομιλία και οι σωστές πράξεις όλα από μόνα τους. Η Βασιλεία του Θεού για την οποία εμείς τόσο ένθερμα παρακαλούμε, καθημερινά, θα έρθει πραγματικά πάνω στο γήινο επίπεδο. «Αυτή δεν έρχεται δια της παρατηρήσεως. Ιδού! αυτή είναι εντός υμών», λένε όλοι οι σοφοί και οι προφήτες.

Ο Γκουρού Νανάκ ήθελε να αναμορφώσει τη θρησκεία - να την ανεβάσει από την τυπική και συμβατική στην απλή και την πρακτική. Ετυμολόγικώς ο όρος «religion» (ρελίτζιον=θρησκεία) έρχεται από τις ρίζες, re (ρε, πίσω) και ligio *(λιγκιο)* ή ligare *(λιγκάρε,* συνδέω). Η θρησκεία λοιπόν είναι κάτι που συνδέει και ενώνει την ψυχή με την Υπερψυχή ή το Θεό. Όταν έρχονται οι Διδάσκαλοι, εκείνοι που τους συναντούν και έρχονται σε στενή επαφή με αυτούς, παίρνουν το περισσότερο όφελος στο να συνδέσουν τις ψυχές τους με το εκδηλωμένο Φως και ' Ηχο του Θεού. Οι κοινωνικές θρησκείες έρχονται σε ύπαρξη μετά που πεθαίνουν οι Διδάσκαλοι. Αυτές γίνονται, χωρίς αμφιβολία, με ένα ευγενικό σκοπό, το σκοπό τού να κρατήσουν ζωντανά τα διδάγματα των Ιδρυτών τους. Όσο παραμένουν πρακτικοί άνθρωποι στα κοινωνικά συστήματα, οι οπαδοί εξακολουθούν να παίρνουν το όφελος όπως πριν. Αργότερα από έλλειψη τέτοιων πρακτικών ανθρώπων, αυτά τα κοινωνικά συστήματα αποκτούν αυστηρούς σχηματισμούς και αυτοί οι ίδιοι οι θεσμοί που έγιναν με τις ευγενέστερες προθέσεις και τα καλύτερα κίνητρα, γίνονται σιδηρόκτιστες φυλακές και αρχίζουν να τελματώνονται και να δυσοσμούν με λεπτολογία πολεμική όπου το πνεύμα χάνεται κάτω από τη μάζα της νεκρής πολυλογίας.

Ο σκοπός της θρησκευτικής εκπαίδευσης είναι να κάνει έκδηλο το καλύτερο που υπάρχει μέσα στον άνθρωπο και να τον κάνει ένα ακέραιο σύνολο φυσικώς, συναισθηματικώς, διανοητικώς και πνευματικώς. Εκείνη η θρησκεία είναι η καλύ-

τερη που διαμορφώνει όλο και περισσότερο ιδανικούς ανθρώπους με μιά αρμονική ανάπτυξη σε όλους τους τομείς. Ο ανώτατος σκοπός της θρησκείας των Σικχ είναι να διαμορφώσει *Κάλσα.* Κάλσα είναι αυτός που φέρει μαρτυρία μέσα του του *Πουράν Τζιότι* (του υπέρτατου Φωτός του Θεού σε πλήρη λαμπρότητα). Παρόμοια Ινδός είναι αυτός που κάνει έκδηλο μέσα του το *Τζιότι* του Ισβάρα και ακούει την ατέλειωτη αυτοδημιούργητη μουσική της ψυχής *(Ανχάντ* και *Ανχάτ Ναντ),* της οποίας τα σύμβολα αυτός λατρεύει και προσκυνά εξωτερικά μέσα στους ναούς του και τους βωμούς, ανάβοντας κεριά και κρούοντας καμπάνες. Αληθινός Μουσουλμάνος είναι αυτός που βλέπει το Φως του Αλλάχ ή το Φως του Θεού και ακούει την *Καλάμ-ι -Καντίμ* (τη Φωνή του Θεού, την πιο αρχαία μουσική η τραγούδι που ακατάπαυστα συνεχίζει μέσα του). Παρόμοια αληθινός Χριστιανός είναι αυτός που βλέπει το Φως του Θεού και ακούει τον ήχο του Θεού που τον μεταμορφώνει σε ένα ξύπνιο πνεύμα στο όρος της μεταμόρφωσης.

Ο Νανάκ δίνει μεγάλη έμφαση στην απευθείας εμπειρία της θειότητας που βρίσκεται μέσα μας' γιατί απλώς και μόνο το διάβασμα των γραφών και η τήρηση των ιεροτελεστιών και τελετουργιών δεν μπορούν να πάρουν τη θέση της Πραγματικότητας. Αυτά είναι τα στοιχειώδη βήματα αλλά δεν είναι αρκετά αυτά τα ίδια. Ο Νανάκ ήταν ένας ποιητής-άγιος και ένας ραψωδός του ανοιχτού μυστικού, ένας κήρυκας του Πνεύματος και της Δύναμης του Θεού που ζωογονεί την ανθρωπότητα. Αυτός πήγαινε από τόπο σε τόπο, ψάλλοντας το ιερό « Όνομα» και κηρύττοντας την αγάπη του Θεού. Επισκέφτηκε τους τόπους προσκυνήματος των Ινδών, τους βωμούς των Μουσουλμάνων και άλλους ιερούς τόπους. «Πιο σιμά μας είναι Εκείνος από αυτή την ίδια την πνοή της ζωής μας και πιο κοντά από τα χέρια και τα πόδια μας.» Όπως είπε και ο Λάο-τσε: «Χωρίς να βγούμε έξω από την πόρτα μας μπορούμε να γνωρίσουμε (την ουσία) του κόσμου.» Αυτή η ουσία ονομάζεται ΝΑΑΜ, το *Σατ Ναάμ,* ο αιώνιος Λόγος. Η ζωή του ήταν αφιερωμένη στο κήρυγμα της άσκησης του ιερού Λόγου. Δίδαξε στους ανθρώπους ότι μέσα στον ιερό Λόγο ήταν

κρυμμένη μιά μεγάλη θεραπευτική δύναμη που θεράπευε όλα τα δεινά της ζωής.

Αυτός αγαπούσε το ίδιο τους Ινδούς και τους Μουσουλμάνους. Μιλώντας στους Ινδούς, είπε: «Να υμνείτε και να δοξάζετε το Θεό πέντε φορές, όπως οι Μουσουλμάνοι προσφέρουν προσευχές στον Αλλάχ πέντε φορές την ημέρα.»

Μιλώντας στους Μουσουλμάνους είπε: «Κάνετε τη θέληση του Αλλάχ το κομπολόι σας. Να είσαστε πραγματικοί Μουσουλμάνοι μετά που θα απαρνηθείτε το μικρό σας εαυτό.» Ακούγοντας αυτό μερικοί Μουσουλμάνοι, χωρίς να το θέλουν, φώναξαν δυνατά: «Ο Θεός μιλεί σε μας μέσα από τον Νανάκ.» Ακόμη και όταν ήταν στη Μέκκα δίδαξε το δόγμα του αυστηρού μονισμού ή την ενότητα της Θεότητας. Εξηγώντας τη σοφία του προφήτη, πρόφερε το όνομα «Αλλάχ» με τον ίδιο σεβασμό που πρόφερε και το όνομα του «Χάρι». Βλέποντάς τον, ο Σεχ Φαρίντ χαιρέτησε τον Νανάκ με τα λόγια: Αλλάχ *Χου* ή «Συ είσαι ο Αλλάχ». Ο Γκουρού απάντησε: «Ο Αλλάχ είναι ο μοναδικός σκοπός της ζωής μου. Ω Φαρίντ! Ο Αλλάχ είναι αυτή η ίδια η ουσία της ύπαρξης μου.» Όλοι καλούν τον μοναδικό Θεό με διαφορετικά ονόματα όπως Ραμ, Ραχίμ, Αλλάχ, *Βαχ-ε-γκούρου* και τα παρόμοια.

Υπάρχουν πολλοί λάτρες του Θεού, και Εκείνος είναι η ζωοδότρια δύναμη για όλους αυτούς. Αν και φέρουν το έμβλημα διαφόρων θρησκειών, όλοι έχουν το ίδιο ιδανικό εμπρός τους - να λατρέψουν το πνεύμα που κατοικεί μέσα τους και μέσα στα πάντα και που καλείται με τόσα πολλά ονόματα.

«Δεν υπάρχει καμιά κοινωνική τάξη», είπε ο Γκουρού, «γιατί εμείς θέλουμε αδελφότητα με όλους.» Τον καθένα από τους μαθητές τον προσφωνούσε με αγάπη ως *Μπχάι* ή αδελφό. Όλοι είναι *Μπχάι* (αδελφοί), είτε βασιλιάδες είτε σκλάβοι, πλούσιοι ή φτωχοί. «Στην αυλή του Κυρίου δεν λογαριάζεται καμιά κοινωνική τάξη ή πίστη. Αυτός που τον λατρεύει είναι αγαπητός σ' Εκείνον», είπε ο Γκουρού. Αυτός αναμιγνυόταν ελεύθερα με τους φτωχούς, τους παραστρατημένους, τους έξω από κάθε κοινωνική τάξη και τους παραμελημένους.

Δεχόταν τις προσκλήσεις από τους φτωχούς σε προτίμηση από αυτές των πλουσίων, που, αυτός γνώριζε, τον προσκαλούσαν για αυτο-δοξασμό, και των οποίων τα κέρδη ήταν κάθε άλλο παρά τίμια.

Θεωρούσε ότι δεν υπήρχε μεγαλύτερη αμαρτία από το πνεύμα του διαχωρισμού που πάει ενάντια στην αλληλεγγύη της ζωής, στην αδελφότητα του ανθρώπου και εργάζεται για τη διάρρηξη μέσα στην κοινωνία. Αυτός ο προφήτης της ένωσης και της ενότητας είδε την ανώτερη αρμονία που είναι μέσα σε όλες τις πίστεις, μέσα στη Θρησκεία του Ανθρώπου — τη λατρεία του Θεού και την εξυπηρέτηση του Θεού-μέσα-στον άνθρωπο. Ήθελε οι ακόλουθοι όλων των πίστεων να καθίσουν μαζί ως αναζητητές της Αλήθειας, ζητώντας επικοινωνία με τον Παντοδύναμο. Η ανώτατη θρησκεία μάς διδάσκει να μελετήσουμε με σεβασμό και να έχουμε την εμπειρία, σε πλήρη συνειδητότητα, της ζωντανής παρουσίας του Θεού, σαν σπουδαστές με κοινή διάθεση μέσα σε μιά τάξη. Όταν ρωτήθηκε στη Μέκκα αν ήταν Ινδός ή Μουσουλμάνος, ειλικρινά και άφοβα δήλωσε ότι δεν ήταν ούτε το ένα ούτε το άλλο ιδιαιτέρως, γιατί διάκρινε το πνεύμα του Θεού και στα δύο.

Όταν ρωτήθηκε ποιά από τις δύο θρησκείες, ο Ινδουισμός ή το Ισλάμ ήταν ανώτερη, είπε: «Χωρίς καλές πράξεις, αυτοί που επαγγέλλονται είτε τη μιά είτε την άλλη θα χαθούν. Σε ένα από τους ύμνους του, λέει: «Γι' αυτόν που η απάτη του νου του έχει φύγει, οι Ινδοί και οι Μουσουλμάνοι είναι όμοιοι.» Στη Βαγδάτη, ο κόσμος τον ρώτησε σε ποιά αίρεση ανήκε' αυτός απάντησε: «Έχω απαρνηθεί όλες τις αιρέσεις. Γνωρίζω μόνο τον ένα Αληθινό Θεό, το Ανώτατο Ον που είναι στη γη, στους ουρανούς και στο μεταξύ των δύο, και σε όλες τις κατευθύνσεις.»

Όταν εξακολούθησαν να τον πιέζουν να πει ποιος πραγματικά ήταν, απάντησε: «Αυτό το σώμα, καθώς είναι σύνθετο από τα πέντε στοιχεία, φωτίζεται από το Φως του Θεού και απλώς προσφωνείται ως Νανάκ.»

Επανειλημμένως, προειδοποιούσε τους μαθητές του να προσέχουν την αμαρτία του διαχωρισμού. Σε ένα όμορφο εδάφιο αυτός δήλωσε: «Αναρίθμητοι είναι οι λάτρες Σου και αναρίθμητοι

αυτοί που Σε αγαπούν, αναρίθμητοι είναι οι *Μπάκτα* και οι άγιοί Σου, που με αγάπη προσηλώνουν τις σκέψεις τους σε Σένα. Αναρίθμητα τα μουσικά όργανα και οι ήχοι από αυτά και αναρίθμητοι οι μουσικοί Σου.»

Κατά τη διάρκεια των ταξιδιών του, είχε μαζί του δύο ακόλουθους, ο ένας ήταν Ινδός κι ο άλλος Μουσουλμάνος: ο Μπχάι Μπάλά και ο Μπχάι Μαρντάνα. Η αγάπη Του έρεε προς όλους εκμηδενίζοντας όλους τους φραγμούς από τις τυπικότητες, τις πίστεις, τις κοινωνικές τάξεις και το χρώμα. Ήταν ένας αδελφός για τους φτωχούς, τους εγκληματίες και τους καταδιωκόμενους. Ο σοσιαλισμός του έπαλλε από την αγάπη του Θεού και δεν είχε αθεϊστικό χαρακτήρα' τρεφόμενος από το όραμα της αγάπης του Θεού έρεε μέσα στις καρδιές των ανθρώπων ως αδελφούς από το Θεό.

' Ενα νέο Ινδικό έθνος μπορεί να κτιστεί ακόμη και τώρα, αλλά όχι με τυφλή μίμηση της Δύσης. Πρέπει να δεχτούμε το ζωτικό μήνυμα των σοφών, των προφητών και των αγίων της Ανατολής που γνωρίζουν καλά τις συνθήκες της κοινωνίας μας, και έχουν μιά πλούσια πνευματική κληρονομιά πίσω τους.

Ο ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ - ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΘΕΟ:

Από πολύ νεαρή ηλικία, ο Νανάκ αγαπούσε το διαλογισμό. Μπορούσε να πάει σε ένα δάσος και για πολλές ώρες να καθίσει εκεί σε εκστατική σιωπή. Διαλογιζόταν πάνω στο μεγάλο μυστήριο της ζωής - ένα μυστήριο που πράγματι βάζει σε αμηχανία. Από που έρχεται η ζωή; Πώς εργάζεται μέσα μας; Πώς η μεγάλη Ελέγχουσα Δύναμη μας συντηρεί καθημερινά; Είναι δυνατό να έρθουμε σε επαφή με αυτή τη Δύναμη; Αυτές ήταν οι ζωτικές ερωτήσεις που έθετε στον εαυτό του. Ο πατέρας τού Νανάκ θεωρούσε το γιό του παράφρονα. Μιά μέρα φώναξε ένα γιατρό για να τον εξετάσει. Καθώς αυτός εξέταζε το σφυγμό του, ο Νανάκ είπε: «Ω γιατρέ! Δεν είμαι τρελός. Είμαι μόνο κτυπημένος από τις ωδίνες της αγάπης για το Θεό. Με λένε τρελό αλλά δεν είμαι. Είμαι απλώς μεθυσμένος από Θεό».

Ο Νανάκ ξεχείλιζε από την αγάπη και τη δόξα του Θεού. Ακτινοβολούσε την αγάπη του Θεού σε όλους που έρχονταν σε επαφή μαζί του. Ήταν αληθινά «Λόγος που έγινε σάρκα και κατώκησε μεταξύ ημών». Αυτός άνοιξε το εσωτερικό μάτι εκείνων που ήρθαν σ' αυτόν και τους έκανε ικανούς να δουν το φως του Θεού μέσα τους. Ήταν το φως του κόσμου όσο παράμεινε μέσα στον κόσμο.

Το φως εκδηλώθηκε μέσα του και αυτός οδήγησε την ταλαντευόμενη ανθρωπότητα με αυτό το φως. Αυτό το φως ποτέ δεν χάνεται αλλά πάντοτε παραμένει μέσα στον καθένα μας. Πρέπει να σπάσουμε τους πέτρινους τοίχους από τα πάθη και τις προκαταλήψεις μας, του διαχωρισμού και του αιρετισμού, για να έχουμε ένα όραμα από το Θείο φως σε πλήρη λαμπρότητα. Ο Γκουρού, όπως όλοι οι άλλοι Διδάσκαλοι, συμβούλεψε: «Ανάψετε το φως που είναι μέσα σας. Σεις είσαστε παιδιά του φωτός. Γίνετε λαμπτήρες των εαυτών σας.» Η Ινδία και όλες οι άλλες χώρες του κόσμου χρειάζονται το φως του ουρανού για την καθοδήγησή τους. Αυτό ήταν το παγκόσμιο κάλεσμα του Νανάκ προς όλη την ανθρωπότητα.

Αυτός πρόσφερε το ύδωρ της ζωής και τον άρτο της ζωής (το φως και το *Ναντ)* ως τροφή στις λιμοκτονούσες ψυχές των ανθρώπων, που έχοντας την, τίποτα άλλο δεν παράμεινε για να έχει κανείς. Ο Θεός είναι αγάπη, και αγάπη είναι Θεός, και ο δρόμος πίσω στο Θεό είναι επίσης μέσω της αγάπης. Αυτός ήταν προσωποποιημένη αγάπη και ενέπνεε αγάπη στον καθένα. Αυτός πάντοτε έψαλλε:

Δίδαξε με πώς να ζω βυθισμένος στο διαλογισμό Σου, μέρα και νύχτα.

Ευδόκησε, Ω Κύριε, να μη σκέπτομαι ποτέ τίποτα άλλο εκτός από Σένα,

Και να ψάλλω για Σένα πάντοτε και αιώνια.

Επίσης

Ω καρδιά μου! Αγάπα το Θεό όπως ο λωτός αγαπά το νερό,

Όσο περισσότερο κτυπιέται από τα κύματα, τόσο περισσότερο αναζωπυρώνεται η αγάπη του'

Έχοντας λάβει τη ζωή του από το νερό, πεθαίνει χωρίς νερό,

Ω καρδιά μου! Αγάπα το Θεό όπως το τσάτρικ (Σημ. Μετ. ένα πουλί) αγαπά τις σταγόνες της βροχής,

Που ακόμη και όταν οι πηγές είναι γεμάτες και η γη είναι πράσινη δεν ικανοποιείται όσο δεν μπορεί να πάρει μιά σταγόνα βροχής.

Και επίσης:

Σε οποιαδήποτε πλευρά ρίξω τα μάτια μου, εκεί Συ είσαι!
Χωρισμένος από Σένα, ραγίζω και πεθαίνω.

Για να φτάσει κανείς το Θεό, διδάσκει ο Γκουρού Νανάκ, πρέπει κανείς να περπατήσει το δρόμο της αγάπης. Αγάπα μόνο το Θεό, και αν αγαπάς άλλους - τα παιδιά σου, τους φίλους και τους συγγενείς σου, αγάπα τους για χάρη Του. Να λαχταράς για Εκείνον. Ανάπτυξε μέσα σου μιά έντονη επιθυμία για Εκείνον. Και όταν αισθάνεσαι ανήσυχος γι' Αυτόν, γνώριζε ότι Αυτός δεν θα αργήσει να σου αποκαλύψει τον Εαυτό Του.

Αυτός ήταν ένας προφήτης της «εσωτερικής ζωής», και παρότρυνε ότι η εσωτερική ζωή πρέπει να εκφραστεί, όχι με πίστεις και δόγματα, τελετουργίες και ιεροτελεστίες, αλλά με ταπεινόφρονη εξυπηρέτηση των φτωχών και των ταπεινών. Και αυτή η εξυπηρέτηση πρέπει να εμπνέεται από την αγάπη του Θεού και του ΝΑΑΜ - που είναι το Πνεύμα και η Δύναμη του Θεού. Ο Νανάκ λέει:

Ω Άνθρωπε! Πώς μπορείς να ελευθερωθείς χωρίς αγάπη;
Γιατί ο Λόγος του Θεού - το Νάαμ
θα σου αποκαλύψει τον Κύριο μέσα σου,
και θα σου χαρίσει το θησαυρό της αγάπης,
Γεμάτος αγάπη, ας γίνει ο αναζητητής η νύφη του Γαμπρού!
Γεμάτος με Μπάκτι, ο μαθητής βάφεται
Στο αληθινό χρώμα της αγάπης.
Μιά τέτοια νύφη ποτέ δεν θα είναι χήρα!
Γιατί αυτή κατοικεί μέσα στον Σατγκουρού.
Στο ελεύθερο κεφάλι της είναι το κόσμημα της αγάπης!
Και εκτός από τον Γαμπρό αυτή δεν γνωρίζει κανένα.

Ξύπνα! Ξύπνα, Ω αναζητητή, Ξύπνα!
Απαρνήσου τη μικρή σοφία του «εγώ».
Γεμάτος αγάπη, να σκέπτεσαι πάντοτε τα απο Λωτό πόδια Του!
Παράδωσε το σώμα σου και την ψυχή σου σ' Εκείνον!
Παράδωσε τον εαυτό σου, έτσι μπορείς να συναντήσεις τον Κύριο!

Ο Γκουρού Νανάκ ήταν ένας αληθινός μύστης, σε επικοινωνία με το Θεό, και διακρίνοντας τη γενναιόδωρη χάρη Του που διαπερνά τα πάντα, αυτός αναφωνούσε: «Ο Νανάκ βλέπει τον Κύριο σε όλη του τη δόξα.» Μεθυσμένος από την αγάπη του Κυρίου, παράμενε σε μιά κατάσταση συνεχούς έκστασης.

Μιά φορά ο Μπάμπαρ πρόσφερε στο Νανάκ ένα κύπελλο με καννάβι. Ο Γκουρού αρνήθηκε ευγενικά, λέγοντας: «Ω, Αυτοκράτορα, η μέθη αυτής της ουσίας είναι απλώς και μόνο μιας εφήμερης φύσης, αλλά εγώ είμαι πάντοτε σε μιά κατάσταση μέθης κάτω από τη δυνατή επίδραση του Ιερού Νάαμ.»

Για διαλογισμό, ο Νανάκ όρισε μιά κανονική πορεία πνευματικής πειθαρχίας γιατί χωρίς αυτή δεν μπορεί κανείς να προοδεύσει στο μονοπάτι. Το πρώτο είναι αφοσίωση στο Νάαμ. Στις πρώτες γραμμές του *Τζαπ Τζι,* που είναι η καθημερινή πρωινή προσευχή των Σικχ, η Δύναμη του Θεού ονομάζεται *Σατ Νάαμ,* ή η Αιώνια Αλήθεια. Είναι μέσα στο Όνομα που η ζωή της θρησκείας είναι ριζωμένη. «Σπείρε το Όνομα. Τώρα είναι η εποχή να αποβάλλεις όλες τις αμφιβολίες και τις υποψίες. Κάνε στάχτη όλα τα μεταξωτά και τα βελούδινα στολίδια, αν σε απομακρύνουν από το Όνομα του Κυρίου.»

Ο Γκουρού συνοψίζει μετά τα προτερήματα που απαιτούνται από έναν αφοσιωμένο στο πνευματικό μονοπάτι. Αγνότητα στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη είναι το πρώτο προαπαιτούμενο για την ανατολή της Ανώτερης Ζωής. Και ο Χριστός επίσης είπε: «Μακάριοι οι καθαροί τη καρδία, διότι θέλουσι ιδεί τον Θεόν.» Η αγνότητα είναι πραγματικά το κλειδί που ξεκλειδώνει την πόρτα του διαλογισμού, και οδηγεί στο παλάτι του Κυρίου.

Δεύτερο, πρέπει κανείς να αναπτύξει υπομονή και επιμονή για να υπομένει με ευθυμία οτιδήποτε καλό ή κακό έρθει σαν

αντίδραση των πράξεών του.

Τρίτο, πρέπει κανείς να έχει έλεγχο πάνω στις σκέψεις του, αφήνοντας κατά μέρος όλες τις επιθυμίες έτσι ώστε να εξασφαλίσει ηρεμία του νου.

Τέταρτο, μιά σταθερή άσκηση κάθε μέρα της παρουσίας του Ζωντανού Θεού με την επικοινωνία με το Λόγο έχοντας πλήρη πίστη στη Διδάσκαλο Δύναμη που είναι υπεράνω.

Πέμπτο, πρέπει κανείς να ζει με ιερό δέος προς την παρουσία Του, που παρακινεί σε μιά ακούραστη προσπάθεια να κατορθώσει κανείς την τελική ένωση μαζί Του.

Και πάνω απ' όλα, πρέπει κανείς να αγαπά το Θεό με τέτοια ένταση ώστε να κάψει όλη τη σκουριά μέσα του, για να τον αφήσει ελεύθερο να προχωρήσει ανεμπόδιστος προς το Βασίλειό Του.

ΕΝΑΣ ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΟΣ:

Ένας λάτρης της ελευθερίας, ο Γκουρού Νανάκ πέρασε τα νεαρά του χρόνια στην ελευθερία του αγροκτήματος και της εξοχής. Όταν μεγάλωσε, ταξίδεψε σε μήκος και σε πλάτος, παροτρύνοντας τους ανθρώπους να ελευθερώσουν το νου τους από τις συμβατικές σκέψεις και τις ευθυμίες της ζωής.

Στην επιστροφή του από τα μακρινά του ταξίδια, εγκαταστάθηκε στην Καρταρπούρ ως γεωργός. Ήταν ένας αληθινός γιός του εδάφους, ένας περιπαθής χωρικός που είχε καλλιεργήσει πολύ πιο δύσκολα πράγματα από τη γη - το νου και τη διάνοια κ.τ.λ. Μετά από την «εξανθρώπιση» και την «εξυπηρέτηση του ανθρώπου», απασχολήθηκε με την εξυπηρέτηση της γης, γιατί το να κάνει να φυτρώσει ένα φύλλο από χορτάρι και να βοηθήσει να μεγαλώσει ένα στέλεχος φυτού που να φέρνει ένα κόκκο σπόρου ήταν για κείνον πολύ καλύτερο παρά η εργασία απλώς ενός ιερέα ή ενός κήρυκα. Έδωσε ένα παράδειγμα σκληρής δουλειάς μετατρέποντας σε καλλιεργήσιμη την άγονη γη του Καρταρπούρ για να θρέψει με τα προϊόντα της τους φτωχούς και αυτούς που είχαν ανάγκη.

Αυτός επίσης έθεσε στο Καρταρπούρ το θεσμό του *λανγκάρ*

ή ενός συστήματος παροχής δωρεάν τροφής στην κοινότητα, όπου και το ψωμί και το φαγητό μοιράζονταν ελεύθερα σε όλους σύμφωνα με τις ανάγκες του καθενός. «Το ψωμί ήταν ο Κύριος», δήλωσε ο Γκουρού, και «το ψωμί που έδινε ο Κύριος ήταν το *πρασάντ'* Του (Θεού - δώρο)». «Το ψωμί και το νερό ανήκουν στον Γκουρού», αντιλαλούσαν οι οπαδοί. Και ο Γκουρού είπε ότι ο Αγαπημένος ήταν μέσα στους ανθρώπους.

Οι μαθητές του έρχονταν από μακρινούς τόπους όπως το Μπαλουχιστάν, το Αφγανιστάν και την κεντρική Ασία και συμπεριλάμβαναν μεταξύ άλλων, Βραχμάνους και Σούφι, την υψηλή τάξη των Κσαστρίγια και τη χαμηλή τάξη των Τσαντάλα, των Σίντχα και των Ναθ. Ετσι η ακολουθία του ήταν μιά ανάμειξη όλων των ειδών των ανθρώπων, δεμένοι μαζί με τα δεσμά της με αγάπη αφοσίωσης στον ιερό σκοπό, και αμιλλώμενοι μεταξύ τους στην εργασία της αγάπης για τους ξεπεσμένους και τους παραστρατημένους. Ο Νανάκ, ο πνευματικός τους πατέρας, τώρα προχωρημένος στην ηλικία, μετακινιόταν με τα πόδια κάθε μέρα, εργαζόμενος στα αγροκτήματα και ψάλλοντας ύμνους του Νάαμ και πνέοντας την ευλογία της αγάπης. Ο Γκουρού ήταν η εικόνα της ταπεινοφροσύνης, και οι οπαδοί του με ένα πνεύμα αφιέρωσης εργάζονταν ως ταπεινοί υπηρέτες του Κυρίου, λατρεύοντας το Θεό χωρίς καμιά πομπή και επίδειξη μέσα στην ηρεμία της Φύσης.

Από το Καρταρπούρ διασπάρθηκε η φωτιά της αγάπης του Θεού και της αγάπης του ανθρώπου, σε όλο το Παντζάμπ. Το πρόσωπο του Γκουρού Νανάκ έλαμπε με την απλότητα και τη γαλήνη που γεννιόταν από την αγνότητα που είχε μέσα του. Αυτός ήταν ένας δουλευτής, ένας καλλιεργητής της γης, ένας υπηρέτης των φτωχών και των ταπεινών. Η ζωή στο Καρταπούρ ήταν ένα κράμα εθελοντικής εργασίας και λατρείας του Θεού, αγάπης και κόπου, σιωπής και ψαλμών.

Όταν ρωτήθηκε από τον πατέρα του ποιά ήταν η πραγματική γεωργία, ο Νανάκ απάντησε: «Το σώμα είναι ο αγρός, ο νους είναι τα ηνία, και η μετριοφροσύνη είναι το ζωογόνο νερό του αγρού. Σπέρνω το σπόρο του Θείου Ονόματος μέσα στον αγρό του σώματος, ισοπεδωμένος και αυλακωμένος από την ευχαρί-

στηση, μετά την κονιοποίηση των ριζωμένων σβόλων της υπερηφάνειας και τη μετατροπή τους σε αληθινή ταπεινοφροσύνη. Μέσα σε ένα έδαφος προετοιμασμένο με αυτό τον τρόπο, ο σπόρος της αγάπης θα ευδοκιμήσει και, καθισμένος μέσα στην κατοικία της Αλήθειας, βλέπω τη δόξα του Θεού στην πλούσια συγκομιδή μπροστά μου. Ω, Πατέρα! Ο Μαμμωνάς δεν συνοδεύει κανένα άνθρωπο. Ο κόσμος απλώς εξαπατάται από τα θέλγητρα του πλούτου. Είναι μόνο λίγοι που διαφεύγουν την απάτη με τη βοήθεια της σοφής διάκρισης .»

Ο Γκουρού Νανάκ είχε μιά βαθιά ριζωμένη κλίση στη σιωπή. Συχνά βυθιζόταν στη σιωπή του Θεού, στο Σατ Νάαμ, τον Αιώνιο Λόγο' στη σιωπή της Φύσης, στη σιωπή που λάμπει στον έναστρο ουρανό και κατοικεί στη μοναχική πλαγιά του λόφου και μουρμουρίζει μέσα στα νερά που κυλούν και στη σιωπή της *Σανγκάτ Σέβα* ή της μη επιδεικτικής εξυπηρέτησης της κοινότητας των πιστών και των εξυπηρετούντων *(σέβακς)* που έμεναν με τον Γκουρού και τους οποίους αυτός πάντοτε προσφωνούσε ως *Μπχάι* (αδελφούς).

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Αυτός όρισε μιά μεθοδολογία για να έχει κανείς επιτυχία στη ζωή. Απορροφημένος στον Κύριο της Αγάπης ο μαθητής αναπτύσσεται στη σέβα του *Σάντχ Σανγκάτ,* την ανιδιοτελή και με αγάπη εξυπηρέτηση όλων. Με μιά τέτοια ανώτατη και ανιδιοτελή εξυπηρέτηση, πολλοί *Κόντα Ράκχσα* και *Σάτζαν θούγκ* απολυτρώθηκαν κατά τη διάρκεια της αποστολής του.

Προέτρεπε τους ανθρώπους να κερδίζουν αυτά που χρειάζονταν για να ζήσουν με τίμια και δίκαια μέσα. Αυτός ήταν κανόνας όχι μόνο για τους μαθητές και για το λαό, αλλά ακόμη και τους πραγματικούς δασκάλους και κήρυκες. Έφτασε μέχρι του σημείου να λέει: «Μη σκύβετε με σεβασμό μπροστά σε εκείνον, που αξιώνοντας ότι είναι Θεάνθρωπος, ζει με την ελεημοσύνη των άλλων. Αυτός που κερδίζει όσα του χρειάζονται για να ζήσει με τον ιδρώτα του προσώπου του και τα μοιράζεται με όλους, μπορεί να γνωρίσει το δρόμο προς το Θεό.»

Αυτό που ανήκει σε έναν άλλο δεν πρέπει να το επιθυμούμε και να το ποθούμε και ακόμη λιγότερο να το αρπάζουμε, γιατί αυτό είναι τόσο απεχθές και βλαβερό όσο είναι το χοιρινό σε ένα Μουσουλμάνο και το βοδινό σε ένα Ινδό.

Απαγόρευε τους ανθρώπους να σφετερίζονται τα δικαιώματα των άλλων. Εκείνοι που ευημερούν με κακώς αποκτημένα κέρδη δεν μπορούν ποτέ να έχουν μιά αγνή καρδιά.

Επανειλημμένως τόνισε την αγνότητα της καρδιάς μέσω ενάρετων πράξεων που εκτελούνται από αγάπη για τον Κύριο. Είναι μόνο τα έργα που λογαριάζονται και όχι τα θρησκευτικά σήματα που φέρει κανείς.

Το να ψάλλει κανείς το Όνομα του Κυρίου είναι αναγκαίο αλλά με μιά αγνή καρδιά και μιά καθαρή γλώσσα γιατί χωρίς αυτά όλες μας οι προσευχές, όσο και αν είναι μακριές και φωναχτές, δεν θα φέρουν κανένα καρπό. «Είναι μόνο οι πράξεις που ζυγίζονται στη θεία ζυγαριά και καθορίζουν τη θέση μας σε σχέση με το Θεό.» Είναι με την αλχημεία της αγάπης του Θεού που μπορεί κανείς να μεταμορφώσει σκληρούς εγκληματίες σε ευσεβείς ανθρώπους.

Ο Νανάκ ποτέ δεν συνηγορούσε για επιδεικτική απάρνηση σαν μέσο γιά τη Θεογνωσία. Δίδαξε πως η σωτηρία ήταν δυνατή για έναν οικογενειάρχη, όσο και για οποιοδήποτε άλλο άνθρωπο, με τη σωστή εκτέλεση των καθηκόντων και των υποχρεώσεών του με πίστη στο Θεό. Πίστευε στην αποτελεσματικότητα της προσευχής όχι μόνο για όλη την ανθρωπότητα αλλά και για τα ζώα, τα πουλιά και όλα τα άλλα πλάσματα. Αυτός ο ίδιος πάντοτε προσευχόταν για ειρήνη σε όλο τον κόσμο κάτω από τη Θεία Θέληση.

Ο Νανάκ τόνιζε την ανάπτυξη της ζωής του Πνεύματος για όλους τους άνδρες και τις γυναίκες. Τέτοιου είδους άνθρωποι δεν ζουν μόνο για τους εαυτούς τους αλλά και για τους άλλους.

Το να ζει κανείς για τους άλλους είναι ο ανώτατος κανόνας
Μόνο εκείνος ζει που ζει για τους άλλους.

Όρισε ως αληθινά μεγάλο άνθρωπο αυτόν που απαρνιέται όλες του τις επιθυμίες και δεν ενδιαφέρεται για τον καρπό των πράξεών του.

Στον αναζητητή του Θεού οριζόταν να καλλιεργεί αγνότητα της καρδιάς πάνω από όλα τα άλλα. «Αυτόν που είναι τόσο πολύ ταυτισμένος με το σώμα και είναι απορροφημένος ολοκληρωτικά στις λαγνείες της σάρκας δεν μπορεί ποτέ να τον διαλέξει ο Κύριος ως δικό Του.»

Αυτός που ευλογεί τους άλλους ευλογείται σε ανταπόδοση.

Ένας αναζητητής της ευτυχίας πρέπει να κάνει τους άλλους ευτυχισμένους.

Ο Γκουρού τόνισε την ανάγκη της προσευχής. Εκεί όπου όλες οι ανθρώπινες προσπάθειες αποτυχαίνουν, η προσευχή επιτυχαίνει. Κάθισε σε σιωπή κάθε μέρα και προσευχήσου στο Θεό, ή στο Θεό που έχει εκδηλωθεί μέσα στον άνθρωπο, να σε τραβήξει πιο κοντά Του από μέρα σε μέρα και να σου χαρίσει τη συντροφιά εκείνων που είναι αγαπητοί σ' Αυτόν.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΜΕΡΕΣ:

Έφτασε η μέρα που ο Νανάκ ήταν έτοιμος να πεθάνει. Με ταπεινοφροσύνη και αγάπη ο Νανάκ υποκλίθηκε στον αφοσιωμένο του μαθητή Ανγκάτ, που είχε γίνει πια ένα μέρος της ύπαρξής του, όπως δηλώνει το όνομα. Ο τελευταίος ήταν ένα στο πνεύμα με το Διδάσκαλό του και οι δύο ήταν συγχωνευμένοι μαζί μέσα σ' Εκείνον. Ο Γκουρού τότε του ζήτησε την ευλογία του και έψαλλε το τραγούδι της βιτζάι ή της νίκης την ώρα του θανάτου του, λέγοντας σε όλους που ήταν γύρω του να ψάλλουν μαζί του στη χορωδία.

Ψάλλετε σύντροφοί μου! Ψάλλετε όλοι!
Ψάλλετε τώρα το γαμήλιο τραγούδι μου.
Ψάλλετε το τραγούδι της δόξας Του.
Είθε να γίνω θυσία σ’ Εκείνον - τον Αγαπημένο.
Η ευλογημένη μέρα έχει ανατείλει,
Η ώρα της επιθυμητής τελείωσης πλησιάζει
Ελάτε, σύντροφοί μου, ελάτε!
Και καθιερώστε με με τις ευλογίες σας
Ιδού η Νύφη ενώνεται με το Γαμπρό.

Πολλοί από τους μαθητές έχυσαν πικρά δάκρυα λύπης και θλίψης. Με βαθιά αγωνία μέσα στις καρδιές τους, ρώτησαν: «Αφήνοντάς μας, συ φεύγεις! Τί τελετουργικό πρέπει να εκτελέσουμε; Πρέπει να ανάψουμε το συνηθισμένο πήλινο λύχνο όταν φεύγεις; Πρέπει να ρίξουμε τις στάχτες σου και τα απανθρακωμένα οστά σου μέσα στα ιερά νερά του Γάγγη, σύμφωνα με το έθιμο που επικρατεί;»

Σε όλες αυτές τις ερωτήσεις, ο Γκουρού απάντησε χαρακτηριστικά:

Ναι, ανάψετε το λύχνο!
Το λύχνο του Ονόματος του Θεού,
Ας είναι τα τελετουργικά επικήδειά μου
Η ενθύμηση του Ονόματος του Θεού.
Να γνωρίζετε ότι Εκείνος, ο Κύριος που είναι πάνω,
Είναι το στήριγμά μου, και εδώ και μετέπειτα.
Ψάλλετε το Όνομα του Θεού!
Αυτό θα είναι ο Γάγγης μου και το Κάσι μου.
Ας λουστεί η ψυχή μου μέσα στο νερό του Ονόματος Του!
Γιατί μόνο αυτό είναι το αληθινό λουτρό.
Και προσφέρετε μου τη χάρη του Θεού,
Και ψάλλετε τη δόξα του Θεού, μέρα και νύχτα.

Οι Ινδοί μαθητές ρώτησαν: «Πρέπει να αποτεφρώσουμε το σώμα σου;» Και οι Μουσουλμάνοι μαθητές: «Πρέπει να θάψουμε το σώμα σου;» Ο Γκουρού απάντησε: «Μη μαλώσετε πάνω στα λείψανά μου. Ας φέρουν και οι Ινδοί και οι Μουσουλμάνοι άνθη και ας τα τοποθετήσουν σε κάθε πλευρά του σώματός μου. Και ας κάνει ο καθένας ό,τι του αρέσει. Αλλά να προσέξει τα άνθη να παραμείνουν φρέσκα και πράσινα.» Ο Γκουρού αδιαφορούσε για την τελετουργική διάθεση του σώματος είτε με αποτέφρωση είτε με ταφή. Αυτός μόνο ζήτησε τα άνθη να παραμείνουν δροσερά και ευωδιάζοντα. Ποιά ήταν λοιπόν αυτά τα άνθη; Τα άνθη της πίστης και της αγάπης.

Μάταια οι άνθρωποι ψάχνουν τον Γκουρού μέσα σε ένα τάφο ή στον τόπο της αποτέφρωσης. Ο Ζωντανός Γκουρού είναι

πάντοτε μέσα στις καρδιές εκείνων που κρατούν τα άνθη της πίστης και της αγάπης δροσερά και ευωδιάζοντα. Αυτός ήρθε για όλους. Έζησε για όλους. Τα διδάγματά Του παραμένουν για όλους.

Αυτός δεν ίδρυσε καμιά καινούργια αίρεση. Σεβόταν όλες τις θρησκείες. Σεβόταν τους αγίους όλων των εποχών και όλων των τόπων. Δεν δίδαξε καμιά καινούργια πίστη. Κήρυξε την αγάπη, την πίστη και τα ευγενικά έργα. Για κείνον όλοι οι άνθρωποι ήταν του Θεού. Μέσα στους Ινδούς και μέσα στους Μουσουλμάνους έβλεπε το Όραμα του Θεού μέσα στον Ανθρωπο.

Σε όλα τα έθνη του κόσμου, έβλεπε την ατέλειωτη πορεία της φυλής του ανθρώπου. Σε όλες τις χώρες και σε όλους τους ανθρώπους, έψαλλε το τραγούδι του ΝΑΑΜ ή του Ιερού Λόγου.

Ο Νανάκ ήταν ο προφήτης της ειρήνης και της καλής θέλησης, της αρμονίας και της ένωσης. Ήταν ο προφήτης του Φωτός και έδωσε Φως σε όλους για εβδομήντα ολόκληρα χρόνια (1469-1539). Το έργο Του της με αγάπη εξυπηρέτησης της ανθρωπότητας, ως η εκδήλωση του Ανεκδήλωτου, συνεχίστηκε με σθένος από τους διαδόχους Του. Ο Γκουρού Αρτζάν, ο πέμπτος στη σειρά διαδοχής από τον Νανάκ, συνέλεξε τα ρητά των Γκουρού μέσα στο Ιερό Γκρανθ, τη Βίβλο των Σίκχ συμπεριλαμβάνοντας μέσα εκεί τα ρητά πολλών άλλων αγίων και άλλων θρησκειών επίσης, όσα ήταν εύκολο να συλλεχθούν για το σκοπό. ' Ετσι μέσα στο ιερό βιβλίο, έθεσε τη βάση ενός μεγάλου συμποσίου και πρόσφερε εκεί μέσα εκλογή και νόστιμα εδέσματα θείας σοφίας που ερχόταν μέσα από τους αιώνες. Αυτό εξυπηρετεί κατά κάποιο τρόπο ως πρότυπο για το Παγκόσμιο Συνέδριο της Συναδελφότητας των Θρησκειών.

Η αγάπη δεν θέλει καμιά ανταμοιβή. Είναι μιά ανταμοιβή αυτή η ίδια. Η εξυπηρέτηση και η θυσία χαρακτηρίζουν την αγάπη. Οι δύο τελευταίοι Γκουρού - ο Γκουρού Τεγκ Μπαχαντούρ και ο Γκουρού Γκομπίντ Σίνγκ - θυσίασαν τα πάντα τους στην εξυπηρέτηση της ανθρωπότητας για την αγάπη του Θεού.

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ

Γλωσσάριο Ανατολικών Όρων και Σπουδαίων Ονομάτων Ανθρώπων και Τόπων

Α

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ - Χριστιανός απόστολος, ο φημισμένος συγγραφέας του τέταρτου Ευαγγελίου, τριών Επιστολών και του Βιβλίου της Αποκάλυψης στην Καινή Διαθήκη. Το Ευαγγέλιό του είναι ένα εγχειρίδιο του Χριστιανισμού, ταυτίζοντας τον Ιησού με το Λόγο.

ΑΓΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ (354-430) - Χριστιανός Άγιος και ένας από τους τέσσερις μεγάλους Πατέρες της Λατινικής ή της Ρωμαϊκής εκκλησίας.

ΑΚΑΘ ή ΑΚΑΘ ΚΑΘΑ - Αυτό που δεν μπορεί να περιγράφει επαρκώς' μεταφορικώς η μυστική αρχή του ήχου - ο χωρίς λόγια Λόγος, ο Θεός στη δύναμη της έκφρασης, ή η Μουσική της Ψυχής.

ΑΚΑΣ ΜΠΑΝΙ - Φωνή από τον ουρανό' μεταφορικώς το Ακουστό Ηχητικό Ρεύμα, η δημιουργική αρχή-ζωής, που συγκρατεί τα πάντα μέσα στα σύμπαν' το ίδιο όπως το Ουτζίτ των αρχαίων, ο ιερός Λόγος των Χριστιανών, το Μπανγκ-ι-Ασμάνι ή Κάλμα των Μωαμεθανών, και το Νάαμ ή Σαμπτ των Σικχ.

ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ, Γκουρού (Εκτέλεσε την αποστολή του το 1553-74) - Τρίτος στη διαδοχή του Νανάκ.

ΑΜΡΙΤ - Η τελετή του Βαπτίσματος των Σικχ μετέχοντας του καθιερωμένου νερού, που καθαγιάστηκε από τους πέντε-πιάρα ή τους αγαπημένους, με την ψαλμωδία ύμνων από το ιερό Γκρανθ.

ΑΝΓΚΑΝΤ, Γκουρού (Εκτέλεσε την αποστολή του το 1538-53) - Δεύτερος στη διαδοχή του Νανάκ, το αρχικό του όνομα ήταν Μπχάι Λένα. Ο Νανάκ αναγνώρισε σ’ αυτόν τον αντάξιό του διάδοχο, για τα πνευματικά του πλούτη (Λένα), προτιμώντας τον από τους δικούς του γιούς. Ο Νανάκ τον ονόμασε «Ανγκάντ» δηλ. ένας που έχει χυθεί στο δικό του καλούπι και έχει γεμίσει από το δικό του φως, ως γνήσιο τμήμα της δικιάς του ύπαρξης.

ΑΝΤ - Η Τρίτη Μεγάλη Διαίρεση μέσα στη δημιουργία που περιλαμβάνει το Τρικούτι και-το Σαχανσντάλ Κανουάλ, όπου επικρατεί εκλεπτυσμένη ύλη με τη μορφή συγκινήσεων και σκέψεων και το πνεύμα δεν μπορεί παρά να τις χρησιμοποιήσει μιά υλικο-πνευματική περιοχή.

ΑΝΤΙΣ ΚΑΡΑΝ - Ο Εσωτερικός τετραπέταλος λωτός του νου, συμβολικός των τεσσάρων νοητικών ικανοτήτων: τσιτ (μνήμη), μάνας (ο νους που αισθάνεται), μπούντι (το μυαλό ή η διάνοια που σκέπτεται) και αχαμκάρ (το αυτοεπιβαλλόμενο εγώ).

ΑΝΧΑΝΤ ή ΑΝΧΑΝΤ ΜΠΑΝΙ - Ήχος που δεν τελειώνει και δεν έχει όρια' μτφ. το Ακουστό Ρεύμα-Ζωής που πηγάζει από τη Θεία Θέληση, συνεχίζοντας ατέλειωτα την εργασία της δημιουργίας και της συντήρησης του σύμπαντος' χρησιμοποιείται αλληλοδιαδόχως με τη λέξη Αν-χάτ που σημαίνει «Αχτύπητος», καθώς είναι αυτόματος και όχι ενόργανος.

ΑΠΡΑ ΒΙΝΤΙΑ - Η γνώση του υλικού κόσμου (παρατήρηση και πείραμα) μέσω των αισθήσεων που περιλαμβάνει τελετές και τελετουργίες, τύπους και τυπικότητες, νηστείες, αγρυπνίες, ταξίδια για προσκύνημα ως αντίθετη προς την «πρα», την ενημερότητα του πνευματικού κόσμου, του οποίου η γνώση βρίσκεται πέρα από τις αισθήσεις και είναι τελείως ανεξάρτητη από αυτές.

ΑΡΤΖΑΝ ή ΑΡΤΖΑΝ ΝΤΕΒ, Γκουρού (Εκτέλεσε την αποστολή του το 1581-1606) - Πέμπτος στη σειρά της διαδοχής του Νανάκ, συνέταξε το Αντί Γκράνθ (Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ), τη Βίβλο των Σικχ που περιλαμβάνει ύμνους εγκωμίων προς το Θεό από τα γραπτά όλων των Αγίων, είτε Ινδών είτε Μουσουλμάνων, όσα μπόρεσε να βρει, μαζί με τις δικές του συνθέσεις.

ΑΤΖΝΑ ή ΑΤΖΝΑ ΤΣΑΚΡΑ - Το κεντρικό σημείο πίσω και μεταξύ των ματιών, η έδρα της ψυχής κατά τη διάρκεια της εγρήγορσης.

Β

ΒΕΔΑ - (Σανσκριτική λέξη που σημαίνει Θεία γνώση). Η πιο

ιερή των Ινδικών γραφών, μερικές ανάγονται σε 1000 ή 2000 χρόνια π.Χ., πριν να αφήσουν οι Αριανοί τα αρχικά τους σπίτια πέρα από τα Ιμαλάια. Καθώς αυτές αποκαλύφτηκαν προφορικούς από τον Μπράχμα στους αρχαίους Ρίσι, είναι γνωστές ως Σρούτι «αυτό που ακούγεται». Υπάρχουν τέσσερις Σαμχίτας ή συλλογές: 1) Ριγκ, η Βέδα του έπαινου' 2) Γιαζούρ, η Βέδα της προσευχής και του τυπικού της θυσίας' 3) Σάμ, η Βέδα των μελωδιών και των ύμνων' και 4) Αθάρβα, η Βέδα των Αθαρβάν, των ιερουργούντων κληρικών στις θυσίες.

ΒΙΒΛΟΣ - Οι ιερές γραφές των Χριστιανών, που περιλαμβάνουν 66 βιβλία: 39 στην Παλαιά και 27 στην Καινή Διαθήκη.

ΒΙΝΑ - ' Ενα έγχορδο όργανο μουσικής' επίσης ο μελωδικός μουσικός ήχος του ίδιου του οργάνου.

ΒΙΣΝΟΥ - Δεύτερος στην Ινδική τριάδα των θεοτήτων, μιά φιλάνθρωπη θεότητα με την Λάκσμι ως σύζυγό του, ο θεός της αφθονίας και της ευημερίας, που του έχει ανατεθεί η εργασία της συντήρησης του σύμπαντος.

ΒΟΥΔΑΣ - Πιο σωστά «Ο Βούδας» - «ο ξυπνημένος» ή «ο φωτισμένος»' τίτλος του πρίγκιπα Σιντάρτα, συχνά ονομάζεται Γκουαντάμα ο ιδρυτής του Βουδισμού.

Γ

ΓΙΑΜΑ - Ο Πλούτωνας των Ινδών ή ο βασιλιάς του υποχθόνιου κόσμου - του κόσμου των πνευμάτων' ένας Θεός-Κριτής που απονέμει δικαιοσύνη χωρίς έλεος, σύμφωνα με τον αδυσώπητο νόμο του Κάρμα: Ο,τι σπείρεις θα θερίσεις' με εξουσία που φθάνει μέχρι το Πιτριλόκ ή την Περιοχή των Πίτρι (μάνας)' δεν μπορεί ούτε να δημιουργεί ούτε να καταστρέφει πνεύματα, αλλά τα κρατά διαρκώς στα δεσμά της ύλης και του νου σε διάφορες μορφές και σχέδια, όπως αξίζει στον καθένα.

ΓΙΟΓΚΑ - (Σανσκριτικά γιούτζ-συνδέω, το ίδιο όπως η λέξη yoke στα Αγγλικά). Η άσκηση έχει ως σκοπό να ακινητοποιήσει το νου ως μέσο για συγκεντρωμένο διαλογισμό για να εξασφαλιστεί η ενότητα της ψυχής με την Παγκόσμια Ψυχή (Ισβάρα, τον Κύριο). 2) ' Ενα από τα ντάρσαν ή τα ορθόδοξα συστήματα

της Ινδικής φιλοσοφίας που αναπτύχθηκε από τον σοφό Πατάν-τζαλι περίπου το 300 μ.Χ και περιλαμβάνει ένα ' Ασταγκ ή ένα οκτάπτυχο μονοπάτι επανένωσης με το Θείο. 3) Από όλα τα διάφορα συστήματα της γιόγκα η γιόγκα του Ηχητικού Ρεύματος ή η συντόνιση με τον ιερό Λόγο, είναι κατά πολύ η πιο εύκολη, η πιο ασφαλής και η πιο γρήγορη, αποδίδοντας αποτελέσματα που είναι επιβεβαιώσιμα με μαθηματική ακρίβεια.

ΓΙΟΓΚΙ ή ΓΙΟΓΚΙΝ - Ένας που κατέχει την τεχνική και την άσκηση της γιόγκα και μπορεί να μεταδώσει γιογκική πειθαρχία και σε άλλους. Ένας αληθινός γιόγκι (του Ηχητικού Ρεύματος) μπορεί, μεταδίδοντας λίγο από το δικό του παλμό ζωής σε άλλους, να τους χύσει στο δικό του καλούπι. 2) Στην κοινή ομιλία, ένας γιόγκι είναι ένας γιόγκι-ασκητής που ασχολείται με βαριές γιογκικές πειθαρχίες. 3) Η γιόγκα σήμερα έχει περιοριστεί στο φυσικό επίπεδο μόνο και ασκείται για υγεία και μακροζωία.

ΓΙΟΓΚΙΚΟΣ - που ανήκει στη γιόγκα.

ΓΚΙΤΑ - Μπαγκαβάντ Γκίτα - (Σανσκριτική λέξη και σημαίνει Τραγούδι του Κυρίου, του Λατρευτού ή του Ευλογημένου) - και είναι ένα τμήμα του μεγάλου έπους της Μαχαμπαράτα, γραμμένο όπως οι διάλογοι του Πλάτωνα ή το βιβλίο του Ιώβ. Διατριβή του Κρίσνα για το καθήκον του Κσαστρίγια να μάχεται ένα ευθύ πόλεμο ενάντια στην αδικία, αδιάφορο ποιές είναι οι αντιξοότητες.

ΓΚΟΜΠΙΝΤ ή ΓΚΟΒΙΝΤ - Ο Κύριος του σύμπαντος' εδώ ο θεός Κρίσνα, το όγδοο αβατάρ του Βίσνου, ο δημιουργός και συντηρητής των τριών βασιλείων: του φυσικού, του αστρικού και του συντελεστικού.

ΓΚΟΜΠΙΝΤ ΣΙΝΓΚ, Γκουρού (Εκτέλεσε την αποστολή του το 1676-1708) - Ένας στρατιώτης-άγιος, δέκατος στη σειρά της διαδοχής του Νανάκ' έφερε τη μεταμόρφωση των Σικχ (απλώς και μόνο μαθητών) σε Σινγκ (λιοντάρια πολέμου), μιά στρατιωτική φυλή για την άμυνα της χώρας εναντίον της αδικίας και της τυραννίας των κυβερνόντων, και έδωσε στο νέο θεσμό το όνομα Κάλσα - η αδελφότητα των αγνών, με ένα τύπο βαπτίσματος, που ονομάζεται Κχαντάντι-Παχούλ ή «Βάπτισμα του Σπαθιού».

ΓΚΟΡΑΚΧ ΝΑΘ - Ο ένδοξος γιόγκι - μαθητής του Ματσχάντρα Ναθ τον 13ο αιώνα μ.Χ, που ανάπτυξε ένα καινούργιο είδος γιόγκα για την επίτευξη υπέρτατης συγκέντρωσης του νου και θαυματουργών δυνάμεων.

ΓΚΟΣΠΕΛ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ - «Ευχάριστες Ειδήσεις» που κηρύχθηκαν από το Χριστό και τους αποστόλους του. «Καλά νέα» (της σωτηρίας) στην Αγγλοσαξωνική «Γκοντ» (God) και «σπελ» (spell), διήγηση, ή «η Ιστορία του Θεού» της Αποκάλυψης.

ΓΚΟΥΠΤ - βλέπε τη λέξη Τσιτρ.

ΓΚΟΥΡΜΑΤ - Το Μονοπάτι του Γκουρού, και αυτό που κηρύττει εξωτερικώς και αυτό που αποκαλύπτεται εσωτερικώς που ακολουθώντας το φτάνει κανείς στον αληθινό αιώνιο «οίκο» του Θεού.

ΓΚΟΥΡ - ΜΠΑΝΙ - βλέπε τη λέξη Μπάνι, κείμενα των Γραφών όπως δόθηκαν από τους Γκουρού μέσα στο Γκρανθ Σαχίμπ, δεν πρέπει να συγχέονται με το Γκουρ-κι-Μπάνι, το ιερό Ηχητικό Ρεύμα που γίνεται έκδηλο από ένα αρμόδιο Διδάσκαλο (Γκουρού), ως μέσο για να φτάσει κανείς το ανώτατο πνευματικό βασίλειο από όπου αυτό απορρέει.

ΓΚΟΥΡΟΥ - Στον Ινδουισμό, ένας πνευματικός δάσκαλος, στον οποίο συμπεριφέρεται κανείς με τη βαθύτερη εκτίμηση και τον μεγαλύτερο σεβασμό' ένας που φωτίζει το Δρόμο προς το Θεό' ένας ,λαμπαδηφόρος στο δρόμο πίσω στο μέγαρο του Κυρίου.

ΓΚΟΥΡΟΥ ΓΚΡΑΝΘ ΣΑΧΙΜΠ - βλέπε τη λέξη Αρτζάν.

ΓΚΟΥΡΜΟΥΚ ή ΓΚΟΥΡΟΥΜΟΥΚ - Ενας που με συνεχή, ακριβή και ευσυνείδητη άσκηση του Γκουρουμάτ ή του μονοπατιού που εξηγείται και γίνεται έκδηλο, αποκτά μιά ειδική θέση δίπλα στο Διδάσκαλο (Γκουρού), ως αυτός που Εκείνος μιλά μέσω Του.

Ε

ΕΒΡΑΙΟΥΣ, Προς - Μιά από τις επιστολές της Καινής Διαθήκης που αποδίδεται στον Απόστολο Παύλο.

ΕΚ ΑΝΚΑΡ - Το Ανεκδήλωτο-Εκδηλωμένο, η δύναμη του

Θεού σε έκφραση, ο ιερός Λόγος, η πρωταρχική εκδήλωση της Θειότητας με την οποία και μέσα στην οποία τα πάντα ζουν, κινούνται και έχουν την ύπαρξή τους και μέσω της οποίας όλα βρίσκουν το δρόμο πίσω στον Απόλυτο Θεό.

Ζ

ΖΙΚΡΕ-Ι-ΡΟΥΧΙ - Επικοινωνία του Ρουχ ή πνεύματος με τον ιερό Λόγο, βλέπε Σουλτάν-ουλ-'Αζκαρ.

ΖΩΡΟΑΣΤΡΗΣ - (Ελληνική ονομασία του Πέρση Ζαραθού-στρα - 600; - 583; π.Χ). Ιδρυτής του Ζωροαστρισμού του οποίου η σύγχρονη εκδοχή είναι ο Παρσεϊσμός. Πιστεύεται ότι ήταν ο πρώτος από τους Σοφούς Ανθρώπους ή Μάγους. Από τις Γκάθα μέσα στη Ζενταβέστα, βρίσκουμε ότι κατεχόταν από ένα καινούργιο όραμα του Θεού και έδωσε στον κόσμο μια διττή θεολογία του καλού Θεού (Αχούρα Μάζντα ή Ορμούζντ) και του Κακού Θεού (Άνγκρα Μενιού ή Αχιρμάν). Ο δρόμος προς τον Αχούρα Μάζντα είναι μεταξύ δύο θεοτήτων, Ατάρ (φωτιά) και Σραόσα (θεληματική υπακοή στη Θεία Θέληση).

Η

ΗΣΑ'Ι ΑΣ - Ο πρώτος από τους μεγαλύτερους Εβραίους προφήτες του Ιουδαϊσμού. Ενα βιβλίο στην Παλαιά Διαθήκη που φέρνει το όνομά του.

Ι

ΙΝΤΡΑ - Ένας από τους μεγάλους θεούς, ο θεός του ουρανού, ο ζωογονητής των πάντων, ο απονεμητής των ωφε-λειών, ο δωρητής της γονιμότητας, ο αποστολέας της βροχής και ο χειριστής των κεραυνών. Στην μετέπειτα μυθολογία, ο κυβερνήτης της Σουάργκια (του ουρανού των θεών και των ευλογημένων πνευμάτων).

ΙΝΤΡΑΓΙΑΣ ή ΙΝΤΡΙΓΙΑΣ - Τα εξωτερικά όργανα των αισθήσε-ων καθώς και οι εσωτερικές αισθήσεις και τα συναισθήματα που

εργάζονται με αυτά και μέσω αυτών στον εξωτερικό κόσμο: μάτια (όραση), αυτιά (ακοή), μύτη (όσφρηση), γλώσσα (γεύση) και δέρμα (αφή), ομαδικά ονομαζόμενα ως Τζινάνα Ιντρίγια ή τα όργανα της γνώσης.

Κ

ΚΑΑΛ - Ο χρόνος, μέσα στον οποίο όλες οι ενσωματωμένες ψυχές ζουν, κινούνται και έχουν την ύπαρξή τους, ωσότου να απογυμνωθούν από το φυσικό ένδυμα, από την αρρώστια, τη φθορά και τη διάλυση, που ονομάζεται «θάνατος», την τελική αλλαγή στο επίπεδο της συνειδητότητας.

ΚΑΖΙ - (Στην Αραβική Καδής ' ένας πολιτικός δικαστής μεταξύ των Τούρκων, των Αράβων και των Περσών.) Ένας Μουσουλμάνος που είναι σπουδασμένος στους θρησκευτικούς νόμους και τη θεολογία.

ΚΑΛΑΜ-Ι-ΚΑΝΤΙΜ - Το αρχαίο Κάλεσμα του Μεγάλου Μουαζίνη (του Θεού).

ΚΑΛΜΑ - Ο γνήσιος Λόγος του Θεού - το διάταγμά Του: «Κουν-φία-κουν» - η εντολή με την οποία η δημιουργία ξεπήδησε σε ύπαρξη. Είναι η δημιουργική δύναμη του Θεού.

ΚΑΜΠΙΡ (1440-1518 μ.Χ) - Ένας μεγάλος Ινδός Άγιος και σύγχρονος του Γκουρού Νανάκ. Η σύγχρονη εποχή του Σαντ Ματ όπου η Επιστήμη της Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα διδάσκεται ανοιχτά και δίνεται απευθείας εμπειρία' μπορούμε να πούμε πως άρχισε με τον Καμπίρ Σαχίμπ.

ΚΑΡΜΑ - Ο όρος δηλώνει ένα πολύ πολύπλοκο σύστημα δράσεων και αντιδράσεων που υφαίνουν μιά ασταμάτητη αλυσίδα αιτίας και αποτελέσματος που προκύπτει από μιά απερίσκεπτη σκέψη, ένα λόγο που προφέρθηκε απρόσεκτα ή μιά ακούσια πράξη γιατί καθένα από αυτά έχει την δυνητικότητα να καρποφορήσει, όχι μόνο σ' αυτό το διάστημα ζωής, αλλά ακόμη και σε μέλλουσες ζωές' αν και μπορεί κανείς από ευλογημένη λήθη, να μη μπορεί να βρει το συνδετικό κρίκο και να το ονομάζει απλώς «τυχαίο».

ΚΑΡΜ ΜΠΧΟΥΜΙ - (Κάρμ Ξέστρα). Το πεδίο των δράσεων

και των αντιδράσεων, δηλ. το γήινο επίπεδο όπου τα άτομα σπέρνουν σπόρους ελεύθερα με μιά ελεύθερη θέληση και δρέπουν τους καρπούς των πράξεών τους.

ΚΟΡΑΝΙ - (Στην Αραβική Κουράν, το ανάγνωσμα). Το ιερό βιβλίο των Μωαμεθανών' η Βίβλος του Ισλάμ γραμμένη στην αγνή Αραβική, όπως αποκαλύφθηκε στον προφήτη από το Γαβριήλ.

ΚΡΙΣΝΑ - Στην Ινδική μυθολογία αναφέρεται ως το έκτο άβαταρ ή η έκτη ενσάρκωση του Βίσνου' ο συγγραφέας της Μπάγκαβαντ Γκίτα, μιάς πολύτιμης διατριβής της άμυνας ενός δίκαιου πολέμου, εξεταζόμενου από διάφορες σκοπιές.

ΚΑΛΣΑ - Η αδελφότητα των αγνών στον Σικχισμό, βλέπε Γκομπίντ Σινγκ.

Λ

ΛΑΚΣΜΙ - Η θεά του πλούτου, ειδικά του πλούτου των Θείων αρετών, που αναζητούν οι αναζητητές της Αλήθειας και που είναι προπαρασκευαστικές για να ακούσει κανείς το Θείο Τραγούδι, που έρχεται από τη «Βίνά της Σαρασβάτι» τραγουδώντας παντοτινά το «Τραγούδι της Θείας Σοφίας» μέσα στην καρδιά του καθενός, και που ακούγεται μόνο όταν καταστρέψει κανείς όλα τα πάθη εξευμενίζοντας τη θεά Κάλι και αναπτύσσει αρετές μέσω της χάρης της Λάκσμι.

Μ

ΜΑΓΙΑ - (Στη Σανσκριτική σημαίνει απατηλότητα, αυταπάτη ή απάτη). Ένας όρος που συναντιέται συχνά μέσα στις Ουπανισάδες, και σημαίνει την ανεξιχνίαστη και απερίγραπτη δύναμη που ενυπάρχει στις προβολές της ' Εσχατης Πραγματικότητας (π.χ. το ανθρώπινο σώμα), μέσα σε όλες τις μορφές στο υλικό σύμπαν κάνοντάς τες να εμφανίζονται ως πραγματικές, όταν στην πραγματικότητα δεν είναι παρά σκιερές υποστάσεις.

ΜΑΚΑΜ-Ι-ΧΑΚ ή ΜΟΥΚΑΜ-Ι-ΧΑΚ - (Σατσ Καντ). Η κατοικία της Αλήθειας' η Πρώτη Μεγάλη Διαίρεση μέσα στη δημιουργία

μιά καθαρά πνευματική περιοχή με την πνευματικότητα να βασιλεύει στην ολότητά της, και έτσι αιώνια η ίδια, πέρα από την εξουσία της Διάλυσης και της Μεγάλης Διάλυσης.

ΜΑΝΣΑΡΟΒΕΡ - (Χάουζ-ι-Καουζάρ). Η πηγή του νέκταρ στο τρίτο πνευματικό επίπεδο (Ντάσαμ Ντουάρ), όπου η προσκυνήτρια ψυχή παίρνει το πραγματικό βάπτισμα, όταν πλένεται και καθαρίζεται από όλες τις ακαθαρσίες.

ΜΑΟΥΛΑΝΑ ή ΜΩΛΑΝΑ ΡΟΥΜΙ, Τζαλάλ-ουντ-Ντιν (1207-73) - Ο φημισμένος συγγραφέας του μεγάλου μυστικού ποιήματος που ονομάζεται Μασνάβι ή Μαθνάουι. Αυτός ήταν απλώς ένας δάσκαλος σε σχολείο (Μάουλβι), αλλά κάτω από τη δυνατή επίδραση του πνευματικού του οδηγού και παιδαγωγού, Σάμας Ταμπρίζ, πολύ γρήγορα υψώθηκε στην εξέχουσα θέση ενός μεγάλου πνευματικού οδηγού (Μαουλάνα) και έγινε ένας δάσκαλος της ανθρωπότητας, στις ανώτερες (πνευματικές) αξίες της ζωής. Αμέσως μετά από το θάνατό του προσκυνήθηκε ως Άγιος.

ΜΑΡΝΤΑΝΑ - βλέπε Μπχάι Μπάλά.

ΜΑΣΝΑΒΙ ή ΜΑΘΝΑΟΥΙ - ' Ενα μεγάλο πνευματικό ποίημα του Τζαλάλ-ουντ-Ντιν Ρούμι (1207-73), (ο μεγαλύτερος των Σούφι ποιητών της Περσίας, ένας ένθερμος μαθητής του φημισμένου Σάμας Ταμπρίτζ (Ήλιος της πνευματικότητας), ένας τέλειος πνευματικός οδηγός της εποχής του. Είναι ένα θαυμάσιο αριστούργημα της Περσικής φιλολογίας και περιγράφει την άθλια κατάσταση της απόβλητης ψυχής από τη μέρα του πρώτου της χωρισμού από το Θεό. Το βιβλίο χαίρει μεγάλου σεβασμού και η προσεκτική του μελέτη υποτίθεται ότι εξυπηρετεί ως διαβατήριο για τον ουρανό.

ΜΑΧΑ ΚΑΑΛ - βλέπε Κάαλ. Ο Μεγάλος Χρόνος ή αιωνιότητα που η εξουσία της εκτείνεται πάνω στους τρεις κόσμους: φυσικό, εκλεπτυσμένο ή αστρικό και νοητικό ή συντελεστικό, που σχηματίζουν το Μπραχμάντ και το Παρ Μπραχμάντ όπου τα πάντα είναι υποκείμενα στην αρρώστια, στη φθορά και στην τελική αποσύνθεση, ωσότου το πνεύμα να απογυμνωθεί από όλες τις θήκες που το περικλείουν ή τα ενδύματα του σώματος, του νου και της διάνοιας, και τις βαθιά ριζωμένες

άδηλες ροπές και να λάμψει στην πρωταρχική του δόξα, έχοντας συνείδηση μόνο του εαυτού του, ελεύθερο από όλα τα δεσμό.

ΜΑΧΑ ΠΡΑΛΑΓΙΑ - Μεγάλη διάλυση κατά την οποία τα πάντα που γεννήθηκαν από τον παγκόσμιο νου βυθίζονται στην πηγή τους.

ΜΟΝΤΟΥΚ ΟΥΠΑΝΙΣΑΔΕΣ - Ουπανισάδες (λέξη Σανσκριτική) είναι διδάγματα εσωτερισμού ή μυστηρίων, και αποτελούν το πιο πνευματικό τμήμα των Βεδών, που είναι οι φιλοσοφικές διατριβές που πρόσφεραν οι αρχαίοι Ρίσι, που κατοικούσαν στα δάση, στους μαθητές τους. Η Μοντούκ Ουπανισάδα περιέχει περίπου 100 τέτοια κείμενα, που πραγματεύονται με προβλήματα όπως την αρχή του Σύμπαντος, το χαρακτήρα της Θειότητας, τη φύση της ανθρώπινης ψυχής και τη σχέση της με την ύλη και το πνεύμα.

ΜΠΑΜΠΑ - Προσφώνηση σεβασμού, που προστίθεται στο όνομα ενός αγίου ανθρώπου που είναι αξιέπαινος και φημισμένος, όπως την αγγλική προσφώνηση «Σεβασμιότατε» προς τους ιερείς.

ΜΠΑΝΓΚ-Ι-ΑΖΜΑΝΙ - Το κάλεσμα από τον ουρανό, μεταφορικώς η Κάλμα ή ο ιερός Λόγος.

ΜΠΑΝΙ - Βιβλικά κείμενα, μεταφορικώς ο ιερός Λόγος ή Νάαμ.

ΜΠΑΤΖΑΝ - Η συντόνιση με το ιερό Ηχητικό Ρεύμα.

ΜΠΧΑΓΚΑΤ - Οι Αφοσιωμένοι του Κυρίου. .

ΜΠΧΑΙ ΜΠΑΛΑ - Ένας από τους δύο συντρόφους του Νανάκ (ο άλλος ήταν ο Μαρντάνα, ένας Μωαμεθανός) που πάντοτε συνόδευε τον Γκουρού στα ταξίδια του, οπουδήποτε πήγαινε, φέροντας το μήνυμα της ειρήνης και της καλής θέλησης μεταξύ των ανθρώπων.

ΜΠΛΑΒΑΤΣΚΥ, Έλενα Πέτροβνα (1831-91) - Ρωσικής καταγωγής, ταξίδεψε στην Ασία, τη Νότιο Αμερική, την Αφρική και την Ινδία. Το 1858 δήλωσε ότι είχε μυηθεί στον εσωτερικό Βουδισμό. Το 1875, ίδρυσε τη Θεοσοφική Εταιρεία: 1) για να εγκαθιδρύσει ένα πυρήνα για την Παγκόσμια Αδελφότητα, 2) για να ενθαρρύνει τη συγκριτική μελέτη της θρησκείας, της

φιλοσοφίας και της επιστήμης και 3) για να ερευνήσει τους ανεξήγητους νόμους της φύσης και τις κοιμισμένες δυνάμεις μέσα στον άνθρωπο.

ΜΠΟΥΝΤΙ - Η ικανότητα της σκέψης και του συλλογισμού - η διάνοια.

ΜΠΡΑΧΜΑΝΤ - Η Δεύτερη Μεγάλη Διαίρεση μέσα στη δημιουργία, κάτω από το Σατσ-Καντ. Είναι ένα πνευματο-υλικό επίπεδο του Παγκόσμιου Νου και υπόκειται στη φθορά και τη διάλυση.

ΜΩΑΜΕΘ (570-632), Μωχόμεντ ή πιο σωστά Μωχάμεντ (στην Αραβική σημαίνει ο Παινεμένος) - Ο τελευταίος προφήτης του αιώνα του και ο ιδρυτής του Ισλάμ που ονομάστηκε μετά από εκείνον Μωαμεθανισμός. Σοκαρισμένος από την επικρατούσα ειδωλολατρία των κατοίκων της Μέκκας, προσπάθησε να εργαστεί για την αναμόρφωση του λαού του, και στη θρησκεία και στην κοινωνική τάξη. Η θρησκεία του Μωάμεθ είναι γνωστή ως «Ισλάμ» (στην Αραβική σημαίνει: παραίτηση ή πλήρη υποταγή στη Θέληση του Θεού) και οι οπαδοί της ονομάζουν τους εαυτούς τους «Μουσουλμάνους» (οι πιστοί).

ΝΑΑΜ - Η Δημιουργική Δύναμη του Θεού, που καλείται με ποικίλα ονόματα: Βακ-Ντέβι, Σρούτι ή Σραόσα από τους αρχαίους, Ναντ ή ' Ακας Μπάνι από τους Ινδούς, ο ιερός Λόγος από τους Χριστιανούς, Κάλμα ή Καλάμ-ι-Καντίμ από τους Μουσουλμάνους και Νάαμ ή Ακχάντ Κιρτάν από τους Σικχ Γκουρού. Καθώς είναι απορροή από το Ανώτατο Ον, αποκαλύπτει τη Θεία Θέληση στον άνθρωπο.

ΝΑΜΑΖ - Μιά από τις πέντε κολώνες του Ισλάμ - Αλλάχ (Θεός), Ναμάζ (προσευχή), Ζακάατ (φιλανθρωπία), Ρόζα (νηστεία) και Χατζ (προσκύνημα στη Μέκκα) - έτσι ώστε ο πιστός να εργάζεται στο ίσιο μονοπάτι, χωρίς παραπλανήσεις, κατευθείαν και με σαφήνεια. Το Κοράνι εξορκίζει τον πιστό να «είναι σταθερός» στην προσευχή, τουλάχιστον πέντε φορές την ημέρα - την ώρα της ανατολής, το μεσημέρι, το απόγευμα, μετά τη δύση του ήλιου και προτού να κοιμηθεί - αν όχι συχνότερα. Η πραγματική Ναμάζ είναι το να συντονίσει κανείς τον εαυτό του με το Ιζμ-ι-άζαμ ή το Μεγάλο Όνομα.

ΝΑΜΝΤΕΒ - Ενας οικοδεσπότης άγιος της Πανταρπούρ, γεννήθηκε.το 1480, μαθητής του Γκουρού Τζιανντέβ, και ο κόσμος τον είχε σε μεγάλη υπόληψη κέρδιζε το ψωμί του κάνοντας εκτυπώσεις πάνω σε ύφασμα και περνούσε όλη του την ώρα σε αφοσιωμένη λατρεία στο Θεό με σεβασμό.

ΝΑΝΑΚ (1469-1539) - Ο ιδρυτής του Σικχισμού, γεννήθηκε στο χωριό Ταλουάντι, κοντά στη Λαχώρη στο Παντζάμπ. Γόνος μιας Κχάτρι οικογένειας, είχε στενές σχέσεις με τον Καμπίρ και όπως ο μεγάλος σύγχρονός του, κήρυξε μονοθεϊστική πίστη, που ήταν σύνθετη από Ινδικά και Μωαμεθανικά στοιχεία και γι’ αυτό επευφημείτε και θαυμάζετε και από τους δύο.

ΝΑΝΤ ΜΠΙΝΤ ΟΥΠΑΝΙΣΑΔΑ - Ενα από τα αρχαία κείμενα που πραγματεύεται με τη δόξα του Ναντ ή του Ηχητικού Ρεύματος. Ορίζει τα πνευματικά γυμνάσματα που δίνουν δύναμη στους γιογκιν να ακούσουν τον Ανχάντ (Ομκάρ ή Ονκάρ) ήχο της πρώτης εκδήλωσης του Μπράχμα, μέσα στον εαυτό τους. Η πραγματοποίησή του δίνει γνώση και δύναμη για να δημιουργήσει κανείς, καθώς είναι η μόνη δημιουργική αρχή που εργάζεται μέσα στον κόσμο.

ΝΑΘ - κατά λέξη σημαίνει Κύριος ή Διδάσκαλος. Μιά τάξη γιόγκιν που ιδρύθηκε από τον Ματσχίντρα Ναθ και αναπτύχθηκε από το φημισμένο μαθητή του Γκόρακ Ναθ.

ΝΙΝΤΑ-Ι-ΑΖΜΑΝΙ - Ο Ήχος που έρχεται από τον Αρς-α-μουάλα ή τον όγδοο ουρανό. Βλέπε Άκας Μπάνι.

ΝΙΡΑΝΚΑΡ - Ο Χωρίς Μορφή ή Χωρίς Εικόνα. ’ Ενας χωρίς ιδιότητες. (Ο Θεός-σε-αφαίρεση).

ΝΟΥΚΤΑ ΣΟΥΕΝΤΑ ή ΝΟΥΚΤΑ-Ι-ΣΑΒΕΝΤΑ - (Τιλ ή Τίσρα Τιλ). Όρος των Σούφι για το «Σιβ Νέτρα» ή «Ντίβια Σάκσου» (το τρίτο μάτι), όπως είναι γνωστό μεταξύ των Ινδών και «ο Μοναδικός Οφθαλμός» όπως ορίζεται μέσα στα Ευαγγέλια. Είναι σ’ αυτό το σημείο, πίσω και μεταξύ των ματιών, όπου συναθροίζεται το ρεύμα της ψυχής με την αυτοσυγκέντρωση' για να υψωθεί σε ανώτερα πνευματικά επίπεδα.

ΝΤΑΝΤΟΥ (1544-1603) - Βραχμάνος σοφός από το Αχμενταμπάντ, απόρριψε τις Βέδες και το Κοράνι θεώρησε τον Σίβα, τον Βίσνου και τον Μπράχμα ως θεοποιημένους ανθρώπους'

κατάγγειλε τις κάστες και τον ιησουητισμό και δίδαξε τη λατρεία του Ενός Θεού, του Δημιουργού και Διατηρητή των πάντων.

ΝΤΑΣΑΜ ΝΤΟΥΑΡ ή ΝΤΑΣΑΜ ΝΤΒΑΡ - Περιοχή μεταξύ Μπραχμάντ και Παρ Μπραχμάντ, που και οι δύο αποτελούν τη Δεύτερη Μεγάλη Διαίρεση μέσα στη δημιουργία, το επίπεδο του Παγκόσμιου Νου, που αποτελείται από Αγνό Πνεύμα και εκλεπτυσμένη μορφή ύλης σε διάφορους βαθμούς' εδώ η προσκυνήτρια ψυχή, με μιά βουτιά μέσα στην Αμριτσάρ (την ιερή δεξαμενή εσωτερικώς), καθαρίζεται από όλες τις ακαθαρσίες αποκτώντας ξανά την πρωταρχική της αγνότητα, και γίνεται χάνσα ή ένας βασιλικός άσπρος κύκνος.

ΝΤΙΑΝ - Από το Ντι (στη Σανσκριτική Ντι). Αυτοσυγκέντρωση, ειδικά πάνω στον ιερό Ηχο' επικοινωνία με το Λόγο.

ΝΤΙΑΝΙ - Αφοσιωμένοι που πέφτουν σε έκσταση με τους μουσικούς ύμνους των κυμβάλων.

ΝΤΟΥΝ - Η Αντήχηση της αρχής του ήχου μέσα στη δημιουργία, η Μουσική των σφαιρών.

ΝΤΟΥΝ-ΑΤΜΑΚ - Η Μουσική της ψυχής.

ΝΤΡΑΙΝΤΕΝ, Τζων (1631-1700) - Άγγλος ποιητής, δραματικός και κριτικός μεγάλης υπόληψης.

Ο

ΟΥΑΖΟΥ - Στους Μουσουλμάνους, το πλύσιμο των σημαντικών περιοχών του σώματος όπως το πρόσωπο, τα χέρια και τα πόδια, ακριβώς όπως το Παντζ-ασνάνι στους Ινδούς, που ίσως γίνεται αναγκαίο από την σπανιότητα του νερού στις επηρεασμένες από την ξηρασία περιοχές ή όταν είναι κανείς πολύ άρρωστος για να κάνει πλήρες λουτρό.

ΟΥΝΤΖΙΤ ή ΟΥΝΤΟΤΖΙΤ - Η Μουσική του άλλου κόσμου που έρχεται από τα βασίλεια που είναι πέρα από το νου και τις αισθήσεις.

ΟΥΠΑΝΙΣΑΔΕΣ - Βλέπε Μοντούκ Ουπανισάδα.

Π

ΠΑΛΤΟΥ ή ΠΑΛΤΟΥ ΣΑΧΙΜΠ - Ινδός μύστης με υπόληψη, γεννήθηκε στο χωριό Νάγκπουρ (Περιοχή Φαϊζαμπάντ-Ουντχ)' μυήθηκε στην εσωτερική Επιστήμη από τον οικογενειακό ιερέα, τον Γκομπίντ Τζι, μαθητή του Μπίκχα Σαχίμπ.

ΠΑΝΤΣ ΣΑΜΠΤ - Ο πενταλέξιος Λόγος που περιλαμβάνει πέντε αρμονίες, η καθεμιά προερχόμενη από τα πέντε επίπεδα που είναι στο Δρόμο προς το βασίλειο του Θεού. (2) Ο «Λόγος των λόγων» (Ιζμ-ι-άζαμ) ή «ο Βασιλιάς των λόγων» (Σουλτάν-ουλ-'Αζκαρ)' μέσω του οποίου φτάνει κανείς στο Βασίλειο του Θεού.

ΠΑΝΤΖΑΜΠΙ - Γκουρμούκι γραφή, όπως εισήχθηκε από τον Γκουρού Ανγκάντ. Μεταφορικώς ο λαός του Παντζάμπ.

ΠΑΝΤΙΤ - (Στη Σανσκριτική Παντίτα, ένας μορφωμένος άνθρωπος.) Ένας δάσκαλος, συνήθως Βραχμάνος, μορφωμένος στη θρησκευτική, στη νομική και στην κοινωνική γνώση.

ΠΑΡΑΜ ΣΑΝΤ - Ένας γνήσιος Άγιος ' ένας τίτλος που απονέμεται στους Αγίους πολύ υψηλής τάξης που έχουν είσοδο στην Ανώνυμο Περιοχή.

ΠΑΡΒΑΤΙ - (Στη Σανσκριτική Παρμπάτι, ένας που ζει σε ένα παρμπάτ ή βουνό, μεταφορικώς ψυχή.) Σύζυγος του Σίβα, γιατί και οι δύο κατοικούν μαζί στο βουνό της μεταμόρφωσης (Κελάς), πίσω και μεταξύ των ματιών' διαλογισμός πάνω *σ'* αυτό το κεντρικό σημείο οδηγεί στο άνοιγμα του Σιβ-νέτρα, του τρίτου ματιού, που συμβολικά απεικονίζεται οριζόντια στη μέση του μετώπου. Η θεά είναι ένα σύμβολο αφοσίωσης στο Σίβα (ο εκμηδενιστής των παθών)' όπως η Λάκσμι και η Σαρασβάτι είναι σύμβολα του πλούτου (των θείων αρετών) και της μάθησης, της μυστικής ουσιώδης φύσης του Εαυτού, αντίστοιχα.

ΠΑΡ ΜΠΡΑΧΜΑΝΤ - Το πάνω τμήμα της Δεύτερης Μεγάλης Διαίρεσης (Μπραχμάντ), όπου το πνεύμα υπερέχει της ύλης, ανόμοια με το κάτω τμήμα (Ντάσαμ Ντουάρ) όπου και τα δύο είναι ίσα.

ΠΑΧΟΥΛ - Βάπτισμα με το σπαθί, που εισήχθηκε από τον Γκουρού Γκομπίντ Σινγκ, για να μεταμορφώσει τους πράους

Σικχ σε μιά μαχητική δύναμη για να πολεμήσουν ενάντια στην αδικία και στην τυραννία των κυβερνητών. Βλέπε Αμρίτ.

ΠΕΤΡΟΣ - Πέτρος ο Α ' , ο Μέγας (1672-1725), ο πρώτος Ρώσος αυτοκράτορας. Καθώς ήταν σωματικώς και διανοητικώς πολύ πιο προοδευμένος από την ηλικία του, συσσώρευσε πολλή γνώση και τεχνική επιδεξιότητα από τους ξένους που ήταν στη Ρωσική Υπηρεσία. Πρόθυμος για γνώση άφησε τη Ρωσία τον Απρίλιο του 1697, μεταμφιεσμένος ως κατώτερος υπάλληλος της πρεσβείας, επισκέφτηκε τις Βαλτικές Επαρχίες της Πρωσσίας και του Ανόβερου και έφτασε στο Άμστερνταμ όπου εργάστηκε για ένα χρονικό διάστημα ως ένας απλός ναυπηγός. Εκτός τις άλλες του σπουδές, έμαθε αστρονομία, γεωγραφία, φυσική, φιλοσοφία και ακόμη και ανατομία και χειρουργική.

ΠΙΑΡΑ - (Πέντε Πιάρα). Ο θεσμός των αγαπημένων του Θεού, που δημιουργήθηκε από τον Γκουρού Γκομπίντ Σινγκ, όταν πέντε άνθρωποι μέσα από τη συνάθροιση ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά του, να προσφέρουν τη ζωή τους ως θυσία στη θεά Σάκτι. Τους ονόμασε Κάλσα ή την Αδελφότητα των αγνών, υποσχόμενος ότι οποτεδήποτε πέντε Κάλσα θα συναθροίζονταν στο όνομά του, θα είχαν και θα αισθάνονταν την παρουσία Του μεταξύ τους.

Και ο Χριστός επίσης είπε: «Διότι εκεί όπου είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι εγώ εν τω μέσω αυτών.» (Κατά Ματθαίον 18:20) Παρόμοια και η Εταιρεία των Φίλων (Κουάκερς) πιστεύουν πως το άγιο πνεύμα κατεβαίνει στους δύο ή τρεις που είναι συγκεντρωμένοι στο όνομα του Χριστού.

ΠΙΝΤ - Το φυσικό σώμα μέχρι την εστία του κέντρου των ματιών, πίσω και μεταξύ των ματιών.

ΠΙΠΑ (Ράτζα Πίπα) - ' Ενας αναζητητής της Αλήθειας, που πήγε στον Ραβί Ντας, έναν μπαλωματή-άγιο και πήρε από αυτόν το δώρο του Νάαμ.

ΠΟΥΡΑΝΑ - (Σανσκρ. παλαιό ή των προηγουμένων εποχών).
Ενα σύνολο Ινδικών ιερών γραφών (18 τον αριθμό) που ακολούθησαν τις Βέδες, και που περιέχουν μυθική αφήγηση για τη δημιουργία, την καταστροφή και την επαναδημιουργία του

σύμπαντος, τη γενεαλογία των θεών μαζί με ένα σωρό εγκυκλοπαιδικής πληροφόρησης, το περισσότερο σε μορφή παραβολών. Από αυτές, η Μπαγκαβάτ και η Βίσνου Πουράνα είναι οι
πιο σεβαστές.

ΠΡΑΓΚ-ΡΑΤΖ - Η συμβολή των ποταμών Γάγγη, Τζαμούνα και του υπογείου Σαρασβάτι, ο πιο ιερός τόπος προσκυνήματος μεταφ. αναφέρεται στην εσωτερική συμβολή των Ιντα, Πίνγκλα και Σουσμάνα, των τριών καναλιών, καθώς ενώνονται στην ιερή δεξαμενή Αμρίτ-σάαρ ('Ααμπ-ι-Χαγιάτ). Εδώ η προσκυνήτρια ψυχή, ελεύθερη από τις παγίδες, εξαγνίζεται τελείως και λάμπει στη δική της λαμπρότητα.

ΠΡΑΛΑΓΙΑ - Γενική διάλυση του σύμπαντος, ως αντίθετη της ατομικής (προσωπικής) αποσύνθεσης, κατά την οποία όλα τα υλικά πράγματα, καθώς αποτελούνται από διαφορετικά στοιχεία, διαλύονται.

ΠΡΑΝΑ - Οι ζωτικοί αέρες που διαπερνούν ολόκληρο το σύστημα του σώματος και ελέγχουν τις διάφορες φυσιολογικές διαδικασίες: (1) Να αντιλαμβάνεται κανείς, να δέχεται και να παραδέχεται εντυπώσεις και πράγματα από τον εξωτερικό κόσμο' (2) να απορρίπτει και να διώχνει μακριά αυτά που η υποκειμενική ζωή δεν θέλει ή δεν της αρέσει να κρατήσει' (3) βοηθούν το πεπτικό σύστημα στο να κατασκευάζει σάρκα, οστά και αίμα' (4) ελέγχουν το κυκλοφοριακό σύστημα του αίματος, και (5) ανυψώνουν το νου και τη διάνοια σε ανώτερα και ευγενέστερα πετάγματα στο βασίλειο της αγνής συνειδητότητας του πνεύματος. Οι «πράνα» είναι ξεχωριστές από τις «σβάσα» ή «αναπνοές», που είναι η πιο χονδροειδής τους εκδήλωση.

ΠΡΑΧΛΑΝΤ - Ένας μεγάλος λάτρης του Κυρίου, γιός του Χαρνακισάπ τον δαίμονα-βασιλιά στην τοποθεσία της σύγχρονης πόλης Μουλτάν (στο Πακιστάν), όπου βρίσκεται ο ναός του Πραχλάντ Μπαγκάτ δίπλα στο αρχαίο φρούριο.

Ρ

ΡΑΒΙΝΤΑΣ - Ο μπαλωματής άγιος της Ινδίας, που κέρδιζε το

ψωμί του μπαλώνοντας τα παλιά και σχισμένα παπούτσια των ανθρώπων, και περνούσε όλη του την ώρα σε διαλογισμό. Μεταξύ των οπαδών του ήταν προσωπικότητες όπως ο Ράτζα Πίπα, η πριγκίπισσα του Ράτζπουτ Μίρα και άλλοι.

ΡΑΜΑ - Η έβδομη ενσάρκωση του Βισνου και ο ήρωας του μεγάλου έπους Ραμαγιάνα. (Οι Περιπέτειες του Ράμα.)

ΡΑΜΑΚΡΙΣΝΑ (1836-86) - Ο σοφός ιερέας της Θεάς-Μητέρας Κάλι στο Ντακσινεσουάρ, κοντά στην Καλκούτα. Με τη συνεχή του αφοσίωση, έκανε τη Θεία Μητέρα να του φανερωθεί. Μετά, βυθίστηκε στη γιόγκα του διαλογισμού με κάθε καταληπτό τρόπο και πραγματοποίησε τον Απόλυτο Μπράχμα, τον χωρίς ιδιότητες Αλλάχ και το Χριστό το Διδάσκαλο-γιόγκι, εγκαθιδρύοντας τη συνθετική αξία όλων των θρησκειών που είναι η πιο μεγάλη του συνεισφορά στο πνεύμα της εποχής του, γιατί αυτός πραγματικά έθεσε τη βάση για μιά ζωντανή Αρμονία των Θρησκειών και μιά κοινή Συναδελφότητα των Πίστεων.

ΡΑΜ ΝΤΑΣ. Γκουρού (Εξετέλεσε την αποστολή του από το 1574 ως το 1581) - Τέταρτος Γκουρού στη σειρά διαδοχής του Νανάκ.

ΡΑΝΤΑ ΣΟΑΜΙ - Κατά λέξη ο Κύριος της ψυχής. Όταν με αυτό τον τίτλο που ο Ράι Σάλιγκραμ, όταν ήταν σε εκστατικές διαθέσεις, συνήθιζε να προσφωνεί τον πνευματικό του Μέντορα, τον Σουάμι Σιβ Νταγιάλ Σινγκ Τζι ως ένα ζωντανό σύζυγο (Σουάμι) της ψυχής του (Ράντα), εννοώντας εσωτερικά την ένωση της ψυχής του με το Ηχητικό Ρεύμα όπως του αποκαλύφθηκε από τον Σουάμι Τζι, που ήταν μιά ζωντανή ενσωμάτωση του Ιερού Λόγου. Τώρα χρησιμοποιείται περισσότερο σαν μιά μορφή χαιρετισμού όπως το Ράντα Κρίσνα ή Σίτα Ράμα.

ΡΙΝΤΧΙ - Οι Ρίντχι και οι Σίντχι συνήθως πάνε μαζί και σημαίνουν τις 18 ειδών θαυματουργές ή υπερφυσικές δυνάμεις που μπορεί κανείς να αποκτήσει αναπτύσσοντας τη δύναμη του νου, αλλά αυτές οι δυνάμεις αποδείχνονται ότι είναι θετικό εμπόδιο στην πνευματική ανάπτυξη.

ΡΙΣΙ - Στον Ινδουισμό, ένας εμπνευσμένος ποιητής ή σοφός. Οι ύμνοι των Βεδών αποκαλύφτηκαν στους επτά Ρίσι - τους Σαπτ Ρίσι - που αναφέρονται ως Πρατζαπάτι (οι ανώτατοι

μεταξύ των ανθρώπων), καθώς γεννήθηκαν από το νου του Μπράχμα.

Σ

ΣΑΛΟΚ - Στίχος.

ΣΑΜΠΝΤ - Το Ηχητικό Ρεύμα που δονείται μέσα σε όλη τη δημιουργία. Μπορεί να ακουστεί με τα εσωτερικά αυτιά. Ονομάζεται από τους Μωαμεθανούς ως Μπανγκ-ι-Αζμάνι και μεταξύ των Ινδών ως Σρούτι, και είναι γνωστό διαφοροτρόπως ως Ναντ, Λόγος, Νάαμ, Μπάνγγ-ι-Ιλάχι, Σαρόσα και τα παρόμοια.

ΣΑΜΠΝΤ-ΜΠΑΝΙ - Ο Αιώνιος Ήχος ή η Μουσική που συνεχίζεται εσωτερικώς μέσα σε κάθε ζωντανό πλάσμα γιατί Αυτή είναι αυτή η ίδια η αρχή της ζωής που βαστάζει όλα όσα υπάρχουν, ορατά και αόρατα.

ΣΑΜΑΣ ΤΑΜΠΡΙΖ - Ο φημισμένος μύστης του Ταμπρίζ στην Περσία, ο πνευματικός μέντορας του Μαουλάνα Τζαλάλ-ουντ-Ντιν Ρούμι.

ΣΑΝΓΚΑΤ - Μιά ιερή συνάθροιση ή μιά θρησκευτική αδελφότητα. Μεταφ. η επικοινωνία του πνεύματος με τον ιερό Λόγο.

ΣΑΝΤ - ' Ενας που μπαίνει στο αγνό πνευματικό Βασίλειο - το Σατσ Καντ (η Πρώτη Μεγάλη Διαίρεση μέσα στη δημιουργία). Είναι ο ανώτατος βαθμός στην πνευματική ιεραρχία.

ΣΑΝΤΧ ή ΣΑΝΤΟΥ - Μιά πειθαρχημένη ψυχή με εσωτερική είσοδο μέχρι το Παρ-Μπραχμ. Το μεγαλείο και η δόξα της εκτείνονται πέρα από τις τρίγκουν-άτμικ σφαίρες ή βασίλεια.

ΣΑΡΑΣΒΑΤΙ - Ινδική θεά της ευφράδειας και μάθησης του ανώτατου πνευματικού τύπου. (2) Ως σύνθετη λέξη αποτελείται από το «Σαρ» και το «Σβα»' «σαρ» σημαίνει την ουσία (την ουσιαστική φύση) και «σβα» τον εαυτό. Τη μητέρα Σαρασβάτι γενικά την παρουσιάζουν να παίζει τη βίνα της και να τραγουδά αιώνια το τραγούδι της Θείας Σοφίας μέσα στην καρδιά του καθενός. (3) Ως σύζυγος του Μπράχμα τής αποδίδεται η εφεύρεση της Σανσκριτικής γλώσσας και των σανσκριτικών γραμμάτων. (4) Ως προσφώνηση προστίθεται μετά τα ονόματα των σπουδασμένων Ρίσι που είναι καλά καταρτισμένοι στην

ουσιαστική γνώση του εαυτού, όπως Ρίσι Νταγιανάτ Σαρασβάτι.

ΣΑΣΤΡΑ - Όνομα που δίνεται στα ιερά θρησκευτικά και τα νομικά βιβλία των Ινδών.

ΣΑΤΓΚΟΥΡΟΥ - Ένας άγιος που του έχει ανατεθεί η αποστολή να διδάξει το εσωτερικό μονοπάτι στους αναζητητές της Αλήθειας και να τους χαρίσει την επαφή με τις σωτήριες χορδές-ζωής εσωτερικά. Κάθε Σατγκουρού είναι βασικά ένας Σαντ, αλλά κάθε Σαντ δεν μπορεί να είναι Σατγκουρού παρά μόνο και εφόσον η Σατ-Δύναμη μέσα του τον διατάξει να αναλάβει την εργασία της οδήγησης των κουρασμένων από τον κόσμο ψυχών πίσω στην αληθινή αιώνια Κατοικία του Θεού. (Σατσ Καντ).

ΣΑΤ ΝΑΑΜ - Όνομα που δίνεται στο Πρωταρχικό Ηχητικό Ρεύμα (Εκ-Ανκάρ) καθώς εκπορεύεται από τον Σατ Πουρούς, την πρώτη εκδήλωση του Απόλυτου Θεού, μιά χωρίς εικόνα αφαίρεση, χωρίς ιδιότητες.

ΣΑΤ ΠΟΥΡΟΥΣ - Η προεδρεύουσα Δύναμη του Θεού (η πρώτη και η ανώτατη εκδήλωση του Απόλυτου Θεού) στο Σατσ Καντ, την Πρώτη Μεγάλη Διαίρεση μέσα στη δημιουργία, ένα καθαρά πνευματικό βασίλειο.

ΣΑΤ ΣΑΝΓΚΑΤ - Μιά συνάθροιση αφοσιωμένη στην αναζήτηση της Σατ ή της αιώνιας Αλήθειας. Στο γήινο επίπεδο, προεδρεύετε από έναν Θεάνθρωπο που παρακινείται από το Άγιο Πνεύμα στις σκέψεις, στα λόγια και στις πράξεις του. Στα εσωτερικά επίπεδα είναι η ένωση με τη Δύναμη του Θεού, που πρακτικώς γίνεται από έναν Άγιο Διδάσκαλο, που βάζει την ψυχή σε επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού, τις πρωταρχικές εκδηλώσεις της Θειότητας.

ΣΑΤΣΙ ΜΠΑΝΙ - Το Αληθινό (αιώνιο και αναλλοίωτο) Ηχητικό Ρεύμα, ο παλμός ζωής μέσα σε όλη τη δημιουργία.

ΣΑΤΣ ΚΑΝΤ - Το Βασίλειο της Αλήθειας, η Πρώτη Μεγάλη Διαίρεση μέσα στη δημιουργία, που είναι καθαρώς πνευματική στην ουσία και γι’ αυτό και αιώνια η ίδια, και πέρα από την κυριαρχία της μεγάλης διάλυσης.

ΣΑΧΑΝΣΡΑΡ - Η περιοχή του χιλιοπέταλου λωτού με χιλιάδες φώτα σε σχήμα πυραμίδας. Είναι το κατώτερο αστρικό

επίπεδο όπου υπερέχει η εκλεπτυσμένη ύλη και γι' αυτό είναι πολύ απατηλή και δόλια.

ΣΑΧΙΜΠ - Το Ανώτατο Ον, ο Ανώτατος Αρχοντας όλων. Ως προσφώνηση, συνήθως, προστίθεται μετά τα ονόματα των αγίων, ως ένδειξη σεβασμού, όπως Καμπίρ Σαχίμπ, Παλτού Σαχίμπ και Τούλσι Σαχίμπ.

ΣΑΧ ΡΑΓΚ - Τραχιλική φλέβα στο λαιμό.

ΣΕΧ - (στην Αραβική: μεγαλύτερος στην ηλικία). Στον Ισλαμισμό, ο αρχικήρυκας σε ένα τζαμί, η κεφαλή μιάς θρησκευτικής τάξης, ένας άγιος, ή ένας ειδικά μορφωμένος άγιος άνθρωπος. Επίσης ο αρχηγός μιάς νομάδας.

ΣΙΒΑ - Ο «ευλογημένος», το τρίτο μέλος της Τριμούρτι (Τριαρχίας ή Τριάδας) του Ινδουισμού. Αυτός είναι Μάχαντέβα, ο «μεγάλος θεός», αλλά πρωταρχικά ο Καταστροφέας ή Ρούντρα, «ο τρομερός», γιατί καταστρέφει όλα όσα γεννιούνται από το κακό και καθώς η καταστροφή δεν είναι παρά το πρελούδιο μιας νέας δημιουργίας και ο επωνομαζόμενος θάνατος μιά είσοδος σε μιά καινούργια ζωή, αυτός λατρεύεται ως μιά δημιουργική έκφραση του Ανώτατου Όντος, του ενός μεγάλου θεού (Μαχαντέβα).

ΣΙΒ ΝΕΤΡΑ - Το μάτι του Σίβα, το τρίτο μάτι πίσω και μεταξύ των ματιών της σάρκας, που προμηθεύει μιά είσοδο στα ανώτερα επίπεδα εσωτερικά. Συμβολικά το απεικονίζουν στο μέσο του μετώπου.

ΣΙΒ ΝΤΑΓΙΑΛ ΣΙΝΓΚ ΤΖΙ, Σουάμι (1818-1878) - Ο Σεθ Σιβ Νταγιάλ Σινγκ Τζι της Άγκρα, λαϊκά γνωστός ως Σουάμι Τζι Μαχαράτζ που, στη σύγχρονη εποχή, ξαναζωντάνεψε τα διδάγματα των αρχαίων Διδασκάλων συμπεριλαμβανομένων και εκείνων των μετέπειτα χρόνων, όπως ο Καμπίρ και ο Νανάκ με έμφαση στη Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα ή Γιόγκα του Ηχητικού Ρεύματος που προμηθεύει το δρόμο πίσω στο Βασίλειο του Θεού από όπου κατέβηκε αυτή η δημιουργική αρχή-ζωής.

ΣΙΝΤΧ - Μιά αίρεση των γιόγκι, που ισχυρίζονται ότι κατέχουν υπερφυσικές δυνάμεις, μέσω της γιογκικής πειθαρχίας.

ΣΙΝΤΧΑ - Ανώτερα πειθαρχημένες ψυχές προικισμένες με υπερφυσικές δυνάμεις.

ΣΙΝΤΧ ΑΣΑΝ - Πειθαρχημένη στάση τελειότητας καθήμενος κανείς σταυροπόδι, βάζοντας το δεξί πόδι πάνω στον αριστερό μηρό και τοποθετώντας τις παλάμες μεταξύ των ποδιών τη μιά πάνω στην άλλη.

ΣΙΝΤΧΙ - Γιογκικές δυνάμεις υπερφυσικού χαρακτήρα.

ΣΙΚΧ - Κατά λέξη ένας μαθητής, ένας που είναι απασχολημένος στη μάθηση των ανώτερων αληθειών της ζωής. Μεταφ. μιά αίρεση που ζει κυρίως στο Παντζάμπ και τις γύρω περιοχές, σχηματίζοντας μιά αδελφότητα βασισμένη σε θρησκευτικές ιδέες και παραδόσεις όπως προβλήθηκαν από τον Γκουρού Νανάκ, στην απλή πίστη - της Μοναδικότητας του Θεού και της αδελφότητας των Ανθρώπων.

ΣΙΜΡΑΝ - Συνεχή ενθύμηση ενός ανθρώπου, τόπου ή πράγματος που μας αρέσει. Από συνήθεια, όλοι κάνουμε σιμράν του ενός ή του άλλου είδους: των συγγενών και των φίλων μας, του πλούτου και των υπαρχόντων, ή του ονόματος και της φήμης, που όλα είναι μιάς παροδικής φύσης, και δίνουν μόνο ένα τρεμόσβυμα ευχαρίστησης που τις περισσότερες φορές έχει μιά χροιά λύπης. Οι Αγιοι ορίζουν το Σιμράν της δύναμης του Θεού που αποκαλύπτεται από έναν Θεάνθρωπο, και είναι μιά γνήσια πηγή αιώνιας ευτυχίας.

ΣΙΤΑ - Η ηρωίδα του μεγάλου Ινδικού έπους, της Ραμαγιάνά η χαριτωμένη και αγαπημένη σύζυγος του Ράμα, κατά λέξη σημαίνει «ένα αυλάκι» καθώς αυτή προσωποποιεί τη θεά της γεωργίας και της φρουτοκαλλιέργειας γιατί υποτίθεται πως αυτή ξεπήδησε μέσα από ένα αυλάκι και τελικά εξαφανίστηκε μέσα σε ένα αυλάκι.

ΣΜΡΙΤΙ - (Στη Σανσκριτική: αυτό που θυμάται κανείς ως αντίθετο του Στρούτι που σημαίνει αυτό που αποκαλύπτεται.) Ο Ινδικός όρος για την έμπνευση ή τα εμπνευσμένα γραπτά που περικλείουν τέτοια έργα όπως τα δύο μεγάλα έπη και τις πουράνα.

ΣΟΥΚΧΜΑΝΑ ή ΣΟΥΣΜΑΝΑ ΝΑΝΤΙ - Το από εκλεπτυσμένη ύλη κεντρικό νάντι (το κανάλι της φωτιάς) μεταξύ της Ίντα και της Πίνγκλα, που είναι σε κάθε πλευρά του, το ένα αντιπροσωπεύει την επίδραση της σελήνης και το άλλο την επίδραση του

ήλιου. Ο δρόμος προς τα μέσα, γιατί τα ρεύματα της ψυχής όταν συναθροίζονται στην εστία των ματιών, είναι μέσω της Σουκχμάνα. Από όλους τους αστρικούς σωλήνες, αυτοί οι τρεις είναι οι πιο σπουδαίοι. Η Σουκχμάνα για τη λειτουργία της βιοενέργειας και οι άλλοι δύο για τη εναρμόνιση και τον έλεγχο των θεληματικών και των αυτόνομων λειτουργιών του ανθρώπινου σώματος.

ΣΟΥΛΤΑΝ-ΟΥΛ-ΑΖΚΑΡ - Διαλογισμός πάνω στο Ιζμ-ι-'Αζαμ (το Ανώτατο Όνομα), που θεωρείται από τους Μουσουλμάνους μύστες ως η ανώτερη μορφή προσευχής (ζικρ).

ΣΟΥΜΕΡ - το χρυσό όρος που συναντά η προσκυνήτρια ψυχή στο πνευματικό της ταξίδι.

ΣΟΥΡΑΤ ΣΑΜΠΤ ΓΙΟΓΚΑ - Η γιόγκα ή η ένωση της Σούρατ (ψυχής) με το Σαμπτ (το Ηχητικό Ρεύμα)' επίσης ονομάζεται και Σέχατζ Γιόγκα γιατί μπορεί εύκολα να ασκηθεί από όλους, νέους ή ηλικιωμένους' υγιείς ή ανάπηρους.

ΣΟΥΦΙ - Ένας Μουσουλμάνος μύστης. (Στην Αραβική «Σουφ» σημαίνει «μαλλί», αρχικώς ασκητές που φορούσαν αδρύ μαλλί, συμβολικό για την απάρνηση όλων των ανέσεων της ζωής). Οι πρώτοι Σούφι ήταν πραγματικά ασκητές παρά μύστες, περισσότερο άγιοι παρά προφήτες. Ο Μυστικισμός μεγάλωσε και αναπτύχθηκε στην Περσία και όχι στην αραβική έρημο. Πανθεϊστικός ουνιταρισμός είναι το ουσιαστικό χαρακτηριστικό του Σουφισμού. Σημαίνει ένα πρόσωπο με αγνή καρδιά.

ΣΡΑΟΣΑ - Οι Γκάθα του Ζενταβάστα αναφέρουν δυό θεότητες: Άταρ (φωτιά) και Σραόσα (κατά λέξη υπακοή - υπακοή στο Νόμο της Ζωής ή στη δύναμη του Θεού-σε-δράση δηλ. Η Θεία Του Θέληση όπως αποκαλύπτεται από το Ηχητικό Ρεύμα εσωτερικώς).

ΣΡΟΥΤΙ - (Στη Σανσκριτική=αποκάλυψη). Το τμήμα των βεδικών γραφών που αποκαλύφθηκε απευθείας στους αρχαίους Ρίσι.

ΣΩΤ-ΣΑΡΜΑΝΤΙ - Μεθυστικό Τραγούδι - τραγούδι που κάνει έναν να ξεχνά τον εαυτό του μέσα στη Θεία έκσταση που αυτό παράγει.

Τ

ΤΑΓΙΟΥΜΟΥΜ - Μιά εύκολη διαδικασία καθαρισμού των χεριών τρίβοντας τα με την άμμο, προτού να καθίσει κανείς για διαλογισμό, σε ερημικές τοποθεσίες που υπάρχει έλλειψη νερού - ο σκοπός είναι το να πλύνει κανείς τα χέρια του από όλες τις εγκόσμιες υποθέσεις.

ΤΕΓΚ ΜΠΑΧΑΝΤΟΥΡ, Γκουρού (Εκτέλεσε την αποστολή του από το 1664-76) - Γιος του Γκουρού Χαργκομπίντ, αλλά ένατος στη γραμμή της διαδοχής του Νανάκ. Ήταν αρχηγός των Σικχ κατά τη διάρκεια της ταραχώδους εποχής του Αουρανγκτζέμπ, αποκεφαλίστηκε στο Δελχί όπου τώρα είναι ο ναός Γκουρντβάρα Σισγκάντζ στη μνήμη του μαρτυρίου του.

ΤΕΝΝΥΣΟΝ, Αλφρέδος Λόρδος (1809-92) - πρώτα Βαρώνος, ένας φημισμένος Άγγλος ποιητής με πίστη στο Θεό, στην αθανασία, και στο «ένα απομακρυσμένο θείο συμβάν από το οποίο ολόκληρη η δημιουργία κινείται». Ως λυρικός, κατατάσσεται μεταξύ των ανώτατων στην Αγγλική ποίηση.

ΤΖΑΠ ή ΤΖΑΠΑ - εντατική επανάληψη με τη γλώσσα της σκέψης του ονόματος του Θεού, χάνοντας κανείς την ατομικότητά του κατά την πράξη,

ΤΖΑΠ ΤΖΙ - (1) Συγκεντρωμένος διαλογισμός που μπορεί να εγχύσει ένα νέο τύπο ζωής (τζία ή εσωτερική ενημερότητα) μέσα στην καρδιά του διαλογιζόμενου. (2) ' Ενας πρόλογος στο Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ που έγραψε ο Νανάκ, που σκιαγραφεί τις βασικές δοξασίες των διδαγμάτων του, τις οποίες όταν τις ασκεί κανείς αποκτά μιά διόραση στη φιλοσοφία του πνευματικού ξυπνήματος ως πρελούδιο στη Τζία-Νταν (στην ίδια την έγχυση του παλμού ζωής).

ΤΖΙ - Μιά προσφώνηση που προστίθεται σε προσωπικά ονόματα ως ένδειξη σεβασμού.

ΤΙΛ - (Τίσρα Τιλ). Βλέπε Νούκτα Σουέντα.

ΤΟΥΛΣΙ ή ΤΟΥΛΣΙ ΣΑΧΙΜΠ (1763-1843) - Ο Σάμα Ράο Πέσβα, ο μεγαλύτερος αδελφός του Μπάτζι Ράο Πέσβα. Απαρνούμενος όλες τις εγκόσμιες φιλοδοξίες για την πνευματική φώτιση, εγκαταστάθηκε στη Χάθρα ως Τούλσι Σαχίμπ'

συγγραφέας της *Γκχατ Ραμαγιάνα,* της εσωτερικής διήγησης του μεγάλου έπους' πέρασε τον πνευματικό του μανδύα στον Σοάμι Τζι Μαχαράτζ της Άγκρα που απόδωσε πολύ μεγάλο σεβασμό στο Μέντορά του από πολύ νεαρή ηλικία όταν τέθηκε κάτω από την επιρροή του.

ΤΟΥΝ-ΤΟΥΝ - Μιά λέξη για τον ήχο μιας μεγάλης καμπάνας ή ενός γκονγκ όταν κτυπιέται από ένα ξύλινο σφυρί - ο ήχος που ακούει κανείς μέσα του στο πνευματικό μονοπάτι, που μοιάζει με αυτόν μιάς πελώριας καμπάνας όπως βρίσκεται στον κεντρικό θόλο των ναών ή στο καμπαναριό, συμβολικό του εσωτερικού Ήχου.

ΤΟΥΡΙΠΑ ΠΑΝΤ - Το τέταρτο στάδιο της συνειδητότητας, πάνω από τη συνειδητότητα της ξύπνιας κατάστασης, της μισοσυνειδητής κατάστασης του ονείρου και της έλλειψης συνειδητότητας στην κατάσταση του βαθιού ύπνου. Είναι μιά γιογκική ενημερότητα στο υπερ-νοητικό επίπεδο που έρχεται όταν οι αισθήσεις είναι σε ησυχία, ο νους είναι σε μιά κατάσταση κενού και η διάνοια είναι σε ακινησία.

ΤΡΑΤΑΚ - Ένα γιογκικό γύμνασμα για την ανάπτυξη της ικανότητας της ατένισης, θέτοντας· μιά μαύρη στρογγυλή κηλίδα πάνω σ' ένα χαρτί σε μιά απόσταση, μπροστά στα μάτια, και μετά κοιτάζοντας σ’ αυτή σταθερά χωρίς βλεφάρισμα, ωσότου η μαυρίλα μεταμορφώνεται σε λευκότητα με τις συγκεντρωμένες πνευματικές ακτίνες που έρχονται από μέσα μας. Μπορεί να γίνει στην άκρη της μύτης ή μεταξύ των ματιών, όπως θέλει κανείς, για να αναπτύξει συγκεντρωμένη προσοχή ως μέσο για το διαλογισμό.

ΤΡΙΚΟΥΤΙ - Το πάνω τμήμα της Τρίτης Μεγάλης Διαίρεσης της δημιουργίας, που ονομάζεται «Αντ», η σφαίρα της Μάγια όπου η ύλη επικρατεί του πνεύματος - ένα υλικοπνευματικό επίπεδο, που συμπεριλαμβάνει επίσης και τη Σαχασάρα, το κατώτερο τμήμα της. Ο καρμικός νόμος της μετεμψύχωσης εργάζεται σε πλήρη ελευθερία σ’ αυτή την περιοχή όπως και στην περιοχή της χονδρής ύλης.

ΤΣΑΚΡΑ - ' Εξι κέντρα γαγγλίων μέσα στο σώμα πάνω στα οποία συγκεντρώνονται οι γιόγκιν κατά το διαλογισμό.

ΤΣΑΝΤΟΓΚΙΑ ΟΥΠΑΝΙΣΑΝΤ - Βασισμένη στη Σαμα-Βέδα, εξηγεί την ιερή συλλαβή ΟΜ, (ουτζίτα ή Πρανάβα), δηλ. Μπράχμα, η έξυπνη αιτία του σύμπαντος.

ΤΣΑΡΑΝ ΝΤΑΣ - Ενας λάτρης του Κυρίου που αποκάλυψε τα εσωτερικά μυστικά στον Σέχτζο Μπάι, τον αφοσιωμένο μαθητή του.

ΤΣΙΤΡ - ' Ενας από τους δύο καταγράφοντες αγγέλους - ο άλλος είναι ο Γκουπτ' που κρατά καταγραφή των πράξεων του κάθε ανθρώπου (εκδηλωμένες πράξεις και ανεκδήλωτες, σε λανθάνουσα κατάσταση ροπές και σκέψεις).

Φ

ΦΑΡΙΝΤ, Μπάμπα Σακαργκάντζ (1181-1265) - Σούφι δερβίσης (μύστης) της περιφέρειας Μοντγκόμερυ, που τώρα ανήκει οτο Πακιστάν.

Χ

ΧΑΘΑ ΓΙΟΓΚΑ ΠΡΑΝΤΙΠΑΚΑ - Μιά διατριβή πάνω στη φιλοσοφία της Χάθα Γιόγκα.

ΧΑΞΛΕΥ, Αλντους (γεν. 1894) - Αγγλος μυθηστοριογράφος και διατριβογράφος' εξέτασε τον μυστικισμό στο βιβλίο του «Η Διαρκής Φιλοσοφία» (1946)

ΧΑΡΙ ΝΑΑΜ - Ο Θείος Λόγος στα βάθη της ψυχής μας, που γίνεται έκδηλος από μιά αρμόδια Διδάσκαλο-ψυχή.

ΧΑΦΙΖ, ΚΧΑΒΑΤΖΑ ΧΑΦΙΖ ΣΙΡΑΖΙ (1324-88) - Γεννήθηκε στο Σιράζ, Νταρ-ουλ-ελμ (η μητέρα των περσικών μεγαλοφυϊών και το ιερό της Περσικής Ποίησης και φιλοσοφίας). Αντιμετωπίζοντας εθνικές δυστυχίες και απελπιστικές καταστάσεις της εποχής έστρεψε στο διαλογισμό και στο μυστικισμό και κατατάσσεται μεταξύ των πρώτων ποιητών της Περσίας: Καγιάμ, Φαρντόουζι, Σάαντι, Σάμας Ταμπρίζι και Μαουλάνα Ρούμι.

ΧΟΥΚΑΜ - Αν και δύσκολο να καθοριστεί, ο όρος δηλώνει τη «Θεία Θέληση» που ορίζει και εργάζεται το σχέδιό Του.

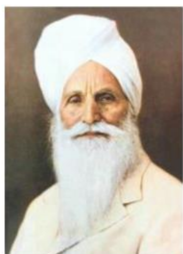
ΧΡΙΣΤΟΣ (Στην ελληνική Χριστός = Κεχρισμένος). Τίτλος

που δόθηκε στον Ιησού, τον ιδρυτή του Χριστιανισμού, καθώς ήταν ο Μεσαίας ή ο Κεχρισμένος του Κυρίου της αρχαίας Εβραϊκής προφητείας.

Ψ

ΨΑΛΜΟΙ - ' Ενα βιβλίο της Παλαιός Διαθήκης που περιλαμβάνει τους «ψαλμούς» του Δαυίδ.

ΤΕΛΟΣ

Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj (1858-1948): Έκανε τη Surat Shabd Yoga, που ήταν εφικτή για λίγους, να γίνει προσιτή σε όλη την ανθρωπότητα. Προφήτεψε ένα μεγάλο πνευματικό ξύπνημα.

Sant Kirpal Singh Ji Maharaj (1894-1974): Παρουσίασε τα διδάγματα των Διδασκάλων σαν μια τέλεια επιστήμη. Με τρεις περιοδείες σε όλο τον κόσμο και βιβλία που καλύπτουν ολόκληρο τον τομέα της πνευματικότητας, έφερε το μήνυμα της ελπίδας σε κάθε γωνιά της γης. Το 1974, όταν άρχισε το πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου, είπε πως η χρυσή εποχή της πνευματικότητας έχει ανατείλει.

Sant Darshan Singh Ji Maharaj (1921-1989): Στη δεκαπεντάχρονη αποστολή του, εγκαθίδρυσε τη Sawan Kirpal Ruhani Mission - Επιστήμη της Πνευματικότητας με 50 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες και βιβλία που έχουν εξηγηθεί σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες. Ήταν ένας φημισμένος μύστης ποιητής και πήρε δύο Βραβεία της Ουρδικής Ακαδημίας για τα ποιήματά του.

Εξήγησε την πνευματικότητα σαν ένα μονοπάτι «θετικού μυστικισμού», στο οποίο επιδιώκοντας κανείς τον πνευματικό του στόχο, ενώ εκτελεί τις εγκόσμιός του υπευθυνότητες, συμβάλλει θετικά στην κοινωνία του και γενικά στον κόσμο. Προτού να αφήσει το γήινο επίπεδο, στις 30 Μαΐου **1989,** ο Sant Darshan Singh Ji εμπιστεύθηκε την πνευματική του εργασία στον Sant Rajinder Singh Ji.

Sant Rajinder Singh Ji Maharaj (1946-): Συγκάλεσε το Πρώτο Διεθνές Συνέδριο για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου και το Πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο για το Μυστικισμό, τα οποία συνεχίζει να κάνει κάθε χρόνο. Έλαβε πολλές τιμές και επαίνους για την εργασία του για την επίτευξη της εσωτερικής και εξωτερικής ειρήνης μέσω του διαλογισμού.

Για τη Sawan Kirpal Ruhani Mission: Επιστήμη της Πνευματικότητας

Η Sawan Kirpal Ruhani Mission -Επιστήμη της Πνευματικότητας- είναι ένας αφιλοκερδής οργανισμός αφιερωμένος στο να μεταδίδει στους αναζητητές της αλήθειας τα διδάγματα του Sant Rajinder Singh Ji Maharaj, του Sant Darshan Singh Ji Maharaj, του Sant Kirpal Singh Ji Maharaj, του Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj και των Διδασκάλων που προηγήθηκαν. Οι αναζητητές διδάσκονται την επιστήμη του διαλογισμού με την οποία έχουν την εμπειρία του εσωτερικού Φωτός και Ήχου, υψώνονται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, υπερβαίνουν τις ανώτερες πνευματικές περιοχές και, τελικά, αποκτούν την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία. Η Επιστήμη της Πνευματικότητας, που τα κεντρικά της γραφεία είναι στο Kirpal Ashram στο Δελχί της Ινδίας, έχει1600 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες. Οι αναζητητές και οι σπουδαστές μπορούν να επισκεφθούν τον Sant Rajinder Singh Ji Maharaj στο Kirpal Ashram για καθοδήγηση στο διαλογισμό, για μύηση και για να ακούσουν τις ομιλίες του, ή μπορούν να τον συναντήσουν στις συχνές περιοδείες του σε όλο τον κόσμο. Υπάρχουν, επίσης, βιβλία, περιοδικά και άλλα έγγραφα μεταφρασμένα σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες, καθώς και κασέτες και βιντεοκασέτες πάνω στην πνευματικότητα.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ
που μεταφράστηκαν στα Ελληνικά

Τί. είναι Πνευματικότητα
Άνθρωπε! Γνώθι Σεαυτόν
Το Μυστήριο του Θανάτου
Ο Τροχός της Ζωής: ο νόμος της Δράσης και Αντίδρασης
Νάαμ ή Λόγος
Τα συστήματα της Γιόγκα: Η Κορώνα της Ζωής
Αναζήτηση και Πραγμάτωση της Αλήθειας:
Η Ζωή και τα Διδάγματα του Μπάμπα Τζαϊμάλ

Το *Τζαπ Τζι* είναι ο ωραίος ύμνος του Γκουρού Νανάκ που εμφανίζεται σαν πρόλογος στο Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ, τον πολύτομο θησαυρό γραφών των Σικχ, που περιέχει πάνω από 1400 σελίδες.

Το *Τζαπ Τζι* παραθέτει τις βασικές αρχές των διδαγμάτων του και εξηγεί τα μέσα για να κατορθώσει κανείς την πλήρη Ένωση με το Μοναδικό Ον, το Δημιουργό των πάντων.